

ครอบครัวคริสเตียน

Shepherds Global Classroom อยู่เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์โดยการจัดเตรียมหลักสูตรสร้างผู้นำคริสเตียนทั่วโลก เราตั้งเป้าที่จะเพิ่มจำนวนโปรแกรมฝึกอบรมให้กับคนในท้องถิ่นโดยมอบอุปกรณ์คือหลักสูตร 20 หลักสูตรไว้กับผู้ฝึกอบรมฝ่ายวิญญาณในทุกประเทศทั่วโลก

หนังสือนี้ดาวน์โหลดฟรีได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

ผู้เขียนหลัก: ดร. สเตเฟน เค กิบสัน (Dr. Stephen K. Gibson)

ลิขสิทธิ์ © 2023 Shepherds Global Classroom

แปลเป็นภาษาไทยจากฉบับแก้ไขภาษาอังกฤษครั้งที่หนึ่ง

สงวนลิขสิทธิ์

เนื้อหาของบุคคลที่สามที่มีลิขสิทธิ์โดยเจ้าของที่ใช้ในหลักสูตรนี้ได้รับการแบ่งปันภายใต้ใบอนุญาต

พระคัมภีร์อ้างอิงทั้งหมดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน (THSV)

ประกาศสิทธิ์อนุญาต:

หนังสือเล่มนี้อาจพิมพ์และแจกจ่ายอย่างเสรีในรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัลภายใต้แนวทางต่อไปนี้: (1) เนื้อหาของหนังสือต้องไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าในทางใดทางหนึ่ง; (2) ไม่สามารถขายสำเนาหนังสือเพื่อหากำไร; (3) สถาบันการศึกษาใช้/ทำสำเนาหนังสือเล่มนี้ได้ฟรีแม้ว่าจะเก็บค่าเล่าเรียนก็ตาม และ (4) ห้ามแปลหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตและการควบคุมดูแลจาก Shepherds Global Classroom

สารบัญ

ภาพรวมหลักสูตร	5
(1) ถูกสร้างเพื่อสัมพันธ์	7
(2) ครอบครัวยุคใหม่ตามหลักการพระคัมภีร์	21
(3) แนวคิดตามพระคัมภีร์เรื่องการแต่งงาน	43
(4) ปัญหาเรื่องเพศ	59
(5) การอยู่โสด	89
(6) การเตรียมตัวสำหรับการแต่งงาน	109
(7) พัฒนาชีวิตแต่งงานที่เข้มแข็ง	127
(8) ภาษารักห้าภาษา – ตอนที่ 1	145
(9) ภาษารักห้าภาษา – ตอนที่ 2	165
(10) ปัญหาเรื่องการไม่มีลูก	189
(11) พัฒนาการและการดูแลลูก	205
(12) การเลี้ยงลูกแบบมีวัตถุประสงค์	219
(13) ปัญหาในการเลี้ยงลูก	237
(14) การเป็นพ่อแม่ของวัยรุ่น	257
(15) วัยรุ่นนอกรีต	273
การเคารพผู้หญิง	291
การคุมกำเนิด	295
แหล่งข้อมูลแนะนำ	299
บันทึกงานมอบหมาย	301

ภาพรวมหลักสูตร

คำอธิบายวิชา

วิชานี้สอนเรื่องหลักการของพระเจ้าสำหรับช่วงชีวิตและความสัมพันธ์ในครอบครัวโดยเจาะจงเรื่องการแต่งงานและการเลี้ยงลูก โดยผ่านการศึกษานี้ นักศึกษาจะได้รับการเสริมสร้างให้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าในช่วงชีวิตปัจจุบันและในความสัมพันธ์ของพวกเขา พวกเขาจะได้รับการเตรียมให้สอนคนอื่นถึงหลักการพระคัมภีร์และการประยุกต์ใช้หลักการเหล่านั้น นักศึกษาจะได้รับการหนุนใจให้มีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อสร้างผลกระทบในทางของพระเจ้าต่อหลายครอบครัวที่อยู่ในสังคมและชุมชนของพวกเขา

นอกจากสิ่งเหล่านี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างเด็กและวัยรุ่นในครอบครัวให้เป็นสาวก ในบทที่ 12 มีงานมอบหมายที่ 3 ซึ่งแนะนำให้พ่อแม่ที่ศึกษาวิชานี้จะวางแผนสำหรับการเฝ้าเดี่ยวประจำวันในครอบครัว Shepherds Global Classroom ผลิตหนังสือการสร้างสาวกในครอบครัวชื่อว่า คู่มือการสอนสำหรับครอบครัว ที่พ่อแม่อาจต้องการใช้ในวงเฝ้าเดี่ยวของครอบครัว หนังสือนี้ดาวน์โหลดได้ที่ shepherdsglobal.org.

คำแนะนำสำหรับหัวหน้าชั้นเรียน

คำถามเพื่ออภิปรายและกิจกรรมในชั้นเรียน จะใช้เครื่องหมายกำกับคือ ► สำหรับคำถามเพื่ออภิปราย หัวหน้าชั้นเรียนควรถามคำถามและให้เวลานักศึกษาตอบคำถาม ถ้าหากนักศึกษาคนเดียวมักจะทำก่อนเป็นคนแรก หรือหากนักศึกษาบางคนที่ไม่ตอบเลย หัวหน้าชั้นเรียนสามารถถามคำถามโดยตรงกับนักศึกษาบางคนได้ เช่น “อิกอร์ เธอจะตอบคำถามนี้ยังไง?”

แต่ละบทเรียนจบลงด้วยคำถามให้เลือกสำหรับการอภิปรายในกลุ่ม หัวหน้าชั้นเรียนอาจเลือกคำถามเพื่ออภิปรายร่วมกันในกลุ่มก็ได้

มี**ข้อพระคัมภีร์**จำนวนมากที่ใช้ในวิชานี้ พระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ ที่ควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนจะกำกับไว้ด้วยเครื่องหมายลูกศร ทุกคนในกลุ่มควรดูพระคัมภีร์ในขณะที่อีกคนอ่านออกเสียง บางครั้งข้อพระคัมภีร์อยู่ในวงเล็บ เช่น (เอเฟซัส 6:1) ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเหล่านั้นสนับสนุนเนื้อหาในประโยคนั้น ไม่จำเป็นต้องอ่านข้อพระคัมภีร์ในวงเล็บทุกครั้ง

การอภิปรายสั้น ๆ สำหรับหัวข้อพิเศษสองหัวข้ออยู่ในตอนท้ายของวิชานี้ หัวข้อเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบทเรียนใด ๆ โดยสิ้นเชิงและไม่ได้เป็นบทเรียนในตัวของมันเอง แต่หัวข้อเหล่านี้สำคัญต่อการเข้าใจจากมุมมองของคริสเตียน ชั้นเรียนควรศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับภาคผนวก ก ต่อจากบทที่ 3 และควรศึกษาภาคผนวก ข ต่อจากบทที่ 10 มีการเตือนความจำในตอนท้ายของทั้งสองบทเรียน

แต่ละบทเรียนจบลงด้วย**งานมอบหมาย**ซึ่งควรทำให้เสร็จและส่งก่อนเริ่มชั่วโมงเรียนถัดไป ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำงานมอบหมายให้เสร็จ เขาสามารถทำภายหลัง แต่หัวหน้าชั้นเรียนควรหนุนใจให้นักศึกษาทำตามกำหนดเวลาเพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้มากขึ้นในชั้นเรียน นอกเหนือจากการทำงานมอบหมายของแต่ละบทให้เสร็จแล้ว นักศึกษาควรอ่านบทเรียนล่วงหน้าก่อนจะถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

ถ้าหากนักศึกษาต้องการ**ได้รับประกาศนียบัตรจาก เซพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม** เขาควรเข้าชั้นเรียนและทำงานมอบหมายให้เสร็จ ช่วงท้ายของวิชาให้ใช้แบบฟอร์มสำหรับบันทึกงานมอบหมายที่ทำเสร็จแล้ว

บทที่ 1

ถูกสร้างเพื่อสัมพันธ์

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ตระหนักและให้คุณค่าต่อความสัมพันธ์ที่พระเจ้าอยากมีกับเรา
- (2) เข้าใจและให้คุณค่าต่อพระฉายของพระเจ้าในแต่ละบุคคล
- (3) ตระหนักว่าเราต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับสิ่งที่เราเลือกในความสัมพันธ์ของเรา
- (4) รู้ว่าพระคัมภีร์เป็นคู่มือสำหรับความสัมพันธ์ในทางของพระเจ้าและเราต้องเลียนแบบพระเจ้าในการมีความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ในพระคัมภีร์ เราเรียนรู้ว่าพระเจ้าเป็นบุคคลผู้มีความสัมพันธ์และสื่อสารกับผู้อื่น (ฮีบรู 1:1-2) พระคัมภีร์แสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสัมพันธ์ต่อกันชั่วนิรันดร์¹

¹ ตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้แก่ ยอห์น 17:22-24; ยอห์น 14:16, 26; และ ยอห์น 15:26 แม้ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้กล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นชั่วนิรันดร์ เราได้จากข้ออื่น ๆ ได้เช่นใน ฮีบรู 9:14 ว่าพระองค์เป็นชั่วนิรันดร์

พระเจ้าสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และทุกสิ่งในนั้น (อพยพ 20:11) ในสดุดี 8:3-8 แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เป็นสิ่งทรงสร้างที่ดีที่สุดและสำคัญที่สุด พระเจ้าสร้างมนุษย์เป็นบุคคลแห่งความสัมพันธ์ เหมือนกับที่พระองค์ก็เป็นบุคคลแห่งความสัมพันธ์ ตลอดทั้งพระคัมภีร์ พระเจ้าเชื้อเชิญให้มนุษย์เข้ามามีความสัมพันธ์กับพระองค์ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ให้ชีวิต²

การตระหนักว่าพระเจ้า พระผู้สร้างจักรวาล ปรรอณาที่จะมีความสัมพันธ์กับคุณและผมนั้นเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ยิ่งใด!

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน ปฐมกาล 3:8-9

หยุดตรงนี้สักครู่ หลับตา และนึกถึงฉากที่คุณเพิ่งอ่านไป ขอให้ใช้จินตนาการของคุณทำให้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มีชีวิตขึ้นมา ลองคิดว่าคุณกำลังยืนอยู่ในสวนที่สวนที่สุดในวันที่อากาศเย็นสบาย สายลมโชยพัดมากระทบใบหน้าของคุณ ฟังเสียงผีทำของพระเจ้าและฟังการตอบสนองอันเจียบกริบของสิ่งทรงสร้างทั้งสองอันเป็นที่รักของพระองค์ แล้วได้ยื่นคำถามพระเจ้าถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?”

คุณจินตนาการได้ไหมว่าวินาทีนั้นจะเป็นอย่างไร เมื่อพระเจ้าเรียกชายหญิงนั้นเพื่อจะมีสามัคคีธรรมกับพวกเขา? หยุดตรงนี้อีกครั้งเพื่อคิดถึงหัวใจของพระเจ้า พระเจ้าปรรอณา และแสวงหาที่จะมีสามัคคีธรรมกับอาดัมและเอวา กับคุณ และกับผม!

แม้ว่าเราได้แยกตัวเองออกจากพระเจ้าโดยการไม่เชื่อฟังพระองค์ (อิสยาห์ 59:2) พระเจ้ายังคงปรรอณา มีความสัมพันธ์กับทุกคนที่มีชีวิต ในลูกา 19:10 แสดงให้เราเห็นว่าพระองค์กำลังเสาะหาคนบาปทุกคน พระเจ้ายังคงถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?” เนื่องจากพระเยซูตายเพื่อเราแล้ว เราจึงสามารถกลับมา มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ได้แล้ว (เอเฟซัส 2:13, 19) คุณและผมถูกสร้างมาเพื่อจะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

² ตัวอย่างเช่น ในอิสยาห์ 55:3, ยอห์น 1:12-13, ยอห์น 3:36, ยอห์น 17:3, 2 โครินธ์ 6:16-18, 1 ยอห์น 1:3, ยอห์น 3:20

การออกแบบของพระเจ้าผู้สร้างของเรา

คนที่ไม่เชื่อในการสร้างของพระเจ้าว่าเต็มไปด้วยความรักและวัตถุประสงค์ ก็จะมีปัญหาในการสร้างอัตลักษณ์และวัตถุประสงค์ของตัวเอง เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจมนุษย์ได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า คนที่ดำเนินชีวิตตามคำแนะนำของสติปัญญาทางโลก คือการแสวงหาความสุขที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ก็ไม่สามารถเข้าใจชีวิตได้อย่างแท้จริง

เพื่อจะเข้าใจอัตลักษณ์ของเรา (ผู้ที่เราเป็น) วัตถุประสงค์ของเรา (เหตุผลที่เรามีชีวิตอยู่) และวิธีการที่เราถูกออกแบบมาได้อย่างแท้จริง เราต้องรู้วัตถุประสงค์ของพระเจ้าผู้สร้างซึ่งพบได้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้ากำหนดอัตลักษณ์ของเราไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่ใช่สิ่งที่เราประดิษฐ์ขึ้น พระองค์สร้างเราด้วยวัตถุประสงค์และออกแบบเราอย่างตั้งใจ มีเพียงเมื่อเราเข้าใจแผนการของพระองค์สำหรับชีวิตของเราและสำหรับความสัมพันธ์เท่านั้นที่เราจะสามารถเป็นคนอย่างที่เราสมควรเป็น และสามารถทำให้ความประสงค์ของพระองค์สำหรับการมีชีวิตอยู่ของเราสำเร็จเป็นจริงได้

การถูกสร้างขึ้นในพระฉายของพระเจ้าหมายถึงผู้คนที่ถูกสร้างอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้มีความสัมพันธ์เหมือนกับพระเจ้าเป็นบุคคลแห่งความสัมพันธ์ พระองค์ก็สร้างมนุษย์ให้เป็นบุคคลแห่งความสัมพันธ์ พระเจ้าออกแบบจิต วิญญาณ และร่างกายของแต่ละคนเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและกับคนอื่น ๆ

คู่มือสำหรับความสัมพันธ์ของมนุษย์

ข้อมูลความจริงที่ว่าพระเจ้าออกแบบมนุษย์มาเพื่อให้มีความสัมพันธ์นั้นบอกเป็นนัยว่าพระองค์มีหลักการและแนวทางสำหรับความสัมพันธ์ของเรา ผู้ผลิตสินค้าชิ้นหนึ่งเขียนคู่มือการใช้ผลิตภัณฑ์ซึ่งอธิบายว่าผลิตภัณฑ์นี้ออกแบบมาอย่างไรและมีวิธีการใช้อย่างไร ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าให้พระวจนะของพระองค์คือพระคัมภีร์ซึ่งอธิบายว่าเราถูกออกแบบมาอย่างไร และมีวิธีการอย่างไรเพื่อให้เราดำเนินชีวิตและมีความสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

พระคัมภีร์อธิบายชัดเจนถึงบทบาทที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ในความสัมพันธ์ของมนุษย์ พระคัมภีร์กล่าวถึงบทบาทและความสัมพันธ์ของสามีกับภรรยา พ่อ แม่ และลูก ๆ พี่น้องชายหญิง ปู่ย่าตายาย เพื่อน ๆ ศัตรู เพื่อนบ้าน รัฐบาลกับพลเมือง นายจ้างกับลูกจ้าง หลักการเหล่านี้จากพระวจนะของพระเจ้าสอนให้เราถึงการออกแบบของพระองค์สำหรับเรา ไม่ว่าจะสถานการณ์ใดหรือสภาพแวดล้อมใด พระคัมภีร์สอนให้เราถึงถึงความประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อเราในทุกช่วงของชีวิต

สังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์สะท้อนถึงการออกแบบของพระเจ้าแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์ก็ตาม วัฒนธรรมอธิบายถึงพฤติกรรมโดยปกติของมนุษย์สำหรับความสัมพันธ์และสถานการณ์ทั้งหมด แต่ละวัฒนธรรมมีวิธีการของตนเองในการเลี้ยงดูลูกและรักษาความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงาน วัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายอย่างมากทางด้านประเพณี สภาพแวดล้อม พันธุกรรม และเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ แต่ทุกวัฒนธรรมมีศีลธรรมพื้นฐานร่วมกัน ตัวอย่างเช่น ทุกวัฒนธรรมมีรูปแบบการแต่งงาน อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมทั้งหมดต้องได้รับการประเมินตามหลักการในพระคัมภีร์ ไม่ใช่บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม พระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจของเรา ไม่ใช่วัฒนธรรม (โรม 12:2)

รายละเอียดทางวัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง และเราไม่ควรคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น (เอเฟซัส 2:2) วัฒนธรรมได้รับการพัฒนาโดยมนุษย์ที่ล้มลงในบาปที่ถูกหล่อหลอมด้วยความปรารถนาผิด ๆ และการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง สังคมอาจมีความรู้บางอย่างเกี่ยวกับความจริงในพระคัมภีร์ แต่ไม่มีสังคมใดที่สอดคล้องกับมาตรฐานความถูกต้องของพระเจ้าอยู่เสมอ ไม่ควรมีสิ่งใดที่ได้รับการยอมรับว่าถูกต้องเพียงเพราะมันเป็นวัฒนธรรม พระคัมภีร์เท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ (สดุดี 19:7-11)

ถ้าคุณไปเยือนประเทศลิเบียและสังเกตว่าชาวลิเบียขับรถโดยไม่ห่วงความปลอดภัย คุณอาจคิดว่า “นั่นมันเป็นวัฒนธรรม มันเป็นวิธีการขับรถที่เหมาะสมกับพวกเขา” จริงอยู่ที่พวกเขาได้สร้างวัฒนธรรมของตัวเองสำหรับวิธีการขับรถ อย่างไรก็ตาม ประเทศลิเบียมีอัตราการเสียชีวิตจากการจราจรสูงที่สุดในโลก สถิติของ

พวกเขาสูงกว่าประเทศที่มีสถิติการเสียชีวิตจากการจลาจลสูงเป็นอันดับสองของโลกถึงสองเท่า เห็นได้ชัดว่าวัฒนธรรมของพวกเขาไม่ได้พัฒนารูปแบบการขับชี่ที่ดี

พระเจ้ารู้ว่าชีวิตควรดำเนินไปอย่างไรและพระองค์มีกฎเกณฑ์ไว้ให้เรา เราไม่ได้เป็นเพียงการทดลองและการสำรวจ เราต้องไม่ทำแต่สิ่งที่ดูเหมือนจะให้ในสิ่งที่เราต้องการ เราไม่ควรแค่พยายามบรรลุสิ่งที่เรานึกคิดว่าจะทำให้ชีวิตมีความสุข เราต้องทำตามการออกแบบของพระเจ้าสำหรับความสัมพันธ์

สิ่งที่งดงามคือการเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าเป็นผลดีต่อตัวเรา พระเจ้าให้คำบัญชาต่าง ๆ แก่เราเพราะพระองค์รักเรา (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24) โดยการถือรักษาคำบัญชาเหล่านั้น เราก็จะชื่นชมกับผลลัพธ์ที่ดีและได้รับการปกป้องจากผลอันเลวร้ายที่ตามมามากมาย พระเจ้าผู้ออกแบบสร้างเรารู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา และเมื่อเราทำตามแผนของพระองค์ เราก็ได้รับการอวยพร

ความรับผิดชอบต่อพระเจ้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์

- ▶ พฤติกรรมของเราต่อคนอื่นมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าอย่างไร?
- ▶ ให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์แต่ละตอนต่อไปนี้ในกลุ่ม อภิปรายร่วมกันสั้น ๆ ถึงสิ่งที่พระเจ้าเรียกร้องจากความสัมพันธ์เหล่านี้ของมนุษย์ และการเชื่อฟังมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าอย่างไร การไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้ามีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าอย่างไร?

ความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น และความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า			
บทตอนในพระคัมภีร์	บุคคล/ บทบาท	สิ่งที่พระเจ้าเรียกร้อง ในความสัมพันธ์ของมนุษย์	ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า
1 เปโตร 3:7	สามี	เข้าใจและให้เกียรติภรรยา	คำอธิษฐานของสามีไม่มีอุปสรรคขัดขวาง
เอเฟซัส 5:22, 24, 33; 1 เปโตร 3:1-6	ภรรยา	ยอมเชื่อฟังสามี	นั่นเป็นวิธีที่ภรรยายอมเชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าให้คุณค่าต่อทำที่นี้และพฤติกรรมนี้ของเธอ
โคโลสี 3:20	ลูก	เชื่อฟังพ่อแม่ในทุกเรื่อง	พฤติกรรมนี้ทำให้พระเจ้าชอบพระทัย
มัทธิว 6:12-15	ทุกคน	ยกโทษคนที่ทำผิดต่อเรา	พระเจ้าจะยกโทษให้เรา
โรม 13:1-5	ทุกคน	ยอมอยู่ใต้บังคับของผู้มีอำนาจปกครอง	นั่นคือวิธีที่เราเชื่อฟังพระเจ้า
1 เปโตร 2:18-20	คนรับใช้	อดทนต่อการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม	คนรับใช้ได้รับความเมตตาจากพระเจ้า

เราเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีศีลธรรม ซึ่งหมายความว่าเราเข้าใจว่าการกระทำบางอย่างผิดและบางอย่างถูกต้อง และเราต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับการเลือกของเรา สิ่งนี้ทำให้เรามีศักยภาพและความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ การเลือกของเรามีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า การเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติเพื่อจะมีความสุขหรือได้สิ่งดีที่สุดในชีวิต เราต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจของเราและพฤติกรรมของเราในความสัมพันธ์ (โรม 14:10, 12)

พระเจ้าเรียกเราให้ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างยุติธรรมและมีการกระทำแห่งความรักและเมตตา (มีคำที่ 6:8) ปัญหาคือ เนื่องจากความบาปของอาดัม เชื้อสายทั้งหมดของเขาจึงเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป (โรม 5:12, 19) เพราะสิ่งนี้ เราจึงไม่สามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรัก ความเมตตา และยุติธรรมได้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย (โรม 7:15-24) แต่พระคุณของพระเจ้าเปลี่ยนเราเมื่อเราบังเกิดใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความสามารถแก่เราเพื่อทำให้ข้อกำหนดของพระเจ้าสำเร็จ (โรม 8:3-4)

คุณค่าของมนุษย์ทุกคน

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน อีสยาห์ 44:24, สดุดี 139:13-16, ปฐมกาล 9:6, และยากอบ 3:9 พระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรเกี่ยวกับคุณค่าของแต่ละชีวิต? อะไรทำให้คน ๆ หนึ่งมีคุณค่า?

เพื่อมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น เราต้องเห็นคุณค่าของคนเหมือนที่พระเจ้าเห็น **ทุกคนถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าและด้วยเหตุนี้เขาจึงมีคุณค่า** ทุกคนแต่ละคนเป็นสิ่งทรงสร้างที่เฉพาะเจาะจงของพระเจ้า ไม่ว่าจะชายหรือหญิง ไม่ว่าจะคนแข็งแรงหรือคนป่วย ไม่ว่าจะคนที่สมบูรณ์หรือพิการ ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะคนรวยหรือคนจน (สุภาษิต 14:31) ไม่ว่าจะเกิดมาแล้วหรือยังอยู่ในท้องแม่ ไม่ว่าจะผิวสีอะไร และไม่ขึ้นอยู่กับว่าความสามารถทางกายและปัญญาของเขาจะดีหรือมีความจำกัด (อพยพ 4:11)

มีบางวัฒนธรรมที่หลงลืมผู้สูงอายุ เพศหญิงถูกปฏิบัติว่าด้อยค่ากว่าเพศชาย หรือเด็กถูกมองว่าน่ารำคาญ ในบางวัฒนธรรมคนที่เสียแขนขาถูกมองว่าถูกแช่งสาปและเขาต้องซ่อนตัวจากสังคมหรือถูกสังคมนิยมปฏิบัติ การเหยียดเชื้อชาติเป็นเรื่องธรรมดาทั่วโลก คือการที่ชนเผ่าหรือกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งคิดว่าตนเองเหนือกว่าอีกกลุ่มหนึ่งและปฏิบัติต่ออีกกลุ่มหนึ่งอย่างน่าละอาย แต่ละการกระทำเหล่านี้ลดคุณค่าของมนุษย์ผู้ที่มีค่าที่สุดในบรรดาสีงทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า การที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีที่ถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้าได้นั้น เราต้องคิดถึงมนุษย์ทุกคนว่าเป็นผู้ฝังพระฉายของพระเจ้า

ถูกสร้างเพื่อพระเจ้า ถูกสร้างเพื่อผู้อื่น

วิวรณ์ 4:11 บอกเราว่าพระเจ้าสร้างทุกสิ่งเพื่อพระองค์เอง แน่นนอนที่สิ่งนี้รวมถึงมนุษย์ด้วย พระเจ้าสร้างเราเพื่อพระเจ้า ทุกสิ่งที่เราทำ เราต้องทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า (1 โครินธ์ 10:31, 1 Peter 2:12) เราถูกสร้างเพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

เราถูกสร้างให้ทำงานร่วมกับคนอื่นเพื่อสรรเสริญความประสงค์ของพระเจ้า ชีวิตแต่งงานเป็นตัวอย่างหนึ่งของการออกแบบของพระเจ้าเพื่อให้คนทำงานร่วมกัน ไม่นานหลังจากพระเจ้าสร้างผู้ชาย พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18) ผู้หญิงมีความคล้ายคลึงกับผู้ชายในด้านที่สำคัญ แต่แตกต่างกันในด้านที่สำคัญอื่น ๆ พวกเขาสามารถสรรเสริญความประสงค์ของพระเจ้าร่วมกันสำหรับการมีชีวิตอยู่ของพวกเขา พระเจ้าให้งานที่พวกเขาต้องทำด้วยกัน (ปฐมกาล 1:26-28)

คริสตจักรคืออีกตัวอย่างเกี่ยวกับการออกแบบของพระเจ้าเพื่อคนจะทำงานร่วมกัน อัครทูตเปาโลให้ภาพอธิบายถึงอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย (1 โครินธ์ 12:12-26) บุคคลหนึ่งไม่ควรคิดว่าเขาสามารถทำให้ความประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จได้ตามลำพังหรือเขาไม่จำเป็นต้องมีคนอื่น ชีวิตแต่งงานและคริสตจักรเป็นเพียงตัวอย่างในหลายตัวอย่างเกี่ยวกับการออกแบบของพระเจ้าเพื่อคนจะทำงานร่วมกัน

เราถูกสร้างมาเพื่อรับใช้คนอื่น (กาลาเทีย 5:13-14) เราถูกสร้างมาเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความรัก ซึ่งเราจะสละตัวเองเพื่อผลประโยชน์ของคนอื่น

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สุภาพษิต 17:17, กาลาเทีย 6:2, และฟิลิปปี 2:4

เราถูกสร้างมาเพื่อพระเจ้าและเพื่อผู้อื่น ทุกข้อกำหนดที่พระเจ้ามีไว้สำหรับเราในพระวจนะนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ หรือไม่ก็ความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น หรือไม่ก็ทั้งสองอย่าง แท้จริงแล้ว

พระเยซูตรัสว่าทุกสิ่ง^{ที่}พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับเรา^{นั้น}สรูปได้^{ด้วย}คำบัญชาให้เรารักพระเจ้าด้วยชีวิตของเราทั้งหมด และรักคนอื่นเหมือนที่เรารักตัวเอง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน มัทธิว 22:36-39

เราถูกสร้างมาเพื่อพระเจ้า และเราถูกสร้างมาเพื่อคนอื่น ความจริงนี้เกี่ยวข้องกันอย่างมาก ด้านหนึ่งที่สำคัญคือการที่เราถวายเกียรติแด่พระเจ้าและสะท้อนพระฉายของพระองค์ในการปฏิสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น พระลักษณะและพระราชกิจของพระเจ้ากำหนดให้เราเป็นเหมือนพระองค์ (1 เปโตร 1:16, มัทธิว 5:48) มนุษย์ทุกคนถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้า แต่เราสะท้อนลักษณะอันเป็นธรรมชาติของพระเจ้าเมื่อเรากระทำเหมือนอย่าง^{ที่}พระองค์กระทำ

เมื่อบางคนแสดงความเมตตาต่อคนขัดสน ความเมตตาสงสารของเขาก็เป็นการคัดลอกความเมตตาสงสารของพระเจ้า และการกระทำด้วยความเมตตาของเขาเป็นการเลียนแบบการทำงานของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นความจริงไม่ว่าคนที่แสดงความเมตตาจะเป็นผู้เชื่อหรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เราเลียนแบบพระเจ้าได้ดีที่สุดเมื่อเราได้มาคืนดีกับพระองค์และมีพระวิญญาณของพระองค์ทำงานภายในเรา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 เปโตร 1:2-11

พระคัมภีร์ตอนนี้อธิบายถึงแผนการอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับผู้ติดตามพระคริสต์แต่ละคน จากพระคัมภีร์ตอนนี้เราเรียนรู้สิ่งต่อไปนี้

1. โดยพระสิริและคุณธรรมของพระองค์ พระเยซูได้เรียกเราและประทานพระสัญญาอันล้ำค่าแก่เรา (ข้อ 3-4)
2. โดยทางพระสัญญาเหล่านี้ พวกเราที่รู้จักพระคริสต์สามารถมีลักษณะอันเป็นธรรมชาติของพระเจ้าในเรา (ข้อ 4)

3. โดยทางความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดาและพระเยซู เรามีทุกสิ่งที่เป็นต่อชีวิตและต่อการดำเนินตามทางพระเจ้า (ข้อ 3)
4. เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ เราจึงสามารถดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูและตามที่พระเจ้าเรียกให้เราดำเนิน (ข้อ 5-8)

► เป็นไปได้อย่างไรที่เราสามารถสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้ายกั้กับธรรมชาติของพระองค์ได้ในความสัมพันธ์ของเรา?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 โครินธ์ 4:4 ใครคือภาพที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า?

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 โครินธ์ 3:18

พระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนผู้เชื่อให้สะท้อนพระสิริของพระเจ้าได้มากขึ้น โดยการมองดูที่พระเยซู เราได้รับการทำให้เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นทั้งในด้านท่าทีและพฤติกรรม นี่คือความมั่งคั่งของชาวประเสริฐ โดยทางฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถสะท้อนและเลียนแบบพระลักษณะของพระเจ้าได้

ในความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น พระเจ้าเรียกให้เราเลียนแบบพระองค์ (เอเฟซัส 5:1) เหมือนกับเด็กที่เฝ้าดูและเลียนแบบพ่อแม่หรือพี่ของเขา เราต้องมองดูแบบอย่างของพระเยซูแล้วคัดลอกท่าที มุมมอง และการกระทำของพระองค์เมื่อเราปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น (ฟิลิปปี 2:5-7, เอเฟซัส 5:2)

► นักศึกษาอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ในกลุ่ม จดบันทึกเกี่ยวกับ (1) พระลักษณะและการงานของพระเจ้า (2) ความคาดหวังของพระเจ้าสำหรับเรา (พระคัมภีร์สองตอนแรกเขียนไว้ให้ดูเป็นตัวอย่างแล้ว เมื่อจบบทเรียนนี้ มีงานมอบหมายที่ 2 ที่ต่อเนื่องจากการศึกษานี้)

ความสัมพันธ์ของมนุษย์สะท้อนพระสิริของพระเจ้าอย่างไร		
ข้อพระคัมภีร์	สิ่งที่พระเจ้าทำ/ สิ่งที่พระคริสต์ได้ทำ	การกระทำของเราที่สะท้อนถึงพระเจ้า
ฟิลิปปี 2:3-8	ยอมสละสิทธิ์ มาเป็นผู้รับใช้ ถ่อมใจอย่างสิ้นเชิงและเชื่อฟัง	ยอมสละสิทธิ์ มองหาความสนใจของคนอื่น ถ่อมใจ
ยอห์น 13:3-5, 12-15	รับใช้สาวกของพระองค์ ตอบสนอง ความจำเป็นในทางปฏิบัติ	รับใช้ผู้เชื่อคนอื่น
เอเฟซัส 4:32-5:2		

ไม่มีพวกเราสักคนที่แสดงให้เห็นความรักของพระเจ้าได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเราเกิดมาในธรรมชาติที่เห็นแก่ตัว พระเจ้าเตรียมพระคุณเพื่อฟื้นฟูเราสู่การออกแบบของพระองค์ คำอธิษฐานที่ถ่อมใจยอมจำนนทำให้คน ๆ หนึ่งก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงนี้ได้

บทสรุป

พระคัมภีร์เปิดเผยว่าพระเจ้าออกแบบคนที่พระองค์รักไว้เพื่อให้มีความสัมพันธ์ คือมีความสัมพันธ์กับพระองค์และมีความสัมพันธ์กับคนอื่น

เพราะพระเจ้าเป็นพระผู้สร้างและเป็นผู้ออกแบบความสัมพันธ์ เราจึงต้อง...

1. ได้รับความมุงมองของพระองค์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์
2. ตระหนักว่าเราต้องรับผิดชอบต่อพระองค์สำหรับสิ่งที่เราเลือกในความสัมพันธ์ของเรา
3. ยอมรับและทำตามแผนการของพระองค์สำหรับความสัมพันธ์ของเรา

วิชานี้จะช่วยให้คุณสิ่งเหล่านี้และจะเสริมสร้างคุณในการสอนให้คนอื่นรู้ถึงความประสงค์ของพระเจ้า
สำหรับความสัมพันธ์ของมนุษย์

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ เหตุใดวัฒนธรรมจึงไม่เพียงพอต่อการเป็นแนวทางสำหรับความสัมพันธ์ของมนุษย์?
- ▶ มีแนวคิดใดในบทเรียนที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? ทำไมสิ่งนี้จึงสำคัญ? การเข้าใจสิ่งนี้จะช่วยคุณในเรื่องความสัมพันธ์ที่มีอยู่ได้อย่างไร? การเข้าใจสิ่งนี้มีผลกระทบต่อพันธกิจของคุณอย่างไร?
- ▶ คุณหวังว่าจะเติบโตเนื่องจากการศึกษาวิชานี้ได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณที่สร้างลูกตามพระฉายของพระองค์พร้อมกับวัตถุประสงค์สำหรับชีวิตของลูก

ขอบคุณที่ออกแบบลูกให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์และทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้โดยการตายของพระเยซูเพื่อ
ชดเชยบาปของลูก

ขอบคุณสำหรับพระวจนะอันล้ำค่าของพระองค์ ซึ่งสอนลูกให้รู้จักสัมพันธ์กับพระองค์และรู้จักถวายเกียรติ
แด่พระองค์ในความสัมพันธ์ของลูกกับคนอื่น

โดยทางพระวจนะและพระวิญญาณของพระองค์ ขอสอนลูกให้โอบรับชีวิตที่พระองค์วางแผนไว้แล้ว
สำหรับลูก

ขอช่วยให้ลูกสะท้อนถึงพระองค์อย่างถูกต้องต่อทุกคนรอบข้าง เพื่อคนอื่นจะมารู้จักพระองค์

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

- (1) อธิบายว่าความจริงเรื่องการทรงสร้างตามพระฉายของพระเจ้าให้คุณค่ากับแต่ละคนอย่างไร และการปฏิเสธเรื่องการทรงสร้างนำคุณค่าไปจากมนุษย์อย่างไร
- (2) อ่านพระคัมภีร์แต่ละตอนต่อไปนี้ จดบันทึก (1) พระลักษณะหรือการงานของพระเจ้า และ (2) ความคาดหวังของพระเจ้าสำหรับเรา

ความสัมพันธ์ของมนุษย์สะท้อนพระสิริของพระเจ้าอย่างไร		
ข้อพระคัมภีร์	สิ่งที่พระเจ้าทำ/ สิ่งที่พระคริสต์ได้ทำ	การกระทำของเราที่สะท้อนถึงพระเจ้า
สดุดี 68:5; ยากอบ 1:27		
2 เปโตร 3:9; ทิตัส 3:1-5		
มัทธิว 5:43-48, 1 เธสะโลนิกา 5:14-15		
ยอห์น 13:1, 34; 1 ยอห์น 4:7-8, 11-12		

(3) คู่มือตารางของงานมอบหมายที่ 2 และตารางที่อยู่ตอนท้ายของบทเรียน ใช้เวลาสักครู่ตรวจสอบชีวิตของคุณ

- ตอนนี้คุณกำลังสะท้อนพระฉายของพระเจ้าด้วยวิธีที่ยกย่องและถวายเกียรติแด่พระองค์ไหม?
- มีการเชื่อฟังใด ๆ ที่ต้องสารภาพเพื่อชีวิตของคุณจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณได้อย่างชัดเจนและมีพลังมากขึ้น?
- มีขั้นตอนใดที่พระเจ้าต้องการให้คุณก้าวเพื่อจะเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น?

เขียนคำอธิษฐานหนึ่งย่อหน้าเพื่อตอบสนองการศึกษานี้ (คุณไม่จำเป็นต้องแบ่งปันสิ่งนี้กับหัวหน้าชั้นเรียน แต่แจ้งว่าคุณได้ทำงานมอบหมายแล้ว)

บทที่ 2

ครอบครัวตามหลักการพระคัมภีร์

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจว่าการแต่งงานควรสะท้อนถึงความสัมพันธ์ในตรีเอกานุภาพ
- (2) ยอมรับมุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับการมีลูก
- (3) เข้าใจว่าการล้มลงในบาปมีผลกระทบต่อการทำงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว
- (4) เห็นคุณค่าว่าวัตถุประสงค์แห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าที่สำเร็จได้แม้มีข้อบกพร่องของมนุษย์
- (5) ตระหนักว่าการเชื่อฟังแผนการของพระเจ้าสามารถช่วยครอบครัวใด ๆ ให้เป็นครอบครัวที่รับกันได้

ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว

ในวิชานี้ เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัวส่วนใหญ่ที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันในที่อาศัยแห่งเดียว ผู้คนจำนวนมากที่รวมกลุ่มกันที่มาอาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่งร่วมกันและถูกเรียกว่าเป็นครอบครัว มีครอบครัวที่มีพ่อแม่หนึ่งคู่ ครอบครัวที่แบ่งแยกเพราะการหย่าร้าง ครอบครัวที่มารวมกันโดยการแต่งงานครั้งที่สอง ครอบครัวที่มีลูกบุญธรรม ครอบครัวที่มีคนหลายวัย และครอบครัวที่รับดูแลเด็กหรือผู้ใหญ่เพิ่มเข้ามาเป็นการชั่วคราว

พวกเราแต่ละคนมีแนวคิดทางปัญญาว่าครอบครัวหมายถึงอะไร การพูดคุยร่วมกันเกี่ยวกับครอบครัวสร้างอารมณ์ที่แตกต่างกันในตัวเรา ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัวของเรา

ชีวิตวัยเด็กส่งผลกระทบต่อเราอย่างไร

คุณอาจมีความทรงจำที่ดีมากในวัยเด็ก หรือคุณอาจมีปัญหาลึกเกี่ยวกับความโกรธเพราะประสบการณ์ในวัยเด็ก สมาชิกในครอบครัวของคุณอาจช่วยเหลือและให้กำลังใจกันเสมอ หรือพวกเขาอาจหลีกเลี่ยงที่จะเจอกันและเมื่อเจอกันก็มีแต่ขัดแย้งกัน คุณอาจรู้สึกว่าคุณมีรากฐานที่ดีและเป็นผลดีต่อชีวิตของคุณ หรือบ้านของคุณเป็นเหมือนคุก แวดล้อมไปด้วยความเจ็บปวดที่คุณอยากจะหนีมันไปให้พ้น เมื่อคุณมองดูครอบครัวอื่น ๆ ที่ดูเหมือนดีกว่าครอบครัวของคุณ คุณรู้สึกว่าคุณทำให้คุณผิดหวังมาก

ความเข้าใจเกี่ยวกับครอบครัวของเราเองเป็นสิ่งสำคัญเพราะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจชีวิตและเข้าใจเกี่ยวกับผู้ที่พระเจ้าเป็น พระคัมภีร์พูดถึงพระเจ้าว่าเป็นพ่อของคนของพระองค์ ความสัมพันธ์ของเรากับพ่อแม่ของเรา โดยเฉพาะกับพ่อ จะหล่อหลอมความนึกคิดของเราเกี่ยวกับพระบิดาในสวรรค์ ถ้าหากพ่อที่เป็นมนุษย์ของเราไม่ค่อยอยู่บ้าน ใช้ความรุนแรง เมินเฉย ควบคุมบงการ เฉื่อยชา หรือสร้าง ความเจ็บปวดในทางใดทางหนึ่ง ความนึกคิดของเราเกี่ยวกับพระเจ้าในฐานะพระบิดาจะถูกทำลายไป จนกว่าเราจะมี ความคุ้นเคยกับพระเจ้าผ่านทางพระวจนะของพระองค์ ผ่านชีวิตของพระเยซู และผ่านการเดินไปกับพระองค์ในชีวิตส่วนตัว เราจะพบว่ามันยากที่จะมองเห็นพระองค์ในฐานะพ่อที่ดี แท้จริงแล้วพระองค์เป็นพ่อที่ดีที่คอยปกป้องและจัดเตรียมสำหรับลูกของพระองค์อย่างดี พระองค์รับฟังและพูดคุยกับลูกของพระองค์ คอยแนะนำ และมีความสุขเมื่อพวกเขาที่มีความเป็นอยู่ที่ดี พระเจ้าสามารถช่วยเราให้ปรับเปลี่ยนความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับพระองค์เมื่อเรารู้จักพระองค์³

³ เพื่อเรียนรู้ถึงวิธีที่คุณจะปรับเปลี่ยนความเข้าใจใหม่ว่าพระเจ้าเป็นผู้ใด ขอให้ดูบทที่ 4 ในวิชา การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ จาก Shepherds Global Classroom

ความแตกต่างฝ่ายวิญญาณส่งผลกระทบต่อเราอย่างไร

พวกเราบางคนถูกรอรับปฏิบัติเพราะเราติดตามพระคริสต์ พระเยซูตรัสว่าเราคาดหวังได้เลยว่าจะมีการข่มเหงจากครอบครัวที่ไม่เชื่อพระเจ้าเหตุเพราะเราอุทิศตัวต่อพระองค์ ผู้เชื่อในหลายที่ถูกทรยศหักหลัง ถูกทำให้อับอายขายหน้า ถูกละเลยไม่ใส่ใจ ถูกทำร้าย หรือถูกฆ่าโดยคนในครอบครัวของเขาเองที่ปฏิเสธพระคริสต์

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน มัทธิว 10:21-22, 28, 32-39 หลังจากอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แล้ว ขอให้อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับคำถามต่อไปนี้

- จากเนื้อหาในพระคัมภีร์ตอนนี้ ผู้เชื่อควรคาดหวังอะไรบ้าง?
- ในเนื้อหานี้มีพระสัญญาอะไรที่ให้ไว้บ้าง?
- ผู้เชื่อควรคิดอย่างไรเกี่ยวกับการข่มเหง?

เราบางคนอาจไม่เคยเจอกับการข่มเหงจากครอบครัวแต่ยังคงเจอกับปัญหาความสัมพันธ์เนื่องจากความเชื่อของเรา บางทีความสัมพันธ์ในครอบครัวของเราอาจตึงเครียด ห่างเหิน หรือมีความจำกัด เพราะในฐานะผู้เชื่อ ชีวิตของเราแตกต่างจากชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมาก เราอาจถูกเข้าใจผิดหรือไม่ได้รับความเคารพนับถือ ญาติ ๆ อาจพยายามขัดขวางพันธกิจของเรา แม้แต่พระเยซูเองก็ประสบกับปัญหาความยากลำบากเหล่านี้ (มาระโก 3:21, ยอห์น 7:3, 5) ดังนั้นเราจึงไม่ต้องประหลาดใจถ้าหากเราประสบด้วยเช่นกัน

คุณและครอบครัวของคุณ

ในเพียงไม่กี่นาที คุณจะแนะนำตัวเองกับเพื่อนร่วมชั้น แต่คุณจะไม่เพียงบอกชื่อของตัวเอง แต่แบ่งปันเกี่ยวกับตัวคุณในสภาพแวดล้อมของครอบครัวของคุณว่าเป็นแบบไหน

อันดับแรก ขอให้คิดถึงบทบาทของคุณในครอบครัวของคุณ เช่น ลูกชายหรือลูกสาว สามีหรือภรรยา พ่อหรือแม่ ลุงหรือป้า ปู่ย่าหรือตายาย มีบทบาทอื่นอีกไหมที่คุณคิดได้? คุณอาจมีหลายบทบาทในครอบครัว มีบทบาทหรือตำแหน่งอื่นอะไรอีกในครอบครัว? คุณเป็นพี่ใหญ่สุดหรือเป็นน้องเล็กสุด? เป็นคนหาเงินไหม? เป็นคนที่คอยดูแลครอบครัวหรือเปล่า? เป็นคนดูแลผู้สูงอายุหรือคนพิการไหม? ขอให้คิดถึงบทบาทและความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่คุณมีในครอบครัว

- ▶ แนะนำตัวเองให้กับเพื่อนร่วมชั้น บอกตำแหน่งและบทบาทต่าง ๆ ของคุณที่มีในครอบครัว
- ▶ ตอนนี้ขอให้ใช้เวลาสักครู่คิดถึงตำแหน่งและบทบาทของคุณที่มีอิทธิพลต่อ (1) มุมมองของคุณเกี่ยวกับตัวเองและ (2) มุมมองของคุณต่อคนอื่นในครอบครัวของคุณ

ถึงแม้ว่าคุณจะรู้สึกเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวใกล้ชิดหรือครอบครัวขยายขอบคุณอย่างไร แต่พวกเขาที่เป็นครอบครัวของคุณ บางทีครอบครัวของคุณอาจแตกสลาย มีรอยบาดแผลและความเจ็บปวด หรือบางทีผู้คนอาจอิจฉาครอบครัวของคุณเพราะคุณสมบุรณ์แบบ คุณมีชีวิตแต่งงานที่ดี มีลูกฉลาดและสุขภาพดี และบ้านก็เต็มไปด้วยความรัก สันติสุข และเสียงหัวเราะ

ไม่ว่าครอบครัวของคุณจะเข้มแข็งหรืออ่อนแอ พระเจ้าสนใจที่จะมีส่วนร่วมในครอบครัวของคุณ พระองค์มีแผนการสำหรับครอบครัวของคุณ

- ▶ เขียนชื่อสมาชิกในครอบครัวของคุณ (อย่างน้อยสี่ชนรุ่นของครอบครัว) ยกตัวอย่างเช่น ชื่อของปู่ย่า (ชนรุ่นที่ 1) ชื่อของพ่อแม่ (ชนรุ่นที่ 2) ชื่อของคุณและพี่น้องของคุณ (ชนรุ่นที่ 3) ชื่อของลูกของคุณหรือหลานชายหลานสาว (ชนรุ่นที่ 4)

วาดรูปดาวดวงหนึ่งที่ด้านข้างชื่อของคนที่คุณใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์ที่ดี วาดรูปสามเหลี่ยมตรงด้านข้างชื่อของคนที่คุณมีความสัมพันธ์ที่จำกัด และวาดสี่เหลี่ยมรอบ ๆ ชื่อของคนที่คุณไม่ติดต่อสื่อสารเลย ไม่ว่าเวลาไหน

มีใครไหมที่คุณถือว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัว ทั้งที่จริง ๆ แล้วพวกเขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับคุณเลย เช่น คนที่เข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวและงานเฉลิมฉลองทั้งหมดราวกับว่าพวกเขาเป็นครอบครัวเดียวกัน? เขียนชื่อและวงกลมชื่อของพวกเขา?

ครอบครัวมนุษย์ครอบครัวแรก

▶ เปิดพระคัมภีร์ไปที่ปฐมกาลเอาไว้ในขณะที่เราศึกษาเรื่องของอาดัมกับเอวา และอับราฮัมกับซาราห์

งานแต่งงานครั้งแรก

อาดัมกับเอวาเป็นครอบครัวมนุษย์ครอบครัวแรก คือมีสามีหนึ่งคนและภรรยาหนึ่งคน ผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงหนึ่งคนที่แต่งงานกัน ในงานแต่งงานครั้งแรก อาดัมกล่าวว่า “นี่แหละ กระดูจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะเรียกคนนี้ว่าหญิง เพราะคนนี้ออกมาจากชาย” (ปฐมกาล 2:23)

ข้อถัดมาให้ความหมายการแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์ว่า “เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” (ปฐมกาล 2:24) วลีเดียวกันนี้ถูกกล่าวซ้ำในพันธสัญญาใหม่ใน มัทธิว 19:5 และเอเฟซัส 5:31 **ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชายและหญิงคือคำมั่นสัญญาที่ไม่มีเงื่อนไข เป็นคำสัญญาต่อพระเจ้าและมนุษย์ที่จะคงอยู่ชั่วชีวิต**

การแต่งงานเป็นสิ่งมหัศจรรย์สามประการคือ เป็นปาฏิหาริย์ในทางชีวภาพที่คนสองคนกลายเป็นเนื้อเดียวกัน เป็นความมหัศจรรย์ทางสังคมที่ทำให้สองครอบครัวได้รับการต่อกิ่งเข้าด้วยกัน เป็นการอัศจรรย์ในทางจิตวิญญาณที่ความสัมพันธ์ในการแต่งงานเป็นภาพของความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างพระคริสต์กับเจ้าสาวของพระองค์คือคริสตจักร⁴

⁴ *The Woman's Study Bible*, (Thomas Nelson, Inc., 1995), 9

การแต่งงานสะท้อนความสัมพันธ์ในตรีเอกานุภาพ

การแต่งงานถูกออกแบบมาเพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์ พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดำรงอยู่มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และจะดำรงอยู่ตลอดไปใน

ความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน แต่ละพระภาคต่างมีบทบาทที่เจาะจงของพระองค์ แต่ทุกพระภาคของตรีเอกานุภาพเป็นหนึ่งเดียวอย่างถาวรและไม่สามารถแบ่งแยกได้ในความสัมพันธ์

ระหว่างพระภาคในตรีเอกานุภาพ เราเห็นความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความสนิทสนม ความสัตย์ซื่อ และความรักมั่นคง การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์ได้รับการวางแบบแผนตามอย่างความสัมพันธ์อันอัศจรรย์นี้ แผนการของพระเจ้าเพื่อให้สามีแต่ละคนและภรรยาแต่ละคนมีความรักที่บริสุทธิ์และอุทิศตัวต่อกันไปตลอดชีวิต

ความสัมพันธ์ในการแต่งงานของมนุษย์ควรสะท้อนความสัมพันธ์ภายในตรีเอกานุภาพด้วยวิธีต่อไปนี้

1. การแต่งงานเป็นพันธสัญญาแบบไม่มีเงื่อนไขและเป็นข้อผูกมัดต่ออีกฝ่ายหนึ่ง
2. การแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ของความรักที่ยอมสละตัวเอง
3. การแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดผล

คำสั่งแรก

ช่วงการแต่งงานครั้งแรกที่พระเจ้าเป็นผู้จัดงานเอง

พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสกับพวกเขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในท้องฟ้า กับสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินทั้งหมด” (ปฐมกาล 1:28)

“การแต่งงานคือ... การแสดงให้เห็นพระลักษณะของพระเจ้าในฐานะผู้ตั้งพันธสัญญาและผู้รักษาพันธสัญญาที่ยิ่งใหญ่ในพันธสัญญา องค์ประกอบที่สำคัญคือ ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ไม่ใช่ อารมณ์”

- Robertson McQuilkin,
บทนำของจริยธรรมตามพระคัมภีร์

จงมีลูกดกทวีเป็นคำสั่งแรกที่พระเจ้าให้ไว้ในพระคัมภีร์ การแต่งงานถูกออกแบบมาให้เป็น **ความสัมพันธ์แบบเกิดผลในความรักที่ยอมสละตนเอง** การสืบพันธุ์ในการแต่งงานนั้นถวายเป็นเกียรติแด่ พระผู้สร้าง ในฐานะที่สามีมารรยาร่วมกันส่งเสริมงานสร้างสรรค์ของพระเจ้า และทำให้มีคนมากขึ้นเข้าสู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว นี่เป็นสิทธิพิเศษและเป็นความรับผิดชอบ!

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สดุดี 127:3-5 พระคัมภีร์ตอนนี้ใช้ภาษาภาพเพื่ออธิบายถึง ลูก ๆ อะไรคือภาษาภาพนั้น? บนพื้นฐานของภาษาภาพเหล่านี้ เราควรคิดเกี่ยวกับลูก ๆ ของเราอย่างไร?

พระคัมภีร์แสดงให้เราเห็นว่าลูก ๆ เป็นของขวัญ เป็นทรัพย์สินสมบัติที่มีค่า พวกเขาไม่ควรถูกคิดว่าเป็นเพียง ผลผลิตของความสัมพันธ์ทางเพศ ไม่ว่าสภาพแวดล้อมในการปฏิสนธิของเด็กจะเป็นที่พึงปรารถนาและ ชอบธรรมหรือไม่ก็ตาม พระผู้ประทานชีวิตก็ตั้งใจให้มีการปฏิสนธินั้นและให้เด็กแต่ละคนเกิดมา ซึ่งรวมทั้ง คุณและผมด้วย พระเจ้ามีวัตถุประสงค์สำหรับแต่ละคนโดยไม่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการเกิดของเขาคน นั้น

ใช่ ลูก ๆ คือของขวัญจากพระเจ้า แต่พวกเขาก็เป็นของขวัญที่พ่อแม่มอบให้พระเจ้าด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงทำให้เขาทั้งสองเป็นอันเดียวกันมิใช่หรือ แต่เขายังมีลมปราณแห่งชีวิตอยู่ และทำไม เป็นอันเดียวกัน เพราะพระองค์ทรงประสงค์เชื้อสายที่ตามทางของพระเจ้า ดังนั้นจงเอาใจใส่ต่อจิต วิญญาณของเจ้าให้ดี อย่าให้ผู้ใดทรยศต่อภรรยาคนที่ได้เมื่อหนุ่มนั้น (มาลาคีย์ 2:15 ฉบับไทยคิงส์ เจมส์)

ลูกคือความไว้วางใจที่ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าคาดหวังให้พ่อแม่เลี้ยงลูกของตนเพื่อให้ลูก ๆ บรรลุความประสงค์ ของพระเจ้าในชีวิตของเขาเอง พระเจ้าต้องการใช้ลูกของเราเพื่อความก้าวหน้าของอาณาจักรของพระองค์ (ปฐมกาล 18:19) พระเจ้าไว้วางใจเราในการเตรียมลูก ๆ ของเราให้มีชีวิตแห่งการรับใช้พระองค์ (เฉลย

ธรรมบัญญัติ 6:2) เราไม่ได้เลี้ยงพวกเขาให้รับใช้เราหรือเพื่อทำให้ความฝันของเราสำเร็จ เราควรมองดูพวกเขาเป็นดังลูกศรที่จะยิงไปยังเป้าหมายที่พระเจ้ามีไว้สำหรับพวกเขา

การล้มลงในบาปและความแตกสลายของครอบครัวมนุษย์

ในปฐมกาลบทที่ 3 ครอบครัวเดียวที่สมบูรณ์แบบอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนกลับล้มลงสู่สภาพที่แตกสลาย และต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างที่สุด อาดัมและเอวาทำบาป และคำแช่งสาปแห่งความตายตกมาเหนือมวลมนุษย์ ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันของอาดัมและเอวาถูกทำลายอย่างถาวร และพวกเขาถูกแยกขาดจากพระเจ้า

ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต้องทุกข์ทรมานกับคำแช่งสาปที่เพิ่มเข้ามาต่อไปนี้

- ความเจ็บปวดจากการคลอดบุตร
- สามีจะใช้อำนาจในทางที่ผิด
- ภรรยาจะไม่เชื่อฟังและไม่ให้ความเคารพ
- การงานจะทำให้ผิดหวังและยากลำบาก⁵

แผนการที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับครอบครัวถูกบิดเบือนไปเพราะผู้คนยอมรับคำโกหกของซาตาน
ปฐมกาล 4 ยังคงเปิดเผยความแตกสลายของครอบครัวมนุษย์ที่ล้มลงในความบาป

สังเกตในปฐมกาล 4:1 การตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรครั้งแรก ชื่อนี้ครอบคลุมช่วงเวลาเก้าเดือนคือระหว่างการศึกษาของเด็กกับการกำเนิดของเด็ก ขอหยุดเพื่อลองคิดถึงช่วงตั้งครรภ์เก้าเดือนนั้นว่าจะ

⁵ สิ่งสำคัญคือต้องชี้ให้เห็นว่าการคลอดบุตรไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคำสาป ความเจ็บปวดในการคลอดบุตรเป็นผลมาจากคำสาปแช่ง แต่การคลอดบุตรนั้นเป็นแผนการที่น่าอัศจรรย์ของพระเจ้าในการสร้างคนรุ่นต่อไป ทั้งงานไม่ใช่คำสาป แต่ความยากของงานต่างหากคือคำสาป อันที่จริง คำสั่งที่พระเจ้าให้ไว้กับอาดัมและเอวาในปฐมกาล 1:28 บ่งบอกว่าเราถูกสร้างมาให้ทำงาน! การทำงานเป็นวิธีหนึ่งที่เราระงับพระฉายาของพระเจ้า

เป็นอย่างไรสำหรับเอวา เมื่อเธอพยายามแบ่งรับแบ่งสู้กับความกลัวและความยินดีร่วมกับอาดัม ไม่มีใครให้คำแนะนำ ไม่มีคำตอบหากมีคำถาม ครรภ์ที่ขยายใหญ่ขึ้น ลูกดิ้นเตะในท้อง และกระบวนการคลอดพร้อมกับการบีบตัวของมดลูกกับความเจ็บปวดที่เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของมนุษย์ที่เป็นแม่คนแรก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเอวาทำไม่จึงพูดตอนที่คาอินเกิดว่า “ฉันได้รับผู้ชายคนหนึ่งด้วยความช่วยเหลือของพระยาห์เวห์” (ปฐมกาล 4:1)

เวลาผ่านไป และในข้อถัดไป เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ครั้งที่สองและการคลอดบุตร ตอนนี้อาดัมและเอวามีคนในครอบครัวสี่คน ช่วงครึ่งหลังของข้อเดียวกันเป็นบทสรุปอาชีพของลูกชาย ในข้อ 3 เด็กผู้ชายเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว และในข้อต่อ ๆ ไป เราจะอ่านเรื่องราวอันน่าสลดใจของการฆาตกรรมครั้งแรก ลูกชายคนโตของอาดัมและเอวาฆ่าน้องชายของเขาด้วยความโกรธและความอิจฉา คุณนึกภาพความตกใจสุดขีด ความเสียใจ คำถามต่าง ๆ ความเจ็บปวดและทรมานใจได้ไหม?

คำตอบของคุณสำหรับคำถามเหล่านั้นอาจเป็น “ใช่! ฉันนึกภาพได้ อันที่จริง ฉันเคยเจออะไรคล้ายๆ กัน!” ฉันขอให้กำลังใจคุณ: คุณไม่ได้อยู่คนเดียว ครอบครัวของคุณถูกล้อมคืบมาได้! มีข่าวดีสำหรับทุกครอบครัว กอร์ดอน เวนแฮม เขียนว่า...

...เรื่องราวในปฐมกาล...เป็นเรื่องราวของพระคุณที่มีชัยชนะแม้มนุษย์จะมีบาป พระคุณมีชัยชนะแม้ในครอบครัวที่แตกแยกเพราะบาป พระธรรมนี้เริ่มต้นด้วยการบรรลุขั้นสูงในการสร้างโลกด้วยการสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระเจ้า และพระเจ้าประกาศว่าทุกสิ่งที่พระองค์สร้างนั้นดี มาก.... มีเพียงในบทที่ 3 เท่านั้นที่สิ่งต่างๆ เริ่มผิดพลาด ด้วยการไม่เชื่อฟัง [ความขัดแย้ง] และความตายเข้ามาแทนที่การเชื่อฟัง ความปรองดอง และในบทที่ 4 ที่ชีวิต สิ่งต่าง ๆ ก็แย่งลง ... และ

มาถึง [จุดต่ำสุดใน] บทที่ 6 ที่โลกนี้ถูกกล่าวถึงว่าเต็มไปด้วยความโหดร้าย ... (ปฐมกาล 6:11, 13)⁶

ความแตกสลายในครอบครัวของอับราฮัม

นอกจากนี้ในปฐมกาล เราอ่านเรื่องราวของอับราฮัม บิดาของชนชาติอิสราเอล (ปฐมกาล 11:27-25:11)⁷ พระเจ้าจะนำพระผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในครอบครัวมนุษย์ผ่านทางครอบครัวของอับราฮัม

ความเป็นหมัน⁸

ปฐมกาล 11 ระบุลำดับวงศ์ตระกูลของอับราฮัม ผู้สืบเชื้อสายมาจากเซม บุตรของโนอาห์ ปฐมกาล 11:30 บอกเราว่าซารายภรรยาของอับราฮัมไม่สามารถมีบุตรได้ ข้อนี้เป็นข้อที่บ่งบอกถึงน้ำตา ความปวดร้าว ความเสียใจ ความคับข้องใจ ความไร้ประโยชน์ ความโกรธ และความเศร้าโศกสำหรับหลายคนที่อ่าน หากคุณสามารถใส่ชื่อของคุณแทนชื่อซารายในข้อนี้ได้ ขอให้รู้ว่าคุณไม่ได้โดดเดี่ยว

สำหรับคนที่อยากมีลูก แต่กลับเจอสภาพมีลูกยาก เมื่ออ่านเนื้อหาอย่างเช่นใน ปฐมกาล 1:28 และสดุดี 127:3-5 ย่อมทำให้เกิดความเจ็บปวดและเศร้าใจอย่างมาก เป็นเรื่องปกติที่จะรู้สึกว่าการไม่มีลูกเป็นการลงโทษหรือคำแช่งสาป

ความจริงคือ การที่คุณไม่มีลูกนั้นไม่ได้ทำให้คุณสำคัญน้อยลงสำหรับพระเจ้า คุณไม่ได้ถูกลืม ความเป็นหมันของคุณไม่ได้หมายความว่าครอบครัวของคุณบกพร่อง คนอื่น ๆ ก็มีประสบการณ์โศกเศร้าอย่างลึกซึ้งอย่างเดียวกันนี้

⁶ Gordon Wenham writing in *Family in the Bible*, edited by Richard S. Hess and M. Daniel Carroll R., Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2003, 29

⁷ พระเจ้าเปลี่ยนชื่อของอับราฮัมและซาราย เป็นอับราฮัมและซาราห์ ในปฐมกาล 17:5, 15

⁸ ดูในบทที่ 10 เพิ่มเติมสำหรับหัวข้อนี้

วิธีการทำงานของคู่สมรสที่ร่วมกันและส่วนตัวผ่านภาวะมีลูกยากเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก การเลือกที่ไม่ฉลาดอาจนำปัญหามามากขึ้น อย่างที่เราจะเห็นในชีวิตของอับรามและซาราย

การรอคอยพระสัญญา

หลังจากการตายของพ่อของเขา อับรามกลายเป็นผู้นำของครอบครัว พระเจ้าสัญญาว่าจะทำให้อับรามเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ (ปฐมกาล 12:2) และสัญญาว่าจะมอบแผ่นดินคานาอันให้ลูกหลานของอับราม (ปฐมกาล 12:7) ตอนนี้อับรามอายุ 75 ปี (ปฐมกาล 12:4) และซารายอายุน้อยกว่าสิบปี (ปฐมกาล 17:17) ซารายเป็นหญิงอายุ 65 ปีที่สงวนงามอย่างไม่ธรรมดา (ปฐมกาล 12:11) แต่เธอเป็นหมั้น และผ่านช่วงเวลาของการที่จะมีลูกตามปกติได้มาหลายปีแล้ว

เวลาผ่านไปหลายปี แต่ก็ยังไม่มีลูก แม้ว่าคำสัญญาของพระเจ้าจะได้รับการยืนยันใหม่อย่างชัดเจนในปฐมกาล 13:14-17 แต่ดูเหมือนว่าอับรามจะยอมละทิ้งความเป็นไปได้ที่จะมีลูกของตนเอง เพราะในปฐมกาล 15:2-3 เขาบอกพระเจ้าว่าทาสของเขาคือทายาทของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า “คนนี้จะไม่ได้เป็นผู้รับมรดกของเจ้า แต่บุตรชายที่เกิดจากเจ้าจะเป็นผู้รับมรดกของเจ้า” (ปฐมกาล 15:4) แล้วพระเจ้าจึงให้พระสัญญาภาพที่สองแก่อับรามเกี่ยวกับลูกหลานจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน และอับรามเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า (ปฐมกาล 15:6)

คิดถึงปีเหล่านี้แห่งการรอคอยว่าจะเป็นอย่างไสำหรับซาราย

แม้ซารายจะมีความเจ็บปวดจากคำตัดสินของคนอื่น ๆ แต่ความผิดหวัง [รุนแรง] ของเธอเองที่ทำให้ร้ายเธอให้เจ็บมากที่สุด เธอไม่ได้เพียงแค่อารมณ์ความสมหวังในการเป็นแม่คนหนึ่ง แต่รอคอยที่จะมีเกียรติและได้รับความเคารพนับถือในฐานะแม่ในสังคมที่ผู้หญิงไม่ได้มีความสำคัญอย่างอื่นมากนัก เรารู้ว่าภาวะมีลูกยากของผู้ชายอาจเป็นสาเหตุของความล้มเหลวในการปฏิสนธิ แต่ในโลกของซารายเวลานั้นไม่มีความรู้เกี่ยวกับชีวภาพ ตัวตนของซารายในฐานะผู้หญิงคนหนึ่ง ในฐานะคนที่มีความนั้นขึ้นอยู่กับทำให้กำเนิดลูกและการเลี้ยงดูลูก เธอไม่ได้รับคุณค่าในสายตาของผู้ชายโดยการ

เป็นคนชอบธรรมและสัตย์ซื่อ แต่โดยการให้กำเนิดลูกเพื่อสืบสกุลของผู้ชายที่เป็นสามีของเธอ
กรรมที่ว่างเปล่าจึงหมายถึงชีวิตที่ว่างเปล่า⁹

ทางออกของมนุษย์และผลลัพธ์อันเจ็บปวด

เมื่ออับรามอายุ 85 ปี ซารายมีความคิดหาทางออกว่าอับรามจะมีลูกได้อย่างไร หญิงรับใช้ของซารายอาจ
เป็นแม่ที่ให้กำเนิดลูกแก่พวกเขาได้! (ปฐมกาล 16:1-4) แต่สิ่งที่อับรามและซารายหวังว่าจะเป็นทางออกที่
สมบูรณ์แบบได้ทำลายความสงบสุขในบ้านของพวกเขาเมื่อฮาการ์ตั้งครรภ์ สิ่งที่คุณเหมือนจะถูกต้องมาก
กลับผิดพลาดมาก ความพยายามของพวกเขาที่จะช่วยพระ

เจ้าในการทำให้พระสัญญาสำเร็จ มีแต่จะนำไปสู่ความ
ขัดแย้งและบาดหมางกัน เมื่อผู้คนไม่ไว้วางใจแผนการและ
เวลาของพระเจ้า ความสัมพันธ์ที่แตกร้าวและความรู้สึก
เจ็บปวดย่อมเป็นผลที่ตามมาโดยธรรมชาติ

หลายปีต่อมา ความตึงเครียด ความเจ็บปวด การเข้าใจผิด
ปัญหาในการสื่อสาร ความโกรธ การทอดทิ้ง และความสิ้น
หวังก็ทวีคูณ (ปฐมกาล 16-21) ไม่เพียงในบ้านของอับราม
และซารายเท่านั้น แต่ในในครอบครัวของโลกผู้เป็น
หลานชายของพวกเขาด้วย

“พระเจ้ามีเหตุผลที่บริสุทธิ์
ในการรอคอยในขณะที่เรากำลังร้องขอ
อย่างที่พระองค์กระทำเพื่อเอลิซาเบธ (ลูกา
1:7, 13)

และไปข้างหน้าก่อนที่เราจะพร้อม
เหมือนที่พระองค์กระทำเพื่อมารีย์ (ลูกา
1:34).

เมื่อเราเชื่อฟังและนมัสการพระองค์
พระองค์ชี้แนะ ให้ความรู้
และจัดเตรียมไว้เพื่อแผนการของพระองค์
ซึ่งไม่เคยถูกจำกัดโดยสิ่งที่เราคิดไปไม่ถึง”

- ดัดแปลงจาก Shauna Letellier,
Remarkable Advent

⁹ David and Diana Garland, *Flawed Families of the Bible*, Grand Rapids, MI: Brazos Press, 2007, 21-22

ครอบครัวที่มีข้อบกพร่อง

พระเจ้าได้เลือกอับรามให้เป็นบิดาของชนชาติใหญ่ ซึ่งโดยทางสายโลหิตนั้น พระเยซูจะมาประสูติ! ดูเหมือนอับรามกำลังทำลายแผนการของพระเจ้า เช่นเดียวกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวของเขา! พวกเขาเป็นตัวอย่างของครอบครัวที่มีข้อบกพร่องมาก

จากปฐมกาล 49:33 อับราฮัมและซาราห์ อิสอัคและเรเบคาห์ ยาโคบและภรรยาของเขาเสียชีวิตทั้งหมดเมื่อรวมกับลูกๆ ของยาโคบ พวกเขาเป็นครอบครัวแห่งความล้มเหลวและข้อบกพร่องที่ร้ายแรง การต่อสู้ การโต้เถียง ความลำเอียง การหลอกลวง การทอดทิ้ง การแข่งขันในท่ามกลางพี่น้อง การข่มขืน และการร่วมประเวณีกับพี่น้อง ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวในครอบครัวของพวกเขา ไม่มีคำใดในคำเหล่านั้นที่อธิบายถึงครอบครัวที่เจริญรุ่งเรืองและสงบสุข!

น่าเศร้าที่เรื่องราวนี้สามารถพูดซ้ำได้ตลอดทั้งพระคัมภีร์และทั่วโลกในศตวรรษต่อมา แน่นอนแม้แต่ในครอบครัวเหล่านี้ ก็ยังมีช่วงเวลาแห่งความสุข เรื่องราวความรักที่งดงาม และแม้แต่มีคนชอบธรรมบางคนตลอดเรื่องราวทั้งหมด พระเจ้าไม่เคยทิ้งแผนการของพระองค์ในการไถ่มนุษย หรือพระองค์ไม่เคยเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของพระองค์ สำหรับครอบครัว ถ้าหากคุณยังคงอ่านพันธสัญญาเดิมต่อไปเรื่อย ๆ คุณจะพบแนวคิดที่สวองามเกี่ยวกับการทรงไถ่ในทุกเรื่องราวของ ครอบครัวของชาวฮีบรู มีหลายเหตุการณ์ที่ชี้ไปถึงพระเยซู การถวายเป็นเครื่องบูชา เทศกาลปัสกาและการที่อิสราเอลรอดพ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ การช่วยกู้ราหับจากการพิพากษาและนับเธอเข้าเป็นประชากรของพระเจ้า และหลายเหตุการณ์อื่น ๆ ที่งดงามซึ่งเกิดขึ้นโดยเป็นภาพอธิบายถึงพระสัญญาที่ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะมาและไถ่มนุษย

การงานแห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าในครอบครัวต่าง ๆ

ในเอเฟซัสบทที่ 5 บอกกับเราว่า พระเจ้าได้ออกแบบการแต่งงานให้เป็นภาพของความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับเจ้าสาวของพระองค์ คือคริสตจักร เหมือนกับที่พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะได้ยอมมอบพระองค์เองเพื่อคริสตจักร ดังนั้นสามีแต่ละคนเป็นศีรษะของภรรยา จะต้อง มอบตัวเองให้กับเธอ ในทำนองเดียวกัน

ภรรยาแต่ละคนต้องทำตามแบบอย่างของคริสตจักร เหมือนกับที่คริสตจักรยอมเชื่อฟังพระคริสต์ ภรรยาแต่ละคนต้องยอมเชื่อฟังสามี

การล้มลงในความบาปของมนุษย์ได้ทำลายการออกแบบดั้งเดิมของพระเจ้าสำหรับครอบครัวมนุษย์ และนำผลลัพธ์อันเลวร้ายให้เกิดขึ้น กับความสัมพันธ์ในการแต่งงาน ทุกครอบครัวต้องเผชิญกับผลลัพธ์จากการล้มลงในความบาปของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม...

พระเยซูมาเพื่อไถ่ทุกสิ่ง รวมถึงการแต่งงานให้กลับคืนมา พระองค์มาเพื่อไถ่และฟื้นฟูทุกสิ่งที่มีความบาปได้ทำลายให้กลับคืนมาใหม่ ที่ได้ก็ตามที่เราไม่สามารถดำเนินชีวิตตามแผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานได้ พระเยซูก็มาทำให้มาตรฐานของพระเจ้าสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์แบบ พระเยซูรักคริสตจักรมากจนกระทั่งยอมตายเพื่อคริสตจักร พระองค์ยอมจำนนต่อแผนการของพระเจ้า พระบิดาอย่างสิ้นเชิง พระเยซูเป็นความสำเร็จอันสมบูรณ์แบบของการออกแบบของพระเจ้า และของสิ่งที่การแต่งงานของเราล้มเหลวที่จะทำได้ นั่นคือการรักและยอมจำนน¹⁰

► พระเยซูเป็นแบบอย่างของทำที่ที่คนหนึ่งแต่งงานแล้วควรมีอย่างไร?

พระเยซูไม่เพียงทำให้ความประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ ในการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงและด้วยความรักที่สมบูรณ์แบบของพระองค์เองเท่านั้น แต่พระองค์ก็ให้ความสามารถกับสามีและภรรยาในการเอาชนะแนวโน้มที่เป็นการทำลาย ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ล้มลงในความบาป โดยพระคุณของพระองค์ สามีและภรรยาสามารถทำให้การออกแบบของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานบรรลุผลสำเร็จได้ เมื่อพวกเขาใช้ชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5:18)

¹⁰ Christina Fox, "Redeeming Marriage." Retrieved from <https://cbmw.org/2013/08/29/redeeming-marriage/> on November 29, 2022

ไม่มีครอบครัวใดสมบูรณ์แบบ แต่พระเจ้าปรารถนาไถ่แต่ละครอบครัวกลับคืนมา พระคุณของพระเจ้าสามารถทำงานในครอบครัวต่าง ๆ ได้ โดยให้ความสามารถแต่ละบุคคลเพื่อจะเป็นในสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ให้เป็นตั้งแต่แรก เมื่อแต่ละบุคคลในครอบครัวเลือกที่จะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า การเชื่อฟังของพวกเขาช่วยให้เอาชนะข้อบกพร่องบางอย่างและข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นธรรมชาติของทุกครอบครัว ผลที่ตามมาของการล้มลงในบาป ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของมนุษย์ก็จะน้อยลงเมื่อเรายอมจำนนต่อความประสงค์ของพระเจ้า

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อสามีที่เชื่อพระเจ้ายอมเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าในเอเฟซัส บทที่ 5 เขาก็จะเอาชนะแนวโน้มที่เป็นธรรมชาติของเขาในการใช้อำนาจในทางที่ผิดเหนือภรรยาอย่างเห็นแก่ตัว การเชื่อฟังต่อพระเจ้าของเขาเป็นการไถ่คืนมา เพราะช่วยลดผลกระทบที่เลวร้ายของการล้มลงในความบาป เป็นไปได้ที่การเชื่อฟังนี้จะจูงใจภรรยาให้ยอมจำนนตัวเองต่อเขา

เมื่อภรรยายอมเชื่อฟังสามีของเธอ ซึ่งเป็นการเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า (เอเฟซัส 5:24) เธอก็กำลังเอาชนะแนวโน้มที่เป็นธรรมชาติบาปในการต่อต้านสิทธิอำนาจของสามี การเชื่อฟังของเธอเป็นการไถ่คืนมา ซึ่งช่วยให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาเป็นไปอย่างที่พระเจ้าประสงค์ให้เป็นในชีวิตแต่งงานมากขึ้น (1 โครินธ์ 11:3, 1 เปโตร 3:1-7)

การที่พระเจ้าให้คำสั่งที่เป็นการไถ่คืนมาแก่ครอบครัวคริสเตียน แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสำคัญอย่างมากสำหรับพระเจ้า

ความรับผิดชอบในครอบครัวตามหลักการพระคัมภีร์

ความรับผิดชอบของพ่อแม่และปู่ย่าตายาย

ตลอดทั้งพระคัมภีร์มีพระคัมภีร์หลายตอนที่พูดถึงความจำเป็นที่พ่อแม่และปู่ย่าตายายจะต้องสอนลูกหลานของพวกเขาในทางของพระเจ้า เราจะพิจารณาสามตอนแบบย่อ ๆ

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เอเฟซัส 6:4 พระคัมภีร์ข้อนี้หมายถึงอะไร?

เป็นแผนการของพระเจ้าสำหรับพ่อแม่ที่จะสอนลูก ๆ ของพวกเขาให้รู้จักและเชื่อฟังพระเจ้า วิธี การนำของ พ่อแม่ การ สั่งสอน การอบรมแก้ไข และการฝึกฝน ลูก ๆ ของพวกเขา ควรสะท้อนวิธีการที่พระเจ้ากระทำสิ่งเหล่านี้ต่อลูกของพระองค์

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สดุดี 78:1-8 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- มีกี่ชนรุ่นในครอบครัวที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ตอนนี้?
- อะไรคือความรับผิดชอบของแต่ละชนรุ่น?
- ชนรุ่นก่อนหน้าจะ ต้องสอนอะไรให้กับชนรุ่นถัดมา?

สดุดี 78 เปี่ยมล้นด้วยพระคุณและความเมตตาอันเหลือเชื่อของพระเจ้า บอกเล่าถึงการทำงานของพระองค์ในครอบครัวอิสราเอล ตั้งแต่ เวลาที่พวกเขาออกจากอียิปต์ ไปจนถึงสมัยการปกครองของกษัตริย์ดาวิด สดุดีบทนี้ให้ความหวังแก่ผู้อ่านสำหรับสถานการณ์ในครอบครัว ของพวกเขา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 6:1-9 ขอให้พิจารณาพระคัมภีร์ตอนนี้ บางสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำในฐานะประชากรของพระเจ้าคืออะไร?

พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นส่วนหนึ่งของคำกล่าวของโมเสสต่ออิสราเอล ในตอนที่พวกเขาจะเข้าไปยังดินแดนพันธสัญญาซึ่งพระเจ้ามอบให้แก่พวกเขา พวกเขาเรียนรู้วิธีการเป็นประชากรของพระเจ้า และรู้ถึงความหมายในการเป็นคนของพระเจ้า ความจริงในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ยังคงเป็นรากฐานสำหรับการดำเนินชีวิตในฐานะประชากรของพระเจ้า

พระเจ้าสั่งให้เราฟังพระวจนะของพระองค์ด้วยการเชื่อฟัง คือให้ทำสิ่งที่พระองค์ประสงค์ให้เราทำ! (ข้อ 3-4)

พระเจ้าประสงค์ให้เราทำสิ่งต่อไปนี้

1. รักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลัง (ข้อ 5)
2. ให้พระวณะของพระเจ้าอยู่ในใจของเรา (ข้อ 6)
3. หมั่นสอนวิธีการทำตามพระวณะของพระเจ้าให้แก่ลูกหลานของเรา (ข้อ 7)
4. ให้พระวณะของพระเจ้าอยู่ในจิตใจของเราและอยู่ต่อหน้าเราอย่างสม่ำเสมอ (ข้อ 8-9)

สังเกตให้ดีว่าคำสั่งเหล่านี้มีไว้สำหรับชนทุกรุ่น (ข้อ 2) พระเจ้าให้เป็นความรับผิดชอบของพ่อแม่และปู่ย่าตายายในการสอนลูกหลาน ให้ดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ นานแค่ไหนหรือ? ไปจนตลอดชีวิตของพวกเขา (ข้อ 2) พระเจ้าบอกเราว่า พ่อแม่ต้องสอนทางของพระองค์ให้แก่ ลูกหลานของพวกเขาตลอดวัน ทุกวัน ในทุกที่ที่พวกเขาไป และในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ (ข้อ 7-9)

การให้การศึกษาด้านจิตวิญญาณแก่ลูก เป็นความรับผิดชอบของพ่อแม่ การสอนนั้นเกิดขึ้นทุกวัน ผ่านการเป็นแบบอย่างของพ่อแม่ เช่นเดียวกับการกล่าวถึงธรรมเนียมปฏิบัติครั้งแล้วครั้งเล่า ความสำคัญของคำสั่งนี้เห็นได้จากขอบเขตที่พ่อแม่ต้องสอนลูก ๆ ของพวกเขา ซึ่งมากกว่าการสอนข้อเท็จจริงของธรรมเนียมปฏิบัติ แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงรูปแบบชีวิตที่ถักทอเป็นผืนผ้าในชีวิตประจำวัน ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นต่อการสอนหลักคำสอนของพระเจ้าในขณะที่มีส่วนร่วมในบทบาททางโลก¹¹

พ่อแม่ต้องไม่สอนลูก ๆ ของพวกเขาในทางความนึกคิดเท่านั้น แต่ต้องสอนเกี่ยวกับหัวใจแก่พวกเขาด้วย พ่อแม่ต้องไม่สอนข้อเท็จจริง เกี่ยวกับพระเจ้าให้ลูกเท่านั้น แต่สอนวิธีการดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์กับ

¹¹ *The Woman's Study Bible*, Thomas Nelson, Inc. 1995, 292

พระเจ้าและการเชื่อฟังพระองค์ในทางปฏิบัติด้วย พ่อแม่สอนลูกด้วยคำพูดที่เป็นคำสั่งสอนและด้วยชีวิตที่เป็นแบบอย่าง ทั้งสองด้านล้วนมีความสำคัญมาก

พระคัมภีร์ตอนนี้ดูเหมือนง่ายแต่มีความสำคัญมาก ความจริงและคำสั่งเหล่านี้ให้วัตถุประสงค์และทิศทางสำหรับบุคคลและสำหรับครอบครัว เมื่อพ่อแม่แสวงหาที่จะรู้จักพระเจ้ามากขึ้นอย่างต่อเนื่องและเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่ในทุกเรื่อง พวกเขาทั้งสองก็สอนให้ลูก ๆ ของพวกเขาทำสิ่งเดียวกัน พ่อแม่ควรมีท่าทีแห่งการเรียนรู้และเชื่อฟังไปตลอดชีวิต นี่เป็น แบบอย่าง สำหรับ ลูก ๆ ของพวกเขา และทำให้ลูก ๆ ของพวกเขามีความหิวกระหายพระเจ้า

► มีวิธีการในทางปฏิบัติอะไรบ้างที่พ่อแม่สามารถสร้างลูกของพวกเขาให้เป็นสาวกได้ในทุกวัน?

ครอบครัว— การฝึกอบรมเบื้องต้นเพื่อให้อีกผู้หนึ่ง

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 ยอห์น 4:7-13, 19

ใจความสำคัญของพระคัมภีร์ตอนนี้คือความรัก การจะรู้จักพระเจ้าว่าพระองค์เป็นผู้ใดได้อย่างสมบูรณ์นั้น เราต้องรักกันและกัน คำว่า *กันและกัน* รวมถึงครอบครัวของเรา หนึ่งในหลายเหตุผลที่พระเจ้าให้ครอบครัวแก่เราก็เพื่อเราจะสามารถเรียนรู้วิธีการรักผู้อื่น เมื่อเราเรียนรู้ที่จะแสดงความรักต่อคนในครอบครัวของเรา (แม้เมื่อทำได้ยาก) เราก็เป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น เพราะพระเจ้าเป็นความรัก! (ข้อ 8)

เมื่อคนในครอบครัวรักกันและกัน ไม่ว่าจะเป็ครอบครัวฝ่ายวิญญาณหรือครอบครัวในทางกายภาพ พวกเขาพิศุจน์ว่าตนเกิดจากพระเจ้า (ข้อ 7) เมื่อพวกเขารักกันและกัน ความรักของพระเจ้าก็ได้รับการทำให้สมบูรณ์ในพวกเขา (ข้อ 12)

พระเจ้าไม่ได้เพียงเรียกร้องให้เรารักคนอื่นเท่านั้น แต่พระองค์รักเราก่อน (ข้อ 9-11, 19) พระองค์รักเราโดยการส่งพระเยซูมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเรา (ข้อ 10) ความรักที่พระเจ้ามี่ต่อเราเป็นแรงจูงใจให้เรารักคนอื่น (ข้อ 11)

การรักครอบครัวอาจจะเป็นเรื่องง่ายสำหรับบางคน แต่เป็นเรื่องยากสุดขีดสำหรับบางคน แต่เราทุกคนสามารถมีสิ่งที่เราจำเป็นเพื่อจะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าได้ เพราะ พระเจ้าสถิตในเราโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ข้อ 12-13)

พระเจ้าเรียกเราให้รักกันและกันซึ่งรวมถึงพ่อแม่ คู่สมรส และลูกของเรา การรัก ครอบครัว ไม่ได้หมายความว่าเรา เห็นด้วยกับสิ่งผิดหรือสิ่งที่ชั่ว ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ต้องตรวจสอบชีวิตกันและกัน แต่มันหมายความว่า เราอยากให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนในครอบครัว และเต็มใจยอมเสียสละเพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ อธิบายวิธีการแต่งงานสะท้อนถึงความสัมพันธ์ในตรีเอกานุภาพ โดยใช้คำพูดของคุณเอง
- ▶ บอกวิธีที่พระเจ้าไถ่การแต่งงานซึ่งถูกทำลายโดยความบาปให้กลับคืนมา
- ▶ อธิบายว่าทำไมการทำตามคำสั่งของพระเจ้าในการแต่งงานจึงเป็นการไถ่คืนมา

อธิษฐาน

ใช้เวลาสักครู่เพื่ออธิษฐานและขอบคุณพระเจ้าสำหรับครอบครัวของคุณ อธิษฐานเผื่อครอบครัวของคุณ อธิษฐานเกี่ยวกับความเจ็บปวดและความล้มเหลว การเฉลิมฉลองและความสุข ทำให้ถ้อยคำในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9 เป็นคำอธิษฐานส่วนตัวเพื่อยอมจำนนและวิงวอนขอ

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) ท่องเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9 เมื่อเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งหน้า เขียนหรือท่องจำพระคัมภีร์ตอนนี้

(2) ในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:1-9 พระเจ้าประสงค์ให้เราทำสี่ด้าน ขอให้ประเมินตัวเองด้วยการอธิษฐานอย่างเต็มที่และด้วยความซื่อตรงถึงแต่ละด้านเหล่านี้

พระเจ้าต้องการให้เราทำสิ่งต่อไปนี้

- รักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลัง (ข้อ 5)
- ให้พระวาทะของพระเจ้าอยู่ในใจของเรา (ข้อ 6)
- หมั่นสอนวิธีการทำตามพระวาทะของพระเจ้าให้แก่ลูกหลานของเรา (ข้อ 7)
- ให้พระวาทะของพระเจ้าอยู่ในจิตใจของเราและอยู่ต่อหน้าเราอย่างสม่ำเสมอ (ข้อ 8-9)

เขียนคำอธิษฐานส่วนตัวสำหรับแต่ละด้าน (คุณไม่จำเป็นต้องแบ่งปันข้อเขียนนี้กับหัวหน้าชั้นเรียน แต่ควรแจ้งว่าคุณทำงานมอบหมายนี้แล้ว)

(3) จากชีวิตของอับราฮัมและซาราห์ เราเรียนรู้ถึงระยะเวลาแห่งการรอคอย ขอให้คิดเกี่ยวกับคำถามต่อไปนี้

- เมื่อใดที่คุณจำเป็นต้องรอเวลาของพระเจ้า? คุณเรียนรู้อะไรจากช่วงเวลาแห่งการรอคอยนี้?
- คุณไว้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าได้ดีแค่ไหน? ตอนนี้คุณมีปัญหากับพระสัญญาสักข้อใหม่? ปัญหานั้นส่งผลกระทบต่อครอบครัวของคุณหรือไม่? อย่างไร?
- คุณเคยพยายามทำงานบางอย่างเพื่อตัวเองหรือเพื่อครอบครัวโดยไม่ไว้วางใจพระเจ้าไหม? ผลลัพธ์ที่ได้คืออะไร?
- ความไม่อดทนและขาดความเชื่อส่งผลด้านลบต่อครอบครัวอย่างไร?
- เขียนตอบสนองต่อหัวข้อนี้มาสามย่อหน้า (คุณไม่จำเป็นต้องแบ่งปันข้อเขียนนี้กับหัวหน้าชั้นเรียน แต่ควรแจ้งว่าคุณทำงานมอบหมายนี้แล้ว)

บทที่ 3

แนวคิดตามพระคัมภีร์เรื่องการแต่งงาน

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) อธิศตัวต่อการออกแบบของพระเจ้าและวัตถุประสงค์สำหรับการแต่งงาน
- (2) อธิศตัวในการเชื่อฟังส่วนตัวต่อหลักการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานของคริสเตียน
- (3) รับการเสริมสร้างให้สอนคนอื่นเรื่องการแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์

โรเบิร์ตสัน แมคควิลคิน ผู้รักษาคำสัญญา

ดร.โรเบิร์ตสัน แมคควิลคิน รับใช้ในฐานะมิชชันนารีในประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 12 ปี ต่อมาเขาเป็นประธานของมหาวิทยาลัยโคโลมเบียอินเตอร์เนชันแนล เขามีชื่อเสียงในฐานะนักเขียน นักพูด และนักการศึกษา ภรรยาของเขาชื่อว่ามูเรียล ป่วยทรมานกับโรคทางสมองซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการคิด การจดจำ และการสื่อสาร เมื่ออาการของโรคหนักขึ้นจนถึงจุดที่มูเรียลจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง ดร.แมคควิลคิน ลาออกจากตำแหน่งประธานของมหาวิทยาลัยเพื่อดูแลภรรยา เขาพูดว่าเขากำลังรักษาคำสัญญาที่ให้ไว้กับเธอในวันที่แต่งงาน เขาเชื่อว่าการเอาใจใส่ดูแลภรรยาสำคัญยิ่งกว่าการรักษาตำแหน่งประธานของมหาวิทยาลัย

สถาบันการแต่งงานของพระเจ้า

พระเจ้าสถาปนาการแต่งงานให้กับชายและหญิงคนแรกที่พระองค์สร้าง พระเจ้าออกแบบการแต่งงานให้เป็นสิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องมีอย่างแท้จริง เป็นการออกแบบที่แน่นอนสำหรับธรรมชาติของมนุษย์ ในทุกสิ่งที่

พระเจ้าออกแบบและในทุกสิ่งที่พระองค์ประสงค์ พระองค์ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราเสมอ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24) พระเจ้าตั้งใจให้แผนการของพระองค์สำหรับการแต่งงานทำให้คู่สมรสแต่ละคนมีความผาสุกทางอารมณ์ ความสัมพันธ์ และฝ่ายวิญญาณที่ดีที่สุด

พระเจ้าตรัสว่าในการแต่งงานนั้น ให้ผู้ชายและผู้หญิงละจากพ่อแม่ของพวกเขาแล้วไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน การแต่งงานทำให้คนสองคนอยู่ในมิตรภาพและการเป็นหุ้นส่วนที่แข็งแกร่งและแน่นแฟ้นยิ่งกว่าความสัมพันธ์อื่นใดของมนุษย์ การแต่งงานไม่ใช่เพียงการที่คนสองคนมาอยู่ด้วยกันโดยเป็นหุ้นส่วนชีวิตแบบจำกัด การใช้ชีวิตด้วยกันของพวกเขาได้ถูกผสมเข้าด้วยกันจนเหมือนกลายเป็นคนเดียวกัน นี่ไม่ใช่การจับบุคลิกภาพส่วนตัวของแต่ละคนออกไป แต่คือการเป็นหนึ่งเดียวกันแบบพิเศษ

การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์

การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์เป็นสิ่งสวยงาม แต่คู่สมรสที่ต้องการพบกับความสวยงามและลึมรสความดีงามของการแต่งงาน จะต้องพิจารณาสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเอาไว้ในเรื่องนี้ และจากนั้นจึงแสวงหาที่จะเชื่อฟังสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ การแต่งงานที่น่าพึงพอใจต้องอาศัยความพยายามและการเสียสละ

การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์นั้นเพื่อการสามัคคีธรรม

ปฐมกาลอธิบายว่าพระเจ้าสร้างการแต่งงาน ทุกส่วนของคำอธิบายให้เกียรติแก่การแต่งงาน

พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18)

เช่นเดียวกับพระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีการสามัคคีธรรมต่อกัน พระเจ้าออกแบบให้เราต้องการสังคม เราถูกสร้างมาเพื่อการสนทนา เราถูกสร้างเพื่อความสนิทสนมและการสามัคคีธรรม พระเจ้าตรัสว่าการอยู่ตามลำพังไม่ดี!

พระเจ้าเออากระดูกซี่โครงอันหนึ่งจากผู้ชายออกมาและสร้างอีกบุคคลหนึ่งให้เป็นผู้หญิงสวยงามจาก กระดูกนั้น เธอเป็นผู้ที่มีพระฉายของพระเจ้าเท่าเทียมกัน มีคุณค่าเท่าเทียมกัน แต่ออกแบบมาแตกต่างกัน และมาทำให้ผู้ชายสมบูรณ์ เธอ “ถูกนำมามอบให้กับผู้ชายคนนั้นอย่างมีเกียรติเป็นพิเศษในฐานะผลงาน ชื่นสุดท้ายที่สมบูรณ์แบบที่สุดของพระเจ้าผู้สร้าง”¹²

การแต่งงานคือการเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยความเบิกบานใจ

เมื่ออาดัมพูดว่า “นี่แหละ กระดูกจากกระดูกของเรา” (ปฐมกาล 2:23) เขากำลังแสดงถึงความเคารพ และปิติยินดี อัดัมไม่ได้พูดว่า “นี่ไง ทาสของเรา! ตอนนี้เรามีคนซักผ้า ทำอาหาร นวดหลัง และทำงาน บ้านให้แล้ว!” ไม่ใช่แบบนั้น แต่อาดัมพูดว่า “นี่แหละ คู่อุปถัมภ์ที่มาทำให้เราสมบูรณ์!”

การแต่งงานคือการเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยความเท่าเทียม

...เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น (ปฐมกาล 2:18)

พระเจ้าออกแบบผู้หญิงมาเพื่อให้เข้ากันได้อย่างสมบูรณ์กับผู้ชายและมาทำให้ผู้ชายสมบูรณ์

มัทธิว เฮนรี่ เตือนเราให้จดจำว่า “ผู้หญิงนั้นถูกสร้างจากกระดูกซี่โครงด้านข้างของอาดัม ไม่ได้สร้างจาก ศีรษะเพื่อปกครองเหนือเขา หรือไม่ได้สร้างจากเท้าเพื่อให้เขาเหยียบย่ำ แต่มาจากด้านข้างเพื่อจะเท่า เทียมกันกับเขา ภายใต้ดวงแขนเพื่อรับการปกป้อง และอยู่ใกล้ดวงใจเพื่อเป็นที่รัก”¹³ ผู้หญิงไม่ได้ด้อยกว่า หรือเหนือกว่าผู้ชาย แต่เท่าเทียมกับเขา

¹² Charles Ellicot, ed., *Ellicot's Commentary for English Readers* (บันทึกจาก ปฐมกาล 2:22) นำข้อมูลมาจาก <https://biblehub.com/genesis/2-22.htm#commentary> วันที่ 29 ธันวาคม 2020

¹³ Matthew Henry, *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible* (บันทึกจาก ปฐมกาล 2:21-25) นำข้อมูลมาจาก <https://studylight.org/commentaries/eng/mhm/genesis-2.html> วันที่ 31 กรกฎาคม 2023

การแต่งงานคือการเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยพันธสัญญา

เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน (ปฐมกาล 2:24)

ชีวิตแต่งงานที่มั่นคงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกโรแมนติกอย่างต่อเนื่อง (ความรู้สึกไม่มั่นคง) หรือความพอใจ (แม้ว่าชีวิตแต่งงานที่ดีจะนำความยินดีมาให้ก็ตาม) หรือความสมหวังส่วนตัว (แม้ว่าชีวิตแต่งงานที่มั่นคงจะเป็นความสมหวังก็ตาม) ผลประโยชน์อันดีเลิศของการแต่งงานไม่ได้เป็นสาเหตุทำให้ชีวิตแต่งงานเข้มแข็งมั่นคง การแต่งงานได้รับการสถาปนาบนรากฐานที่ไม่หวั่นไหวของพันธสัญญา ชายคนหนึ่งกับหญิงคนหนึ่งที่อยู่ติดตัวผูกพันกันตลอดชีวิต

การแต่งงานคือความสัมพันธ์ที่โปร่งใส ใจกว้าง และยอมรับ “ผู้ชายและภรรยาของเขาเปลือยกายอยู่ทั้งสองคนและไม่อายกัน” (ปฐมกาล 2:25) เนื่องจากความบาปยังไม่ได้ทำลายความบริสุทธิ์เพียงอย่างเดียวของคู่สมรสคู่แรกให้เสื่อมทรามลงไป การแต่งงานของพวกเขาจึงปราศจากการพิพากษา ปราศจากความอาย และปราศจากความกลัว พันธสัญญาใหม่บอกกับเราว่า “จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เพียงสมรสปราศจากมลทิน” (ฮีบรู 13:4)

ชีวิตแต่งงานที่มั่นคงไม่ได้ดำรงอยู่ในที่ที่ไม่มั่นคง ไม่วางใจ สงสัย หรือหวาดกลัว โดยที่คู่สมรสไม่แน่ใจในการอุทิศตัวผูกพันของอีกฝ่ายหนึ่งในการแต่งงาน ชีวิตแต่งงานที่มั่นคงจำเป็นต้องมีคำสัญญาที่จะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อคู่สมรสคนหนึ่งตายไป (โรม 7:1-2)

พระเจ้าตั้งใจให้การแต่งงานเป็นพันธสัญญาตลอดชีวิตระหว่างผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิงคนหนึ่ง (มัทธิว 19:3-6) เปาโลพูดว่าผู้เชื่อไม่ได้ถูกผูกมัดเมื่อคู่ครองที่ไม่เชื่อแยกจากไป (1 โครินธ์ 7:15) แต่ผู้เชื่อไม่ควรแสวงหาที่จะแยกขาดจากคู่ครองที่ไม่เชื่อ (1 โครินธ์ 7:12-14, 16) เปาโลได้เขียนไว้ก่อนหน้าว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสอย่างเดียวกันว่า ผู้เชื่อต้องไม่เลือกที่จะละทิ้ง/แยกจากคู่ครองของพวกเขา แต่ถ้าเรื่องนี้เกิดขึ้นพวกเขาต้องไม่แต่งงานใหม่กับใคร (1 โครินธ์ 7:10-11, มัทธิว 5:31-32, มัทธิว 19:9)

พันธสัญญารักคือการยอมสละตัวเอง ความเคารพนับถือ และความมั่งคั่งแม้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ (1 โครินธ์ 13) การขาดการอุทิศตัวทำให้เกิดความล้มเหลวที่จะพยายาม ทำให้ตัดขาดทางอารมณ์ ถอนตัว และถูกล่อใจให้ทำบาป

สามีจะยึดมั่นในพันธสัญญารักเมื่อเขาไม่ถอดใจจากเจ้าสาวแม่ในยามที่เธอไม่ตอบสนอง ไม่เคารพ หรือไม่สบายก็ตาม ภรรยาจะยึดมั่นในพันธสัญญารักเมื่อเธอเลือกเคารพและเชื่อฟังสามีเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ แม้อย่างที่สามีไม่รักเธอก็ตาม

ความรักของเขาทำให้เขาได้รับความเคารพจากเธอ ความเคารพของเธอทำให้เธอได้รับความรักจากเขา ทั้งสองก็เติบโตไปอย่างต่อเนื่อง!

► อะไรคือปัญหาที่เป็นผลลัพธ์ถ้าผู้คนแต่งงานในขณะที่คิดว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนใจภายหลังได้หากไม่มีความสุขกับการแต่งงาน? การอุทิศตัวอย่างเต็มที่สร้างความแตกต่างอะไรให้เกิดขึ้นเมื่อคน ๆ หนึ่งเชื่อว่าการแต่งงานของเขาเป็นแบบถาวร?

การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์คือที่สำหรับความสมหวังทางเพศและการให้กำเนิดบุตร

พระเจ้าทำให้เรื่องเพศเป็นความสุขและเต็มไปด้วยพลังอย่างมีลักษณะเฉพาะ เป็นการกระทำที่มุ่งหมายให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันทางกาย อารมณ์ และจิตวิญญาณ ชีวิตทางเพศที่ดีไม่เพียงให้ความเบิกบานใจและทำให้เป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ยังบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงาน สำหรับคนที่ต้องการทำตามจริยธรรมเรื่องเพศตามพระคัมภีร์ เพศสัมพันธ์เป็นของขวัญจากพระเจ้าที่มอบไว้เพื่อให้เกิดความสุขอย่างเต็มที่ในการแต่งงาน¹⁴

¹⁴ “Spiritual Health and Porn Addiction,” นำข้อมูลมาจาก

<https://thefreedomfight.org/health/porn-addiction-and-spiritual-health/> วันที่ 31 กรกฎาคม 2023

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 7:1-5 และฮีบรู 13:4

ข้อพระคัมภีร์ใน 1 โครินธ์บอกเราว่าวัตถุประสงค์หนึ่งของการแต่งงานคือเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ สามีและภรรยาได้มอบตัวเองให้แก่กัน และยอมละทิ้งการอ้างสิทธิ์เป็นเจ้าของร่างกายของตนเอง หมายความว่าคนที่แต่งงานแล้วไม่ควรคาดหวังที่จะมีเพศสัมพันธ์เฉพาะเมื่อเขาเลือกจะมีเท่านั้น แต่ควรตอบสนองต่อความต้องการของคุณสมรสด้วย ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่ได้บอกเราว่าคน ๆ หนึ่งสามารถเรียกร้องความพึงพอใจที่ขัดความประสงค์ของคุณสมรส แต่บอกกับเราว่าแต่ละคนต้องตอบสนองต่อความต้องการของอีกฝ่าย

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าคนที่แต่งงานแล้วไม่ควรลิดรอนสิทธิพิเศษนี้ของกันและกัน การละเว้นมีเพศสัมพันธ์ช่วงเวลาสั้น ๆ ร่วมกับ

การอดอาหารเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่การแยกอยู่เป็นเวลานานจะทำให้เกิดการล่อใจให้ทำบาป เพราะความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง บางครั้งคู่ครองเลือกแยกกันอยู่หลายเดือนหรือนานกว่านั้น เพราะคนหนึ่งไปทำงานหรือไปศึกษาต่อในที่ห่างไกล ก่อนตัดสินใจแบบนั้น พวกเขาควรพิจารณาว่าแผนการแบบนั้นเข้ากันกับแผนการของพระเจ้าไหม พวกเขาอาจต้องทนทุกข์กับปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะการแยกกันอยู่เป็นเวลานาน

บางคนชอบที่จะใช้ชีวิตในลักษณะที่ลูก ๆ ไม่มีส่วนร่วม แต่พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าพอพระทัยเมื่อพ่อแม่มีลูกที่เดินในทางของพระเจ้า (มาลาคีย์ 2:15) สำคัญมากที่จะตระหนักว่าพระเจ้าไม่ได้แค่ต้องการให้มีการสืบพันธุ์เท่านั้น แต่ต้องการให้มีลูกที่เดินในทางของพระเจ้าด้วย พระเจ้าเรียกให้พ่อแม่สอนลูก ๆ ของพวกเขาให้ติดตามพระคริสต์

การแต่งงานตามหลักการพระคัมภีร์นั้นเพื่อพระคริสต์

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 เปโตร 3:1-7 และเอเฟซัส 5:22-33 ทุกคนในกลุ่มควรเปิดพระคัมภีร์ตอนนี้เอาไว้เพื่อพิจารณาขณะที่อภิปรายร่วมกัน

ในเอเฟซัส 5:30-32 พระวิญญาณบริสุทธิ์เปิดเผยความหมายลึกซึ้งของการแต่งงานที่ถูกปิดซ่อนไว้ จนกระทั่งพระเยซูมา การแต่งงานเป็นภาพทางโลกที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับคริสตจักรของพระองค์

เปาโลเริ่มต้นตอนนี้โดยการเตือนสติผู้เชื่อให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18) ในบริบทนี้ที่เขาให้คำสั่งต่อไปนี้สำหรับการแต่งงาน

เจ้าสาวที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จะยอมจำนนต่อเจ้าบ่าวของเธอ (“ศีรษะ” ของเธอ) ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ในทำนองเดียวกันกับที่ผู้เชื่อยอมจำนนต่อพระเยซู (เอเฟซัส 5:24, 32; คูใน 1 เปโตร 3:1) นี่คือนิติวิธีที่เธอแสดงความเคารพต่อพระเยซูและต่อสามีของเธอ ภรรยาจำเป็นต้องยอมรับความเป็นผู้นำของสามี แม้สามีไม่ได้เป็นผู้เชื่อ ถ้าเธอทำสิ่งนี้ สามีที่ไม่เชื่อก็ปรารถนาที่จะมาเป็นผู้เชื่อ

เป็นสิ่งสำคัญที่ภรรยาทุกคนจะมีองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในใจขณะที่ยอมจำนนนั้น เป็นการยอมต่อพระองค์ และเพื่อพระองค์ ไม่ใช่เพื่อสามีของเธอเท่านั้น สายตาของเธอต้องจับจ้องที่พระเยซูผู้เดียวที่ปราศจากข้อผิดพลาด การเต็มใจยอมจำนนของภรรยาต่อสามีเป็นการกระทำที่เป็นการนมัสการพระเยซู

การยอมจำนนตามหลักการพระคัมภีร์ อย่างเช่นความรัก ไม่สามารถทำได้ด้วยความฝืนใจได้ การยอมจำนนตามหลักการพระคัมภีร์เป็นของขวัญที่ภรรยามอบให้แก่สามีด้วยความยำเกรงพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:33) การยอมจำนนในทุกเรื่องเป็นการกระทำที่เป็นการนมัสการพระเยซู¹⁵

การยอมจำนนของภรรยาต่อสามีเป็นการกระทำด้วยความเคารพ (เอเฟซัส 5:33) ต่อเขา เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18-21) การให้เกียรติที่มาจากจิตวิญญาณที่สุภาพและสงบนี้มีค่ามาในสายตาของพระเจ้า (1 เปโตร 3:4)

¹⁵ หากต้องการศึกษาหัวข้อการยอมจำนนตามหลักการพระคัมภีร์เพิ่มเติม ขอให้ดูบทที่ 10 ในวิชา การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ จาก Shepherds Global Classroom

เจ้าบ่าวที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จะรักเจ้าสาวของเขาเหมือนพระเยซูรักคริสตจักร (เอเฟซัส 5:25) เจ้าบ่าวต้องรักเธอเหมือนรักร่างกายของเธอเอง (เอเฟซัส 5:28-29) เขาต้องสำแดงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณด้วยการยอมสละตัวเองเหมือนกับพระเยซูสำแดงต่อคริสตจักรเมื่อพระองค์สละตัวเองเพื่อคริสตจักร นี่คือการกระทำที่เป็นการยอมจำนนต่อพระเจ้า (เอเฟซัส 5:21) มีนักวิจารณ์คนหนึ่งพูดถึงเรื่องนี้ในทำนองนี้ว่า...

เหมือนที่พระองค์ (พระเยซู) ยอมทนทุกข์บนไม้กางเขนเพื่อช่วยคริสตจักรให้รอด เราก็จะต้องเต็มใจปฏิเสธตนเองและอดทน [ต่อการทำงานหนักและความยากลำบาก] เพื่อเราจะได้ส่งเสริมความสุขของภรรยา เป็นหน้าที่ของสามีที่จะต้อง [ทำงานหนัก] เพื่อเลี้ยงดูเธอ เพื่อสนองความต้องการของเธอ หากมีความจำเป็น สามีต้องปฏิเสธตัวเองจากการพักผ่อนและผ่อนคลายเพื่อดูแลเธอในยามเจ็บป่วย รีบไปก่อนที่เธอจะตกอยู่ในอันตราย เพื่อปกป้องเธอหากเธออยู่ใน [สถานการณ์อันตราย] อดทนกับเธอเมื่อเธอหงุดหงิด ยึดมั่นกับเธอในยามที่เธอผลัดเขาออกไป อธิษฐานร่วมกับเธอเมื่อเธอประสบปัญหาฝ่ายวิญญาณ และพร้อมที่จะตายเพื่อช่วยเธอ มีเหตุผลอะไรหรือที่ไม่ควรเป็นเช่นนี้? หากเรืออัปปางและมีไม้กระดานแผ่นเดียวที่ให้ความปลอดภัยได้ เขาจะไม่เต็มใจวางเธอไว้บนนั้นและเห็นเธอปลอดภัยจากอันตรายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นตัวเขาหรือ? แต่มีมากกว่านั้น...สามีควรรู้สึกว่าการแสวงหาความรอดของภรรยาของเขาควรเป็นเป้าหมายสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิต เขาจะต้องจัดหาทุกสิ่งที่เขาต้องการสำหรับจิตวิญญาณของเธอ... และเขาจะต้องเป็นแบบอย่าง เขาต้องให้คำปรึกษาแก่เธอหากเธอต้องการคำปรึกษา และให้เส้นทางแห่งความรอดเป็นเรื่องง่ายสำหรับเธอมากที่สุด หากสามีมีพระวิญญาณและมีการปฏิเสธตนเองของ

พระเจ้าผู้ช่วยยี่ให้รอด เขาจะไม่ถือว่ามีการเสียสละใดที่มากเกินไปหากเขาสามารถส่งเสริมความรอดให้กับครอบครัวของเขาได้¹⁶

เจ้าบ่าวต้องแสวงหาให้เจ้าสาวบริสุทธิ์เหมือนพระคริสต์ชำระเจ้าสาวคือคริสตจักรให้บริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5:26-27)

1 เปโตร 3:7 กล่าวว่า สามีควรอยู่กินกับภรรยาด้วยความเข้าใจ หมายความว่าเขาต้องพยายามเข้าใจเธอให้มากที่สุด เขาควรเรียนรู้ว่าเธอเป็นอย่างไรเพื่อจะเข้าใจได้ว่าเธอต้องการอะไร ผู้หญิงถูกเรียกว่าเป็น “เพศที่อ่อนแอกว่า” ในพระคัมภีร์ข้อนี้ ภรรยาจำเป็นต้องการความเอาใจใส่จากสามี เขาควรปกป้องเธอไม่เพียงจากอันตรายทางกายภาพแต่จากความกังวลและอารมณ์ตึงเครียดด้วย

สามีต้องเตรียมทุกสิ่งที่เป็นต่อการทำให้ภรรยาเจริญเติบโตขึ้น เช่น ความสัตย์ซื่อ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข ความเข้าใจ คำอธิษฐาน คำปรึกษา คำสอน และความกรุณา

เมื่อสามีปฏิบัติต่อภรรยาด้วยความรักเช่นนี้ เขาจะได้รับความสุขกลับคืนมา เปาโลกล่าวว่า “คนที่รักภรรยาของตนเองก็รักตัวเองด้วย” (เอเฟซัส 5:28) สามีที่รักภรรยาของตนเองด้วยการเสียสละตัวเองเช่นนี้ จะได้รับการตอบแทนจากพระเจ้า และได้รับความเคารพนับถือ ความเสน่หา และความสัตย์ซื่อจากภรรยามากที่สุด

► สามีควรทำอะไรโดยเจาะจงเพื่อจัดเตรียมการสนับสนุนฝ่ายวิญญาณให้กับภรรยา?

การระลึกว่าคำสั่งในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ให้ไว้อย่างไรย่อมเป็นสิ่งสำคัญ สามีไม่ได้รับคำบอกกล่าวให้ใช้สิทธิอำนาจบังคับควบคุมภรรยา ภรรยาได้รับคำบอกกล่าวให้เชื่อฟังสามี แต่สามีไม่ได้รับคำบอกกล่าวให้

¹⁶ Albert Barnes, *Barnes' Notes on the Whole Bible* (บันทึกจาก เอเฟซัส 5:25) นำข้อมูลมาจาก

<https://studylight.org/commentaries/eng/bnb/ephesians-5.html> วันที่ 31 กรกฎาคม 2023

ทำให้เธอเชื่อฟัง พระคัมภีร์บอกให้เขารักภรรยาและเสียสละตามความจำเป็นเพื่อดูแลเธอ เช่นเดียวกัน พระคัมภีร์ไม่ได้บอกให้ภรรยาเรียกร้องการเอาใจใส่ดูแลจากสามี แต่ให้เธอเคารพสามี

ลำดับความสำคัญของสามีไม่ควรเป็นการใช้สิทธิอำนาจแต่เป็นการจัดเตรียมการเอาใจใส่ดูแลด้วยความรัก ลำดับความสำคัญของภรรยาไม่ควรเป็นการเรียกร้องการเอาใจใส่ดูแลแต่เป็นการเคารพสามี

อัครทูตเปโตรเตือนผู้เป็นสามีว่า คำอธิษฐานของเขาจะมีอุปสรรคขัดขวางหากเขาไม่เอาใจใส่ดูแลภรรยา อย่างเหมาะสม จากถ้อยคำเปาโลและเปโตร เราเห็นได้ว่าผู้ชายที่ไม่เอาใจใส่ดูแลภรรยาก็ไม่ได้รักพระเจ้า อย่างที่เขาควรจะรัก ผู้หญิงที่ไม่เคารพสามีของเธอก็ไม่ได้เคารพพระเจ้าอย่างที่เราควรเคารพ **ความประพฤติของเราในชีวิตแต่งงานส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า**

ความยั่งยืนถาวรของการแต่งงาน

พระเจ้าออกแบบการแต่งงานให้เป็นแบบถาวร ในการแต่งงาน ผู้ชายและผู้หญิงสัญญาที่จะสัตย์ซื่อต่อกันไปจนตลอดชีวิต

พระคัมภีร์บันทึกถ้อยคำของพระเยซูเกี่ยวกับการแต่งงาน เป็นประโยคสนทนากับพวกฟาริสี

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน มัทธิว 19:3-8

พระเยซูตรัสว่า พระเจ้าตั้งใจให้การแต่งงานเป็นแบบถาวร พระองค์ตรัสว่าการหย่าร้างเกิดขึ้นเพราะคนที่ไม่ทำตามพระเจ้า

มีหลายเหตุผลที่พระเจ้าออกแบบการแต่งงานให้เป็นแบบถาวร บางอย่างเราพูดคุยไปกันแล้วในตอนก่อนหน้า อีกเหตุผลที่การแต่งงานเป็นแบบถาวรคือเพื่อเห็นแก่ลูก การเชื่อฟังแผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดให้การเลี้ยงดูลูก เมื่อพ่อแม่ถวายเกียรติพระเจ้าโดยการทำตามหลักการของพระองค์ในการแต่งงานและในครอบครัวของพวกเขา พวกเขา ก็จะเลี้ยงดูให้เดินในทางของพระเจ้าได้ (มาลาคีย์ 2:15)

พระเจ้าออกแบบชีวิตมนุษย์โดยที่ให้คุณต้องใช้เวลาหลายปีกว่าๆจะเป็นผู้ใหญ่ ในช่วงเวลานี้ ลูก ๆ ต้องพึ่งพาพ่อแม่เพื่อปกป้อง จัดเตรียม และฝึกอบรมพวกเขา นี่คือการแตกต่างจากสัตว์ที่ใช้เวลาเติบโตแค่ปีหรือสองปี มนุษย์จำเป็นต้องใช้เวลาพัฒนาคุณลักษณะชีวิต พระเจ้าออกแบบให้ครอบครัวเป็นช่องทางสำหรับการเลี้ยงดูลูก ปัญหามากมายในสังคมมาจากการขาดครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่สัตย์ซื่อ

การแต่งงานเรียกร้องให้ผู้คนทำสัญญาเพื่ออุทิศทั้งชีวิตให้กัน ทุกวัฒนธรรมมีรูปแบบต่าง ๆ และมีพิธีที่แสดงให้เห็นว่าการแต่งงานเป็นการอุทิศตัวอย่างจริงจัง พิธีเป็นทางหนึ่งสำหรับผู้ชายและผู้หญิงที่จะกล่าวต่อหน้าสาธารณชนว่าพวกเขาจะกำลังตัดสินใจอุทิศตัวตลอดชีวิตนี้

รัฐบาลส่วนใหญ่อนุญาตให้จดทะเบียนสมรส กฎหมายเกี่ยวกับการสมรสมีผลกระทบต่อความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน การดูแลบุตร และมรดก

นี่คือตัวอย่างของคำปฏิญาณในพิธีแต่งงานซึ่งเป็นที่นิยมใช้แพร่หลาย

ข้าพเจ้าขอรับคุณเป็นสามี/ภรรยาของข้าพเจ้า จะยึดมั่นในการครองคู่จากวันนี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจะดีขึ้นหรือเลวร้ายลง มั่งคั่งขึ้นหรือยากจนลง ในยามป่วยและในยามสุขภาพดี จะรักและทะนุถนอมไว้ไปจนกว่าความตายจะพรากเราสองคน ตามพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้าปฏิญาณเช่นนี้ต่อคุณ

ความรู้สึกโรแมนติกจะไม่มั่นคงอยู่ตลอดไป การแต่งงานไม่อาจตั้งบนพื้นฐานของความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้ คำปฏิญาณในการแต่งงานมีความหมายว่าผู้ชายและผู้หญิงนั้นสัญญาว่าจะสัตย์ซื่อต่อกันไปตราบชั่วชีวิตของทั้งสองคน และคำสัญญานั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขใด ๆ

เนื่องจากความยั่งยืนถาวรของการแต่งงาน คริสเตียนจึงไม่ควรกล่าวคำที่มีความหมายเป็นนัยว่าพวกเขาเต็มใจจบชีวิตแต่งงานเพราะปัญหาความสัมพันธ์ คนหนึ่งไม่ควรพูดว่า “ฉันไม่น่าจะแต่งงานกับคุณเลย” หรือ “เราน่าจะหย่ากัน” บางครั้งคำกล่าวเหล่านั้นเป็นความพยายามควบคุมให้อีกฝ่ายหนึ่งแสดงให้เห็นว่า

เขาหวังชีวิตแต่งงาน คนที่พูดอาจคิดว่าอีกฝ่ายจะพยายามอย่างหนักหน่วงเพื่อเอาใจคู่ครองเพราะคำพูดรุนแรงนั้น แต่มันไม่ค่อยจะเกิดขึ้น แทนที่จะเป็นแบบนั้น แต่อีกฝ่ายกลับพูดปกป้องตัวเองว่า “ได้โดยเราหย่ากันก็ได้หากคุณต้องการ” จากนั้นทั้งคู่ก็บอกเป็นนัยว่าพวกเขาเต็มใจยุติชีวิตแต่งงานเพราะความปลอดภัยของพวกเขาเอง และความสัมพันธ์มีแต่แย่ง

- ▶ ทำไมการแต่งงานจึงเริ่มต้นด้วยคำปฏิญาณ ไม่ได้เริ่มด้วยคำกล่าวบอกรัก?
- ▶ มีใครอยากแบ่งปันเกี่ยวกับการที่เขา/เธอเข้าสู่การแต่งงานเพราะคาดหวังผลประโยชน์แต่ไม่ได้ตระหนักว่าการอุทิศตัวนั้นจำเป็น?

การแต่งงานในฐานะหุ้นส่วนคริสเตียน

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 โครินธ์ 6:14-18

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าการอุทิศตัวของผู้เชื่อจะถูกขัดขวางหากเขาสัมพันธ์ใกล้ชิดมากเกินไปกับคนที่ไม่เชื่อ เหมือนกับที่ผู้เชื่อไม่สามารถนมัสการร่วมกับกับคนที่นมัสการซาตานได้ เขาก็ไม่สามารถทำตามรูปแบบชีวิตและจัดลำดับความสำคัญตามคนที่ไม่เชื่อได้ คำเตือนนี้สามารถใช้ได้กับความสัมพันธ์หลายรูปแบบ รวมทั้งการเป็นหุ้นส่วนในทางธุรกิจ

การแต่งงานเป็นหุ้นส่วนของมนุษย์ที่ใกล้ชิดกันมากที่สุด ผู้เชื่อไม่ควรแม้แต่คิดว่าจะแต่งงานกับคนที่ไม่ได้เป็นผู้เชื่อที่อุทิศตัว (1 โครินธ์ 7:39) ผู้เชื่อแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อจะพบกับความโศกเศร้าอย่างมากและมีอุปสรรคขัดขวางในการเลี้ยงดูลูก และในการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิต

ถ้าสามีกับภรรยาเป็นผู้เชื่อทั้งคู่แต่มาจากต่างคริสตจักร พวกเขาต้องแน่ใจว่าได้ตกลงเห็นด้วยกันเกี่ยวกับปัญหาที่สำคัญทางจิตวิญญาณ พวกเขาควรวางแผนเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นที่เดียวกันหลังจากแต่งงานแล้ว

วิธีต่าง ๆ ที่คู่สมรสสามารถเสริมสร้างชีวิตแต่งงานให้มั่นคง

(1) พวกเขาต้องเฉลิมฉลองการออกแบบดั้งเดิมของพระเจ้าและเห็นคุณค่าบทบาทเฉพาะของพวกเขาในการแต่งงาน

สามีต้องจดจำว่าภรรยาของเขาเป็นของขวัญจากพระเจ้า เป็นคู่อุปถัมภ์ที่ทำให้เขาสมบูรณ์ เขาต้องสละชีวิตเพื่อเห็นแก่ความมั่นคงของเธอ เพื่อความผาสุกทางจิตวิญญาณ อารมณ์ และฝ่ายร่างกายของเธอ เขาต้องเลือกที่จะแสดงความซาบซึ้งใจต่อเธอและรักเธอแม้เมื่อเธอสมควรได้รับน้อยที่สุด โดยตระหนักว่ามีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนเธอในสิ่งที่จำเป็นต้องเปลี่ยน พระเจ้าจะให้เกียรติการเชื่อฟังและความเชื่อของเธอ

ภรรยาต้องให้เกียรติการเลือกของพระเจ้าที่ให้มีสามีเป็นศีรษะของเธอ โดยการแสดงความเคารพในทุกทางที่ทำได้ และให้เกียรติการเป็นผู้นำของเธอ เธอต้องเลือกยอมจำนนและเคารพแม้เมื่อเขาผิดพลาดและสมควรได้รับน้อยที่สุด อธิษฐานว่าพระเจ้าจะเปลี่ยนเขาในสิ่งที่จำเป็นต้องเปลี่ยน พระเจ้าจะให้เกียรติการเชื่อฟังและความเชื่อของเธอ

(2) คู่แต่งงานต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณกับฝ่ายร่างกายอย่างแท้จริง

พวกเขาต้องแสวงหาที่จะรู้จักกันและกันโดยปราศจากความกลัว การตัดสิน การเปรียบเทียบกัน การทำร้าย ตัดทอนความเห็นแก่ตัว หรือการทำให้เสื่อมเสีย พวกเขาต้องดำเนินชีวิตด้วยความโปร่งใสและซื่อตรงต่อหน้าพระเจ้าและต่อกัน

(3) คู่แต่งงานต้องทำตามแบบอย่างพระคุณของพระเจ้าเมื่อพวกเขาล้มเหลวทำไม่สำเร็จ

เมื่ออาดัมและเอวาล้มลงในความบาปและรู้สึกอับอายขายหน้า พระเจ้าเปิดเผยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการไถ่พวกเขาจากความล้มเหลว พระเจ้าฆ่าสัตว์ตัวหนึ่งเพื่อทำเลือดคลุมให้อาดัมกับเอวาเพื่อปกปิดความเปลือยเปล่า (ปฐมกาล 3:21) การกระทำด้วยความรักของพระเจ้านี้เป็นภาพของพระคุณและพระสัญญาในการไถ่คืนมาของพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์ พระคริสต์ทำให้เราสามารถรับการยกโทษและฟื้นฟู

กลับคืนมาใหม่ โดยทางพระคริสต์ คู่แต่งงานสามารถกลับคืนสู่ความสนิทสนมโดยปราศจากความอายแม้หลังจากที่พวกเขาล้มเหลวก็ตาม

บทสรุป

การแต่งงานเป็นการทรงสร้างของพระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์ ด้วยเหตุนี้เราต้องไปหาพระเจ้าเพื่อจะรับคำแนะนำ ไม่ใช่ไปหาโลกนี้หรือหาวัฒนธรรม พระองค์ผู้เดียวที่รู้วิธีทำให้ชีวิตสมรสของเรามั่นคงเข้มแข็ง ยั่งยืน และได้รับบำเหน็จรางวัล แต่เราจะไม่มีทางเป็นคู่ครองอย่างที่เราคควรเป็นได้โดยปราศจากพระวิญญูญาณ บริสุทธิ!

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ ความจริงใดเกี่ยวกับการแต่งงานที่ผู้คนจำนวนมากมักจะลืม?
- ▶ อธิบายหลักการต่าง ๆ ที่คริสตจักรควรสอนเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงานให้มั่นคงเข้มแข็ง มีความเข้าใจอะไรที่ขาดหายไปในสังคมรอบตัวคุณ?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณที่มอบของขวัญแห่งการสมรสแก่เรา ขอขอบคุณสำหรับวิธีออกแบบอย่างงดงามของพระองค์ ขอช่วยให้เราเห็นความจำเป็นของการอุทิศตัวเพื่อเราจะมีประสบการณ์กับการแต่งงานที่เป็นตามแผนการของพระองค์

ขอช่วยให้เราแสดงความรักเหมือนกับความรักระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร

ขอช่วยให้เราไปไกลกว่าสมมติฐานทางวัฒนธรรมของเราในการให้ความเคารพต่อกัน

ขอขอบคุณสำหรับการงานของพระวิญญูญาณบริสุทธิที่ทำให้ความสัมพันธ์ที่มั่นคงและชื่นชมยินดีเป็นไปได้

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) เลือกหลักการสองประการจากบทเรียนนี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ เขียนคำอธิบายถึงแต่ละหลักการ ด้วยคำพูดของคุณเองมาอย่างละหนึ่งย่อหน้า

(2) เตรียมนำเสนอสั้น ๆ เกี่ยวกับหัวข้อด้านล่างนี้ (หัวข้อชั้นเรียนจะมอบหมายหัวข้อให้กับนักศึกษาแต่ละคน) แบ่งปันการนำเสนอในช่วงเริ่มชั้นเรียนครั้งต่อไป

- การออกแบบของพระเจ้าสำหรับความเป็นหนึ่งเดียวกันในการแต่งงาน
- วัตถุประสงค์ตามพระคัมภีร์สำหรับการแต่งงาน
- บทบาทที่พระเจ้ามอบให้ในการแต่งงานและความสำคัญของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อจะทำให้บทบาทเหล่านั้นสำเร็จ
- ความยั่งยืนถาวรของการแต่งงาน

(3) ถ้าคุณยังไม่แต่งงาน แต่วางแผนแต่งงานในอนาคต ขอให้เขียนเรื่องการอุทิศตัวเพื่อเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานในอนาคตมาสองย่อหน้า ถ้าคุณแต่งงานแล้ว เขียนเรื่องการอุทิศตัวเพื่อเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าสำหรับชีวิตแต่งงานของคุณมาสองย่อหน้า

การเคารพผู้อื่น

ก่อนศึกษาต่อบทที่ 4 ชั้นเรียนควรศึกษาและอภิปรายในหน้าภาคผนวก ก ซึ่งเป็นการอภิปรายสั้น ๆ เกี่ยวกับการเคารพผู้อื่น เป็นหัวข้อสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและครอบครัว

บทที่ 4

ปัญหาเรื่องเพศ

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) อธิบายได้ว่าการล้มลงในบาปมีผลกระทบต่อธรรมชาติของมนุษย์และความปรารถนาทางเพศอย่างไร
- (2) อธิบายได้ว่าอัตลักษณ์ส่วนบุคคลเป็นอย่างไรและเกี่ยวข้องกับจริยธรรมส่วนบุคคลอย่างไร
- (3) ยอมรับมุมมองตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเพศของมนุษย์และการผิดศีลธรรมทางเพศ
- (4) ค้นพบเสรีภาพจากบาปและมีชัยชนะขณะถูกล่อใจให้ทำผิดศีลธรรมทางเพศ
- (5) ได้รับการเสริมสร้างให้รับใช้ผู้อื่นที่จำเป็นต้องรับการช่วยเหลือและมีชัยชนะ

คริสโตเฟอร์ หยวน

คริสโตเฟอร์เติบโตในครอบครัวชาวอเมริกันเชื้อสายเอเชียอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ตอนที่เขายังวัยรุ่น เขารู้สึกถูกผู้ชายดึงดูดมากกว่าผู้หญิง พ่อแม่ของเขาตกใจอย่างมากและรู้สึกอับอายเกี่ยวกับความสนใจของเขา เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ เขาก็มีความสัมพันธ์มากมายกับพวกผู้ชาย เขาหวังว่าจะพบรักแท้และการผูกพันแท้จริง แต่ว่าทุกความสัมพันธ์ที่มีกลับล้มเหลว เขาเริ่มมีความสัมพันธ์แบบฉาบฉวยในทางที่ผิดศีลธรรมกับผู้ชายมากมาย ทุกสิ่งสำหรับคริสโตเฟอร์เริ่มเปลี่ยนแปลงไป เมื่อแม่ของเขามาเป็นผู้เชื่อและแสดงความรักต่อเขา ยอมรับเขาอย่างที่เขาไม่เคยได้รับมาก่อน เขาเริ่มตระหนักว่าอัตลักษณ์ที่แท้จริงของ

เขาคือบุคคลที่อยู่ในพระฉายของพระเจ้า เขากลับใจใหม่และยอมจำนนทุกด้านของชีวิตต่อพระเจ้า เขาพบความสมหวังและวัตถุประสงค์ในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ธรรมชาติของมนุษย์ที่ล้มลงในบาปและความปรารถนาบาป

เมื่อพระเจ้าสร้างอาดัมกับเอวา พระองค์สร้างพวกเขาให้สมบูรณ์แบบทุกด้าน ปราศจากตำหนิและข้อบกพร่อง (ปฐมกาล 1:31) ธรรมชาติของพวกเขาเป็นเพียงความปรารถนาที่ถูกต้องและดี ความคิดจิตใจ และร่างกายของพวกเขาทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ แล้วอาดัมก็เลือกที่จะไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า เมื่อเขาทำแบบนั้น ธรรมชาติของมนุษย์ก็ถูกทำให้เสื่อมทรามลง (โรม 8:20-23) ร่างกายและความคิดจิตใจของมนุษย์ได้รับผลกระทบ แม้คนที่แข็งแรงที่สุด ฉลาดที่สุด ก็ได้รับผลกระทบจากผลของความบาป ความบาปทำลายสิ่งที่เคยสมบูรณ์แบบอย่างถาวร ไม่มีสิ่งทรงสร้างใดจะได้รับการเยียวยาอย่างสมบูรณ์ไปจนกว่าพระคริสต์กลับมา (1 โครินธ์ 15)

เนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติในความเป็นมนุษย์และร่างกายของเรา เราจึงไม่ควรคาดหวังว่าความปรารถนาตามธรรมชาติของร่างกายเราจะถูกต้องและสมดุลง่ายๆ ความจริงคือความปรารถนาของเรามากมายไม่สมดุลง่ายๆ ผู้คนปรารถนาสิ่งผิดได้อย่างเป็นธรรมชาติ พระเยซูสังเกตเห็นความบาปตามธรรมชาติของมนุษย์เมื่อพระองค์บอกว่าความบาปทุกชนิดมาจากใจ (มาระโก 7:21-22)

ในบทเรียน เรากำลังพูดถึงถึงปัญหาทางเพศ ในท่ามกลางความปรารถนาทั้งหมดของมนุษย์ ความปรารถนาทางเพศสามารถเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด

ดูเหมือนความปรารถนาทางเพศที่ผิดกลายเป็นเรื่องปกติที่คนจะรู้สึกได้ เขาอาจคิดว่าตัวเองไม่ควรถูกตำหนิที่ประพฤติตามความปรารถนา อย่างไรก็ตาม ทุกคนต้องต่อต้านความโน้มเอียงตามธรรมชาติของตนเพื่อที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง คน ๆ หนึ่งอาจมีนิสัยชอบโกหกหรือขโมย เป็นคนใช้ความรุนแรง เกียจคร้าน หรือใจร้อน ผู้คนไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับการเกิดมาในสภาพที่มีข้อบกพร่อง แต่ผู้คนมีความผิดเมื่อพวกเขาทำตามความปรารถนาตามธรรมชาติและกระทำความบาป

บางครั้งการล่วงละเมิดในวัยเด็กหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ทำให้บุคคลต้องต่อสู้กับแรงกระตุ้นทางเพศแบบ
รักร่วมเพศหรือความต้องการทางเพศที่ไม่ถูกต้องอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรถือว่าความต้องการทางเพศที่
ผิดแตกต่างจากความปรารถนาที่ผิดบาปอื่น ๆ บุคคลนั้นต้องการพระคุณอย่างเดียวกันจากพระเจ้าเพื่อรับ
การปลดปล่อยและชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม

ความจริงที่ว่าความปรารถนาผิด ๆ เป็นเรื่องปกติสำหรับบางคนไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจ โดยทั่วไปความบาป
จะให้ความรู้สึกปกติและเป็นธรรมชาติกับบุคคลที่มีความปรารถนาที่จะทำบาป

โดยธรรมชาติแล้ว เราเป็นคนที่สมควรได้รับการลงโทษ (เอเฟซัส 2:3) นั่นหมายความว่าเรามีแนวโน้มที่จะ
ทำบาปโดยธรรมชาติ และเรานำตัวเองเข้าสู่การกล่าวโทษโดยการทำบาปซึ่งเป็นธรรมชาติสำหรับเรา
ข้อเท็จจริงที่ว่าคน ๆ หนึ่งเกิดมาพร้อมกับความโน้มเอียงทางบาปโดยเฉพาะไม่ได้หมายความว่าต้องทำ
ตามนั้น แม้ดูเหมือนเป็นเรื่องปกติสำหรับเขาก็ตาม

► ทำไมเราจึงไม่ควรเชื่อฟังความปรารถนาตามธรรมชาติทั้งหมดของเรา?

พระคัมภีร์บอกเราได้รับการเรียกให้ประพฤติตามอย่างพระคริสต์ (โรม 8:29) เราต้องสวมใส่พระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ความปรารถนาตามเนื้อหนังของเราต้องไม่เป็นพื้นฐานชีวิตของเรา แต่เราต้องให้
แรงผลักดันที่ผิดยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้า (โรม 13:14)

► การให้แรงผลักดันที่ผิดของเรายอมจำนนต่อสิทธิอำนาจของเจ้านั้นเป็นอย่างไร?

ความปรารถนาทางเพศของคุณควรยอมเชื่อฟังวัตถุประสงค์สูงสุดของคุณคือ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า
โดยการแสดงให้เห็นถึงพระฉายของพระเจ้า ชีวิตที่ตามอย่างพระคริสต์คือชีวิตที่เสมอต้นเสมอปลายใน
การเป็นพระฉายของพระเจ้าที่มีในคุณ

อัตลักษณ์ของมนุษย์

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของมนุษย์

หลายคนเชื่อผิด ๆ ว่าพวกเขาสามารถไว้วางใจให้ธรรมชาติของมนุษย์นำทางพวกเขาไปในทางที่ถูกต้องได้ ดูเหมือนสมเหตุสมผลสำหรับพวกเขาที่ความปรารถนาตามธรรมชาติจะนำพวกเขาไปสู่ความอิมใจ พวกเขาไม่รู้ว่าธรรมชาติของพวกเขาไม่สามารถเชื่อถือได้เพราะมันได้รับความเสียหายจากบาป ความปรารถนาตามธรรมชาติของคนจะไม่ทำให้เขาอิมใจเพราะความปรารถนาของเขาถูกบิดเบือน ถ้าแยกขาดจากพระเจ้าแล้ว ความปรารถนาตามธรรมชาติของคนไม่สามารถชักจูงเขาให้ทำสิ่งที่ถูกต้องทางศีลธรรมได้

ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาควรปฏิบัติตามความปรารถนาและอารมณ์ของตนเองเพื่อสร้างวัตถุประสงค์สำหรับชีวิตของตัวเอง พวกเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะมีอัตลักษณ์ส่วนตัวซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดหรือจำกัดด้วยสิทธิอำนาจหรือข้อกำหนดทางศีลธรรม พวกเขาคิดว่าแต่ละคนต้องตัดสินใจว่าอะไรเหมาะสมและมีคุณค่าสำหรับตนเอง พวกเขาไว้วางใจในธรรมชาติของตนเองเพื่อชี้นำพวกเขาไปในทางที่ถูกต้อง พวกเขาไม่ชอบสถาบันหรือกฎเกณฑ์ที่มาจำกัดพฤติกรรมของพวกเขา ธรรมชาติของมนุษย์ที่เสื่อมทรามกลายเป็นมาตรฐานด้านจริยธรรมและมาแทนที่พระวจนะของพระเจ้า

เนื่องจากเรื่องเพศเป็นส่วนที่มีพลังอย่างมากในธรรมชาติของมนุษย์ คนมากมายถือว่าความปรารถนาทางเพศเป็นศูนย์กลางตัวตนของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตัวเองต้องทำตามความปรารถนาทางเพศเพื่อจะเป็นตัวของตัวเองอย่างแท้จริง ผู้คนคิดว่าเรื่องเพศไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่พวกเขาต้องการหรือทำเท่านั้น แต่เป็นตัวตนของพวกเขา พวกเขาทำให้มันเป็นอัตลักษณ์ของพวกเขา

ตรงกันข้ามกับความคิดของโลก พระคัมภีร์บอกว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า นี่คือนิยามที่แท้จริงของเราในฐานะมนุษย์

ไม่มีสิ่งใดที่ดำรงอยู่ในโลกของเราที่จะให้อัตลักษณ์ที่แท้จริงสูงสุดแก่เราได้ คุณลักษณะต่าง ๆ ที่เรามีในโลกเวลานี้เป็นเพียงสภาวะ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้สร้างตัวตนของเรา เชื้อชาติของเรา สถานะทางสังคม หรือสถานะทางเศรษฐกิจไม่ใช่**อัตลักษณ์** แต่มันคือ**สภาวะ**ของเรา คน ๆ หนึ่งอาจเป็นแพทย์ ดาราบันเทิง หรือผู้นำประเทศชาติ แต่คนนั้นยื่นต่อหน้าพระเจ้าในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าตามพระฉายาของพระองค์ และนั่นคือ**อัตลักษณ์ที่สำคัญที่สุด**

เรื่องเพศเป็นส่วนที่มีพลังอย่างมากของสภาวะของเรา เรามีแนวโน้ม ความปรารถนา และความคับข้องใจทางเพศ แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่**อัตลักษณ์**ของเรา มันเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะของเรา

เราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป เนื่องจากความบาปของอาดัมได้แยกมนุษย์ออกจากพระเจ้า (โรม 5:18) แม้แต่การเต็มไปด้วยความบาปก็ไม่ใช่**อัตลักษณ์**ของเรา มันคือ**สภาวะ**ของเรา และมันสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยพระคุณและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (โรม 5:19)

► อะไรคือความแตกต่างระหว่าง**อัตลักษณ์**ของคุณกับ**สภาวะ**ของคุณ?

อัตลักษณ์ของมนุษย์และจริยธรรมส่วนบุคคล

อัตลักษณ์สำคัญเพราะบุคคลหนึ่งกำหนดมาตรฐานจริยธรรมจากอัตลักษณ์ของเขา จริยธรรมคือหลักการต่าง ๆ ที่ระบุถึงพฤติกรรมว่าผิดหรือถูก ถ้าหากคนหนึ่งคิดว่าเรื่องเพศเป็น**อัตลักษณ์**ของเขา เขาก็จะเชื่อว่ามันเป็น**สิ่งถูกต้อง**ที่จะทำตามแนวโน้มทางเพศ

บางครั้งมีคนพูดว่า “ฉันเกิดมาเป็นแบบนี้ มันเป็นธรรมชาติของฉันที่จะทำแบบนี้ ดังนั้นสำหรับฉันแล้วมันก็ไม่ผิด” แต่พระคัมภีร์สอนว่าเราทุกคนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป (โรม 5:12, เอเฟซัส 2:3) ไม่ถูกต้องที่เราจะทำตามธรรมชาติบาปของตัวเองเพียงเพราะมันดูเหมือนเป็นธรรมชาติของเรา

ธรรมชาติบาปของเราไม่ใช่ตัวตนที่เราเป็น ธรรมชาติบาปของเราคือ**สภาวะ**ของเรา เรื่องเพศไม่ใช่ตัวตนของเรา แต่การสร้างขึ้นในพระฉายาของพระเจ้าต่างหากที่**คือ**ตัวตนของเรา ถ้าหากเรายอมรับความเป็นจริง

นี่ เราก็จะตระหนักว่าพระเจ้าเป็นคนตัดสินใจว่าอะไรผิดอะไรถูก และเราต้องรับผิดชอบต่อพระองค์ อัคร
ลักษณะของเราช่วยให้เราเข้าใจมาตรฐานที่ถูกต้องสำหรับพฤติกรรมที่บริสุทธิ์

► บุคคลหนึ่งจะเข้าใจเรื่องอัครลักษณะของเขาว่ามีผลกระทบต่อจริยธรรมของเขาได้อย่างไร?

ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องเพศสภาพ

เราคุ่นเคยกับข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์และสัตว์มากมายแบ่งออกเป็นเพศผู้และเพศเมีย เราอาจสรุปว่าพระเจ้า
เป็นเพศชายหรือเพศหญิง แต่นั่นเป็นการสรุปผิด พระเจ้ามีสภาพธรรมชาติที่มากกว่าเป็นเพศสภาพ
พระองค์ดำรงอยู่ก่อนที่จะมีเพศสภาพ มนุษย์ทั้งสองเพศมาจากพระฉายของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:27) เพศ
สภาพทั้งสองของมนุษย์เป็นการแสดงออกถึงพระฉายของพระเจ้า

พระฉายของพระเจ้าไม่ใช่บางสิ่งที่ถูกรวมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์ พระฉายของพระเจ้า
ไม่ได้เป็นเพียงคุณลักษณะบางอย่างที่มอบให้กับเรา เช่น ความสามารถในการรัก ความซาบซึ้งในความ
งาม และความเข้าใจว่าอะไรผิดอะไรถูก ธรรมชาติทั้งหมดของมนุษย์สะท้อนพระฉายของพระเจ้า ไม่มีสิ่ง
ใดนอกจากพระฉายของพระเจ้าที่สามารถถือว่าเป็นแก่นแท้ของการมีชีวิตอยู่ของเรา เราเป็นสิ่งทรงสร้าง
ตามพระฉายของพระเจ้าตั้งแต่แรก ไม่ควรปล่อยให้มียาละเอียดของสภาวะของมนุษย์กลายเป็นอัคร
ลักษณะแท้จริงของเราหรือมาเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของเรา

พระเจ้าเลือกให้แต่ละคนมีเพศสภาพอะไร นั่นเป็นแผนการของพระองค์ว่าจะให้คนนั้นสำแดงพระฉายของ
พระองค์แบบไหน บางคนปฏิเสธที่จะยอมรับเพศสภาพที่พระเจ้าให้พวกเขา พวกเขาอาจพยายามใช้ชีวิต
เป็นคนที่ไม่มีเพศสภาพตรงกันข้าม บางคนถึงกับพยายามผ่าตัดเปลี่ยนแปลงร่างกายของเขา การแปลงเพศ
นี้ทำลายการทรงสร้างของพระเจ้า เพราะคน ๆ หนึ่งไม่สามารถเปลี่ยนเพศสภาพอย่างแท้จริงได้ด้วยการ
เปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แต่ละคนเป็นเพศชายหรือเพศหญิงโดยทางธรรมชาติของคนนั้น ไม่ใช่โดยทาง
กายภาพ พระเจ้าต้องการให้เราถวายเป็นเกียรติพระองค์และสะท้อนพระฉายของพระองค์ในเพศสภาพที่
พระองค์ให้เราไว้แต่ละคน

มาตรฐานทางศีลธรรมของพระเจ้า

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน ฮีบรู 13:4

ข้อพระคัมภีร์นี้บอกเราว่าการแต่งงานนั้นต้องได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง ความบาปทางเพศเป็นการไม่เคารพนับถือการแต่งงาน พระเจ้าจะพิพากษาการผิดศีลธรรมทางเพศ

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 6:18

ความบาปทางเพศรวมถึงการจินตนาการด้วยราคาตัดสินหา การลักลอบได้เสีย การคบชู้ การผิดประเวณี การร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง การข่มขืน การลวนลามเด็ก กิจกรรมรักร่วมเพศ และการใช้สื่อลามก

- **การจินตนาการด้วยราคาตัดสินหา:** ตั้งใจจินตนาการถึงกิจกรรมทางเพศกับใครก็ตามที่ไม่ใช่คู่สมรสของคุณ
- **การลักลอบได้เสีย:** กิจกรรมทางเพศระหว่างคนที่ไม่ได้แต่งงาน
- **การคบชู้:** กิจกรรมทางเพศที่ประกอบไปด้วยคนที่แต่งงานแล้วกับใครอีกคน
- **การร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง:** กิจกรรมทางเพศกับญาติสนิทที่ไม่ใช่คู่ครอง
- **การข่มขืน:** การล่วงละเมิดทางเพศ การบังคับฝืนใจบางคนให้ทำกิจกรรมทางเพศ
- **การลวนลามเด็ก:** กิจกรรมทางเพศกับบุคคลที่ไม่มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจหรือไม่สามารถจัดการกับความปรารถนาทางเพศ
- **กิจกรรมรักร่วมเพศ:** กิจกรรมทางเพศระหว่างคนเพศเดียวกัน
- **การใช้สื่อลามก:** คำเขียน ภาพ และวิดีโอที่ออกแบบมาเพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางเพศโดยการเปลือยกายหรือกิจกรรมทางเพศ

ทั้งหมดนี้ถือเป็นการละเมิดความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส

จำไว้ว่า ทุกความหิวที่ดึงดูดเนื้อหนังของเราเป็นการแสวงประโยชน์จากความต้องการที่ตอบสนอง ได้ดีกว่าโดยพระเจ้า บริบทเดียวในการมีเพศสัมพันธ์ในทางพระเจ้าคือเพศสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงาน เพศสัมพันธ์ที่มีขอบด้วยกฎหมายนั้น...เป็นสิ่งวาบหวนอันหอมหวาน แต่เป็นพิษต่อความหิวหา ฝ่ายวิญญาณของเราไปจนเรามีความต้องการอย่างมากสำหรับสิ่งที่จะทำให้เราในที่สุด เพศสัมพันธ์ที่มีขอบด้วยกฎหมายจะไม่ช่วยอะไรเลยนอกจากลดความรู้สึกไว้ต่อความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และการสถิตอยู่ของพระเจ้าในชีวิตเรา¹⁷

หลายตอนในสุภาษิตที่เตือนว่า การผิดศีลธรรมทางเพศทำลายชีวิตของคุณและนำไปสู่ความตาย (เช่น สุภาษิต 2:16-19 และสุภาษิต 6:24-29, 32-33 เป็นต้น)

โรเบิร์ตสัน แมคควิลกิน เขียนว่า...

[ความประสงค์ของพระเจ้าในเรื่องเพศของมนุษย์] ถูกละเมิดในทางความนึกคิดซึ่งร้ายแรงพอ ๆ กับในการกระทำ พระองค์ไม่ได้สร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิงเท่านั้น แต่พระองค์สร้างพวกเขา เพื่อกันและกันให้มีความสนิทสนม ผูกพันอย่างถาวรในการสมรส เป็นแบบแผนของความเป็นหนึ่งเดียวตามพระลักษณะอันเป็นธรรมชาติของพระองค์เอง เพื่อจะทำให้วัตถุประสงค์อันสูงส่งนี้สำเร็จได้ ความสนิทสนมนั้นจะต้องมีความเฉพาะตัวและอุทิศตัวอย่างถาวร ไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความสัตย์ซื่อเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของความคิดจิตใจ ความสนิทสนมแบบเฉพาะตัว การอุทิศตัวอย่างถาวร และความไว้วางใจซึ่งกันและกันจะถูกละเมิดก่อนครั้งแรกในความนึกคิด¹⁸

¹⁷ Gary Thomas, *Sacred Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2000), 210

¹⁸ Robertson McQuilkin, *An Introduction to Biblical Ethics*, 2nd ed. (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1995), 216

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 6:9-11, 15-20 และมัทธิว 5:27-30

ทุกสังคมมีมุมมองทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง มุมมองทางวัฒนธรรมเหล่านี้มีมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐานทางศีลธรรมในพระคัมภีร์ หลายวัฒนธรรมมีเพียงแค่กฎเกณฑ์ที่จำเป็นสำหรับการรักษาสังคมให้เป็นระเบียบเท่านั้น พวกเขาทนต่อบาปทางเพศได้หากได้รับการจัดการอย่างรอบคอบเพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงผลร้ายหรือเรื่องอื้อฉาว มาตรฐานทางศีลธรรมในพระคัมภีร์นั้นแตกต่างออกไป

น่าเศร้าที่บางคริสตจักรปฏิบัติตามศีลธรรมในวัฒนธรรมของตน แทนที่จะเป็นศีลธรรมในพระคัมภีร์ พวกเขาลงโทษคนที่ความบาปปรากฏชัดแจ้งและไม่รอบคอบ แต่พวกเขาอดทนต่อบาปอย่างเดียวกันที่ทำโดยคนที่รอบคอบในการชอนบาปหรือจัดการกับผลที่ตามมาของบาปนั้นได้

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าคนที่ทำบาปเหล่านี้ไม่ใช่ผู้เชื่อและจะไม่ได้ไปสวรรค์ ผู้เชื่อชาวโครินธ์บางคนเคยทำบาปเหล่านี้ในอดีตแต่ก็ได้รับการช่วยให้รอดจากบาปเหล่านั้นแล้ว

หลักคำสอนใด ๆ ที่แตกต่างให้แก่บาปเหล่านี้ของคนที่อ้างว่าเป็นผู้เชื่อ นั่นถือว่าเป็นหลักคำสอนเท็จ หากบุคคลหนึ่งอ้างว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์แต่ยังกระทำบาปทางเพศ พระคัมภีร์เรียกร้องให้คริสตจักรถอดเขาออกจากคริสตจักร และไม่ถือว่าเขาเป็นผู้เชื่อ (1 โครินธ์ 5:11-13)

ผู้นำคริสตจักรควรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการประพฤติ เมื่อคริสตจักรยอมให้ผู้นำนั้สการแต่งกายไม่สุภาพหรืออนุญาตให้มีการเต้นรำในรูปแบบเหย้ายวน ย่อมเป็นการบอกเป็นนัยว่าความปรารถนาทางเพศที่ผิดเป็นเรื่องปกติ พวกเขาบอกเป็นนัยว่าบาปทางเพศไม่ร้ายแรง

รูปแบบการแต่งกายของสังคมอาจบอกเป็นนัยว่าคน ๆ หนึ่งไม่ได้แต่งตัวดีหากไม่เปิดเผยร่างกายส่วนที่ดึงดูดทางเพศ บางครั้งสมาชิกคริสตจักรก็ร่วงหล่นไปสู่ข้อผิดพลาดนี้ โดยเฉพาะในโอกาสพิเศษ พวกเขาคิดว่าตัวเองแต่งตัวไม่ดีหากไม่ทำตามแฟชั่นในสังคม คริสตจักรต้องสอนว่านี่คือสิ่งที่ผิด ผู้เชื่อไม่ควร

ต้องการทำให้ผู้อื่นเกิดความปรารถนาผิด ๆ ใน 1 ทิโมธี 2:9-10 บอกเราว่าผู้เชื่อควรแต่งกายและกระทำในลักษณะที่ใครก็ตามเห็นแล้วรู้ว่าพวกเขาใช้ชีวิตด้วยความระมัดระวัง บริสุทธิ์ และไม่เต็มใจทำบาปหรือล่อลวงให้คนอื่นทำบาป

การใช้สื่อลามก

สื่อลามกคือ คำเขียน ภาพ หรือวิดีโอที่ออกแบบมาเพื่อทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเพศโดยการเปลือยกายหรือกิจกรรมทางเพศ

อินเทอร์เน็ตทำให้สื่อลามกเข้าถึงได้ง่ายทั่วโลก ศิษยาภิบาลและผู้นำที่มีอายุแล้วจำนวนมากไม่ได้เผชิญกับสิ่งล่อใจแบบเดียวกันเพราะเมื่อพวกเขายังเป็นเด็กวัยรุ่น อินเทอร์เน็ตยังไม่มีใช้งาน พวกเขาแทบจะไม่เข้าใจว่าคนรุ่นใหม่กำลังเผชิญอะไรอยู่ แต่ผู้คนต้องได้รับการสอนให้ใช้หลักการพระคัมภีร์ในการเลือกความบันเทิง

การใช้สื่อลามกเป็นสิ่งที่ผิด เพราะออกแบบมาเพื่อให้บุคคลจินตนาการถึงการลักลอบได้เสีย การคบชู้ และการบิดเบือนทางเพศหลายรูปแบบ สื่อลามกดึงดูดคนที่มึนเมาบาป สื่อลามกเชิญชวนและทำให้บุคคลมีส่วนร่วมในการกระทำผิดศีลธรรมอย่างที่พระเจ้ากล่าวโทษ พระเยซูตรัสว่าการเลือกที่จะจินตนาการถึงสิ่งเหล่านี้ก็เป็นบาป (มัทธิว 5:28)

สื่อลามกผิดเพราะลดคุณค่าของผู้คนและความสัมพันธ์ด้วย สื่อลามกลดระดับการมีเพศสัมพันธ์ไปเป็นกิจกรรมที่เห็นแก่ตัว ปฏิบัติต่อผู้คนที่เหมือนวัตถุสิ่งของที่ใช้เพื่อความสุขส่วนตัว แทนที่จะให้คุณค่าผู้คนในการถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าซึ่งออกแบบมาเพื่อความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

การใช้สื่อลามกเป็นการเสพติด สื่อลามกก็เหมือนกับบาปทั่วไปที่ทำให้เป็นทาส (ยอห์น 8:24, 2 เปโตร 2:19) คนที่ใช้สื่อลามกรู้สึกว่าต้องการสื่อลามกอย่างมาก เขาแทบจะไม่สามารถจินตนาการถึงการมีชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากมัน สำหรับเขาดูเหมือนว่าชีวิตจะว่างเปล่าและไม่น่าสนใจหากไม่มีจินตนาการที่เขา

ได้รับจากสื่อลามก เช่นเดียวกับการเสพติดอื่น ๆ ที่เมื่อมีความปรารถนาแรงกล้า ผู้ใช้ก็เริ่มสละสิ่งดี ๆ ในชีวิตของเขา

การใช้สื่อลามกมีความคืบหน้า ผู้ใช้ต้องการเนื้อหาที่ชัดขึ้นและกามวิปริตมากขึ้น เขาจะเริ่มผลิตเพลินไปกับจินตนาการที่เคยรังเกียจและหวาดกลัวมาก่อน

การใช้สื่อลามกสร้างความเสียหาย ผู้ใช้สื่อจะมี

ความสามารถน้อยลงในการมีความสุขกับความสัมพันธ์ตามปกติ ความปรารถนาของเขาผิดธรรมชาติจนไม่มีวันพึงพอใจได้ เขาไม่รู้สึกไวต่อการทำร้ายผู้อื่นและเต็มใจให้ผู้อื่นทนทุกข์เพื่อความสุขของเขาเอง

“ซาตานต้องการ 'ลัก ฆ่า และทำลาย' (ยอห์น 10:10) เพื่อความพึงพอใจทางเพศของคุณ ซาตานเลือกใช้สื่อลามกเป็นเครื่องมือของมัน สื่อลามกสัญญาว่าจะเติมเต็มทางเพศ แต่จริงๆ แล้วกลับทำให้ความสามารถของเราในการมีความสุขกับสิ่งที่แท้จริงหายไป”
- The Freedom Fight

ผลกระทบบางประการจากการใช้สื่อลามก

การจินตนาการถึงการกระทำที่ปรากฏในสื่อลามกส่งผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้ดูสื่อราวกับว่าพวกเขากำลังกระทำการนั้นด้วยตนเอง

สื่อลามกนำเสนอสถานการณ์ที่ไม่เป็นความจริงซึ่งทำให้สมองมีการตอบสนองต่อความสุขที่มากกว่าการมีเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติ สมองจะปรับตัวเข้ากับสารเคมีแห่งความสุขในระดับสูงอย่างผิดธรรมชาติ¹⁹ ด้วยเหตุนี้ สมองจึงเรียกร้องหาสื่อลามกในปริมาณเพิ่มมากขึ้น และสื่อลามกที่วิปริตมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้ผู้ดูสื่อรู้สึกพึงพอใจต่อไป การเปลี่ยนแปลงทางเคมีในสมองอาจทำให้บุคคลไม่สามารถมีประสบการณ์ทางเพศตามธรรมชาติในชีวิตจริงหรือไม่มีความสุขกับประสบการณ์นี้ได้ในที่สุด ส่วนหนึ่งของสมองที่ช่วยให้เราตัดสินใจได้ก็ได้รับความเสียหายเช่นกันเนื่องจากมีสารเคมีแห่งความสุขหลังมากเกินไป

¹⁹ ข้อมูลทั้งหมดในย่อหน้านี้และในอีกสี่ย่อหน้าดัดแปลงมาจาก <https://thefreedomfight.org> เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่แนะนำสำหรับคนที่ต้องการเป็นอิสระจากพันธนาการเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต

พระเจ้าออกแบบประสบการณ์ทางเพศให้เกิดความผูกพันขึ้นในความสัมพันธ์ ฮอริโมนที่ปล่อยออกมาในสมองระหว่างมีประสบการณ์ทางเพศจะช่วยสร้างความผูกพันทางอารมณ์แก่ผู้เข้าร่วมและเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นี่เป็นของขวัญที่ดีเลิศสำหรับการแต่งงาน อย่างไรก็ตาม การดูสื่อลามกทำให้ผู้ดูมีความผูกพันกับสื่อลามกทางอารมณ์

ความรู้สึกผิดและความอับอายของการใช้สื่อลามกทำให้ผู้คนแยกตัวจากคนอื่น ทำให้พวกเขาไม่สามารถเชื่อมต่อกับคนอื่นในความสัมพันธ์ที่ดีได้ นอกจากนี้ยังทำลายความไว้วางใจในความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงานอีกด้วย

เนื่องจากการใช้สื่อลามกทำให้เกิดความไม่สมดุลของสารเคมีในสมอง ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้ดูสื่อเกิดภาวะซึมเศร้าได้

ฉากที่ปรากฏในสื่อลามกบางครั้งนำไปสู่ความรุนแรงและการล่วงละเมิดในความสัมพันธ์ทางเพศในชีวิตจริง

ศิษยาภิบาลและผู้ปกครองต้องเตือนเยาวชนถึงอันตรายของสื่อลามก ผู้ปกครองไม่ควรให้บุตรหลานเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างไม่จำกัด เมื่อพวกเขาขาดวุฒิภาวะที่จะต้านทานสิ่งล่อใจ ใครก็ตามที่ประสบปัญหาการล่อลวงให้ใช้สื่อลามก ควรรายงานอย่างสม่ำเสมอถึงชายชณะหรือความล้มเหลวให้กับคนที่ไวใจได้และดำเนินในทางของพระเจ้า การคอยตรวจสอบชีวิตเป็นประจำกับผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่สามารถช่วยให้คนที่กำลังมีปัญหในเรื่องนี้สามารถรักษาการอุทิศตัวเพื่อความบริสุทธิ์และได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

► มีแนวทางปฏิบัติอะไรที่คุณควรแนะนำให้กับคนเพื่อช่วยปกป้องพวกเขาจากการเสพติดสื่อลามก? คริสตจักรช่วยได้อย่างไร?

การล่วงเกินเด็ก / ข่มขืน

การล่วงเกินเด็กคือการมีกิจกรรมทางเพศกับเด็ก มันคือกามวิปริต มันชั่วร้ายด้วยเหตุผลหลายประการ ดังต่อไปนี้

- มันทำให้ความตั้งใจอันดีของพระเจ้าสำหรับเรื่องเพศภายใต้พันธสัญญาการสมรสกลายเป็นมลทิน (ฮีบรู 13:4)
- มันขโมยความบริสุทธิ์เดียวสาไปจากเด็ก ทำให้เด็กมีประสบการณ์กับสิ่งที่พวกเขายังไม่สมควรรู้
- มันปล้นพรหมจารีไปจากเด็ก (1 เธสะโลนิกา 4:3-7)
- มันให้เด็กมีความรู้สึกผิดแบบที่ผิด เด็กอยู่ในกิจกรรมที่ผิดแต่ไม่สามารถหรือได้รับอนุญาตให้ตัดสินใจเลือกได้อย่างแท้จริง
- มันเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กตัดสินใจเรื่องเพศโดยที่เขายังไม่มีวุฒิภาวะที่จะตัดสินใจเรื่องนี้ได้
- มันทำให้เด็กมีแนวโน้มเลือกพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรมในอนาคต เพราะพวกเขา รู้สึกสับสนและไร้ค่า (มัทธิว 18:6)
- มันเพิ่มการล่อใจให้ทำบาปสำหรับเด็กในการเข้าไปพัวพันกับกามวิถาวรหรือกิจกรรมที่รุนแรงในอนาคต
- มันทำร้ายคนที่อ่อนแอและไม่สามารถปกป้องตนเองได้
- มันทำร้ายคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าซึ่งมีคุณค่าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (ปฐมกาล 1:27)

บางครั้งการล่วงเกินเด็กเกิดขึ้นในครอบครัวและในหมู่เพื่อนฝูง เนื่องจากเด็กไว้วางใจสมาชิกในครอบครัวและเพื่อน ๆ ดังนั้นเขาจึงไม่ได้มีความสงสัย และเด็กก็กลัวที่จะบอกคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น

การข่มขืนเป็นการบีบบังคับทางร่างกายของบุคคลหนึ่ง (ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่) เพื่อให้ทำกิจกรรมทางเพศ โดยปราศจากการยินยอม การข่มขืนนั้นชั่วร้ายด้วยเหตุผลหลายประการเหมือนกับการล่วงเกินเด็ก (เฉลยธรรมบัญญัติ 22:25-27)

การล่วงละเมิดทางเพศอีกรูปแบบหนึ่งคือการค้ามนุษย์ทางเพศ เด็กและเยาวชนทั่วโลกถูกคนแปลกหน้าลักพาตัวหรือถูกขายโดยสมาชิกในครอบครัว และนำไปใช้เป็นโสเภณีหรือสร้างสื่อลามก บางครั้งครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถปกป้องลูก ๆ ของตนจากธุรกิจที่ชั่วร้ายนี้ได้ เพราะพวกเขาไม่รู้สิทธิหมดหวังเรื่องเงิน บางคนทำกำไร แต่เด็ก ๆ ไม่เพียงแต่ได้รับอันตรายทางร่างกายเท่านั้น แต่ยังได้รับความเสียหายร้ายแรงทั้งทางจิตใจและอารมณ์อีกด้วย นี่เป็นการกดขี่คนจนและอ่อนแอซึ่งเป็นบาปที่พระเจ้าจะพิพากษา (สุภาษิต 14:31)

บาปต่อเด็กเหล่านี้ทำให้หัวใจของพระเจ้าแตกสลาย (มัทธิว 18:10-14, สดุดี 146:7-9) คนที่ทำบาปเหล่านี้จะต้องถูกลงโทษ (1 เธสะโลนิกา 4:6, เอเสเคียล 7:8-9) ผู้เชื่อควรแบ่งปันความรักและความเมตตาจากหัวใจของพระเจ้า และทำงานเพื่อปกป้อง ช่วยเหลือ และรักษาผู้ที่ตกเป็นทาส (สุภาษิต 24:11-12, โยบ 29:12-16, สดุดี 72:12-14)

การมีเพศสัมพันธ์ด้วยตัวเอง

การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองคือการกระตุ้นอวัยวะเพศของตัวเองเพื่อความสุขทางเพศหรือเพื่อบรรเทาความตึงเครียดทางเพศ

พระคัมภีร์ไม่ได้เจาะจงว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองผิดศีลธรรม อย่างไรก็ตามการมีเพศสัมพันธ์ด้วยตัวเองอาจนำไปสู่การคิดในทางราคะตันทนา การใช้สื่อลามก และการลักลอบได้เสียซึ่งล้วนเป็นความบาป (มัทธิว 5:27-28, มัทธิว 15:19-20)

การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นความโง่เขลาด้วยเช่นกัน เพราะมันเป็นการเสพติด ยิ่งคุณทำมันมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งรู้สึกว่าคุณต้องทำมันมากขึ้น

การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองในเชิงบังคับ บางครั้งชี้ไปถึงปัญหาในระดับลึกกว่า เช่นปัญหาทางอารมณ์และความสัมพันธ์ หรือการถูกล่วงละเมิดทางเพศในอดีต

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 6:12-13, 18-20 และ 1 เธสะโลนิกา 4:1-8

พระเจ้าออกแบบความเป็นหนึ่งเดียวกันทางร่างกายไว้ในการแต่งงาน เพื่อช่วยให้สามีและภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในทางอารมณ์และฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 6:16-20, มาลาคีย์ 2:15)

หลาย ๆ คน... คิดว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองสามารถช่วยให้พวกเขารับมือกับการเป็นโสดได้ ไปจนกว่าพวกเขาจะแต่งงาน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ตระหนักว่าเมื่อการปฏิบัติแบบนี้กลายเป็นเรื่องปกติ มันอาจคุกคามความมั่งคั่งและความสนิทสนมในการมีเพศสัมพันธ์ของชีวิตสมรสในอนาคตได้

การมีเพศสัมพันธ์ด้วยตนเองเป็นประสบการณ์ทางเพศที่พลาดจุดประสงค์สำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ นั่นคือ การที่คนสองคนมารวมกันเป็นเนื้อเดียวกันทั้งทางร่างกายและอารมณ์... การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองไม่ควรถูกใช้เพื่อทดแทนกิจกรรมทางเพศที่ปกติและเป็นผลดีในชีวิตสมรส²⁰

คนโสดควรทำอย่างไรหากการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นปัญหาในชีวิต? แม้ว่าบางคนที่กำลังทำสิ่งนี้เพียงเพื่อจุดประสงค์ในการบรรเทาความตึงเครียดทางเพศ การหลีกเลี่ยงก็ยิ่งดีที่สุดในเรื่องการปล่อยให้

²⁰ Dr. Tim Clinton and Dr. Diane Langberg, *The Quick-Reference Guide to Counseling Women*, (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2011), 185

ท่าบาปที่มีอยู่ และเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ด้วยตนเองไม่ได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของพระเจ้าในเรื่อง
เพศ

หากมีการผิดศีลธรรมใด ๆ ในชีวิต พวกเขาจะต้องสารภาพและละทิ้งบาปนั้น พวกเขาควรรายงาน
บ่อยครั้งและสม่ำเสมอถึงชัยชนะและความล้มเหลวของเขาแก่พี่เลี้ยงที่มีอายุมากกว่าผู้ดำเนินในทางพระ
เจ้าซึ่งจะอธิษฐานเผื่อและให้คำแนะนำพวกเขา

หากการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นผลมาจากปัญหาทางอารมณ์หรือความสัมพันธ์ หรือการล่วง
ละเมิดทางเพศในอดีตแล้ว การขอคำปรึกษาจากผู้ให้คำปรึกษามืออาชีพที่เป็นคริสเตียนก็เหมาะสม

พระคัมภีร์พูดถึงกิจกรรมทางเพศอย่างไร

พระเจ้าออกแบบการแต่งงานให้เป็นความสัมพันธ์ที่อุทิศตัวต่อกันตลอดชีวิตระหว่างชายและหญิง พระเจ้า
เห็นว่าอาดัมต้องการคู่อุปถัมภ์ (ปฐมกาล 2:18) คำว่า คู่อุปถัมภ์หมายถึง คนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ
อีกคนหนึ่ง เป็นคู่อุปถัมภ์โดยการเป็นคนที่แตกต่างกันในทางที่เป็นประโยชน์ พระเจ้าสร้างผู้หญิงไม่ใช่ผู้ชาย
อีกคนหนึ่งเพื่อเป็นคู่อุปถัมภ์ของอาดัม (ปฐมกาล 2:22) บทสรุปเรื่องราวการทรงสร้างให้หลักการทั่วไป
ของการแต่งงานสำหรับมนุษยชาติ คือในการแต่งงานนั้น ชายและหญิงจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันใน
ลักษณะที่ไม่เหมือนใคร (ปฐมกาล 2:24)

พระเยซูตรัสถึงการออกแบบการแต่งงานของพระเจ้า (มัทธิว 19:4-6) พระองค์กล่าวถึงเนื้อหาในปฐมกาล
และกล่าวว่าผู้ชายและผู้หญิงมารวมกันเป็นหนึ่งเดียวในความสัมพันธ์ที่ถาวรและไม่เหมือนใคร

อัครทูตเปาโลกล่าวมากมายเกี่ยวกับการแต่งงาน เขากล่าวว่าการแต่งงานเป็นภาพตัวอย่างที่สอนเรา
เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร (เอเฟซัส 5:22-33) ตลอดทั้งพระธรรมเอเฟซัส เขา
ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับภรรยาของพวกเขา เขอ้างอิงจากปฐมกาลและมัทธิวเกี่ยวกับ

ความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้ชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขา (เอเฟซัส 5:31) เห็นได้ชัดว่า จากพระคัมภีร์ตอนนี้ การแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

พระธรรมเลวีนิติให้รายละเอียดการประยุกต์ใช้กฎหมายของพระเจ้าแก่อิสราเอล ระบุว่าการศึกษาที่ผู้ชายไปนอนกับผู้ชายอื่นเสมือนผู้หญิงเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ (เลวีนิติ 18:22) โทษสำหรับกิจกรรมรักร่วมเพศคือความตายสำหรับผู้เข้าร่วมทั้งสองคน เพราะทั้งสองคนกระทำความผิดที่น่ารังเกียจ (เลวีนิติ 20:13)

บางครั้งมีคนพูดว่า เลวีนิติใช้ไม่ได้กับคนในสมัยใหม่ เป็นความจริงที่คำสั่งบางข้อในเลวีตินินั้นมีความหมายในเชิงพิธีกรรม อย่างไรก็ตาม คำสั่งในเลวีนิติ 18-20 ห้ามมิให้มีกามวิตถาร เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับญาติใกล้ชิด การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ และการขายลูกสาวให้เป็นโสเภณี คำสั่งอื่น ๆ ในบทเหล่านี้ห้ามการบูชาอิดนเด็ก การลักขโมย การบูชารูปเคารพ การทารุณกรรมคนหูหนวกหรือตาบอด การกดขี่คนยากจน การทารุณคนต่างชาติ และการมีตาชั่งเท็จ เห็นได้ชัดว่าคำสั่งเหล่านี้เป็นการประยุกต์ใช้มาตรฐานด้านศีลธรรมและความยุติธรรมของพระเจ้าซึ่งนำไปใช้กับทุกคนในทุกที่ตลอดไป

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โรม 1:18-32

พระคัมภีร์ตอนนี้เริ่มต้นด้วยข้อความที่ว่าการศึกษาของพระเจ้ากำลังมาถึงทุกคนที่จงใจกบฏต่อพระเจ้า พระคัมภีร์ตอนนี้บอกว่าการศึกษาหลังจากผู้คนปฏิเสธความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเพียงองค์เดียว พระผู้สร้างพวกเขาก็กลายเป็นคนบูชารูปเคารพและนมัสการสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกสร้าง การที่พวกเขาปฏิเสธความจริงนำไปสู่บาปทางเพศ แม้กระทั่งกิจกรรมรักร่วมเพศ พระคัมภีร์ตอนนี้ระบุว่าการศึกษาเพศสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันขัดต่อสิ่งที่เป็นธรรมชาติ บางคนกล่าวว่าพระคัมภีร์ตอนนี้หมายถึงการข่มขืนรักร่วมเพศ แต่ข้อความนี้บอกว่าคุณที่ร่วมกันทำสิ่งผิดและได้รับการพิพากษา ดังนั้นจึงหมายถึงกิจกรรมที่ทำร่วมกันโดยสมัครใจ พระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวถึงความบาปหลายประเภทและอธิบายถึงท่าทีกบฏต่อพระเจ้า

อัครทูตเปาโลระบุถึงกิจกรรมรักร่วมเพศร่วมกับบาปอื่นๆ ที่พระเจ้ากล่าวโทษ (1 โครินธ์ 6:9-10, 1 ทิโมธี 1:9-10)

ความรับผิดชอบของคริสตจักร

บางคริสตจักรมีปัญหาในการหาทางแสดงความรักต่อคนที่ทำบาปทางเพศ บางคริสตจักรแก้ต่างให้กับความบาปทางเพศหลายรูปแบบว่าเป็นเรื่องปกติ ธรรมชาติ และหลีกเลี่ยงไม่ได้

► อะไรคือความรับผิดชอบของคริสตจักรเกี่ยวกับปัญหาการผิดศีลธรรมทางเพศ?

การสอนและการรักษาขอบธรรม

บางครั้งคริสตจักรดูเหมือนไม่กังวลเกี่ยวกับรูปแบบต่าง ๆ ของการผิดศีลธรรมทางเพศโดยพวกเขาคิดว่ามันเป็นอันตรายน้อยกว่าและหลงผิดน้อยกว่า ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาสรุปว่าคนหนุ่มสาวจำนวนมากที่ไม่แต่งงานจะมีกิจกรรมทางเพศ แทนที่จะสอนพวกเขาให้มีชัยชนะเหนือการล่อใจให้ทำบาป ผู้เชื่อควรยึดมั่นในมาตรฐานของพระเจ้าเกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์และสงวนกิจกรรมทางเพศไว้สำหรับการแต่งงาน

คำสอนของคริสตจักรควรชัดเจนเหมือนคำสอนในพระคัมภีร์ พระเจ้าจะพิพากษาคนที่มีกิจกรรมทางเพศนอกการแต่งงาน (ฮีบรู 13:4) ผู้เชื่อไม่ควรชื่นชมคนที่มีกิจกรรมทางเพศในทางที่ผิดศีลธรรม ผู้ติดตามพระคริสต์ไม่ควรพูดตลกเกี่ยวกับการผิดศีลธรรมทางเพศ โลกสอนว่าความบาปทางเพศควรได้รับการจัดการอย่างรอบคอบเพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งครุฑและโรคต่าง ๆ แต่คำสอนของคริสตจักรสำคัญยิ่งกว่า คริสตจักรควรสอนว่าความบาปทางเพศนำไปสู่ความโศกเศร้า ครอบครัวยุติความเสียหาย การล่อใจให้ทำบาปและความไม่พอใจที่มากขึ้น และความรู้สึกผิด

การแบ่งปันข่าวประเสริฐ

คริสตจักรควรรักคนบาปทุกคนและหยิบยื่นพระคุณกับการให้อภัยของพระเจ้าแก่พวกเขา

การเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาปไม่ใช่ความบาป แม้พระคริสต์ก็ถูกล่อใจ แต่พระองค์ก็ยังปราศจากบาป (ฮีบรู 4:15) คริสตจักรไม่ควรทำให้คนหนึ่งรู้สึกถูกกล่าวโทษและสิ้นหวังเพราะเขาถูกล่อใจ แม้เป็นการล่อใจให้ทำบาปที่บิดเบือนทางเพศก็ตาม ความปรารถนาผิดไม่ได้มีเหมือนกันสำหรับทุกคน แต่ทุกคนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาปและความบกพร่องทางฝ่ายวิญญาณซึ่งทำให้เกิดความปรารถนาที่ผิด

ศิษยาภิบาลอาจรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษให้ช่วยเหลือคนที่มีความปรารถนาผิด แต่เขาสามารถให้คำปรึกษาและช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหานี้ได้เช่นเดียวกับบุคคลที่มีบาปอื่นๆ (สองหัวข้อถัดไปของบทเรียนนี้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมโดยเฉพาะ เพื่อช่วยให้ผู้เชื่อมีชัยชนะเหนือการล่อใจให้ทำผิดศีลธรรมทางเพศ)

► คริสตจักรตอบสนองอย่างไรเมื่อมีสมาชิกทำผิดศีลธรรมทางเพศ?

ฟื้นฟูคนบาปกลับคืนมา

กาลาเทีย 6:1 กล่าวว่าคริสตจักรต้องพยายามฟื้นฟูสมาชิกที่ได้ทำบาปให้กลับคืนมา นั่นไม่ได้หมายความว่าคนนั้นควรรักษาตำแหน่งในพันธกิจหรือกลับสู่ตำแหน่งในพันธกิจอย่างรวดเร็วหลังจากทำบาป การฟื้นฟูหมายถึงยอมรับให้กลับมาสู่การสามัคคีธรรมและการดูแลของคริสตจักร ถ้าสมาชิกกลับใจใหม่อย่างแท้จริง เขาก็ได้รับการให้อภัยจากพระเจ้าและคริสตจักร คริสตจักรควรเตรียมการรายงานชีวิตฝ่ายวิญญาณเพื่อช่วยให้เขาคงอยู่ในชัยชนะและเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ เมื่อผู้เชื่อที่ได้รับการฟื้นฟูใช้ชีวิตอยู่ในการรายงานตัว เขาก็สามารถสร้างความไว้วางใจให้กับครอบครัวแห่งความเชื่อได้อีกครั้ง

หากเด็กสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานตั้งครรภ์ คริสตจักรไม่ควรตัดเธอออกจากการสามัคคีธรรมและการดูแลของคริสตจักรโดยไม่พยายามฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณ หากเธอกลับใจและยอมรายงานตัวในฝ่ายวิญญาณ เธอได้รับการอภัย บาปของเธอไม่ได้เลวร้ายไปกว่าบาปของชายผู้เกี่ยวข้อง บางครั้งเด็กผู้หญิงได้รับการปฏิบัติอย่างรุนแรงเพียงเพราะผลจากบาปของเธอปรากฏให้เห็นชัดเจน

ในบางสถานที่ คริสตจักรปฏิบัติต่อด็กแตกต่างออกไปเพราะเขาเกิดนอกสมรส แต่นั่นเป็นสิ่งที่ผิดเพราะไม่ใช่ความผิดของเด็ก การที่คริสตจักรรักและยอมรับเด็กคนนั้นไม่ได้หมายความว่าคริสตจักรละเว้นความบาป

การปกป้องผู้อ่อนแอ

ในบางสังคม พ่อแม่ที่รู้สึกกลัวเพราะลูกสาวตั้งท้องโดยยังไม่ได้แต่งงานนั้นมักถูกล่อใจให้ฆ่าเด็กที่ยังไม่เกิดมา เพื่อปกป้องชื่อเสียงของครอบครัว แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลที่ดีในการฆาตกรรมเลย (อพยพ 20:13) เด็กที่ยังไม่เกิดมาทุกคนถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า (ปฐมกาล 9:6, สดุดี 139:13-14) ลูกของเด็กหญิงนั้นจะต้องได้รับการปกป้อง เป็นที่รัก และรับการเลี้ยงดู

การให้ทางเลือกแก่ความยากจน

คริสตจักรคือครอบครัวแห่งความเชื่อ การกล่าวโทษความบาปเท่านั้นไม่เพียงพอสำหรับคริสตจักร คริสตจักรต้องเอาใจใส่ดูแลสมาชิก ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีรายได้จากการทำบาปอาจต้องการความช่วยเหลือเพื่อจะมีทางเลือกอื่นในการมีรายได้

ยกตัวอย่างเช่น เด็กผู้หญิงหลายคนเข้าร่วมในคริสตจักรใหญ่และอยู่ในวงประสานเสียง แต่ครอบครัวของพวกเขาอยากจน เด็กผู้หญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ชายเพื่อจะหาเงินมาช่วยครอบครัว คริสตจักรจะทำอะไรในสถานการณ์นั้น?

► คริสตจักรของคุณจะทำอะไรเพื่อช่วยคนให้ละทิ้งรูปแบบชีวิตที่ผิดบาป?

ความช่วยเหลือสำหรับคนที่อดทนต่อการล่อใจให้ทำบาป

เราได้พูดคุยถึงหัวข้อยาก ๆ มากมายในบทเรียนนี้ มีแนวโน้มว่าหลายคนที่ย่านบทเรียนจะประสบปัญหาเหล่านี้บ้าง ผู้อ่านบางคนเป็นผู้นำคริสตจักรที่ต้องการวิธีให้คำปรึกษาผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่กำลังเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาปอยู่

ไม่ว่าการทดลองจะเป็นอย่างไร มีพฤติกรรมและรูปแบบความคิดบางอย่างที่สามารถช่วยให้ผู้เชื่อได้รับชัยชนะ

ผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับการช่วยเหลือโดยสิ่งต่อไปนี้

1. **อุทิศตัวอย่างสิ้นเชิงต่อการมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์** (มัทธิว 16:24-27) การล่อใจให้ทำผิดศีลธรรมทางเพศก็เหมือนกับการล่อใจทุกอย่างที่เป็นการโจมตีของซาตานต่อจิตใจของคุณ (1 เปโตร 2:11) มันอยากลัก ฆ่า และทำลายเท่านั้น (ยอห์น 10:10) คุณต้องหนีเพื่อรักษาชีวิตเอาไว้ (2 ทิโมธี 2:22)
2. **มั่นใจว่าพระเยซูห่วงใย** (สดุดี 139:1-3, 1 เปโตร 5:6-10) พระองค์ห่วงใยเกี่ยวกับความเชื่อของคุณ ความจำเป็นฝ่ายร่างกาย และความบริสุทธิ์ของคุณ ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์อดทนด้วยชัยชนะต่อการล่อใจให้ทำบาปทางกายและจิตใจอย่างที่เรารู้ และพระองค์มีพระคุณที่เราต้องการเพื่อจะมีชัยชนะ (ฮีบรู 4:14-16)
3. **อย่าเชื่อคำโกหกของมาร** (ยอห์น 8:44) มารอาจบอกคุณว่า “พระเยซูไม่ห่วงใยเธอหรอก ไม่อย่างนั้นพระองค์ก็คงจะกำจัดแรงขับทางเพศที่รบกวนเธอให้ออกไปแล้ว” 1 เปโตร 5:7-8 บอกเราว่าพระเยซูห่วงใย และมารคือผู้ที่ต้องการทำลายเรา มารจะกล่าวโทษคุณอย่างผิด ๆ ว่าคุณทำบาปเพราะมีความปรารถนาทางเพศ (วิวรณ์ 12:10)
4. **จดจ่อกับพระเยซูเองและสรรเสริญพระองค์สำหรับผู้ที่พระองค์เป็น** (สดุดี 105:3-4) มารอยากทำลายความเชื่อและความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าโดยผ่านการทดสอบนี้ (ยอห์น 10:10) แต่วัตถุประสงค์ของพระเยซูสำหรับการทดสอบคือเพื่อความเชื่อของคุณจะเข้มแข็ง และคุณจะสามารถถวายเกียรติพระองค์ได้มากขึ้น (1 เปโตร 1:5-9) เมื่อคุณจดจ่อกับการนมัสการพระเยซู พระองค์จะปรากฏเพื่อช่วยเหลือคุณ (สดุดี 46:1)

5. **ภาวนาพระวณะของพระเจ้า (สดุดี 119:9)** การอ่าน การฟัง และการภาวนาพระวณะของพระเจ้าจะช่วยให้คุณยืนอย่างผู้ชนะเมื่อมีการล่อใจให้ทำบาป เมื่อพระเยซูถูกล่อใจ พระองค์ใช้พระคัมภีร์เพื่อเอาชนะ (มัทธิว 4) เราต้องทำอย่างเดียวกัน
6. **ขอบคุณพระเยซูสำหรับความปรารถนาทางเพศของคุณ แม้เมื่อกำลังอธิษฐานขอกำลังเพื่อเอาชนะการล่อใจให้ทำบาปก็ตาม (2 โครินธ์ 12:7-9)** คุณสามารถขอบคุณพระเจ้าสำหรับความปรารถนาตามธรรมชาติได้ เพราะนั่นเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบของพระเจ้าสำหรับความเป็นมนุษย์ของคุณ และมันเป็นสิ่งที่ผลักดันให้คุณพึ่งพาพระเยซูและแสวงหากำลังจากพระองค์ ความอ่อนแอของคุณให้โอกาสในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในการเดินทางไปกับพระเจ้าของคุณ
7. **รักษาการรายงานตัวต่อคนที่เดินในทางพระเจ้าและเป็นผู้ใหญ่อย่างน้อยหนึ่งคน (กาลาเทีย 6:2)** การเปิดเผยและชี้ตรงต่อใครบางคน (เพศเดียวกัน) ที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณบนเส้นทางแห่งความเชื่อนี้ย่อมเกิดประโยชน์อย่างมาก พวกเขาจะอธิษฐานเผื่อคุณและให้คำแนะนำแก่คุณ การพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับปัญหาของคุณจะช่วยให้คุณรักษาความบริสุทธิ์และส่งเสริมความเชื่อให้เข้มแข็ง
8. **รับใช้ผู้อื่นและจดจ่อที่ความจำเป็นในชีวิตของพวกเขา (ฟิลิปปี 2:3-5)** ต่อสู้กับความกังวลมากเกินไปเกี่ยวกับความต้องการและความปรารถนาของคุณเองด้วยการรับใช้ผู้อื่น
9. **แต่งงานกับคนที่ใช่ในเวลาของพระเจ้า (สุภาพิต 5:15, 18-19)** (บทเรียนต่อไปบทเรียนต่อไปจะพิจารณาวิธีตัดสินใจเลือกการแต่งงานอย่างชาญฉลาด)

- ▶ แนวคิดใดเหล่านี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? เรื่องใดที่คุณพบว่าเป็นประโยชน์มากสำหรับชีวิตคุณเอง?
- ▶ มีพฤติกรรมอื่นใดหรือรูปแบบความคิดใดที่เคยเป็นประโยชน์ต่อคุณ?

ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมก่อนการแต่งงาน

คนหนุ่มสาวเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาปอย่างหนักหน่วงก่อนที่พวกเขาจะแต่งงาน สำคัญมากที่พวกเขาจะจดจำว่าพวกเขาจะเป็นต้องมีหุ้นส่วนชีวิตเพื่อจะสัตย์ซื่อ²¹ พวกเขาไม่ควรพิจารณาความสัมพันธ์กับคนหนึ่งอย่างได้แค่ความสุขระยะสั้นโดยไม่ต้องแต่งงาน พวกเขาไม่ควรพิจารณามีความสัมพันธ์กับคนที่ไม่เป็นผู้เชื่อที่อุทิศตัว (1 โครินธ์ 7:39) พวกเขาควรพิจารณาคนที่จะเป็นหุ้นส่วนชีวิตที่สัตย์ซื่อและเป็นพ่อแม่ที่ดี

คนหนุ่มสาวที่ต้องการมีชีวิตแต่งงานที่ดีควรเป็นผู้ตามพระคริสต์ที่สัตย์ซื่อและอุทิศตน เพื่อจะดึงดูดคนที่เหมาะสมเข้ามา (สุภาพิต 3:4-8) คนที่มีอุปนิสัยที่ดี ประพฤติตนเหมาะสม และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย (1 ทิโมธี 2:9-10) คนที่ประพฤติตัวอย่างไม่ระมัดระวังกับเพศตรงข้ามก็แสดงเป็นนัยว่าพวกเขาเต็มใจที่จะมีความสัมพันธ์ตามความปรารถนาที่ผิด (1 เธสะโลนิกา 4:1-7) คนที่แต่งตัวในทางที่ทำให้เกิดความปรารถนาผิดย่อมดึงดูดคนที่อยากมีความสุขโดยไม่ผูกมัด (สุภาพิต 7)

พระเจ้าให้พ่อแม่ ศิษยาภิบาล และผู้นำคริสเตียนคนอื่นๆ คอยให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องพฤติกรรม การแต่งกาย และการเลือกความสัมพันธ์ เมื่อคนหนุ่มสาวยอมจำนนต่อผู้นำเหล่านี้ซึ่งเป็นการเชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาจะได้รับพรยิ่งใหญ่ที่สุดจากพระเจ้า และจะได้รับการปกป้องจากอันตรายและการล่อใจให้ทำบาปมากมาย

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 เปโตร 5:5 และฮีบรู 13:17

²¹ ดูในสุภาพิต 31:11-12, 1 ทิโมธี 3:11-12, มาลาคี 2:14-16, และสุภาพิต 2:16-17

เป็นความรับผิดชอบของลูกและคนหนุ่มสาวในการยอมเชื่อฟังสติปัญญาและการนำของพ่อแม่กับผู้ที่มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ เป็นความรับผิดชอบของผู้นำเหล่านี้ที่จะช่วยคนหนุ่มสาวให้ดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือการล่อใจให้ทำบาป

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โรม 13:14 และ 1 โครินธ์ 10:13

พระเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้เชื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นการล่อใจเกินกว่าที่พวกเขาสามารถต้านทานและหลีกเลี่ยงได้หากพวกเขาเต็มใจหลีกเลี่ยง คนหนุ่มสาวมีความรับผิดชอบที่จะหลีกเลี่ยงจากการล่อใจ (2 ทิโมธี 2:22) อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ควรป้องกันไม่ให้เยาวชนเผชิญการล่อใจโดยไม่จำเป็นให้มากที่สุด พ่อแม่ทำเช่นนี้ได้อย่างน้อยสามวิธีต่อไปนี้

1. **โดยการให้คำสั่งเจาะจง** เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกควรทำหรือไม่ควรทำ ใครที่เขาควรอยู่ด้วย และที่ไหนที่เขาควรไป (เอเฟซัส 6:1-4) พ่อแม่ไม่ควรอนุญาตให้ลูกอยู่ในสถานการณ์ที่เขายังไม่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะปกป้องตัวเองจากการล่อใจให้ทำบาป ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กหนุ่มหรือเด็กสาวอยู่กันตามลำพังในที่ลับตาคน พวกเขาจะถูกล่อใจให้มีพฤติกรรมที่ผิดได้
2. **โดยการให้คนหนุ่มสาวรายงานชีวิตในด้านที่เป็นการล่อใจ** พ่อแม่ควรอธิษฐานกับลูกวัยรุ่นหนุ่มสาวและถามคำถามเกี่ยวกับชีวิตของเธอ ประสิทธิภาพของการรายงานชีวิตจะขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างพ่อแม่กับลูก ถ้าลูกไม่ไว้วางใจว่าพ่อแม่รักเขาไหม ยอมรับเขาไหม หรือสนับสนุนเขาไหม ลูกก็จะไม่อยากยอมรับความล้มเหลวใด ๆ
3. **โดยการให้คำแนะนำจากพระคัมภีร์แก่คนหนุ่มสาว** พ่อแม่ควรช่วยลูกที่เป็นวัยรุ่นให้รู้จักประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้พระคัมภีร์เป็นหลักการในความคิดจิตใจ (สุภาพิต 4:1-9, สุภาพิต 7:1, 4-5) พวกเขาควรพูดคุยกับลูกวัยรุ่นเกี่ยวกับอันตรายที่พวกเขาเห็น พวกเขาควรช่วยลูกวัยรุ่นในการพิจารณาหลาย ๆ ทางเลือกที่จำเป็นต้องตัดสินใจ พวกเขาอาจช่วยให้ลูกวัยรุ่นคือล่วงหน้าถึงวิธีการหลีกเลี่ยงการล่อใจและสิ่งที่ต้องทำเมื่อพวกเขาถูกล่อใจให้ทำบาป

คริสตจักรจะต้องแตกต่างจากวัฒนธรรมของตนเมื่อต้องปกป้องศีลธรรมตามพระคัมภีร์ หลายวัฒนธรรมไม่คิดว่าบาปทางเพศเป็นเรื่องร้ายแรง พวกเขาคาดหวังว่าคนหนุ่มสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานจะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน คริสตจักรต้องไม่ประนีประนอมกับความบาป คริสตจักรไม่ควรสรุปว่าความบาปทางเพศในหมู่คนหนุ่มสาวเป็นเรื่องปกติ พระเจ้าตรัสว่าคนที่ผิดศีลธรรมไม่มีมรดกในอาณาจักรของพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:5)

► คริสตจักรจะช่วยคนหนุ่มสาวที่มีปัญหาเกี่ยวกับการล่อใจให้ทำบาปของโลกนี้อย่างไร?

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เอเฟซัส 5:3-7 และฮีบรู 13:4

ช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์เกิดขึ้นก่อนการแต่งงาน นั้นไม่ใช่เวลาที่จะเริ่มความสัมพันธ์ทางเพศ แต่เป็นช่วงเวลาที่ชายและหญิงต้องแน่ใจว่าพวกเขามีลำดับความสำคัญทางจิตวิญญาณและพระคัมภีร์เหมือนกัน มันเป็นเวลาที่จะพัฒนาความเข้าใจที่มีต่อกันซึ่งทำให้พวกเขาไว้วางใจกันและกันมากจนสามารถอุทิศตัวต่อกันอย่างถาวร หากพวกเขาไม่สามารถมาถึงจุดที่ไว้วางใจในคุณลักษณะชีวิตของกันและกันได้ พวกเขาควรยุติความสัมพันธ์และไม่แต่งงาน

ผู้คนในบางสังคมเลื่อนการแต่งงานออกไปเพราะวัฒนธรรมของพวกเขาคาดหวังให้การแต่งงานเป็นพิธีที่มีความประณีตและใช้เงินจำนวนมาก หลายครั้งคู่ที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันมาหลายปีจนมีลูกด้วยกันก็ยังไม่แต่งงานกัน สำหรับบางคู่ค่าใช้จ่ายที่สูงในการจัดงานแต่งงานทำให้พวกเขาเดือดร้อนทางการเงินไปอีกนานหลังจากทุ่มทุกสิ่งที่มีเพื่อจัดงานแต่ง และบางที่ต้องยืมเงินคนอื่นมาจัดงาน คริสตจักรควรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่จัดเตรียมแบบอย่างในการแต่งงานที่แตกต่างออกไป การแต่งงานของคริสเตียนนั้นเพื่อชายคนหนึ่งกับหญิงคนหนึ่งที่อยู่ติดตัวต่อกันและต่อพระเจ้า ดังนั้นไม่ควรเรียกร้องค่าใช้จ่ายแพงซึ่งทำให้งานแต่งงานต้องเลื่อนออกไป หรือทำให้คู่ครองเดือดร้อนในอนาคต

► การแต่งงานของคริสเตียนควรแตกต่างจากประเพณีการแต่งงานของสังคมในทางใดบ้าง?

การสอนเด็กให้รู้วัตถุประสงค์ของพระเจ้าและกฎเกณฑ์ในเรื่องเพศ

เด็กมองเห็นและได้ยินการกล่าวถึงเรื่องเพศ พวกเขาจับฟังความคิดเห็นจากผู้คนที่เกี่ยวกับสิ่งถูกต้องและผิด ในที่สุดเด็ก ๆ ก็จะมีความรู้สึกทางเพศ ความปรารถนา และการล่อใจให้ทำบาป ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนจะต้องอธิบายสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเพศ เด็กไม่ควรรู้รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ เพราะพวกเขาอายุไม่มากพอที่จะแต่งงานได้ และความรู้นั้นจะทำให้พวกเขาถูกล่อใจโดยไม่จำเป็น

เด็กจำเป็นต้องรู้แผนของพระเจ้าและความรับผิดชอบของพวกเขาในการเชื่อฟังพระองค์ พวกเขาจำเป็นต้องรู้ว่าพวกเขาจะเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาป พวกเขาต้องเตรียมพร้อมที่จะเชื่อฟังพระเจ้าและควบคุมความต้องการทางเพศของตนเองจนกว่าพวกเขาจะแต่งงาน

เนื้อหาต่อไปนี้มีประโยชน์ในการสอนเด็กให้มีทัศนคติแบบคริสเตียนในเรื่องเพศโดยไม่ต้องพูดถึงรายละเอียดของกิจกรรมทางเพศ เนื้อหานี้เขียนขึ้นมาแบบง่ายๆ ซึ่งคุณจะใช้พูดคุยกับเด็ก ๆ ได้

การพูดคุยกับเด็ก

► อ่าน ปฐมกาล 2:7, 18-24 ร่วมกันกับเด็ก

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกวิธีการที่พระเจ้าสร้างผู้ชายและผู้หญิงคนแรก และให้พวกเขาที่มีความสัมพันธ์ที่พิเศษ พระเจ้าออกแบบการแต่งงานให้เป็นความสัมพันธ์ที่พิเศษระหว่างผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิงคนหนึ่ง คู่แต่งงานมีความรักที่พิเศษต่อกัน ส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของพวกเขาคือการมีความพึงพอใจแบบพิเศษ ในเวลาที่พวกเขาเอาร่างกายมารวมเข้าด้วยกันในที่ที่เป็นส่วนตัว ซึ่งเป็นการกระทำที่เรียกว่ามีเพศสัมพันธ์ พระเจ้าออกแบบเรื่องเพศเพื่อทำให้สามีภรรยามีความสุขและบางครั้งทำให้ภรรยามีลูกได้ เนื่องจากเรื่องเพศให้ความสุขแบบพิเศษ ผู้ชายและผู้หญิงจึงมีความปรารถนาที่จะเห็นและสัมผัสแต่ละเนื้อต้องตัวกัน และมีความสุขไปกับการสนใจส่วนต่าง ๆ ของกันและกัน

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าบอกเราว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งดีและเหมาะสมสำหรับสามีภรรยา แต่พระเจ้ายังบอกเราด้วยว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องผิดมากสำหรับคนที่ไม่ได้แต่งงานกัน พระเจ้าให้กฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศแก่เราด้วยเหตุผลอย่างน้อยสี่ประการต่อไปนี้

(1) ความสุขในการมีเพศสัมพันธ์ถูกออกแบบมาเพื่อการแต่งงาน

พระเจ้าออกแบบให้เพศสัมพันธ์เป็นส่วนพิเศษของความสัมพันธ์ในการแต่งงาน แม้เป็นไปได้ที่ชายและหญิงคนใดก็ตามจะมีความสุขร่วมกันด้วยวิธีนี้ แต่ความสุขนั้นพิเศษที่สุดในการแต่งงาน เพราะแต่ละคนจะถูกมอบให้เป็นของอีกฝ่ายอย่างสมบูรณ์ สำหรับคนที่ไม่ได้แต่งงาน เพศสัมพันธ์ไม่มีความหมายเช่นนั้น และพวกเขาไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์ตามที่พระเจ้าตั้งใจไว้ได้ ดังนั้นบุคคลที่ยังเด็กเกินไปที่จะแต่งงานไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ผู้คนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าพวกเขาจะตกลงใจแต่งงานและมีพิธีแต่งงานอย่างเปิดเผย บุคคลควรมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสของตนเองเท่านั้น

(2) มีความปรารถนาทางเพศอย่างมาก

การมีความปรารถนาทางเพศไม่ผิด เพราะพระเจ้าสร้างมันมา แต่การตั้งใจเพิ่มความปรารถนาเพื่อทำบางสิ่งที่พระเจ้าไม่ต้องการให้ทำย่อมเป็นความผิด ด้วยเหตุนี้..

- ยกเว้นในการแต่งงาน บุคคลไม่ควรทำสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ความปรารถนาทางเพศมีมากขึ้น อย่างเช่น ตั้งใจมองหรือคิดถึงเรือนร่างของใครอีกคน
- ยกเว้นในการแต่งงาน บุคคลไม่ควรแตะเนื้อต้องตัวใครอีกคนในลักษณะที่เป็นการเพิ่มความปรารถนาทางเพศของคนใดคนหนึ่ง
- บุคคลไม่ควรเลือกใช้จินตนาการเพื่อทำสิ่งผิด
- บุคคลไม่ควรมองดูรูปภาพหรือวิดีโอเพื่อมีความสุขกับการดูผู้คนที่ทำสิ่งผิด

- บุคคลไม่ควรแต่งกายอย่างที่ทำให้คนอื่นต้องการทำสิ่งผิดหรือจินตนาการถึงการทำสิ่งผิด
- ผู้คนไม่ควรประพาศหรือพุดคุยในลักษณะที่ดูเหมือนว่าเขาต้องการทำสิ่งผิด

(3) ความปรารถนาไม่สามารถนำเราได้

สัตว์ถูกควบคุมโดยความรู้สึกและความปรารถนา เราไม่ใช่สัตว์ เราเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องคิดถึงสิ่งที่เราควรทำ แล้วจึงตัดสินใจเลือกสิ่งที่ถูกต้อง เราไม่ควรถูกควบคุมโดยความรู้สึกและความปรารถนาของเรา บางครั้งมันก็ถูกต้องที่จะทำในสิ่งที่เราต้องการ บางครั้งมันก็ไม่ถูกต้อง ความปรารถนาของเราไม่สามารถบอกเราได้ว่าเมื่อใดที่เรื่องเพศเป็นสิ่งถูกต้อง แทนที่จะเชื่อฟังความรู้สึกของเรา เราต้องทำตามคำแนะนำของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระเจ้า

(4) บางครั้งเพศสัมพันธ์ทำให้มีลูก

พระเจ้าออกแบบให้เด็กทารกเกิดมาจากความสัมพันธ์แห่งความรัก พระองค์ออกแบบให้เด็ก ๆ ต้องใช้เวลาหลายปีเพื่อเติบโตในครอบครัวที่รักและห่วงใยพวกเขา ทารกที่พ่อและแม่ไม่ได้แต่งงานกันมักจะไม่มีการดูแลและแม่คอยดูแลให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่

เมื่อตระหนักถึงข้อเท็จจริงสี่ประการข้างต้น ผู้คนที่ต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและมีชีวิตที่ดีที่สุดจะทำตามคำแนะนำของพระเจ้า พวกเขาจะสร้างนิสัยที่คอยระมัดระวัง เพื่อช่วยพวกเขาต่อต้านการล่อลวงให้ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

คำอธิษฐานของเด็ก

พระเจ้าที่รัก

ขอบคุณพระองค์ที่สร้างลูกให้เป็น (ชายหรือหญิง) ขอบคุณพระองค์สำหรับแผนการที่พิเศษและดีสำหรับ

การแต่งงาน ขอช่วยลูกให้รักและเชื่อฟังพระองค์ตลอดชีวิตของลูก พระองค์เห็นทุกอย่าง และรู้ทุกสิ่งที่ลูกคิด ขอช่วยให้ลูกเชื่อฟังคำแนะนำของพระองค์ในการใช้ชีวิต ลูกอยากคิดและทำสิ่งที่พระองค์พอพระทัย ขอช่วยลูกเพื่อจะช่วยเหลือเพื่อน ๆ ของลูกให้เชื่อฟังพระองค์โดยการที่ลูกจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พวกเขา ในเวลาที่เหมาะสม เมื่อลูกโตเป็นผู้ใหญ่ ขอช่วยให้ลูกเป็น (สามีหรือภรรยา) อย่างที่พระองค์อยากให้เป็น พระเจ้า ลูกรักพระองค์!

อาเมน

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณที่พระองค์สร้างลูกตามพระฉายของพระองค์ ให้วัตถุประสงค์ชีวิตและความหมายในชีวิตแก่ลูก
ขอบคุณที่สร้างเพศสภาพเพื่อช่วยให้เราสะท้อนพระฉายของพระองค์

ขอบคุณสำหรับการออกแบบที่ดีและวัตถุประสงค์ในเรื่องเพศของมนุษย์ในชีวิตแต่งงาน

เรากลับใจใหม่จากวิถีต่าง ๆ ที่ไม่เชื่อฟังพระวาระของพระองค์ ขอชำระ ยกโทษ และทำให้เราบริสุทธิ์ในนามพระเยซู (1 โครินธ์ 6:11) ขอปลดปล่อยเราจากการเป็นทาสของบาป (โรม 6:6-7) ตอนนี้เราถวายร่างกายของเราแด่พระองค์ เพื่อจะทำสิ่งถูกต้องในสายตาพระองค์ (โรม 6:13-14)

ขอทำให้เราสามารถเรียนรู้ที่จะคิดและประพฤติอย่างชอบธรรมจนกลายเป็นนิสัย (1 ทิโมธี 4:7, สดุดี 23:3) ขอให้ความคิดและการกระทำของเราเป็นที่ชอบในสายตาของพระองค์ (สดุดี 19:14) ขอขอบคุณสำหรับพระสัญญาในการจัดเตรียมชัยชนะให้แก่เราในทุกครั้งที่เจอการล่อใจให้เราทำบาป (1 โครินธ์ 10:13)

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) อ่าน กาลาเทีย 5:16-6:9 ขณะที่กำลังพิจารณาหัวข้ออภิปรายในบทเรียนนี้ ตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเขียน

- อะไรคือความแตกต่างระหว่างความต้องการของเนื้อหนัง (5:16) กับการทำงานของเนื้อหนัง (5:19)?
- คำสัญญาสองประการสำหรับคนที่ประพฤติตามการทำงานของเนื้อหนังคืออะไร (5:19-21, 6:7-8)?
- ผู้เชื่อจะมีกำลังเพื่อจะไม่ทำตามความต้องการของเนื้อหนังได้อย่างไร (5:16, 22-23, 25)?
- ความจริงบางประการที่ผู้เชื่อควรจำจำในช่วงที่ถูกล่อใจซึ่งจะช่วยให้พวกเขาเอาชนะได้คืออะไร? (เขียนมาสี่ประการจากพระคัมภีร์ตอนนี้)
- สิ่งใดที่ผู้เชื่อได้รับคำสั่งให้ทำในพระคัมภีร์ตอนนี้? (เขียนมาสี่อย่างจากพระคัมภีร์ตอนนี้)
- อะไรคือความรับผิดชอบของผู้เชื่อที่มีต่อกัน (6:1-2, 6)?

(2) อ่าน โรม 6:1-23 และตอบคำถามต่อไปนี้

- สิ่งใดที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกว่าเป็นจริงเกี่ยวกับผู้เชื่อทุกคน? (เขียนมา 6-8 อย่าง)
- ผู้เชื่อต้องเลือกอะไรเนื่องจากความจริงเกี่ยวกับพวกเขา? (เขียนมา 6-8 อย่าง)
- ทำไมผู้เชื่อจึงคาดหวังชัยชนะในช่วงถูกล่อใจให้ทำบาปได้? (เขียนมาหนึ่งย่อหน้า)

(3) อ่าน โรม 8:1-14 แล้วเขียนคำอธิษฐานจากความจริงของพระคัมภีร์ตอนนี้

(4) ท่องจำ โรม 6:11-14 และโคโลสี 3:5-7 ช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป เขียนจากความจำหรือท่องจำข้อพระคัมภีร์นี้

บทที่ 5

การอยู่โสด

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจการอยู่เป็นโสดจากมุมมองของพระคัมภีร์
- (2) ระบุถึงลำดับความสำคัญตามหลักการพระคัมภีร์เพื่อเลือกเกี่ยวกับการแต่งงานและการอยู่เป็นโสด
- (3) อภิปรายต่อความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม คุณลักษณะในทางของพระเจ้า และการรับใช้ซึ่งกันและกันที่ก่อให้เกิดผลในชีวิต
- (4) ยอมจำนนต่อพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าและมีความสมบูรณ์ในพระองค์

การนมัสการพระเยซูไม่ว่าอยู่เป็นโสดหรือแต่งงาน

สเตเฟนและซาร่าห์กำลังพยายามสังเกตว่าการแต่งงานเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับพวกเขาหรือไม่ ซาร่าห์รู้ว่าถ้าหากเธอแต่งงานกับสเตเฟนซึ่งเป็นมิชชันนารี ชีวิตของเธอก็จะเปลี่ยนไปหลายด้าน เธอจะต้องย้ายไปอยู่ประเทศใหม่ เรียนภาษาใหม่ ๆ และปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เธอรู้ว่าเธอจะต้องจากลาสิ่งที่เธอคุ้นเคยและสะดวกสบาย นั่นจะเป็นความอดทนและต้องเสียสละ การแต่งงานไม่ใช่เพียงการอุทิศตัวเพื่อรักสามี แต่เป็นการกระทำด้วยความเชื่อและรักพระเยซูด้วย

ในที่สุด สเตเฟนกับซาร่าห์ก็ตระหนักว่าพวกเขาเข้ากันไม่ได้ และไม่ควรแต่งงานกัน ซาร่าห์รู้สึกผิดหวัง เธออธิษฐานเกี่ยวกับความผิดหวังของเธอ เธออธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้เธอเกิดผลเพื่อพระองค์ในชีวิต

นี้ของเธอ ขณะที่เธออธิษฐาน เธอตระหนักว่าการยอมจำนนต่อความประสงค์ของพระเจ้านี่เป็นการกระทำด้วยความเชื่อและความรักต่อพระเยซูมากเท่า ๆ กับการแต่งงาน

การอยู่เป็นโสด

ในหลักสูตรนี้ เราจะสำรวจการออกแบบของพระเจ้าสำหรับการแต่งงาน จากพระคัมภีร์เราเรียนรู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการแต่งงาน เราอภิปรายร่วมกันถึงคำแนะนำของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานและวิธีปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างชีวิตสมรสของเรา เราเห็นความดั่งงามในแผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงาน

การแต่งงานเป็นความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคนส่วนใหญ่ แต่หลายคนใช้ชีวิตเป็นโสดหลายปีก่อนแต่งงาน บางครั้งการอยู่เป็นโสดนี้ก็ยาวนาน บางคนมีประสบการณ์เป็นโสดอีกช่วงหนึ่งหลังจากคู่สมรสเสียชีวิตหรือหลังจากการหย่าร้าง บางคนก็ไม่เคยแต่งงานเลย

คน ๆ หนึ่งอาจไม่แต่งงานเพราะหนึ่งในหลายเหตุผลต่อไปนี้

- พวกเขาชอบข้อดีของการเป็นโสดมากกว่าการแต่งงาน
- พวกเขากังวลเกี่ยวกับการแต่งงานเพราะพวกเขาไม่เห็นความสัมพันธ์ที่ดีในชีวิตแต่งงาน
- ขณะนี้พวกเขากำลังมุ่งไปที่เป้าหมาย เช่น การศึกษาหรืออาชีพ
- พวกเขาไม่รู้ลึกถึงความต้องการทางอารมณ์หรือทางกายภาพในการแต่งงาน
- พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตแต่งงานที่ดี

เนื่องจากการเลือกของคนโสดส่งผลอย่างมากต่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าและคนอื่น ๆ บทเรียนนี้จึงเน้นไปที่ชีวิตของผู้เชื่อที่ยังไม่ได้แต่งงาน

พระเยซูและเปาโลพูดถึงเกี่ยวกับการอยู่เป็นโสดอย่างไร

พวกฟาริสีถามคำถามพระเยซูเกี่ยวกับการหย่าร้าง หลังจากได้ยินคำตอบของพระเยซู เหล่าสาวกจึงสรุปว่าอย่าแต่งงานก็ดีกว่า (มัทธิว 19:10) พระเยซูผู้ที่ไม่แต่งงานและอยู่เป็นโสดตลอดชีวิตบนโลกนี้ พระองค์ตอบว่าคนส่วนใหญ่จำเป็นต้องแต่งงานและมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้รับของประทานพร้อมกับความสามารถในการยอมรับความเป็นโสดได้ในระยะยาว (มัทธิว 19:11-12)

อัครทูตเปาโลผู้ซึ่งไม่เคยแต่งงานหรือเป็นพ่อหม้าย ก็มีคำแนะนำคล้าย ๆ กันสำหรับผู้เชื่อที่ไม่แต่งงานในเมืองโครินธ์ เนื่องจากการล่อใจให้ทำบาปทางเพศ คนส่วนใหญ่จึงควรแต่งงาน (1 โครินธ์ 7:2, 8-9) เปาโลรู้ว่าพระเจ้าสร้างคุณสมบัติในการแต่งงานให้เป็นที่ดีของขบวนการที่ดี (1 โครินธ์ 7:7, 1 ทิโมธี 4:1-5, ฮีบรู 13:4) เขาบอกว่ากิจกรรมทางเพศไม่ควรเกิดขึ้นนอกการสมรส (1 เธสะโลนิกา 4:3-4)

เปาโลอธิบายถึงข้อดีของชีวิตที่ไม่แต่งงาน ผู้เชื่อที่ไม่แต่งงานสามารถทุ่มเทเวลา พลังงาน และความพยายามไปกับการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและรับใช้ในงานพันธกิจ (1 โครินธ์ 7:32-35)

เปาโลยังคงอยู่ในสถานะของคนที่ไม่แต่งงาน (1 โครินธ์ 9:5) เขาเลือกที่จะไม่แต่งงานเพื่อเขาจะสามารถจดจ่อกับงานของมิชชันนารีที่พระเจ้าให้เขา เขาถือว่าการอยู่เป็นโสดเป็นของประทาน (1 โครินธ์ 7:7-8) เขาอดทนต่อการทนทุกข์ในงานพันธกิจ (2 โครินธ์ 11:23-28) การทนทุกข์นี้เผชิญได้ง่ายกว่าเพราะเขาไม่ต้องรับผิดชอบในการดูแลภรรยาหรือลูก (1 ทิโมธี 5:8)

ถึงแม้ว่าเปาโลพบว่าการอยู่เป็นโสดมีข้อดีสำหรับงานพันธกิจของเขา แต่ก็มีหนทางที่การแต่งงานจะมีข้อดีสำหรับงานพันธกิจด้วย

► คุณเคยมองเห็นว่าการอยู่เป็นโสดมีข้อดีสำหรับงานพันธกิจมาอย่างไรบ้าง? คุณเคยมองเห็นว่าการแต่งงานมีข้อดีสำหรับงานพันธกิจมาอย่างไรบ้าง?

เปาโลบอกว่าคนควรพิจารณาหลายสิ่งต่อไปนี้เมื่อตัดสินใจว่าจะแต่งงานหรือไม่แต่งงาน

- ความสามารถส่วนบุคคลหรือการไม่มีความสามารถในการใช้ชีวิตอย่างคนโสด (1 โครินธ์ 7:9, 36-37)
- สภาพการณ์ที่ยากในปัจจุบัน อย่างเช่น การช้หมเหง (1 โครินธ์ 7:26)
- ความรับผิดชอบต่าง ๆ ในชีวิตแต่งงาน (1 โครินธ์ 7:27-28, 32-35)

ลำดับความสำคัญที่ถูกต้อง

ไม่ว่าการอยู่เป็นโสดหรือการแต่งงานก็ไม่ได้ดีกว่าหรือเป็นฝ่ายจิตวิญญาณมากกว่ากัน **มีการล่อใจ**

ความยากลำบาก การอวยพร และโอกาสต่าง ๆ สำหรับแต่ละอย่างที่ไม่เหมือนกัน แต่ละอย่างก็เหมาะสมในเวลาต่างกันและกับคนที่แตกต่างกัน

ในที่สุดแล้ว ความสมหวังและความสมบูรณ์ของคนต้องมาจากความสัมพันธ์ของคนนั้นกับพระเจ้า ไม่ว่าคนนั้นจะแต่งงานหรือไม่แต่งงานก็ตาม (สดุดี 73:25, สดุดี 107:8-9) ยิ่งกว่านั้นผู้เชื่อทุกคนทั้งที่แต่งงานและไม่แต่งงาน ต้องจดจ่อที่นิรันดรกาลเพราะชีวิตนี้มันสั้น แต่นิรันดรกาลนั้นแน่นอน (1 โครินธ์ 7:31)

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน มัทธิว 6:26-33

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเยซูอธิบายว่าค่านิยมและลำดับความสำคัญของโลกนี้แตกต่างจากของผู้เชื่อ เป้าหมายสูงสุดของผู้เชื่อคือการมีส่วนร่วมในอาณาจักรของพระเจ้า ลำดับความสำคัญอย่างแรกของผู้เชื่อคือการใช้ชีวิตอย่างชอบธรรมโดยพระคุณของพระเจ้า พระเจ้าสัญญาการจัดเตรียมสิ่งจำเป็นด้านกายภาพและด้านวัตถุให้กับลูกของพระองค์เมื่อพวกเขาเชื่อฟังทำตามถ้อยคำของพระเยซูในมัทธิว 6:33

เมื่อใดที่คริสเตียนผู้ชายควรจะแต่งงาน? เมื่อการแต่งงานช่วยให้เขาได้รับใช้ในอาณาจักรของพระเจ้าได้ดีขึ้น เมื่อการแต่งงานช่วยเขาให้ดำเนินชีวิตที่เกิดผลมากขึ้น ชีวิตที่มีชัยชนะในความชอบธรรมมากขึ้น

เมื่อใดที่คริสเตียนผู้ชายซึ่งไม่แต่งงานควรคงอยู่เป็นโสด? เมื่อการแสวงหาที่จะแต่งงานหรือการแต่งงานเองเบี่ยงเบนความสนใจของเขาจากบทบาทหน้าที่ในอาณาจักรของพระเจ้า เมื่อเขาจะเกิดผลฝ่ายวิญญาณมากกว่าหากอยู่เป็นโสด เมื่อเขาสามารถมีชัยชนะฝ่ายวิญญาณและคงอยู่ในความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมโดยไม่ต้องมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นความสนิทสนมในการแต่งงานได้

► ถ้าหากคุณเป็นโสด ขอให้หยุดสักครู่เพื่อสะท้อนคิดสิ่งต่อไปนี้ในชีวิตส่วนตัวอย่างซื่อตรง

- คุณกำลังใช้ชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าอยู่ไหม?
- พระเจ้าให้คุณทำอะไรในอาณาจักรของพระองค์ตอนนี้?
- คุณคิดว่าพระเจ้าเรียกให้คุณทำอะไรกับชีวิตของคุณในระยะยาว?
- คุณคิดว่าการแต่งงานจะทำให้ความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าและการทำงานเพื่อพระเจ้าในโลกนี้ของคุณดีขึ้นหรือแย่ลง?

การยอมรับลำดับความสำคัญของพระเจ้าช่วยให้ผู้เชื่อที่ไม่แต่งงานตัดสินใจได้ว่าจะแสวงหาการแต่งงานหรือไม่ ทั้งยังหล่อหลอมความเข้าใจของเราถึงสิ่งที่เราควรมองหาในตัวของคนที่เราคิดว่าจะเป็นคู่สมรส ผู้เชื่อทุกคนที่ปรารถนาการแต่งงานควรแสวงหาคนที่ให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่ง ใช้ชีวิตที่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า และแสวงหาที่จะขยายอาณาจักรของพระเจ้า

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เอเฟซัส 4:17-24 และ 1 โยฮัน 2:15-17

คนทั้งโลกอยู่เพื่อตนเอง พวกเขาเลือกที่จะทำสิ่งที่ร่างกายและจิตใจต้องการ (เอเฟซัส 2:3) และพวกเขาเต็มใจที่จะไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า คนบาปมักจะทำสิ่งที่พวกเขารู้สึกดี สะดวกที่สุด หรือทำสิ่งที่คนอื่นจะสนใจพวกเขา ลำดับความสำคัญของพวกเขาคือการทำให้ตัวเองพอใจ พวกเขาอาจสร้างความสัมพันธ์ที่โรแมนติกกับใครบางคนเพียงเพราะพวกเขาถูกดึงดูดทางร่างกายต่อบุคคลนั้น พวกเขาอาจจะกำลังมีความสัมพันธ์กับบางคนเพียงเพราะพวกเขามีความรู้สึกตื่นเต้นเมื่ออยู่กับคนๆ นั้น

คนที่เห็นแก่ตัวอาจไม่ยอมอุทิศตัวต่อความสัมพันธ์แบบเสียสละตัวเองในการแต่งงาน พวกเขาอาจเต็มใจมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ต้องแต่งงานแม้พระเจ้าตรัสว่าความสัมพันธ์เช่นนั้นผิดก็ตาม (1 โครินธ์ 6:9-11)

คนที่เห็นแก่ตัวที่แต่งงานอาจทิ้งคู่สมรสไปเมื่อมีปัญหาในการแต่งงาน พวกเขาอาจหย่าขาดกับคู่ครองและไปมีความสัมพันธ์ใหม่กับคนอื่น พระเจ้ามีสิ่งที่ดีกว่าสำหรับคนที่เชื่อฟังคำสั่งจากพระวาระของพระองค์ (สดุดี 19:8, 11, เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24)

พระเยซูเรียกเราให้ทำทุกสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย (มัทธิว 16:24, 2 โครินธ์ 5:9, โคโลสี 1:10) เนื่องจากเราเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ ลำดับความสำคัญในชีวิตส่วนตัวของเราต้องเป็นอาณาจักรพระเจ้าและความชอบธรรมก่อน นอกจากนี้ลำดับความสำคัญในการแสวงหาการแต่งงานของเราต้องเป็นอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรม เหตุผลที่เราแต่งงานและวิธีในการแสวงหาการแต่งงานของเราต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้า เราต้องฟังพระเยซูในเรื่องค่านิยมของพระองค์และเชื่อฟังสิ่งที่พระองค์บอกว่าถูกต้องและดี จากนั้นเราต้องถวายเกียรติพระเจ้าด้วยการทำตามความคาดหวังของพระองค์สำหรับเราในฐานะสามีและภรรยา

ทุกสิ่งมีเวลาของมัน

วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับคนส่วนใหญ่ในการแสวงหาการแต่งงาน (สุภาพษิต 5:18, มาลาคีย์ 2:15, ทิตัส 2:4) คนหนุ่มสาวควรได้รับการฝึกอบรมมาแล้วและพร้อมที่จะใช้ชีวิต ชายหนุ่มหรือหญิงสาวควรมีวุฒิภาวะซึ่งสามารถรับผิดชอบและตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด (1 ทิโมธี 4:12) ตามหลักการแล้ว คนหนุ่มสาวพร้อมที่จะรับผิดชอบในการแต่งงานและในการเลี้ยงดูลูก ร่างกายของเขาพร้อมสำหรับการคลอดบุตร และในกรณีส่วนใหญ่ พวกเขามีความต้องการทางเพศสูงและจำเป็นต้องมีความสนิทสนมในชีวิตสมรส

ทุกวันนี้ในหลายวัฒนธรรม การแต่งงานช้าเป็นเรื่องปกติสำหรับคนหนุ่มสาว พวกเขาอาจนึกว่าจะเรียนจบระดับการศึกษาที่สูงกว่า หรือรอจนมีอาชีพการงานมั่นคง คนหนุ่มสาวบางคนไม่สนใจการแต่งงานเพราะพวกเขาอยากใช้ชีวิตโดยไม่ต้องมีความรับผิดชอบ

คนหนุ่มสาวมากมายใช้ชีวิตในการผิดศีลธรรมทางเพศก่อนแต่งงาน พวกเขามีความต้องการทางเพศสูง พวกเขาต้องการมิตรภาพที่ให้ความสนิทสนมในทางอารมณ์ แต่พวกเขาไม่อุทิศตัวต่อการแต่งงานและการสร้างครอบครัว เนื่องจากเป้าหมายชีวิตหรือไม่เต็มใจที่จะรับผิดชอบ หรือไม่ก็ทั้งสองอย่าง

หนุ่มสาวคริสเตียนที่แต่งงานช้าควรระมัดระวังในการพิจารณาเรื่องลำดับความสำคัญ พวกเขาควรแน่ใจว่าตนได้ดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าและมีชีวิตที่บริสุทธิ์ทำตามความประสงค์ของพระเจ้า บางคนจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องความสำคัญในการแต่งงานและการเลี้ยงดูลูกในทางของพระเจ้าตามที่พระเจ้ากำหนดไว้

คู่รักที่อยู่ด้วยกันแม้อยังไม่ได้แต่งงาน

บางครั้งชายและหญิงอยู่ด้วยกันในความสัมพันธ์ที่สนิทสนม แต่ทำให้การแต่งงานล่าช้า พวกเขาอาจอุทิศตัวต่อกัน แต่พวกเขาไม่ได้ทำพันธสัญญาเรื่องการแต่งงาน ผู้คนมีเหตุผลที่แตกต่างกันสำหรับสิ่งนี้

1. บางครั้งความคาดหวังทางวัฒนธรรมที่งานแต่งงานจะต้องประดับและมีค่าใช้จ่ายสูง ทำให้คู่รักที่ยากจนไม่สามารถจัดงานแต่งงานซึ่งเป็นที่ยอมรับได้
2. บางครั้งคู่รักไม่ยอมแต่งงานเพราะกลัวว่าชีวิตสมรสจะล้มเหลว พวกเขาอาจคิดว่าการแยกทางกันจะสร้างความเสียหายเล็กน้อยหากพวกเขายังไม่แต่งงานกัน พวกเขาอาจคาดหวังให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาแข็งแกร่งขึ้นในขณะที่พวกเขาอยู่ด้วยกัน

พระเจ้าสงวนความสนิทสนมทางเพศไว้สำหรับการแต่งงาน (ฮีบรู 13:4) คู่รักที่อาศัยอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้แต่งงานมีความผิดฐานไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ความสนิทสนมของพวกเขาไม่สามารถเป็นไป

อย่างที่ควรจะเป็น เพราะพวกเขาขาดการอุทิศตัวที่เป็นเอกสิทธิ์ต่อกันและกันอย่างถาวรและขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

ผู้เชื่อจะต้องไม่ทำตามแบบอย่างของผู้ไม่เชื่อ แต่ต้องเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า คริสตจักรต้องสนับสนุนความคาดหวังของพระเจ้าในเรื่องศีลธรรมและให้การสนับสนุนในทางปฏิบัติเพื่อช่วยให้ผู้รักปฏิบัติตามแผนการของพระคัมภีร์สำหรับการแต่งงาน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้รักไม่สามารถจัดงานแต่งงานที่มีค่าใช้จ่ายสูงได้ ครอบครัวคริสตจักรควรสนับสนุนพวกเขาให้จัดงานแต่งงานที่เรียบง่าย สิ่งนี้จะช่วยให้ผู้รักปฏิบัติตามมาตรฐานศีลธรรมของพระเจ้าโดยการแต่งงานกัน นอกจากนี้ยังช่วยให้ทั้งคู่ไม่ต้องเริ่มต้นการแต่งงานด้วยการมีหนี้สินทางการเงิน คริสเตียนต้องจำไว้ว่าการแต่งงานมีความสำคัญมากกว่าพิธีแต่งงาน แต่การอุทิศตัวในการแต่งงานก็ต้องมีอย่างชัดเจนด้วย

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โรม 12:2 และฟิลิปปี 2:15-16 ในกลุ่ม แล้วอภิปรายร่วมกันว่าการอุทิศตัวของผู้เชื่อต่อการมีศีลธรรมนั้นสามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมรอบตัวพวกเขาได้อย่างไร?

การอยู่เป็นโสดอย่างถูกต้อง

เรื่องของการยอมจำนน

ลูกของพระเจ้าทุกคนจะต้องยอมจำนนความปรารถนาของตนต่อพระเยซู พระเยซูเป็นพระเจ้า ผู้เชื่อทุกคนจะถูกทดสอบไปจนตลอดชีวิต ในเรื่องการอุทิศตนต่อพระเยซูในฐานะพระเจ้าของพวกเขา จะมีความยากลำบากเกิดขึ้น... หรือสิ่งดี ๆ ที่เราปรารถนากลับไม่เกิดขึ้น... และพระเยซูจะถามเราซึ่งเป็นผู้ติดตามพระองค์ว่า “เราเป็นพระเจ้าของเจ้าหรือเปล่า? เจ้าจะเชื่อในความดีของเราไหม? เจ้าจะเชื่อใหม่ว่าเรามีแผนการอันสมบูรณ์แบบ? เจ้าจะเชื่อฟังเราไหม? เจ้าจะยอมจำนนต่อเราไหม? เจ้าจะยอมรับในสิ่งที่เราทำอยู่ไหม? เจ้าจะถวายเป็นเกียรติเราในเรื่องนี้ไหม?”

“ความพึงพอใจคือความสมปรารถนาที่มาจากการรู้ว่าพระเจ้าครอบครองอยู่เหนือสถานการณ์ต่าง ๆ ของฉัน และพระองค์กำลังให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ฉัน”
- Phil Brown

คนโสดบางคนมีความสุขที่จะอยู่เป็นโสด แต่คนที่ปรารถนาการทำงานและไม่มีโอกาสที่จะได้แต่งงาน ต้องถ่อมใจยอมรับทางเลือกของพระเจ้าในการยับยั้งการแต่งงานนั้น

ชายและหญิงที่เป็นคริสเตียน... ตระหนักดีว่าหากพระเจ้าปรารถนาให้พวกเขาแต่งงาน พระองค์จะทำให้ชัดเจนในเวลาและด้วยวิธีการที่สมบูรณ์แบบของพระองค์เอง แต่พระองค์จะต้องมาก่อนเสมอ และพระองค์จะต้องได้รับ[ความไว้วางใจอย่างสมบูรณ์เสมอ]²²

พระเจ้าสมควรได้รับความไว้วางใจและพระเจ้าดี มีภาระงานที่พระองค์ต้องการทำในใจและชีวิตของผู้เชื่อที่ไม่ได้แต่งงาน พระเจ้าจะอนุญาตให้สิ่งที่ดีที่สุดเกิดขึ้นกับลูกของพระองค์ สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า สิ่งที่จะถวายเป็นเกียรติแต่พระเยซูมากที่สุด ในทุกสิ่งนั้นพระเจ้ากำลังทำงานเพื่อทำให้คุณลักษณะชีวิตของเราเป็นเหมือนพระเยซู (โรม 8:28-29) และพระองค์ให้ความสามารถเราเพื่อจะนมัสการพระเยซูอย่างที่เราสมควรทำไปจนชั่ววันรันดร์ (1 เปโตร 1:6-7)

พระเจ้าสามารถจัดเตรียมคู่ครองคนหนึ่งซึ่งรักพระเจ้าให้กับลูกคนหนึ่งของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์ช่วยให้ชายคริสเตียนคนหนึ่งค้นพบภรรยาที่รักพระเจ้า เมื่อชายคนนั้นมองหาผู้หญิงที่มีคุณงามความดีซึ่งถวายเป็นเกียรติแต่พระเจ้าด้วยชีวิตของเธอ (สุภาพีต 18:22, สุภาพีต 19:14, สุภาพีต 31:10)

ผู้หญิงที่ไม่แต่งงานซึ่งดำเนินชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์สามารถไว้วางใจพระเจ้าในการดูแลเธอสำหรับสิ่งจำเป็นด้วยวิธีการที่ดีที่สุด ไม่ว่าพระเจ้าจะนำผู้ชายคนหนึ่งให้มาแต่งงานกับเธอหรือไม่ เธอสามารถใช้ชีวิตอย่างเกิดผลฝ่ายวิญญาณและสมหวังได้เพราะการจัดเตรียมและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

²² ดัดแปลงจาก Leslie Ludy, *Sacred Singleness* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2009), 24

หากการอยู่เป็นโสดคือทางเลือกของพระเจ้าสำหรับเธอ เธอจะพบว่าพระเจ้าเป็นที่รัก เป็นผู้จัดเตรียม ผู้ปกป้อง และผู้นำของเธอที่สมบูรณ์แบบ พระเยซูเป็นสามีให้กับหัวใจของเธอได้ (อิสยาห์ 54:5) และเธอสามารถรัก ให้เกียรติ ยอมเชื่อฟัง และทำตามพระองค์ได้ แทนที่จะเป็นสามีในฝ่ายโลกนี้

ถ้าหากการแต่งงานเป็นทางเลือกของพระเจ้าสำหรับเธอ ในช่วงเวลาที่เป็นโสดของเธอจะสอนให้เธอไว้วางใจพระเจ้า (ผู้เป็นที่รัก ผู้จัดเตรียม ผู้ปกป้อง และผู้นำที่สมบูรณ์แบบแต่ผู้เดียว) เมื่อในขณะที่เธอเรียนรู้ที่จะรัก ให้เกียรติ และยอมเชื่อฟังสามีที่เป็นมนุษย์ซึ่งไม่สมบูรณ์แบบ

ความสมบูรณ์ในพระคริสต์

ผู้เชื่อทุกคนต้องพบกับความสมหวังสูงสุดในพระคริสต์ ไม่ใช่ในเพื่อนมนุษย์ แม้ว่าบางคนอยากจะแต่งงาน แต่การอยู่เป็นโสดเป็นเวลานานก็เปิดโอกาสให้แน่ใจได้ว่าเขาจะสมหวังในพระเยซูจริง ๆ การอยู่เป็นโสดเปิดโอกาสให้พิสูจน์ว่ามีพระเยซูก็เพียงพอแล้ว (ฟป.4:11-13)

ความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างการแต่งงาน และที่ที่เราต้องถือว่าการแต่งงานเป็นสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์นั้นปรากฏชัดตลอดทั้งพระคัมภีร์... การอยู่คนเดียวไม่ใช่เรื่องดีสำหรับอาดัม แต่นั่นเป็นเพราะพระเจ้าเองไม่เพียงพอที่จะเติมเต็มในสิ่งที่อาดัมจำเป็นต้องมีหรือเปล่า? ไม่อย่างนั้นอน! ดังที่พระคัมภีร์อธิบายไว้ พระเจ้าสร้างเอวาเพราะอาดัมต้องการคู่อุปถัมภ์ ซึ่งเป็นคู่ทำงานร่วมกับเขาบนโลกนี้ที่พระเจ้าเรียกให้ทำ มีพระพรและผลประโยชน์มากมายที่มาถึงอาดัมและเอวาผ่านมิตรภาพที่มีต่อกันนี้ แต่การแต่งงานของพวกเขาต้องไม่มีวันเข้ามา

คำอธิษฐาน

“องค์พระผู้เป็นเจ้า ลูก
เป็นของพระองค์ นั่น
คืออัตลักษณ์ของลูก
การทรงเรียกของลูก
ความมั่นคงของลูก
ความสุขสบายของลูก
วัตถุประสงค์ของลูก
ความยินดีและรางวัล
ของลูก
ลูกต้องการพระองค์
มีพระองค์ก็พอแล้ว
พระองค์เติมเต็มลูก
พระองค์เป็นแหล่งชีวิต
ของลูก
พระองค์ทำให้ลูก
สมบูรณ์”

แทนที่พระเจ้า พระองค์ยังคงเป็นพระเจ้า และพระองค์ยังคงเป็นเป้าหมายแรกและเป็นจุดประสงค์หลักในการรักและการนมัสการของพวกเขา²³

บุคคลหนึ่งอาจเรียนรู้ประสบการณ์ถึงความรักของพระเจ้ามากขึ้นเมื่อเขาไม่มีคูครองหรือครอบครัวที่ให้ความรักใคร่ทางกายหรือทางอารมณ์ พระคัมภีร์อย่างเช่น สดุดี 73:25-26 ให้คำหนุนใจในช่วงที่มีการทดสอบทางด้านอารมณ์และเมื่อมีการล่อใจให้ทำบาปทางร่างกาย

นอกจากพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีผู้ใดในฟ้าสวรรค์ นอกจากพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่ประสงค์สิ่งใดในโลก 26 ร่างกายและจิตใจของข้าพระองค์จะวายไป แต่พระเจ้าทรงเป็นกำลังใจและเป็นมรดกส่วนของข้าพระองค์เป็นนิรันดร์

อย่างที่ เลสลีย์ ลูดี เขียนไว้ว่า

ดาวิดผู้เขียนสดุดีมีมิตรภาพมากมายกับผู้หญิงในชีวิตของเขา แต่คือความสัมพันธ์สนิทสนมของดาวิดกับพระเจ้าที่นำความอิมเมใจอย่างสมบูรณ์มาให้เขาตามคำพรรณนาในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้²⁴

ผู้เชื่อที่อยู่เป็นโสดจะพบว่าพระเจ้าเพียงพอ คือความสัมพันธ์กับพระเจ้านั้นให้ความอิมเมใจ

โอกาสสำหรับการรับใช้

เมื่อผู้เชื่อที่ไม่แต่งงานค้นพบความอิมเมใจในพระคริสต์ เขาก็ทำให้การอยู่เป็นโสดของเขาเป็นโอกาสที่จะรับใช้ผู้อื่น แต่แทนที่จะจดจ่อกับความต้องการของตัวเองและความรู้สึกไม่พึงใจ พวกเขาจะเรียนรู้ในการ

²³ Leslie Ludy, *Sacred Singleness*, (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2009), 66-67

²⁴ Leslie Ludy, *Sacred Singleness*, (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2009), 67 เลสลีย์ ลูดีกำลังอ้างอิงจากสดุดี 16:11, สดุดี 73:25, และสดุดี 107:9

สังเกตและพบความต้องการของคนอื่น การช่วยเหลือคนอื่นคือหนึ่งในวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้ชีวิตเกิดผล และสมหวัง คุณลักษณะที่ได้รับการพัฒนาผ่านช่วงเวลานี้จะ ช่วยพวกเขาให้เกิดผลดีไปตลอดชีวิต

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน ฟิลิปปี 2:3-4 และทิตัส 3:8, 14

“ถ้าหากคุณเป็นโสด จำไว้ว่าคุณไม่ได้ถูก
เรียกมาให้เสียเวลาและเสีรภาพจากการ
แสวงหาให้ตัวเองเป็นศูนย์กลาง แต่เพื่อรับ
ใช้คริสตจักรกับโลกนี้”
- ดัดแปลงจาก Paul Lamicela

ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น สถานการณ์ชีวิตที่แตกต่างกันให้โอกาสที่พิเศษไม่เหมือนใคร ในทุกช่วงของชีวิต มีหลายสิ่งที่คุณเราทำได้ และบางสิ่งที่คุณเราทำไม่ได้ หญิงสาวโสดคนหนึ่งได้จัดทำรายการสิ่งที่เธอสามารถทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำได้เนื่องจากเธอเป็นโสด ชายและหญิงโสดคนอื่น ๆ ก็จะมีรายการที่แตกต่างกันไป

เนื่องจากฉันเป็นสาวโสด จะทำให้ฉันทำเรื่องต่อไปนี้ได้ง่ายขึ้น

- เยี่ยมเยียนผู้สูงอายุและใช้เวลากับพวกเขา
- ทำอาหารและแจกจ่ายให้กับคนไร้บ้าน
- ศึกษาพระคัมภีร์ทั้งเล่มและเตรียมบทเรียนสำหรับเด็ก
- รับใช้สตรีและเด็กผู้หญิงในบ้านของฉัน
- ใช้เวลาในการอธิษฐานวิงวอนได้โดยไม่มีสิ่งใดมารบกวน
- เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ
- เขียนจดหมายและการ์ดหนุนใจ
- อาสาช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในงานโครงการต่าง ๆ
- ปรับตารางเวลาได้รวดเร็วเมื่อมีความจำเป็นพิเศษหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น

แต่แต่ละคนมีโอกาสพิเศษหรือความรับผิดชอบพิเศษเนื่องจากสถานการณ์ในชีวิตของพวกเขา คนเป็นแม่ของเด็กวัยรุ่นก็จะมีรายการที่เขียนเพิ่มเข้ามาอย่างเช่น การสอนลูกหรือวิธีการฝึกอบรมลูก เพราะเธอเป็นแม่พระเจ้าให้โอกาสและความรับผิดชอบแก่เธอเพื่อรับใช้ด้วยวิธีเหล่านี้ (เมื่อจบบทเรียนนี้ คุณจะเขียนรายการของตัวเองด้วย)

มิตรภาพ

สำคัญอย่างมากสำหรับคนที่ยังไม่แต่งงานที่จะสร้างความสัมพันธ์อย่างถูกต้องกับคนอื่น ๆ ตามที่ได้อภิปรายมากันแล้วในบทเรียนแรก ๆ ว่าพระเจ้าสร้างผู้คนมาเพื่อมีความสัมพันธ์กับพระองค์และกับคนอื่น

- คนที่เป็นโสดจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับคนที่พวกเขาสามารถใช้ได้ อาจเป็นเด็กหรือวัยรุ่นหรือผู้สูงวัย
- คนที่เป็นโสดจำเป็นต้องมีพี่เลี้ยงที่อายุมากกว่า มีวุฒิภาวะมากกว่าที่ให้คำปรึกษาและตรวจสอบชีวิตเราได้
- คนที่เป็นโสดจำเป็นต้องมีเพื่อนที่อยู่ในจุดเดียวกันของชีวิต เพื่อพวกเขาจะหนุนใจกันในองค์พระผู้เป็นเจ้าและสามัคคีธรรมร่วมกัน
- คนที่เป็นโสดจำเป็นต้องเป็นเพื่อนกับคู่แต่งงานและครอบครัว มีพระพรมากมายในมิตรภาพลักษณะเช่นนี้

การมีความสัมพันธ์ที่หลากหลายกับผู้อื่นทำให้คนโสดมีโอกาสมากมายที่จะรับใช้ มิตรภาพให้การสนับสนุนทางอารมณ์และจิตวิญญาณตามที่คนโสดต้องการ มิตรภาพช่วยเติมเต็มความต้องการครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่ใกล้ครอบครัวของตนเอง

ข้อควรระวังสองประการที่ต้องเพิ่มเข้ามา

1. คนที่ยังไม่แต่งงานต้องระมัดระวังในการหลีกเลี่ยงการสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดหรือผิดศีลธรรมเนื่องจากความต้องการทางอารมณ์หรือทางกาย
2. คนที่เป็นโสดต้องให้ความสำคัญกับพระเจ้าเป็นความสำคัญแรกเหนือความสัมพันธ์ใด ๆ กับมนุษย์

กระบวนการคิด

ผู้เชื่อทุกคนต้องรักษากระบวนการคิดให้บริสุทธิ์โดยพระคุณที่พระเจ้าให้ (สุภาษิต 4:23) สดุดี 19:14 เป็นคำอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อให้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังเพื่อพระองค์ทั้งในทางคำพูดและความคิดของเรา คำอธิษฐานนี้เตือนให้เราจดจำว่าเราต้องรายงานต่อพระเจ้าสำหรับการตั้งใจคิดและพูดของเรา

เรามีทางเลือกกว่าเราจะเอาอะไรใส่ไปในความคิดจิตใจของเรา (ฟิลิปปี 4:8) คือสิ่งที่เราดู ฟัง หรืออ่าน ถ้าหากเราต้องการถวายเกียรติพระเจ้า เราต้องเลือกกินอาหารทางจิตใจที่บริสุทธิ์สะอาดและนำเราให้เข้าใกล้พระเจ้าและช่วยให้เราเชื่อฟังพระองค์ได้ (โรม 12:2, โรม 13:14)

ผู้ติดตามพระคริสต์ต้องไม่ทำให้ตัวเองเปล็ดเปล็นโดยทางความบาปของคนอื่น (สดุดี 101:3, 1 โครินธ์ 15:33) การมีความสุขกับการดูพฤติกรรมผิดศีลธรรมคือการมีส่วนร่วมในบาปของใครบางคน (โรม 1:32) การดูและฟังจะทำให้ผู้เชื่อไม่ไวต่อบาปและทำให้เขาสูญเสียเป้าหมายในการทำให้พระเจ้าพอพระทัย (สุภาษิต 13:20) พระวณะของพระเจ้าเน้นถึงความจำเป็นที่เราจะต้องยำเกรงพระเจ้าตลอดเวลา (สุภาษิต 23:17) และเกลียดความชั่วเหมือนที่พระองค์เกลียด (สุภาษิต 8:13) เมื่อเรายำเกรงพระเจ้าและหันออกจากความชั่ว เราก็ได้รับพระพร (สดุดี 111:10)

เมื่อเราไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่เราใส่เข้ามาในความคิดจิตใจและสิ่งที่เราใคร่ครวญ เราต้องสารภาพบาปและหยุดทำสิ่งเหล่านั้น แม้ในกรณีที่เมื่อเราอาจได้ยินหรือเห็นสิ่งเลวร้ายโดยบังเอิญ เราต้องตั้งใจแทนที่ความคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความคิดที่ดีและความคิดในทางของพระเจ้า

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สดุดี 19:14, สดุดี 1:1-2, พิลิปปี 4:6-8, และเอเฟซัส 5:25-27

ข้อพระคัมภีร์จากฟิลิปปีบอกเราว่าพระเจ้าต้องการปกป้องใจกับความนึกคิดของเรา แต่เราต้องร่วมมือกับพระองค์โดยการตั้งใจใคร่ครวญสิ่งที่ถูกต้อง การใคร่ครวญพระวจนะสำคัญต่อกระบวนการคิดที่บริสุทธิ์ และถูกต้อง เอเฟซัสบอกว่าพระวจนะของพระเจ้าชำระเราให้สะอาด ซึ่งรวมถึงจิตใจและความคิดของเรา ด้วยอย่างแน่นอน

▶ กิจกรรมอะไรที่ช่วยให้คุณให้คุณมีกระบวนการคิดที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า? มีข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ที่สนับสนุนกระบวนการคิดของคุณไหม?

การอยู่เป็นโสดและเรื่องเพศ

หากท่านศึกษาบทเรียนนี้แยกจากหลักสูตรทั้งหมด โปรดศึกษาบทที่ 4 ซึ่งอภิปรายประเด็นเรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศและศีลธรรมด้วย

บทสรุป

การอยู่เป็นโสดให้โอกาสพิเศษแก่ผู้เชื่อเพื่อจะเติบโตขึ้นในความสัมพันธ์กับพระคริสต์และเรียนรู้ที่จะรับใช้คนอื่น คนที่ไม่แต่งงานควรพบความสมหวังในพระคริสต์ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น ๆ พวกเขาควรใช้โอกาสในช่วงเป็นโสดเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าและทำสิ่งดีเพื่ออาณาจักรของพระองค์ ลำดับความสำคัญของพระเจ้าช่วยให้ผู้เชื่อตัดสินใจได้ดีเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการแต่งงาน

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ ระบุถึงลำดับความสำคัญหลายประการและอภิปรายว่าประการไหนที่ควรนำการตัดสินใจเกี่ยวกับช่วงชีวิตหลายปีที่อยู่เป็นโสด การเลือกที่จะแต่งงาน และการแสวงหาการแต่งงาน
- ▶ คริสตจักรของคุณจะรับใช้สมาชิกที่อยู่เป็นโสดอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร?
- ▶ ครอบครัวของคุณจะเป็นเพื่อนกับบางคนที่อยู่เป็นโสดได้อย่างไร?
- ▶ ถ้าหากคุณเป็นโสด คุณจะมีส่วนช่วยเหลือคริสตจักรของคุณอย่างไรบ้าง? คุณจะเป็พระพรให้กับคนอื่น ๆ ที่อยู่วัยต่าง ๆ และในช่วงชีวิตต่าง ๆ ได้อย่างไร?
- ▶ แนวคิดใดในบทเรียนนี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ?
- ▶ มีประเด็นอื่นใดอีกที่คุณอยากอภิปรายร่วมกันในบทเรียนนี้?
- ▶ อภิปรายร่วมกันถึงการนำแนวคิดต่าง ๆ ในบทเรียนนี้มาใช้กับช่วงอื่น ๆ ของชีวิต

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่สัตย์ซื่อต่อเราในทุกช่วงของชีวิต ขอขอบคุณพระองค์สำหรับแบบอย่างของคนที่ใช้ชีวิตในการสถิตอยู่ของพระองค์และเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ในช่วงหลายปีของการอยู่เป็นโสดของพวกเขา

ขอช่วยให้เรายอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระองค์ไปตลอดชีวิต ขอช่วยให้เราแสวงหาและค้นพบความสมหวังในความสัมพันธ์กับพระองค์ ขอช่วยให้เราใช้โอกาสที่พระองค์มอบให้ในช่วงเวลานี้ของชีวิต

ขอให้เราสามารถถวายเกียรติพระองค์เสมอในการเลือก ในการคิด ในความสัมพันธ์กับคนอื่น และในการรับใช้ของเรา ขอให้เราเกิดผลเพื่อถวายเกียรติพระองค์

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) คิดถึงสถานการณ์หนึ่งที่พระเยซูขอให้คุณยอมจำนนต่อแผนการของพระองค์ ขอให้เขียนอธิบายสองย่อหน้ากระดาษเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นและการตอบสนองของคุณ (นี้อาจเป็นสถานการณ์ปัจจุบันหรือบางสถานการณ์ในอดีต) ความเชื่อของคุณถูกทดสอบอย่างไร? พระเจ้านำคุณอย่างไร? คุณยอมจำนนต่อแผนการของพระองค์ไหม? คุณพูดกับพระองค์ว่าอย่างไร? การเชื่อฟังของคุณเป็นอย่างไรในสถานการณ์นี้?

(2) คุณมีโอกาสอะไรเนื่องจากสถานะแต่งงาน เพศสภาพ หรือสถานการณ์ชีวิตของคุณ? ขอให้คุณยังไม่ต้องคิดถึงสิ่งที่คุณทำไม่ได้ แต่ให้ใช้เวลาไม่กี่นาทีเขียนสิ่งที่คุณสามารถทำได้เนื่องจากที่ที่พระเจ้าให้คุณอยู่เวลานี้ เขียนว่า “เพราะฉัน _____ ฉันจึงมีโอกาส _____”

(3) อ่านและใคร่ครวญพระคัมภีร์แต่ละตอนด้านล่างนี้ซึ่งทุกตอนถูกกล่าวถึงในตอนท้าย ๆ ของบทเรียนนี้ ขอพระเจ้าเปิดเผยให้คุณเห็นสิ่งที่คุณจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เพื่อกระบวนการคิดของคุณจะบริสุทธิ์และทำให้พระองค์พอพระทัย เขียนคำอธิษฐานที่เป็นคำสารภาพและอุทิศตนในการเชื่อฟัง

- สดุดี 1:1-2
- สดุดี 19:14
- สดุดี 101:3
- สดุดี 111:10
- สุภาษิต 4:23
- สุภาษิต 8:13
- สุภาษิต 13:20
- สุภาษิต 23:17
- โรม 1:32
- โรม 12:2
- โรม 13:14
- 1 โครินธ์ 15:33
- พิลิปปี 4:6-8

(4) เลือกพระคัมภีร์จากข้อ 3 มาสามตอนเพื่อท่องจำ ช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป ขอให้เขียนจากความจำหรือท่องข้อพระคัมภีร์นี้

บทที่ 6

การเตรียมตัวสำหรับการแต่งงาน

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกคู่ครองอย่างฉลาด
- (2) อธิบายประเภทของบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นคู่ครองของผู้เชื่อ บนพื้นฐานของลำดับความสำคัญและหลักการจากพระคัมภีร์
- (3) ประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์กับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ในความสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- (4) ตัดสินใจอย่างชาญฉลาดในการมีมิตรภาพก่อนแต่งงาน

รูธกับซามูเอล

รูธได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวคริสเตียนในอินเดีย วันหนึ่งครอบครัวของเธอเล่าให้เธอฟังเกี่ยวกับนักเทศน์หนุ่มชื่อซามูเอลที่ต้องการภรรยา พวกเขาพูดคุยกับซามูเอลเกี่ยวกับเธอด้วย รูธบอกว่าเธอไม่สนใจที่จะพบเขา วันหนึ่งเธอกลับมาที่บ้านในตอนเย็นและพบว่าซามูเอลรออยู่ที่นั่นหลายชั่วโมงเพื่อพบเธอ เธอไม่พอใจที่ได้พบเขา แต่เธอนั่งลงเพื่อให้เขาคุยกับเธอ เขากล่าวว่า “ผมเป็นครูสอนที่พระคริสตธรรม ผมไม่ได้รับเงินมากนัก ผมเดินทางไปประกาศข่าวประเสริฐในสถานที่ที่ยากลำบากด้วย และบางครั้งผมก็นอนบนพื้นข้างนอก คุณยินดีที่จะทนทุกข์ลำบากกับผมไหม?” รูธเริ่มร้องไห้ขณะที่เขาพูดเพราะเธอรู้สึกว่าจะพระเจ้ากำลังบอกเธอว่านี่คือผู้ชายที่เธอควรแต่งงานด้วย หลังจากการสนทนานั้น พวกเขาไม่ค่อยได้เจอกันและไม่เคยอยู่ตามลำพังจนกระทั่งถึงวันแต่งงาน ตอนนี้พวกเขาใช้ชีวิตร่วมกันมาหลายปี

การเลือกคู่ครอง

เลือกด้วยความรอบคอบ!

พระเยซูตรัสว่าการแต่งงานเป็นการอุทิศตัวตลอดชีวิตตามการออกแบบของพระเจ้า (มัทธิว 19:6-8) คุณไม่ได้เพียงแค่แต่งงานกับใครสักคนในตอนนี้อย่างเดียว แต่คุณกำลังแต่งงานกับใครสักคนที่จะมาเป็นคู่ชีวิตของคุณไปจนกว่าคนหนึ่งจะตายจากไป (โรม 7:2) จงเลือกอย่างชาญฉลาด!

คุณจะไม่แบ่งปันเพียงช่วงเวลาที่ดีและความสุขของชีวิตเท่านั้น คุณจะได้แบ่งปันความยากลำบาก ความเสียใจ วิกฤตการณ์ และโศกนาฏกรรมของชีวิต คุณไม่รู้ว่าจะต้องเผชิญความทุกข์แบบไหน มีพระพรมากมายจากการได้แต่งงานกับคู่ครองที่ดีและอยู่ในทางของพระเจ้าในช่วงเวลาที่ยากลำบาก แต่ยามยากลำบากจะยิ่งเลวร้ายลงเมื่อคุณมีคู่ครองที่ไม่เข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า คุณกำลังแต่งงานกับใครบางคนไปตลอดชีวิตที่เหลือ และสำหรับทุกสภาวะ จงเลือกคู่ครองด้วยความรอบคอบ!

คุณกำลังแต่งงานกับใครบางคนที่จะสร้างครอบครัว คุณกำลังเลือกพ่อแม่ของลูกและปู่ย่าตายายของเชื้อสายของคุณ คุณกำลังเลือกใครบางคนที่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของลูก ๆ ของคุณ คุณกำลังเลือกคนที่ลูก ๆ ของคุณจะเลียนแบบคุณลักษณะชีวิตนิสัย และพฤติกรรม (เอเฟซัส 5:1) คุณกำลังเลือกคนที่จะหล่อหลอมและฝึกฝนลูก ๆ ของคุณผ่านการเป็นแบบอย่างและผ่านทางคำพูด (สุภาษิต 23:26) เลือกใครสักคนที่จะเลี้ยงดูและทะนุถนอมลูก ๆ ของคุณ คนที่จะเป็นผู้นำและฝึกวินัยพวกเขาด้วยความรอบคอบ คนที่ขยันหมั่นเพียร และมีความรัก คุณกำลังเลือกคนที่จะส่งผลกระทบต่อคนรุ่นต่าง ๆ ไม่ว่าจะในทางดีหรือทางร้าย จงเลือกอย่างชาญฉลาด!

“คุณไม่ได้เลือกที่จะเกิดมาในครอบครัวของคุณ คุณเลือก
ว่าใครที่คุณจะแต่งงานด้วย
เพื่อจะมาสร้างครอบครัว
ถัดไปกับคุณ”
- Gary Thomas,
The Sacred Search

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สุภาษิต 14:1, สุภาษิต 24:3-4, และสุภาษิต 31:10-12, 30

การเลือกคู่แต่งงานของคุณคือการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดที่คุณจะทำเป็นอันดับสอง ประการแรกคือคุณเลือกที่จะรับพระเยซูเป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของคุณเอง การเลือกของคุณจะเปลี่ยนเส้นทางชีวิตของคุณ แต่จะส่งผลต่อคนอื่น ๆ อีกหลายคนด้วย การเลือกที่ชาญฉลาดจะเป็นพรแก่คุณและคนอื่น ๆ อีกมาก การเลือกที่โง่เขลาจะเป็นอันตรายต่อคุณและคนอื่น ๆ อีกมาก จงเลือกด้วยการอธิษฐานอย่างเต็มที่!

ไม่มีใครที่สมบูรณ์แบบในโลก คุณมีปัญหา จุดอ่อน และความล้มเหลว คู่สมรสของคุณจะไม่สมบูรณ์แบบและจะยังคงไม่สมบูรณ์แบบตลอดชีวิต ดังนั้นอย่ามองหาคู่ครองที่สมบูรณ์แบบ ให้มองหาคู่ครองที่รักพระเจ้าโดยไม่เพ้อใจให้สิ่งอื่น มองหาคนที่ถ่อมตัวพอที่จะยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดและความล้มเหลว คู่สมรสเช่นนี้จะเป็นพรแก่คุณ และคุณสามารถสนับสนุนและช่วยเหลือกันในด้านที่อ่อนแอได้

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สุภาพษิต 11:14, สุภาพษิต 12:15, สุภาพษิต 13:18, และสุภาพษิต 23:22

เลือกให้ฉลาด เลือกเพื่อทั้งชีวิตที่เหลือ ขอคำปรึกษาจากคนของพระเจ้าและจากพ่อแม่ของคุณ ฟังคำเตือนของพวกเขา อย่าพึ่งอารมณ์ของตัวเอง การเลือกนั้นสำคัญเกินกว่าที่คุณจะประมาทได้

อย่าแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า

สิ่งหนึ่งที่สำคัญมากสำหรับพระเจ้า คือการที่ประชากรของพระองค์ต้องแต่งงานกับพี่น้องผู้เชื่อเท่านั้น นี่เป็นเพราะว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนหนึ่งกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตและในนิรันดร์กาล การแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดที่สุดของมนุษย์ซึ่งส่งผลต่อความสัมพันธ์ของบุคคลกับพระเจ้า เป็นการยากกว่าสำหรับผู้เชื่อที่จะดำเนินชีวิตอย่างใกล้ชิดกับพระเจ้าและด้วยความเอาใจใส่ได้ในขณะที่มีคู่ครองที่ไม่เชื่อพระเจ้า

นอกจากนี้ ความไม่เชื่อพระเจ้าของพ่อแม่มีอิทธิพลทำให้ลูกต่อต้านพระคริสต์ได้อย่างมาก ในครอบครัวที่พ่อแม่ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ไม่เชื่อ เป็นเรื่องยากมากที่ลูก ๆ ทุกคนจะรับใช้พระเจ้า พระเจ้าต้องการให้เรารับใช้

พระองค์ และพระเจ้าบอกให้เราเลี้ยงดูลูก ๆ ให้รับใช้พระองค์ (ปฐมกาล 18:19; เฉลยธรรมบัญญัติ 6:2, 7; มาลาคีย์ 2:15)

ในพันธสัญญาเดิม ชาวอิสราเอลไม่ได้รับอนุญาตให้แต่งงานกับใครก็ตามที่อยู่นอกครอบครัวแห่งความเชื่อ²⁵ พระเจ้ารู้ดีว่าการแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อจะทำให้ผู้คนนมัสการพระอื่น จะทำลายความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว! พันธสัญญาเดิมแสดงให้เห็นว่านั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในอิสราเอล²⁶

แม้ในปัจจุบันนี้ ผู้เชื่อต้องแต่งงานกับผู้เชื่อเท่านั้น อย่าประนีประนอมในเรื่องนี้ อย่าแก้ต่างให้กับความสัมพันธ์แบบโรมันติกกับคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 โครินธ์ 6:14-18 และ 1 โครินธ์ 7:39

เมื่อคู่ครองของคุณไม่ใช่ผู้เชื่อ

เป็นเรื่องแน่ชัดว่าพระเจ้าไม่ประสงค์ให้ผู้เชื่อที่ยังไม่ได้แต่งงานไปแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อ แต่เมื่อคู่ครองคนหนึ่งในครอบครัวที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้าได้มาหาพระคริสต์เพื่อรับความรอด เขาควรจะรักษาชีวิตสมรสกับคู่ครองที่ไม่ได้รับความรอด เว้นแต่คู่ครองคนนั้นปฏิเสธที่จะอยู่กับเขา (1 โครินธ์ 7:12-16) ในบางกรณี คู่ครองที่ไม่เชื่อได้รับความรอดเพราะความเชื่อของสามีหรือภรรยาที่เป็นคริสเตียน (1 โครินธ์ 7:14, 16; 1 เปโตร 3:1-2) แต่คนโสดที่เป็นคริสเตียนไม่ควรที่จะพิจารณาแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อเลย

²⁵ อพยพ 34:11-16, เฉลยธรรมบัญญัติ 7:1-6, โยชูวา 23:11-13, เอสรา 9-10

²⁶ ผู้วินิจฉัย 3:5-7, 1 พงศกษัตริย์ 11:1-6, เอสรา 9:10-15

คุณลักษณะที่จะต้องพิจารณาในชีวิตคนที่จะมาเป็นคู่ครอง

ในการเตรียมตัวแต่งงาน แต่ละคนควรพัฒนาคุณลักษณะชีวิตที่จะช่วยให้พวกเขาเป็นคู่ครองที่ดี ขณะที่พวกเขาหาใครสักคนที่จะแต่งงานด้วย พวกเขาควรมองหาคนที่เติบโตในคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเดียวกันนี้ด้วย

1. แต่งงานกับคนที่ความสัมพันธ์ของเขากับพระคริสต์จะ
หนุนใจให้คุณเข้มแข็งในความสัมพันธ์ของคุณเองกับ
พระคริสต์และทำให้คุณเติบโตฝ่ายวิญญาณ (2 เปโตร
1:5-9, 2 เปโตร 3:18)

ผู้ชายและผู้หญิงไม่ควรแต่งงานกัน
จนกว่าพวกเขาจะพูดอย่างจริงจังต่อกันว่า “ฉันจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า
ได้ดีขึ้นเมื่อแต่งงานกับคุณ
ดีกว่าฉันอยู่เป็นโสด”

2. แต่งงานกับคนที่มีคุณลักษณะชีวิตที่ดี เอเฟซัส 5:33 สั่ง

ให้ภรรยาเคารพสามีโดยไม่คำนึงถึงคุณลักษณะชีวิตของเขา แต่จะง่ายกว่าเมื่อพวกเขาแต่งงานกับผู้ชายที่สมควรได้รับความเคารพ คุณลักษณะที่ดีรวมถึงพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างเช่น การให้อภัย การรู้จักควบคุมตัวเอง ถ่อมใจ ชยัน รับผิดชอบ และมีจิตใจที่ยอมรับการสอน คนที่คุณแต่งงานด้วยจะไม่สมบูรณ์แบบแต่ควรเติบโตในด้านพฤติกรรมเหล่านี้

พระเจ้ามีมาตรฐานที่สูงสำหรับผู้นำคริสตจักรและภรรยาของพวกเขา (1 ทิโมธี 3:2-4, 8-9, 11-12; ทิตัส 1:6-8) ถ้าผู้นำคริสตจักรแต่งงานกับคู่ครองที่มีคุณลักษณะชีวิตที่แย่ งานพันธกิจก็มีอุปสรรคใหญ่หลวง

3. แต่งงานกับคนที่สร้างชื่อเสียงในทางบริสุทธิ์และการประพฤติที่ดี (1 ทิโมธี 2:9-10, 1 ทิโมธี 3:7, 2 ทิโมธี 2:19, ทิตัส 1:15, ทิตัส 2:4-5)

4. แต่งงานกับคนที่เรียนรู้ที่จะคิดตามหลักการพระคัมภีร์ (สดุดี 119:66) เมื่อเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาป ความกลัว และทำที่ที่ผิดหรือแรงจูงใจผิด ๆ พวกเขาเรียนรู้ที่จะจดจำ เชื่อ และทำตามพระวาทะของพระเจ้า (สุภาพษิต 4:4-6, โยชูวา 1:7-8) เมื่อเผชิญกับความจำเป็น อันตราย

ความทุกข์ หรือความยากลำบากใด ๆ พวกเขาเรียนรู้ที่จะจดจ่อกับพระเจ้าและค้นพบความช่วยเหลือในพระวาทะของพระองค์ (สดุดี 119:50, 92, 114)

5. **แต่งงานกับคนที่จะเป็นพ่อหรือแม่ที่ดีสำหรับลูกของคุณ** คือใครบางคนที่จะสอนทางของพระเจ้าให้กับพวกเขาและใช้ชีวิตคริสเตียนแบบเสมอต้นเสมอปลายให้พวกเขาเห็น (สุภาษิต 6:20-23, เอเฟซัส 6:4, 2 ทิโมธี 1:5, 2 ทิโมธี 3:14-15)
6. **แต่งงานกับคนที่เลือกรับอิทธิพลจากเพื่อนและพี่เลี้ยงในทางของพระเจ้า** (สดุดี 119:63, 2 ทิโมธี 2:22)
7. **แต่งงานกับคนที่ยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจ** ผู้ชายฉลาดจะแสวงหาผู้หญิงที่ยอมอยู่ภายใต้มาเป็นภรรยาของเขา (เอเฟซัส 5:22) ผู้หญิงควรแต่งงานกับคนที่ยอมอยู่ภายใต้พระเจ้าและภายใต้คนที่พระเจ้าให้มีสิทธิอำนาจเหนือเขาในคริสตจักร ในที่ทำงาน และในรัฐบาล (โรม 13:1, เอเฟซัส 6:5-8, ฮีบรู 13:17, 1 เปโตร 5:5) เมื่อสามีของเธอยอมอยู่ภายใต้พระเจ้า เธอก็จะได้รับการปกป้องและการช่วยพร

► จากคุณลักษณะข้างต้น ประการไหนดูเหมือนสำคัญที่สุดสำหรับคุณ? คุณเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างที่แสดงให้เห็นความสำคัญของคุณลักษณะเหล่านี้?

การแต่งงานที่พ่อแม่จัดการให้

ในหลายวัฒนธรรมเป็นเรื่องปกติที่พ่อแม่จะจัดการเรื่องการแต่งงานของลูก ๆ ตัวอย่างเช่น ในประเทศใหญ่ประเทศหนึ่ง พ่อแม่จะหาคู่ครองในอนาคตให้กับลูกของพวกเขาและไปพูดคุยกับพ่อแม่ของอีกฝ่ายหนึ่งโดยปกติแล้วพวกเขาจะจัดการให้ลูกชายและลูกสาวมาพบกัน คนหนุ่มสาวอาจพบกันครั้งหนึ่งหรือสองครั้งหรือสามครั้งก่อนตัดสินใจว่าจะแต่งงานหรือไม่ ลูกอาจได้รับอนุญาตให้เลือกว่าจะยอมรับคนที่พ่อแม่เลือกให้หรือไม่ แต่จะไม่มีเวลารู้จักกันดีนัก

พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนในวัฒนธรรมเหล่านี้ควรปฏิบัติตามค่านิยมในพระคัมภีร์เมื่อแสวงหาคู่ครองให้ลูก ๆ ของพวกเขา พวกเขาควรแสวงหาคู่ครองที่มีชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้า ฉลาด และมีวุฒิภาวะสำหรับลูก ๆ ของพวกเขา พวกเขาควรมองหาคนที่ให้พระเจ้ามาเป็นอันดับแรกในชีวิต สิ่งเหล่านี้ควรมีอิทธิพลต่อการเลือกของพ่อแม่มากกว่าเลือกที่การศึกษา อาชีพ สถานะทางสังคม หรือระดับการเงินของใครบางคน

การแต่งงานที่จัดการด้วยตัวเอง

สติปัญญาสำหรับพ่อแม่ของลูกที่โตแล้วซึ่งกำลังเลือกคู่ครอง

ในบางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมของยุโรปและอเมริกาเหนือ เป็นเรื่องปกติที่คนหนุ่มสาวจะเลือกคู่ครองของตนเองโดยไม่ได้รับคำแนะนำมากนักจากบิดามารดา

พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนในวัฒนธรรมเหล่านี้อาจรู้สึกว่าการเลือกคู่ครองเพียงเล็กน้อยต่อการตัดสินใจแต่งงานของลูกที่โตแล้ว พ่อแม่อาจรู้สึกว่าไม่ควรคัดค้านแม้ว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยกับบุคคลที่ลูกกำลังพิจารณาจะแต่งงานก็ตาม พวกเขาอาจกลัวว่าคำวิจารณ์จะทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับลูกและลูกสะใภ้ในอนาคต

แม้ว่าพ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนจะไม่ได้จัดการเรื่องการแต่งงานให้ลูก พวกเขาก็ควรมีอิทธิพลต่อการเลือกคู่ครองของลูก พ่อแม่ควรพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับลูกเมื่อยังเด็ก พ่อแม่ควรหล่อหลอมความคิดและค่านิยมของลูกอย่างมีจุดมุ่งหมาย (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-9) ในฐานะผู้ปกครอง คุณจะทำเช่นนี้ได้อย่างไร?

1. **ตัวคุณเองเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นคู่ครองและเป็นพ่อแม่ในทางของพระเจ้า** การสอนลูกด้วยวาจาของคุณจะไม่มีผลเลยหากว่าคุณจะปฏิบัติตามหลักการของพระเจ้าในชีวิตของคุณเอง หากแบบอย่างของคุณไม่ตรงกับสิ่งที่คุณพูด ลูก ๆ ของคุณจะฟังแบบอย่างที่คุณทำแทนที่จะฟังคำพูดของคุณ

2. **เน้นมาตรฐานของพระเจ้าสำหรับวัตถุประสงค์ของชีวิต วัตถุประสงค์และความหมายของการแต่งงาน และสิ่งที่ต้องมองหาในคู่ครอง** (สดุดี 34:11-12) เมื่อเราดู ฟัง อ่าน หรือมองที่บรรทัดฐานของโลก เราก็สอนลูกของเราว่าโลกคือแบบแผนของเรา แทนที่จะเป็นพระวจนะของพระเจ้าที่เป็นแบบแผน แทนที่จะทำเช่นนี้ เราควรสร้างความปรารถนาในทางของพระเจ้าให้กับลูกของเราโดยการดึงความสนใจไปที่ผู้คนที่ทำตามแผนการอันดีของพระเจ้า เราควรชี้ให้เห็นถึงผลดีที่คนเหล่านี้ได้รับเนื่องจากการเชื่อฟังพระเจ้า
3. **สอนลูกของคุณว่าคุณลักษณะสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใดเมื่อเลือกคู่ครอง** จากเวลาที่พวกเขายังเป็นเด็ก สอนลูก ๆ ของคุณให้มองหาและให้คุณค่าต่อคุณลักษณะชีวิตที่ดีในผู้อื่นมากกว่าการดึงดูดทางกายหรือภาพลักษณ์ภายนอก สอนพวกเขาให้สังเกตว่าเพื่อนของพวกเขามีความรับผิดชอบหรือขี้เกียจ เชื่อฟังหรือกบฏ ซื่อตรงหรือหลอกลวง สอนพวกเขาให้ใส่ใจเกี่ยวกับคุณลักษณะชีวิตของตัวเองมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก

ถ้าพ่อแม่ต้องการให้ลูกของพวกเขายอมรับเมื่อเลือกคู่ชีวิตตอนที่เป็นหนุ่มสาวแล้ว พวกเขาต้องสอนลูกตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ ว่าการฟังพ่อแม่เป็นความฉลาด (สุภาษิต 1:8.) ถ้าเป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่แล้วก็สายเกินไปที่จะสอนเรื่องนี้ได้ พ่อแม่ต้องสอนเรื่องนี้ตั้งแต่เขายังเป็นเด็ก (สุภาษิต 4:3-9) การฟังพ่อแม่ที่รักพระเจ้าเป็นวิธีของพระเจ้าที่จะให้ลูกได้รับการปกป้องและการอวยพร

ตามที่อภิปรายแล้วในบทที่ 4 พ่อแม่ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการช่วยลูกวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ทางศีลธรรม การจะทำเช่นนี้ได้ คุณต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีและเปิดใจได้กับลูกของคุณอยู่แล้ว นั่นจะทำให้พวกเขาเต็มใจให้คุณตรวจสอบชีวิตและยอมรับคำแนะนำจากคุณ ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ถูกสร้างขึ้นในช่วงปีแรก ๆ ของวัยเด็กเมื่อคุณหมั่นเพียรสอน ฝึก นำ และสร้างวินัยให้กับลูกเล็ก ๆ ของคุณทุกวัน

สติปัญญาสำหรับคนหนุ่มสาวในการเลือกคู่ครอง

พระเจ้ามีสติปัญญาให้กับผู้เชื่อที่เป็นคนหนุ่มสาวที่ต้องตัดสินใจเรื่องการแต่งงานด้วยตัวเอง ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำที่ชาญฉลาดเพื่อการตัดสินใจที่ดี

(1) ปฏิเสธข้อคิดเห็นที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์

ยกตัวอย่างเช่น เรารู้ว่าการแต่งงานกับคนที่ไม่เชื่อไม่ใช่ความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อ ดังนั้นเราต้องไม่พิจารณาที่จะมีความสัมพันธ์แบบโรแมนติกกับคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า

(2) อธิษฐานขอสติปัญญา (สุภาษิต 2; ยากอบ 3:13, 17)

เมื่อเราแสวงหาความเข้าใจจากพระเจ้าด้วยสุดใจของเรา พระองค์ยินดีที่จะให้สติปัญญาของเรา สติปัญญาค้นพบได้ในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างละเอียดและเชื่อฟัง พระเจ้าให้สติปัญญาแก่เราผ่านการให้คำปรึกษาของคนของพระเจ้าด้วย การรับสติปัญญาของพระเจ้าปกป้องเราจากบาปและจากอันตราย สติปัญญาของพระองค์จัดเตรียมพระพรให้กับเราและให้โอกาสเราเพื่อจะมีประสบการณ์กับแผนการที่ดีที่สุดของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา สิ่งสำคัญที่สุดคือเมื่อเราตัดสินใจอย่างฉลาด เราจะถวายเป็นเกียรติแด่พระบิดาในสวรรค์ของเรา

(3) ทำตามการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (สดุดี 119:133, สุภาษิต 3:5-7, เยเรมีย์ 10:23)

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่มีวันนำเราให้ไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า แต่พระองค์จะสัตย์ซื่อเตือนเราให้เชื่อฟัง (ยอห์น 14:26, ยอห์น 16:13-14) พระองค์ปกป้องลูก ๆ ที่เชื่อฟังของพระองค์จากความบาปและให้ชีวิตกับสันติสุขเป็นรางวัลแก่พวกเขา (โรม 8:5-6, 13-14; กาลาเทีย 5:16, 22-25) คุณอาจไม่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับความประสงค์ของพระเจ้าเสมอไปในทุกสถานการณ์ แต่คุณควรทำตามสิ่งที่คุณรู้อย่างแน่นอน คุณรู้ว่าพระเจ้าต้องการให้คุณสัตย์ซื่อฝ่ายวิญญาณและในทางศีลธรรม คุณรู้ว่าพระองค์ต้องการให้คุณ

หลีกเลี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่งและทำตามเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำสิ่งที่คุณรู้ว่าถูกต้องในขณะที่คุณอธิษฐานขอทิศทางจากพระเจ้า

(4) เอาใจใส่อย่างดีต่อคำแนะนำของคนของพระเจ้า

คนหนุ่มสาวที่มีพ่อแม่รักพระเจ้าควรแสวงหาสติปัญญาจากพ่อแม่ พวกเขาควรเปิดใจและเชื่อตรงต่อพ่อแม่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องงาน แต่งงาน พวกเขาควรใส่ใจอย่างมากเกี่ยวกับข้อกังวลต่าง ๆ ที่พ่อแม่มี พระเจ้าให้พ่อแม่แก่พวกเขาเพื่อคอยช่วยปกป้องจากอันตรายและจัดเตรียมสิ่งดีให้พวกเขา คนหนุ่มสาวไม่ควรเสียโอกาสที่จะได้รับพระพรด้วยวิธีการเหล่านี้

คนหนุ่มสาวคริสเตียนจำนวนมากไม่มีความคิดเห็นของสมาชิกที่เป็นผู้ใหญ่กว่าที่รักพระเจ้าในครอบครัว พวกเขาควรได้รับคำแนะนำจากคนที่มีคุณลักษณะชีวิตในทางของพระเจ้าที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการตัดสินใจอย่างฉลาดที่ให้ผลลัพธ์ที่ดี

อย่างไรก็ตาม คนหนุ่มสาวไม่ควรเพิกเฉยต่อความคิดเห็นของพ่อแม่ แม้พ่อแม่ไม่ได้รับใช้พระเจ้ำก็ตาม อาจมีบางกรณีที่คนหนุ่มสาวต้องฝืนต่อความปรารถนาของพ่อแม่ที่ยังไม่ได้รับความรอดเพื่อจะเชื่อฟังพระเจ้ำ แต่สิ่งนี้ไม่ควรทำด้วยการกบฏ (1 ซามูเอล 15:23) หรือไม่เคารพนับถือ (อพยพ 20:12) โดยไม่คำนึงถึงการอุทิศตัวต่อพระเจ้าของพ่อแม่ พระเจ้าสามารถทำให้ใจของเขาอ่อนลงเพื่อพวกเขาจะอวยพรการแต่งงานของลูกชายหรือลูกสาวของเขาได้ การอธิษฐานและรอคอยพระเจ้าให้เปลี่ยนแปลงใจของพ่อแม่จะเป็นการทดสอบและเสริมกำลังความเชื่อลูกชายหรือลูกสาวให้เข้มแข็ง

► อภิปรายถึงหลักการหรือตัวอย่างต่าง ๆ จากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ในการตัดสินใจเรื่องงาน แต่งาน พ่อแม่ควรทำอะไรเพื่อจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการเลือกคู่ครอง? ผู้ใหญ่คริสเตียนควรมีท่าทีอย่างไรต่อพ่อแม่ในการตัดสินใจเรื่องงาน?

มิตรภาพของคู่อริก่อนแต่งงาน

ถ้าหากมีช่วงเวลาของการจีบกัน ดีที่สุดสำหรับผู้ชายและผู้หญิงที่จะใช้เวลาด้วยกันในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย สิ่งนี้จะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้แนวความประพฤติ การปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น การตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด และการรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ของอีกฝ่ายหนึ่ง เวลาที่ใช้ด้วยกันนี้สามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าจะเป็นผู้ชีวิตที่เข้ากันได้หรือไม่

การอุทิศตนเพื่อความบริสุทธิ์

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:1-8 และ 2 ทิโมธี 2:19-22

พระเจ้าสร้างผู้ชายและผู้หญิงด้วยความรักให้พวกเขา มีความปรารถนาและความสามารถที่จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมทางกายและทางอารมณ์ เนื่องจากความปรารถนาเหล่านี้ เพื่อน ๆ ที่กำลังวางแผนแต่งงานในอนาคตต้องตั้งใจระมัดระวังในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน พระเจ้าประสงค์ให้ความปรารถนาเหล่านี้ได้รับความสมหวังภายในพันธสัญญาการแต่งงานที่เป็นเอกสิทธิ์ตลอดชีวิต

ถ้าผู้ชายและผู้หญิงไม่ตั้งใจอุทิศตนที่จะระมัดระวังและมีความบริสุทธิ์ เป็นไปได้ที่พวกเขาจะไม่เชื่อฟังพระเจ้าโดยการทำตามแรงกระตุ้นของตัวเองในช่วงที่เจอการล่อใจให้ทำบาป การไม่เชื่อฟังข้อกำหนดของพระเจ้าสำหรับความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมนั้นส่งผลเป็นความเจ็บปวดในทุกทางและส่งผลกระทบต่อคนมากมาย ไม่เพียงแต่ตัวของชายหญิงคู่หนึ่งเอง การไม่เชื่อฟังส่งผลเป็นความเสียใจ เป็นทาส รู้สึกผิด อับอาย กลัว ไม่เชื่อใจ และความสัมพันธ์ที่แตกหัก

มีพระพรมากมายสำหรับคนที่ทำตามแผนของพระเจ้าเพื่อความบริสุทธิ์ คนที่ถวายเป็นเกียรติพระเจ้าผ่านการเชื่อฟังจะพบกับสิ่งดีทุกอย่างที่พระองค์วางแผนไว้สำหรับพวกเขา แทนที่จะได้รับผลลัพธ์ของการไม่เชื่อฟัง พวกเขาจะมีความยินดีและสันติสุข พวกเขาจะไว้ใจกันและกันได้ พวกเขาจะมีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้นกับพระเจ้าและต่อกัน

การเชื่อฟังพระเจ้าคือ
การไว้ใจว่าพระองค์รู้
และต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุด
แก่คุณ (ดูในสุภาษิต 3)

พระพรเหล่านั้นเป็นแรงบันดาลใจอันแรงกล้าสำหรับการทำตามแผนการของพระเจ้าเพื่อความบริสุทธิ์
อย่างไรก็ตามแรงบันดาลใจที่มากที่สุดของผู้เชื่อสำหรับการระมัดระวังในด้านนี้ควรเป็นความปรารถนาที่
จะถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าในทุกด้านของชีวิต คู่รักที่ออกเดทควรถามว่า “เราจะ
ถวายเกียรติพระเจ้าได้ดีที่สุดในความสัมพันธ์ของเราได้อย่างไร? เราจะถวายเกียรติพระเยซูได้มากที่สุด
อย่างไร?”

เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ คู่รักที่ออกเดทควร
ระมัดระวังการสัมผัสทางกายที่เพิ่มขึ้น พวกเขาควร
หลีกเลี่ยงการใช้เวลาด้วยกันตามลำพังเป็นเวลานานในที่ที่
พวกเขาารู้สึกว่าไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาทำอะไรกันอยู่ คู่รักต้อง
ต่อสู้กับการล่อใจให้ทำบาปเมื่อการสัมผัสทางกายสำคัญ

การควบคุมตัวเองของคุณวันนี้เป็นของขวัญ
สำหรับคู่ครองในอนาคตของคุณ
คู่ครองของคุณจะรู้สึกได้รับการปกป้องและ
การให้เกียรติเพราะการที่คุณเลือกเชื่อฟังพระ
เจ้า คู่ครองของคุณจะรู้สึกเป็นที่รักอย่างมาก

กว่าการสื่อสารในความสัมพันธ์ของพวกเขา พวกเขาอาจไม่สามารถจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ฝ่ายวิญญาณ
และในความสัมพันธ์ได้ดีเพราะความคิดและจิตใจถูกครอบงำด้วยความปรารถนาทางกาย เมื่อเริ่มต้น
ความสัมพันธ์ให้ตกลงร่วมกันว่าจะอะไรคือสิ่งเจازงที่ คุณจะทำ (และจะไม่ทำ) ในความสัมพันธ์ก่อน
แต่งงาน แผนการของคุณจะปกป้องคุณแต่ละคนจากบาป ช่วยให้คุณให้รักคู่ครองในอนาคตของคุณ และทำ
ให้คุณถวายเกียรติพระเจ้าได้ อุทิศตัวเองทำตามแผน รายงานชีวิตต่อพี่เลี้ยงที่เป็นคนของพระเจ้าและฟัง
คำแนะนำกับข้อควรระวังจากเขา ใช้เวลาด้วยกันกับเพื่อนและสมาชิกครอบครัวที่รักพระเจ้า

กิจกรรมที่ส่งเสริมการเติบโต

การจับกันเป็นเวลาของการทำความคุ้นเคย แต่ก็ควรเป็นเวลาของการเติบโตด้วย ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบาง
ประการที่คู่รักสามารถทำได้ด้วยกันได้

- ทำงานโครงการต่าง ๆ
- เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ สำหรับทั้งคู่

- อ่านหนังสือดี ๆ และพูดคุยกัน
- ศึกษาหรือท่องจำพระคัมภีร์ตอนเดียวกันแล้วก็มาพูดคุยกัน
- วางแผนและทำงานพันธกิจด้วยกัน
- เป็นพี่เลี้ยงเด็กร่วมกัน
- ใช้เวลากับครอบครัวของทั้งสองฝ่าย

กิจกรรมเหล่านี้จะ...

- ช่วยให้ผู้ชายและผู้หญิงรู้จักกันและกัน
- ช่วยพวกเขาให้รู้ว่าเขาเป็นเพื่อนที่เหมาะสมกันหรือไม่
- เพิ่มความสามารถในการสื่อสารต่อกันได้ดี
- ช่วยให้พวกเขาเติบโต

► หลักการและแนวคิดใดสำหรับการจับกันที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? ผู้เชื่อในบริบทของคุณนำหลักการพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้กับความบริสุทธิ์และถวายเกียรติแด่พระเจ้าในความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอย่างไร?

หัวข้อเพื่อพูดคุยกันก่อนแต่งงาน

ในวัฒนธรรมที่การรู้จักกันของคู่รักเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ มีประเด็นสำคัญที่ควรพูดคุยกันก่อนจัดพิธีแต่งงาน

ในบางวัฒนธรรม การจัดงานแต่งงานไม่อนุญาตให้มีการสนทนาระดับลึกเช่นนั้นก่อนพิธีแต่งงาน ตามหลักการแล้วพ่อแม่จะให้ข้อมูลเพื่อความแน่ใจว่าคู่รักหนุ่มสาวเหมาะสมกัน

ในกรณีที่คุณที่กำลังจะแต่งงานกันแต่รู้จักกันเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะแก้ไขปัญหาล่าช้าหลังจากแต่งงานแล้ว แต่ปัญหาล่าช้าไม่สามารถมีอิทธิพลต่อการเลือกของพวกเขาได้ เนื่องจากพวกเขาได้อุทิศตัวต่อกันและต่อพระเจ้าแล้ว

ยิ่งความเชื่อ ภูมิหลัง วัฒนธรรม เป้าหมายชีวิต และค่านิยมของชายและหญิงคล้ายกันมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งเข้ากันได้มากขึ้นในการแต่งงาน หากเป็นไปได้ คู่สามีภรรยาที่กำลังคิดจะแต่งงานควรรใช้เวลาพูดคุยเรื่องต่อไปนี้

- เป้าหมายชีวิตของพวกเขา
- ค่านิยมที่สำคัญต่อพวกเขาแต่ละคน
- วัยเด็กของพวกเขาเองและวิธีการที่พวกเขาถูกเลี้ยงดูขึ้นมา
- ความสัมพันธ์ของพวกเขาเกี่ยวกับพ่อแม่และเครือญาติ
- ความเชื่อตามหลักคำสอนส่วนตัวและการปฏิบัติตามความเชื่อของพวกเขา อย่างเช่นวินัยฝ่ายวิญญาณส่วนบุคคล การเข้าร่วมคริสตจักร การปฏิบัติในการรับใช้และพันธกิจ
- ความเข้าใจและความเชื่อของพวกเขาเกี่ยวกับรายละเอียดในการเลี้ยงดู รวมถึงการสอน การฝึกอบรม การสร้างวินัยให้ลูก และการสอนให้ลูกรู้จักและเชื่อฟังพระเจ้า
- มุมมองทางการเงิน รวมถึงการใช้จ่าย การออม และการใช้ชีวิตในช่วงที่ยากลำบาก
- ปัญหาใด ๆ ทางจิตใจหรือความพิการที่พวกเขามี ปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นเป็นปกติในครอบครัวของพวกเขา

ในช่วงนี้ของความสัมพันธ์ คุณควรพูดคุยเกี่ยวกับความยากลำบากในชีวิตและหัวข้อที่ซับซ้อนของชีวิต เมื่อคุณสัญญากับพระเจ้าและสัญญาต่อกัน คุณจะแต่งงานไม่ว่าจะดีขึ้นหรือแย่ลง ในการแต่งงาน สามี

ภรรยาแบ่งปันทุกสิ่งที่มีให้กันและกัน ดังนั้นการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาก่อนการแต่งงานจึงมีความสำคัญมาก การสนทนาควรเปิดกว้างและเจาะลึกมากขึ้น หากคนที่คุณตั้งใจจะแต่งงานด้วยแต่เขาไม่เต็มใจที่จะพูดถึงเรื่องสำคัญเหล่านี้ นั่นถือเป็นสัญญาณอันตรายร้ายแรง

ก่อนเข้าพิธีแต่งงาน คู่รักควรพูดคุยกันถึงความเชื่อของเขา ความคาดหวัง และความปรารถนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศในชีวิตสมรส พูดคุยกันเรื่องเพศเร็วเกินไปในความสัมพันธ์อาจทำให้ต้องเผชิญกับการล่อใจให้ทำบาปโดยไม่จำเป็น แต่สำคัญที่จะพูดเรื่องนี้ก่อนจะแต่งงาน

มีประโยชน์สำหรับชายและหญิงที่แต่งงานกันจะ...

- มีสติปัญญาในระดับใกล้เคียงกัน
- มีความคาดหวังสำหรับชีวิตแต่งงานที่เหมือนกัน
- มีความเชื่อในหลักคำสอนและการปฏิบัติฝ่ายวิญญาณเหมือนกัน
- มีค่านิยมและแนวทางปฏิบัติสำหรับการใช้เงินและเวลาคล้ายกัน
- มีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของชีวิตและการเลี้ยงดูร่วมกัน

สัญญาณอันตรายในการจีบกัน

จอห์น เดรสเชอร์ ให้คำแนะนำถึงปัญหาแปดประการที่เป็นสาเหตุทำให้ชายหรือหญิงคิดที่จะจบความสัมพันธ์ในการจีบกัน²⁷

1. คุณและเพื่อนของคุณโต้เถียงกันบ่อยมาก

²⁷ ดัดแปลงจาก John Drescher, *For Better, For Worse: A Premarital Checklist*, (Morgantown, PA: Masthof Press, 1999), 30-31

2. **คุณหลีกเลี่ยงที่จะพูดคุยถึงเรื่องอ่อนไหว** เพราะคุณกลัวไม่ยากทำให้เพื่อนบาดเจ็บทางอารมณ์ ถ้าหากคุณบอกตัวเองว่า “ฉันไม่พูดเรื่องนี้ดีกว่า” นั่นคือสัญญาณอันตราย การแต่งงานหมายความว่าคุณจำเป็นต้องพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ มากมายด้วยความมั่นใจและด้วยความรัก
3. **ความสัมพันธ์ของคุณเพิ่มการมีส่วนร่วมทางกายมากขึ้น** ยิ่งมีส่วนร่วมทางกายมากขึ้นเท่าไรในการเป็นคู่รักที่ยังไม่แต่งงาน คุณก็จะยิ่งเรียนรู้ที่จะสื่อสารด้วยถ้อยคำน้อยลง การรักษาน้ำเสียง การแสดงออกทางสีหน้า และภาษากายจะน้อยลงไป ยิ่งมีการสัมผัสมากเท่าไร ก็จะต้องพูดคุยกันน้อยลง ซึ่งเป็นสัญญาณของอันตรายอย่างแท้จริง
4. **คุณสัมผัสได้ว่าการที่คุณอยู่ในความสัมพันธ์นี้เพราะกลัวบางอย่าง** ยกตัวอย่างเช่น “ฉันอยากหยุดความสัมพันธ์นี้ แต่ฉันไม่ยากทำให้ใครผิดหวัง”
5. **เพื่อนของคุณไม่สามารถยอมรับคำวิจารณ์ที่เป็นการเสริมสร้างได้** เมื่อเพื่อนของคุณทำผิดพลาดเขาปฏิเสธที่จะขอโทษไหม? นั่นคือหายนะในตอนนี้อย่างแน่นอน และจะยิ่งเป็นหายนะมากขึ้นในเวลาต่อมาถ้าหากคุณแต่งงานกัน
6. **พ่อแม่หรือเพื่อนที่เป็นคนสำคัญของคุณมีข้อโต้แย้งต่อความสัมพันธ์และโอกาสในการแต่งงานของคุณ** นี้สามารถเป็นสัญญาณของอันตรายอย่างแน่นอนและควรทำให้คุณพิจารณาที่จะหยุดความสัมพันธ์ เป็นความจริงที่ว่า คุณไม่เพียงแต่งงานกับบุคคลนั้นเท่านั้น แต่แต่งงานกับครอบครัวที่จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อความมั่นคงและความสำเร็จในการแต่งงานของคุณ
7. **เพื่อนของคุณหึงหวงหรือสงสัยมากเกินไป** เช่น หากเพื่อนของคุณสงสัยคำพูดของคุณหรือไม่เชื่อใจคุณ นี่ถือเป็นสัญญาณอันตราย ความไม่ไว้วางใจจะทำลายความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส ดังนั้น คุณควรยุติความสัมพันธ์ในขณะที่คุณยังทำได้ถ้าเพื่อนของคุณหึงหวงหรือไม่ไว้วางใจมากเกินไป

8. **คุณมีความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์นี้** โดยเฉพาะเมื่อคุณอยู่คนเดียวกับเพื่อน คุณมีความคิดหรือความรู้สึกว่า “มีบางอย่างผิดปกติ” ใสใจกับการขาดสันติสุขภายใน!

บทสรุป

สุภาษิต 24:3-4 “โดยปัญญา บ้านจึงถูกสร้างขึ้น และโดยความเข้าใจ มันก็ถูกสถาปนาไว้ โดยความรู้ ห้องทั้งหลายก็เต็มไปด้วยทรัพย์ล้ำค่าและนาชื่นชมทั้งสิ้น”

การเลือกคู่ครองเป็นหนึ่งในตัวเลือกที่สำคัญที่สุดที่ใครบางคนสามารถทำได้ พระเจ้ายินดีที่ได้ช่วยลูก ๆ ของพระองค์ให้ตัดสินใจอย่างชาญฉลาดเมื่อพวกเขาพิจารณาและทำความเข้าใจกับคนที่อาจเป็นคู่ครอง

สำหรับกลุ่มอภิปราย

► แนวคิดอะไรในบทเรียนนี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? ทำไมสิ่งนั้นจึงสำคัญ? การเข้าใจเรื่องนั้นเป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ของคุณอย่างไรบ้าง? ความเข้าใจในเรื่องนั้นจะส่งผลต่อพันธกิจของคุณต่อผู้อื่นอย่างไร?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอขอบคุณพระองค์ที่นำเราและจัดเตรียมเพื่อเรา ขอขอบคุณสำหรับหลักการต่าง ๆ ที่พระองค์ให้เราไว้ในพระวจนะของพระองค์ เพื่อช่วยให้เราตัดสินใจเลือกได้อย่างชาญฉลาดเกี่ยวกับการตัดสินใจที่สำคัญในชีวิต

ขอช่วยให้เรามีลำดับความสำคัญของพระองค์เมื่อเราเลือกคู่ครอง ขอช่วยให้เราเป็นผู้ชายและผู้หญิงแบบที่พระองค์ต้องการให้เป็น ขอช่วยให้เราถ่อมใจและฟังคำแนะนำจากคนของพระเจ้า

เราอยากมีชีวิตที่บริสุทธิ์ เกิดผลเพื่อถวายเกียรติพระองค์

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

- (1) เลือกส่วนหนึ่งของบทเรียนนี้เพื่อสอนในบริบทงานรับใช้ของคุณ คุณสามารถสอนคนหนุ่มสาวเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ แจกหัวหน้าชั้นเรียนของคุณเมื่อสอนนอกชั้นเรียนเสร็จแล้ว
- (2) ขอให้เขียนอธิบายถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายที่รักพระเจ้ากับผู้หญิงที่รักพระเจ้าในวัฒนธรรมของคุณที่กำลังคิดจะแต่งงานกันหรือวางแผนแต่งงานกัน
- (3) ไม่ว่าคุณจะแต่งงานแล้วหรือไม่ก็ตาม ขอให้บททวนรายการคุณลักษณะต่าง ๆ ในการมองหาคนที่อาจเป็นคู่ครอง อ่านข้อพระคัมภีร์อ้างอิงแต่ละข้อที่ให้ไว้ ขอพระเจ้าแสดงให้คุณเห็นว่าคุณต้องเติบโตขึ้นอย่างไร
- (4) หากคุณเป็นโสดและวางแผนที่จะแต่งงานในอนาคต ให้เขียนรายการที่อธิบายสิ่งที่คุณกำลังมองหาในคู่สมรส คุณไม่จำเป็นต้องแบ่งปันเรื่องนี้กับหัวหน้าชั้นเรียน แต่เพียงบอกให้เขา知道你ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จแล้ว

บทที่ 7

พัฒนาชีวิตแต่งงานที่เข้มแข็ง

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบของพระเจ้าในเรื่องความต้องการของผู้ชายและผู้หญิง กับ คำสั่งของพระเจ้าสำหรับความสัมพันธ์ในการแต่งงาน
- (2) แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่สามีกับภรรยาตอบสนองความต้องการของกันและกันโดยการเชื่อฟังหลักการ พระคัมภีร์

การยอมรับความแตกต่างส่วนบุคคล

การที่ผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้านนั้นไม่ได้เป็นความลับเลย! ผู้ชายหลายคนติดขัดกับการแสดงอารมณ์ออกมา ในขณะที่ผู้หญิงหลายคนมองว่าการแสดงอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่แท้จริง ผู้ชายมีแนวโน้มกล้าเสี่ยงมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงมักจะกังวลเรื่องความปลอดภัย โดยธรรมชาติแล้วผู้ชายมักถูกดึงดูดด้วยความงามทางร่างกายมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงส่วนใหญ่มักถูกดึงดูดด้วยความใกล้ชิดทางอารมณ์มากกว่า มีความแตกต่างอีกมากมายที่สามารถระบุได้

นอกจากความแตกต่างตามปกติระหว่างเพศแล้ว สามีและภร่ายายังมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันอีกด้วย บางทีคนหนึ่งอาจสนุกกับการอยู่ร่วมกับผู้คนที่คนอื่นหนึ่งอาจชอบสันโดษ มีเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่น แสงสว่างในบ้านที่ควรมี หรืออุณหภูมิห้องที่ควรมี ชีวิตแต่งงานหลายคู่มีปัญหาขัดแย้งกันเรื่องการใช้เงิน

ความแตกต่างเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเป็นความแตกต่างในด้านคุณลักษณะชีวิต พวกเขาสามารถเพียงแค่มีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและความคิดเห็นเท่านั้น

เนื่องจากการแต่งงานทำให้ชายและหญิงเป็นหนึ่งเดียวกัน บางครั้งผู้คนจึงคิดว่าความแตกต่างจึงควรยุติลง คนหนึ่งอาจคิดว่าความแตกต่างของกลุ่มสมรสเป็นข้อบกพร่องที่ควรได้รับการแก้ไข กลุ่มสมรสแต่ละคนอาจพยายามเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น นิสัย และความชอบของกลุ่มสมรสอีกฝ่ายอยู่เสมอ

เป็นเรื่องจริงที่แต่ละคนควรพัฒนาและปรับปรุงเพราะเห็นแก่ความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม บางครั้งความพยายามของเราที่จะเปลี่ยนแปลงบุคคลนั้นเป็นการโจมตีความเป็นปัจเจกบุคคลของบุคคลนั้น ในชีวิตแต่งงานที่ดี คู่ครองแต่ละคนจะสร้างวินัยในการรัก เคารพ เห็นคุณค่า และรับใช้อีกฝ่ายหนึ่ง

► อะไรคือความแตกต่างอื่น ๆ ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง? อะไรคือความแตกต่างอื่น ๆ ในด้านบุคลิกภาพที่ผู้คนควรยอมรับ?

เลือกที่จะรับใช้

ในหนังสือเรื่อง *Sacred Marriage* แกรี โทมัสได้กล่าวไว้ว่า...

การแต่งงานที่ดีไม่ใช่สิ่งที่คุณพบ แต่เป็นสิ่งที่คุณทำงานเพื่อให้ได้มา มันต้องใช้การต่อสู้ คุณต้องสร้างความเห็นแก่ตัวของคุณไว้ที่กางเขน บางครั้งคุณต้องเผชิญหน้า และในบางครั้งคุณต้องสละสภาพ การให้อภัยเป็นสิ่งสำคัญ นี่เป็นการทำงานหนักอย่างปฏิเสธไม่ได้ แต่ในที่สุดมันก็คุ้มค่า ในที่สุดก็สร้างความสัมพันธ์ที่งดงาม ว่างใจ และสนับสนุนซึ่งกันและกัน²⁸

โทมัสอ้างอิงถึง ออตโต โฟเฟอร์ ว่า...

²⁸ Gary Thomas, *Sacred Marriage*, (Grand Rapids: Zondervan, 2000), 133

ถ้าการแต่งงาน...เป็นประสบการณ์ที่ทำให้คนจำนวนมากรู้ถึงความจริง เหตุผลนั้นพบได้ใน [ความ
เฉยเมย] ทางความเชื่อของพวกเขา ผู้คนไม่ชอบข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาจะพบและชื่นชมกับพระพร
ของพระเจ้าได้เมื่อพวกเขาหันเพียรแสวงหาเท่านั้น (มัทธิว 7:7; ลูกา 11:9) ด้วยเหตุนี้ การ
แต่งงานจึงเป็นทั้งของขวัญและภารกิจที่จะต้องบรรลุผล²⁹

การแต่งงานมักล้มเหลวไม่ก้าวหน้าเพียงเพราะสามีกับภรรยาคิดถึงแต่ความต้องการของตัวเองแทนที่จะ
พยายามตอบสนองความต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

เราไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่ลึกที่สุดของกันและกันได้ พระบิดาในสวรรค์ของเราเพียงผู้เดียว
เท่านั้นที่สามารถตอบสนองความโหยหาปรารถนาของเราได้อย่างเต็มที่ และนั่นคือสาเหตุที่พระเยซูมา
จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อช่วยเราให้รอด เต็มเต็มเราด้วยพระวิญญาณของพระองค์ คือพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และนำเราเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและอิมเมมูกับ “อับบา พ่อ” (โรม 8:14-15; กาลาเทีย 4:6)

อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์อย่างหนึ่งของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานก็คือให้เป็นเวทีฝึกอบรมการรับใช้
การรับใช้แบบเดียวกับที่เราสังเกตเห็นในพระเยซู (ยอห์น 13:14) พระเจ้าต้องการพัฒนาจิตใจของคู่สมรส
แต่ละคนให้มีความถ่อมของผู้รับใช้ซึ่งห่วงใยอีกฝ่ายหนึ่ง (ฟิลิปปี 2:3-8)

บางคู่มือชีวิตแต่งงานที่สวยงามและมีความสุขที่สุดได้ก็เพราะคู่สมรสฝ่ายหนึ่งเลือกที่จะล้มตนเองและรับใช้
อีกฝ่ายผ่านสถานการณ์ที่ยากลำบากผิดปกติ เช่น ความเจ็บป่วย ความล้มเหลว โศกนาฏกรรม หรือความ
โศกเศร้า สามีบางคนเป็นพยานว่าชีวิตพวกเขาจะถูกทำลายอย่างสิ้นหวังถ้าภรรยาไม่อธิษฐานเผื่อพวกเขา
ให้อภัยพวกเขา ให้พวกเขารับผิดชอบ และรักพวกเขาอย่างไม่มีเงื่อนไขเมื่อพวกเขาไม่น่ารักที่สุด ภรรยา
บางคนเป็นพยานว่าความอดทนและความเข้าใจของสามีทำให้พวกเขาเอาชนะผลเสียทางอารมณ์ที่เกิด
จากพ่อที่ทารุณกรรมหรือความบอบช้ำทางจิตใจอื่น ๆ ได้ เพราะเราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยความบาปและ

²⁹ แหล่งข้อมูลเดียวกันกับก่อนหน้า

ตกต่ำ ซึ่งสิ่งทรงสร้างทั้งสิ้นกำลังคร่ำครวญ (โรม 8:22) คนที่แต่งงานแล้วทุกคนจึงมีบาดแผลและรอยแผลเป็น แต่พระคุณของพระเจ้าสามารถช่วยให้เราดูแลกันและกันและพันบาดแผลให้กันและกันได้!

เราแต่ละคนเกิดมาเห็นแก่ตัว โดยธรรมชาติแล้ว เรามีความกังวลเกี่ยวกับความต้องการของตนเอง มากกว่าความต้องการของผู้อื่น พระคุณแห่งความรอดและการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้าสามารถเปลี่ยนเราผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทับอยู่ จนกว่าเราจะเป็นคนที่ไม่ให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้อื่นก่อนความต้องการของตัวเอง ชีวิตสมรสเจริญก้าวหน้าเมื่อคู่สมรสแต่ละคนใส่ใจต่อความต้องการและความปรารถนาของอีกฝ่ายหนึ่ง

► การเลือกที่จะรับใช้หมายความว่าอะไร?

ความต้องการเบื้องต้นของสามีและภรรยา

พระเจ้าออกแบบชายและหญิงให้มีความต้องการและความปรารถนาที่แตกต่างกัน นั่นหมายความว่าผู้ชายไม่ควรสรุปว่าภรรยาของเขาจะมีความสุขกับสิ่งเดียวกันกับเขา ภรรยาก็ไม่ควรสรุปว่าสามีต้องการได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกันกับที่เธอต้องการได้รับ แน่ใจว่าความมีน้ำใจและความสุภาพบางอย่างควรเหมือนกันสำหรับทั้งคู่ แต่ชายและหญิงต่างก็มีความต้องการที่เฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป

ถ้าเราเข้าใจความต้องการที่พิเศษของชายและหญิง เราก็จะเข้าใจวิธีตอบสนองความต้องการของคู่สมรสได้ เป็นเรื่องน่าเศร้าที่การทะเลาะวิวาทและการถกเถียงกันหลายครั้งระหว่างสามีและภรรยาไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพราะแต่ละคนไม่เข้าใจความต้องการของอีกฝ่าย แต่ละคนอาจโกรธและขุ่นเคืองเพราะอีกฝ่ายไม่เข้าใจ

ทุกคนจำเป็นต้องได้รับความรักและความเคารพ แต่มีความแตกต่างระหว่างชายและหญิง ความต้องการเบื้องต้นของผู้หญิงคือความรัก และความต้องการเบื้องต้นของผู้ชายคือการเคารพ³⁰

► คุณสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างความต้องการของผู้ชายและผู้หญิงนี้อย่างไรบ้าง?

วิธีแสดงความรักของสามีต่อภรรยา

เอเฟซัส 5:25, 28 กล่าวว่า “ส่วนสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร...ในทำนองเดียวกัน สามีต้องรักภรรยาของตนเหมือนรักร่างกายของตัวเอง...”

สามีควรบอกภรรยาบ่อย ๆ ว่าเขารักเธอ และไม่ควรถู้อาฆาตว่าเธอรู้ เขาต้องแสดงความรักมากกว่าคำพูดด้วย เขาจะต้องแสดงความรักในแบบที่สำคัญต่อเธอ เขาไม่ควรคิดว่าเธอควรรู้สึกเป็นที่รักเพราะเขาแสดงความรักในแบบที่สำคัญสำหรับเขา ความต้องการของเธอแตกต่างจากของเขา

(1) สามีรักภรรยาของตนโดยการจัดเตรียมความมั่นคงปลอดภัย³¹

ภรรยาต้องการรู้ว่าสามีปกป้องเธอทั้งทางร่างกายและอารมณ์ สามีควรจัดการกับข้อขัดแย้งกับเพื่อนบ้าน สามีควรดูแลให้บ้านเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย เขาควรพูดแก้ต่างเมื่อเธอถูกคนอื่นวิพากษ์วิจารณ์ แม้แต่จากญาติพี่น้อง เขาไม่ควรทุบตีภรรยาของเขาหรือทำร้ายร่างกายเธอไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตามเพื่อให้เธอเชื่อฟัง เขาควรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นทางวัตถุให้กับครอบครัวของเขา ถ้าสามีไม่ใส่ใจเรื่องเงิน ภรรยาจะรู้สึกว่าเขาไม่ใส่ใจความต้องการของครอบครัว

³⁰ หนังสือ *Love and Respect* โดย Dr. Emerson Eggerich เป็นประโยชน์อย่างมากในเนื้อหาส่วนนี้

³¹ มีพระคัมภีร์หลายตอนเกี่ยวกับความจริงนี้รวมทั้งใน เอเฟซัส 5:28-31, โดโลสี 3:19 (การปกป้องทางอารมณ์) 1 ทิโมธี 5:8 (การจัดเตรียมทางกายภาพ) เนหะมีย์ 4:13-14 (การปกป้องทางกายภาพ) และ 1 ทิโมธี 2:14 (การปกป้องฝ่ายวิญญาณ)

ประเด็นทางการเงินสำหรับสามี

ปัญหาการเงินเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของความขัดแย้งในชีวิตสมรส สามี...

- ปฏิเสธทำสิ่งใดที่ไม่เชื่อสัจย์หรือได้กำไรมาอย่างผิดศีลธรรม ขอให้จำไว้ว่าคุณอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า
- ถวายสิบลดให้คริสตจักรเพราะคุณไว้วางใจว่าพระเจ้าจะจัดเตรียมมาให้คุณ
- มองหาทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการจ้างงานแต่เต็มใจทำงานที่ไม่ชอบในตอนนั้น
- ไม่ว่าจะได้รับการว่าจ้างหรือไม่ แต่หางานทำทุกวันเพื่อช่วยเหลือตัวเองกับคนอื่น ๆ
- อย่าใช้เงินของวันพรุ่งนี้โดยการยืมเงินวันนี้
- เมื่อคุณใช้เงินเพื่อความสุข ขอให้รวมภรรยาและลูกของคุณในความสุขนั้นด้วย
- สะสมเงินเป็นประจำสำหรับค่าใช้จ่ายประจำอย่างเช่น ค่าเช่าบ้าน
- ลงทุนเงินเพื่อพัฒนาสถานการณ์ให้ดีขึ้นแทนที่จะใช้เงินเพื่อความสะดวกสบาย

(2) สามีรักภรรยาโดยการสงวนตัวเองไว้สำหรับเธอ

สามีควรรักษาตัวเองให้บริสุทธิ์ในทางศีลธรรมและปิตินดีกับภรรยาของเขา “เหมือนนางกวางที่น่ารัก และเหมือนแม่เลี้ยงผาที่งามสง่า

จงให้ถันของภรรยาเจ้าเป็นที่หน้าใจเจ้าอยู่ทุกเวลา จงดื่มด่ำอยู่กับความรักของนางเสมอ” (สุภาพีต 5:19)

ถ้าหากสามีมีความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมหรือผิดศีลธรรมกับผู้หญิงอื่น หรือใช้ความบันเทิงที่ไม่บริสุทธิ์ ภรรยาของเขาจะรู้สึกว่าเป็นที่รัก

(3) สามีนรักภรรยาโดยการพยายามเข้าใจเธอ

สามีอาจไม่ประสบความสำเร็จในการทำ ความเข้าใจภรรยาเสมอไป แต่เขาควรใช้เวลาในการฟังและศึกษาเกี่ยวกับเธอ พระคัมภีร์บอกสามีว่า “พวกท่านที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจ... ในฐานะที่เป็นทายาทร่วมรับชีวิตอันเป็นพระคุณ...” (1 เปโตร 3:7) ถ้าสามีเฝ้าเย้ยความรู้สึกและความคิดเห็นของภรรยา เธอจะรู้สึกได้ว่าได้รับความรัก เธอต้องการให้เขาพยายามเข้าใจความกังวลของเธอ แม้ว่าคำพูดของเธอดูไม่สมเหตุสมผลสำหรับเขาก็ตาม

เนื่องจากพระเจ้าแต่งตั้งสามีให้เป็นหัวหน้าครอบครัว (เอเฟซัส 5:23) สามีจึงมีความรับผิดชอบที่จะเป็นผู้นำในบ้าน (1 ทิโมธี 3:4-5) อย่างไรก็ตาม สามีและภรรยาควรใช้เวลาหารือกันจนกว่าพวกเขาจะตกลงกันในการตัดสินใจส่วนใหญ่ได้ สามีไม่ควรด่วนตัดสินใจอะไรบางอย่างโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของภรรยา หากพวกเขาไม่เห็นด้วยในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง สามีอาจจำเป็นต้องตัดสินใจ แต่เขาควรรู้สึกเสียใจที่พวกเขาไม่สามารถตกลงกันได้ โดยปกติแล้วการขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันถือเป็นคำเตือนสำหรับสามี ผู้หญิงมักมีสติปัญญาและวิจารณญาณซึ่งผู้ชายจำเป็นต้องมีในการตัดสินใจที่ดี

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เอเฟซัส 4:2-3, 15-16 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาอย่างไร?

(4) สามีนรักภรรยาโดยการเห็นคุณค่าตัวเธอ³²

มีภรรยาจำนวนมากรู้สึกที่สามีของเธอไม่เห็นคุณค่าการทำงานที่เธอทำ สามีควรแสดงความซาบซึ้งใจต่อภรรยา เขาควรตระหนักถึงความพยายามที่เธอทำเพื่อครอบครัว เขาไม่ควรตัดสินเธอต่อหน้าคนอื่นเลย³³ เขาควรสรรเสริญคุณลักษณะของเธอ ความน่าดึงดูดใจ และความสามารถของเธอ เขาควรจัดเตรียม

³² สุภาษิต 31:28-31

³³ ในบริบทของการแต่งงาน นี่คือการประยุกต์ใช้คำสั่งของพระเจ้าที่สั่งเราไว้ใน เอเฟซัส 4:29-32; เอเฟซัส 5:25-29 และมัทธิว 7:12

เสื้อผ้าให้เธอได้แต่งตัวดูดีเท่าที่เธอจะทำได้ ภรรยาไม่รู้สึกรู้ว่าได้รับความรักเมื่อสามีไม่ใส่ใจเกี่ยวกับ
รูปลักษณ์ภายนอกของเธอ

เมื่อสามีวิพากษ์วิจารณ์ภรรยา เขาอาจทำให้เธอคิดว่าเธอเป็นคนต่ำต้อยและท้อใจ เปาโลบอกผู้เชื่อไว้ว่า
“อย่าว่าร้ายใคร อย่าทะเลาะวิวาท แต่ให้ผ่อนหนักผ่อนเบาและแสดงความสุภาพอ่อนโยนอย่างยิ่งต่อทุก
คน” (ทิตัส 3:2) หากจำเป็นต้องวิพากษ์วิจารณ์ สามีควรระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะยืนยันว่าการชื่นชมภรรยา
มีมากกว่าการวิพากษ์วิจารณ์ เขาควรหลีกเลี่ยงการชี้ให้เห็นตัวอย่างของผู้หญิงที่เหนือกว่าภรรยาของเขา
ในคุณลักษณะด้านต่าง ๆ

(5) สามีรักภรรยาโดยการใช้เวลาเพื่อสร้างความสัมพันธ์

การจะใช้ชีวิตร่วมกันต้องใช้เวลาในการสนทนา ความสัมพันธ์จะลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วยคำพูด (สุภาษิต 16:24,
สุภาษิต 20:5) คู่สมรสควรพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นการเติมเต็มวันเวลาของตน พวกเขาควรพูดถึงมิตรภาพ
ความรู้สึก ความปรารถนา และข้อกังวลของพวกเขา ภรรยารู้สึกได้รับความรักเมื่อสามีใช้เวลาพูดคุยและ
ฟัง เมื่อสามีกลับบ้านอย่างเหนื่อยล้าจากการทำงาน เขาอาจไม่รู้สึกรู้สึกอยากพูดหรือได้ยินปัญหาที่บ้าน แต่
เขาต้องไม่ละเลยความต้องการนี้ หากสามีต้องการความใกล้ชิดสนิทสนมทางกายแต่ไม่สามารถมีความ
ใกล้ชิดสนิทสนมทางอารมณ์ได้ ภรรยาจะรู้สึกว่าเขาถูกหลอกใช้และไม่ได้รับความรัก

(6) สามีรักภรรยาโดยการอดทนต่อความอ่อนแอของเธอ

1 เปโตร 3:7 สอนว่า “พวกท่านที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจ ในฐานะที่เธอเป็น
เพศที่อ่อนแอกว่า...” ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่แข็งแกร่งทางกายเหมือนผู้ชายส่วนใหญ่ นอกจากนี้ผู้หญิงส่วนใหญ่
ใหญ่มีความเสี่ยงต่อความเจ็บปวดทางอารมณ์และความทุกข์มากกว่าผู้ชายส่วนใหญ่ ผู้ชายควร
ปลอบโยนและให้กำลังใจภรรยาของเขา เขาควรเรียนรู้วิธีคลายความเครียดของเธอ เขาควรหลีกเลี่ยงการ
เรียกร้องจากเธอเมื่อเธอเหนื่อย เครียด หรือกังวล

(7) สามีรักภรรยาโดยการตอบสนองความต้องการของเธอในทางปฏิบัติ

เหมือนชายคนหนึ่งที่ต้องการมีเครื่องมือทำงานที่ดีที่สุดและมีที่ทำงานที่ดีที่สุด เขาควรเตรียมบรรยากาศแวดล้อมที่ดีให้กับภรรยา เขาควรตรวจดูจนมั่นใจว่าได้ซ่อมบ้านแล้วและติดตั้งสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับเธอไว้แล้ว

ผลที่ได้รับเมื่อสามีรักภรรยาของเขา

สามีส่วนใหญ่พบว่าเมื่อพวกเขาแสดงความรักต่อภรรยา ภรรยาของพวกเขาจะตอบสนองด้วยความยินดีและให้ความร่วมมือ ผู้หญิงจะรู้สึกมีความสุขเมื่อสามีมุ่เมเทและแสดงความรักต่อพวกเขาตามที่ระบุไว้ ผู้ชายจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากการแต่งงานเมื่อพวกเขาแสดงความรักต่อภรรยา (เอเฟซัส 5:28) อย่างไรก็ตาม ไม่มีการรับประกันผลลัพธ์ให้กับผู้ชาย มีข้อยกเว้นอยู่ ผู้ชายไม่ควรแสดงความรักเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนต้องการ เขาควรแสดงความรักเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัยและตอบสนองความต้องการของภรรยา แทนที่จะมัวห่วงแต่ความต้องการของตนเอง

ภรรยาบางคนได้รับผลเสียทางอารมณ์จากประสบการณ์ในอดีต และอาจไม่ตอบสนองต่อความรักของสามีได้อย่างรวดเร็ว การแสดงความรักเหล่านี้ไม่ใช่เทคนิคที่ต้องทดลองสักสองสามวัน สามีควรแสดงความรักในลักษณะเหล่านี้อย่างเสมอต้นเสมอปลายเพราะเขามีความรักต่อพระเจ้าและต่อภรรยาของเขาในหัวใจ พระคริสต์รักคริสตจักรด้วยความสัตย์ซื่อและการอุทิศตนด้วยการเสียสละตนเอง

วิธีแสดงความเคารพของภรรยาต่อสามี

เอเฟซัส 5:33 สั่งไว้ว่า “อย่างไรก็ดี พวกท่านแต่ละคนจงรักภรรยาของตนเหมือนรักตัวเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามี”

ผู้ชายต้องการความเคารพยำเกรง ผู้ชายส่วนใหญ่อยากให้คนเคารพมากกว่าให้คนชอบ พระเจ้าออกแบบผู้ชายมาเพื่อให้เป็นคนปกป้อง สนับสนุน และนำครอบครัวของเขา ตำแหน่งของพ่อและสามีสวมควรได้รับ

ความเครพยำเกรงก่อนที่เขาคจะทำอะไรเพื่อให้ได้ความเครพด้วยซ้ำ ภรรยาควรประพฤติต่อสามีด้วยความเครพยำเกรงแม้เมื่อเขาทำผิด เธอควรปฏิบัติต่อเขาในฐานะบุคคลหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า ซึ่งเขาเป็นคนสำคัญแม้เมื่อเขาไม่ได้ใช้สิทธิอำนาจอย่างสมบูรณ์ก็ตาม (เอเฟซัส 5:23) นี้ไม่ได้หมายความว่าเธอไม่สามารถบอกเขาได้ว่าไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือการตัดสินใจของเขา แต่เธอไม่ควรปฏิบัติต่อเขาด้วยการไม่เครพยำเกรง

เมื่อภรรยาเครพสามีโดยการยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของเขา เธอก็แสดงความรักต่อพระเยซู (เอเฟซัส 5:22, 31-33)

ภรรยาบางคนคิดว่าเธอรักสามีของเธอแม้เมื่อเธอไม่ได้แสดงความเครพต่อสามีก็ตาม เช่น วิพากษ์วิจารณ์สามีเรื่องเพื่อนของเขา แอบทำอะไรลับ ๆ และใช้คำรุนแรง พวกเขาควรเข้าใจว่าไม่มีความน่าดึงดูดใจอันใดที่จะมาชดเชยการไม่เครพยำเกรงได้

ผู้หญิงส่วนใหญ่มีสายใยแน่นแฟ้นในการเป็นแม่กับลูกเล็ก ๆ ของเธอ พวกเขา มีความสามารถในการเลี้ยงดูและความปรารถนาตามธรรมชาติในการเอาใจใส่ดูแลลูกน้อย นึกถึงผู้หญิงจะรู้สึกอย่างไรถ้าหากมีบางคนพูดว่า “เธอเลี้ยงลูกไม่ได้เรื่องเลย” ในทำนองเดียวกันผู้ชายเองก็มีสายใยแข็งแกร่งเพื่อปกป้องจัดเตรียม และนำ เมื่อภรรยาของชายคนหนึ่งบอกว่าเขาทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ เขาก็รู้สึกที่ตัวเองล้มเหลวในฐานะเป็นผู้ชายคนหนึ่ง

ภรรยาควรเข้าใจว่าจะมีผู้ชายคนอื่นที่มีบุคลิกเข้มแข็งกว่า หาเงินได้เก่งกว่า หรือมีตำแหน่งสูงกว่าสามีของเธอ เธอไม่ควรทำให้สามีรู้สึกล้มเหลวโดยการเปรียบเทียบเขากับคนอื่น เมื่อเราเรียนรู้จาก เอเฟซัส 5:21-33 ภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกันกับสามีของเธอ เมื่อภรรยาวิพากษ์วิจารณ์สามีหรือเปรียบเทียบเขากับคนอื่น เธอก็สร้างความเสียหายให้กับทั้งคู่และให้กับความสัมพันธ์ของพวกเขา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่านสุภาษิต 31:11-12, 26 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับวิธีการที่ภรรยาผู้รักพระเจ้าจะปฏิบัติต่อสามีด้วยการประพุดติและด้วยคำพูด?

(1) ภรรยาเคารพสามีของเธอด้วยคำพูดยืนยัน

ภรรยาควรยืนยันศักยภาพของสามี ความเคารพจะปรากฏชัดด้วยถ้อยคำที่ภรรยาพูดกับสามีของเธอ คำพูดมีผลอย่างมากต่อผู้ชายส่วนใหญ่ คำพูดจะก่อสร้างขึ้นหรือรื้อลงก็ได้ (สุภาษิต 14:1) คำพูดจะทำให้กำลังใจหรือทำให้อ่อนแอลง จะเสริมความมั่นใจของเขาหรือทำลายจิตวิญญาณของเขา (สุภาษิต 18:21) ผู้ชายอาจไม่ประสบความสำเร็จในทุกธุรกิจหรือไม่สามารถดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งได้ แต่ภรรยาควรยืนยันความพยายามของเขาในการจัดหาบ้านและความมั่นคงให้กับครอบครัว เธอไม่ควรพยายามสกัดกั้นเขาจากการมีความคิดและความพยายามต่อการทำทายใหม่ ๆ

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน สุภาษิต 15:4 และสุภาษิต 16:24

(2) ภรรยาเคารพสามีโดยผ่านการยอมเชื่อฟัง (1 เปโตร 3:5)

การยอมเชื่อฟังของภรรยาไม่ได้หมายความว่าเธอด้อยกว่าสามี แต่หมายความว่าบทบาทของพวกเขาแตกต่างกัน แม้ในตรีเอกานุภาพ เราก็เห็นว่าพระบุตรยอมเชื่อฟังพระบิดา แม้พระบุตรไม่ได้ด้อยกว่าพระบิดาในลักษณะทางธรรมชาติ ในฤทธิ์อำนาจ หรือในลักษณะใด ๆ ก็ตาม

หลักการนี้ไม่ง่ายสำหรับภรรยาบางคน โดยเฉพาะถ้าสามีของเธอไม่ใช่ชีวิตตามพระวอนะของพระเจ้า หรือถ้าหากเขาไม่ได้เห็นอกเห็นใจพวกเธอ ภรรยาบางคนรู้สึกว่าคุณเธอสามารถตัดสินใจเพื่อตัวเองหรือเพื่อครอบครัวได้ดีกว่าสามี บางครั้งภรรยาก็ถูกต้อง และสามีเป็นคนผิด อย่างไรก็ตามถ้าภรรยายอมเชื่อฟังสามีของเธอเฉพาะเมื่อเธอเห็นด้วยกับเขาเท่านั้น เธอก็กำลังแย่งสิทธิอำนาจและไม่ได้ยอมเชื่อฟังอย่างแท้จริง การยอมเชื่อฟังหมายถึงยอมให้อีกคนตัดสินใจ

เปโตรบอกกับภรรยาทั้งหลายว่า

ส่วนพวกท่านที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงยอมเชื่อฟังสามีของตน เพื่อว่าแม้สามีบางคนไม่เชื่อพระ
วจนะ แต่ความประพฤติของภรรยาก็อาจจะจูงใจพวกเขาให้เชื่อได้...อย่าประดับตัวแต่ภายนอก
ด้วยการสักผม การสวมใส่เครื่องทอง หรือการนุ่งห่มเสื้อผ้าถน 4 แต่จงประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ใน
ใจ ด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตใจที่สูงบ ซึ่งเป็นสิ่ง
ล้ำค่ายิ่งนักในสายพระเนตรพระเจ้า (1 เปโตร 3:1, 3-4)

มีหลายสถานการณ์ที่ยากลำบาก ภรรยาหลายคนถามคำถามว่า “ ถ้าเขาบอกให้ฉัน_____ ฉันต้องทำ
สิ่งนั้นไหม?” บทเรียนนี้ไม่สามารถพูดถึงสถานการณ์ต่าง ๆ มากมายที่มีอยู่ได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของ
การยอมเชื่อฟังมักไม่ใช่เพราะสามีเรียกร้องสิ่งที่ภรรยาไม่ควรทำ ภรรยาอาจไม่อยากจะยอมเชื่อฟังเพราะคิด
ว่าสามีของเธอทำเกินกว่าเหตุที่ทำให้เธอทำเช่นนั้น บางทีสามีอาจไม่ได้รับรักและเห็นอกเห็นใจเธอ ภรรยาอาจ
ไม่ต้องการยอมสละสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตัวเอง ภรรยาอาจมีท่าทีแข็งขืน ภรรยาอาจใช้
ตัวอย่างการกระทำที่ไร้ความกรุณาของสามีหรือความผิดพลาดเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธสิทธิอำนาจ
โดยทั่วไปของเขา นี่เป็นการไม่เชื่อฟังคำสั่งจากพระวจนะของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกเราว่าภรรยาที่รักพระเจ้าและยอมเชื่อฟังก็อาจนำสามีของเธอมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าได้
เราไม่ได้รับประกันว่าสามีจะมาเป็นผู้เชื่อเพราะภรรยาดี แต่เขามีโอกาสน้อยมากที่จะมาเป็นผู้เชื่อหาก
ภรรยาที่เป็นคริสเตียนแข็งขืน ภรรยาอาจได้รับความโปรดปรานมากมายจากสามีของเธอโดยการให้ความ
เคารพ แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลหลักที่เธอควรทำ เธอควรเคารพสามีของเธอเพราะเธอมีหน้าที่ที่ต้องเคารพต่อ
เขาและเพราะเธอต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัย

สุภาพนิต 12:4 กล่าวว่า “ภรรยาที่เลิศประเสริฐเป็นมงกุฎของสามีตน แต่นางผู้นำความอับอายมาก็เหมือน
ความเน่าเปื่อยในกระดูกสามี” ถ้าภรรยาปฏิบัติต่อสามีด้วยการไม่แสดงความเคารพต่อหน้าเพื่อน ๆ ของ
เขา นั่นเป็นการทำให้เขาเสียเกียรติโดยที่เธอไม่มีวันนำกลับมาได้อีก ผู้ชายชื่นชมผู้ชายคนอื่นที่มีภรรยา
ซึ่งอุทิศตัวต่อเขา ผู้ชายสงสารผู้ชายคนอื่นที่มีภรรยาที่ไม่เคารพเขา

(3) ภรรยาเคารพสามีโดยการใส่ใจต่อความต้องการของเขา (สุภาพีต 31:15, 21, 25, 27)

เมื่อภรรยาเรียนรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมอาหารและดูแลบ้านเรือนเป็นพิเศษเพื่อให้สามีพอใจ สามีก็รู้สึกว่ภรรยาให้เกียรติเขา ถ้าเธอปฏิเสธที่จะเปลี่ยนนิสัยตัวเองเพื่อเห็นแก่เขา เขาก็รู้สึกว่ตัวเองไม่สำคัญต่อเธอ

ถ้าภรรยายุ่งกับการทำงานหรือมัวอยู่กับเพื่อน ๆ หรือคริสตจักร หรือสิ่งบันเทิง และไม่ใช้เวลาฟังสามีพูด หรือสังเกตความต้องการของเขา เขาก็รู้สึกว่ตนเองไม่สำคัญสำหรับเธอเลย

ปฐมกาล 2:18 สอนว่ “พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่ ‘การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่ อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น’”

(4) ภรรยาเคารพสามีโดยการเอาใจใส่ดูแลฝ่ายร่างกาย

ความพึงพอใจทางเพศดูเหมือนจะมีความสำคัญมากกว่าสำหรับผู้ชายส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับผู้หญิง ผู้หญิงอาจไม่ค่อยสนใจ ในกิจกรรมทางเพศ นอกเสียจากว่อารมณ์ของเธอโน้มเอียงไปทางนั้น ซึ่งบ่อย น้อยกว่าที่ผู้ชายต้องการ นั่นหมายความว่าสามีมักจะไม่พอใจในขณะที่ภรรยาไม่เข้าใจความต้องการของเขา เธออาจดูหมิ่นความต้องการทางเพศของผู้ชายเพราะเคยถูกทารุณกรรมครั้งก่อน ๆ หรือที่เธอเคย สังเกตเห็น สามีควรพยายามอดทนและเข้าใจภรรยาของเขา แต่ภรรยาควรตระหนักว่เป็นการดีสำหรับ เธอที่จะตอบสนองความต้องการทางเพศของสามีแม้ในบางครั้งที่ไม่รู้สึกว่ตัวเองต้องการก็ตาม หากผู้ชายสัตย์ซื่อและอุทิศตนให้กับภรรยา โดยไม่มีความสัมพันธ์ที่ผิดกับผู้หญิงคนอื่น เขาอาจรู้สึกไม่พอใจ เมื่อภรรยาไม่สนใจความต้องการของเขา ความซื่อสัตย์ของสามีต่อการอุทิศตัวในการแต่งงานไม่ควร ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจทางกาย แต่ความใส่ใจของภรรยาต่อความต้องการทางเพศสามารถลดการต่อสู้ กับสิ่งล่อใจได้

เพลงซาโลมอนชี้ให้เห็นว่า “ที่รักของดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของดิฉัน และตัวดิฉันก็เป็นของเธอ... **ที่รักของดิฉันจำ มาเถอะจ๊ะ** ให้เราพากันออกไปในท้องทุ่ง ให้เราพักแรมในหมู่บ้าน... ณ ที่นั่นแหละดิฉันจะมอบความรักของดิฉันให้แก่เธอ” (เพลงซาโลมอน 2:16; เพลงซาโลมอน 7:11-12, เพิ่มเติมตรงเน้นข้อความตัวหนา; ดูใน 1 โครินธ์ 7:3-5 ด้วย)

ผลลัพธ์ของการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า

คำอธิบายในย่อหน้าเหล่านี้ชี้ให้เห็นไม่ได้กับทุกความขัดแย้งในชีวิตสมรส แต่เป็นเรื่องปกติทั่วไป คำอธิบายเหล่านี้แสดงให้เห็นวัฏจักรของเหตุและผลทางพฤติกรรมตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นเมื่อคู่สมรสตอบสนองต่อความรู้สึกของตนเองแบบไม่เป็นไปตามจิตวิญญาณ แทนที่จะ (1) รับรู้สิ่งที่พวกเขาารู้สึก (2) จดจำความจริงของพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ต้องการสำหรับพวกเขา และ (3) ฟังพาพระวิญญาณเพื่อช่วยให้พวกเขาตอบสนองตามพระคัมภีร์

ถ้าภรรยาไม่ดำเนินตามพระวิญญาณและไม่ยอมให้ความรักของพระเจ้าทำงานผ่านเธอ เธออาจมีปฏิกิริยาโต้ตอบตามธรรมชาติที่เป็นอันตรายต่อชีวิตสมรส หากภรรยาไม่รู้สึกว่าได้รับความรัก เธอก็รู้สึกไม่ปลอดภัย เธอจะเริ่มแสดงความมั่นใจในตัวเองและต่อต้านสิทธิอำนาจของสามีเพราะเธอไม่ไว้วางใจให้เขาดูแลเธอ เมื่อเธอทำเช่นนี้ เขาก็รู้สึกไม่ได้รับความเคารพ ถ้าเขาพยายามแสดงอำนาจและเรียกร้องความเคารพ เธอก็ยิ่งรู้สึกว่าเขาไม่ได้รักเธอ

หากสามีไม่ดำเนินตามพระวิญญาณและไม่ยอมให้ความรักของพระเจ้าทำงานผ่านเขา เขาอาจล้มเหลวในการมีทัศนคติที่เสริมสร้างชีวิตสมรสของเขา เมื่อสามีรู้สึกว่าไม่ได้รับความเคารพ เขาจะรู้สึกเจ็บปวดและโกรธ เขาอาจพูดสิ่งที่ทำร้ายจิตใจภรรยา ถ้าเขาพยายามควบคุมความรู้สึกของตัวเอง เขาอาจเงยบ เขาจะไม่อยากอยู่ใกล้ภรรยาหรือเปิดใจกับเธอเพราะเขารู้สึกว่าเธอไม่ใช่พวกเดียวกัน เมื่อเขาทำเช่นนี้ภรรยาของเขาจะไม่เข้าใจว่าทำไม บางทีเธออาจปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่เคารพเพราะพยายามทำให้เขารู้ว่าเธอไม่มี

ความสุขและเขาควรเปลี่ยนแปลง เมื่อเขาโกรธหรือถอนตัว เธอก็คิดว่าเขากำลังยืนยันว่าเขาไม่สนใจความรู้สึกของเธอ เธออาจจะกลายเป็นคนที่ไม่แสดงความเคารพมากขึ้นไปอีก

บุคคลจะเสี่ยงต่อการถูกล้อใจให้ทำบาปมากขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์ในชีวิตแต่งงานมีความเสียหาย ภรรยาถูกล้อใจให้ต่อต้านการเป็นผู้นำของสามีมากขึ้น เธอถูกล้อใจให้พูดคุยกับคนอื่นเกี่ยวกับเขาอย่างไม่เคารพ เธออาจถูกล้อใจให้พึงใจต่อความสนใจจากผู้ชายอีกคนที่ดูเหมือนจะชื่นชมเธอ สามีถูกล้อใจให้อยู่ห่างจากภรรยาของเขาเพราะพฤติกรรมของเธอทำให้เขาขุ่นเคือง เขาไม่รู้สึกลอยากแสดงความรักต่อเธอ เขาอาจจะถูกล้อใจให้พึงใจต่อความสนใจจากผู้หญิงอีกคนที่ชื่นชมเขา

แต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการเลือก พระเจ้าจะไม่ละเว้นความบาปของบุคคลใดเนื่องจากสิ่งที่คู่สมรสทำ พระเจ้าสัญญาที่จะให้กำลังเพื่อช่วยให้เราดำเนินชีวิตอย่างที่เราควรจะเป็น จุดประสงค์ของข้อมูลนี้ไม่ใช่เพื่อให้บุคคลหนึ่งเรียกร้องสิ่งที่ตนต้องการจากคู่สมรสหรือตำหนิคู่สมรสในเรื่องบาปของใคร จุดประสงค์คือเพื่อให้บุคคลสามารถตระหนักถึงความรับผิดชอบในการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและให้ในสิ่งที่คู่สมรสต้องการ

เป้าหมายผิด

บางครั้งคนเรามองหาวิธีที่จะทำให้ชีวิตง่ายขึ้น สามีต้องการทำให้ชีวิตง่ายขึ้นโดยทำให้ภรรยาเปลี่ยนแปลงตัวเอง ในทำนองเดียวกัน ภรรยาอาจคิดว่าชีวิตของเธอจะดีกว่าถ้าสามีของเธอเปลี่ยนแปลงตัวเอง คนถามผู้ให้คำปรึกษา หรือศิษยาภิบาล หรือเพื่อนว่าจะเปลี่ยนแปลงคนอื่นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงคู่ครองไม่ใช่เป้าหมายที่ถูกต้อง คนที่พยายามทำให้ชีวิตของตัวเองง่ายขึ้นโดยใช้เทคนิคด้านความสัมพันธ์ก็ไม่ได้มีความรักต่อพระเจ้าหรือบุคคลอื่นเป็นแรงบันดาลใจ

บางครั้งคน ๆ หนึ่งพยายามหลายปีเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของอีกฝ่าย พวกเขาไม่เคยหยุดวิพากษ์วิจารณ์ข้อผิดพลาดเดิม ๆ แม้ว่าทุกคนจะมีข้อบกพร่องจริง ๆ แต่ในที่สุดคู่สมรสแต่ละคนก็ต้องยอมรับคู่สมรสที่มีข้อบกพร่อง ข้อบกพร่องอาจเป็นด้านบุคลิกภาพ ด้านอุปนิสัย หรือข้อบกพร่องทางจิตวิญญาณ (แม้แต่

ความบาป) ความสัมพันธ์ไม่ควรขึ้นอยู่กับความเต็มใจของอีกฝ่ายที่จะเปลี่ยนแปลง เขาอาจรู้สึกว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าเหตุผลจะเป็นอะไรที่เขาไม่เปลี่ยนแปลง คู่ครองแต่ละคนควรแสดงความรักและความเคารพ โดยเห็นคุณค่าของบุคคลนั้นแม้ในความผิดพลาดของเขาก็ตาม

บทสรุป

พระเจ้าออกแบบธรรมชาติของชายและหญิง และพระองค์ออกแบบการแต่งงานเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม เราอยู่ในโลกที่การแต่งงานและครอบครัวได้รับความเสียหายอย่างมากจากบาป เราแต่ละคนได้รับความเสียหายจากบาปของเราเองและบาปของผู้อื่นที่ส่งผลกระทบต่อเรา เราไม่สามารถมีประสบการณ์การแต่งงานตามที่พระเจ้าต้องการได้หากไม่มีพระคุณที่เปลี่ยนแปลงเราและช่วยเราให้สำแดงพระคุณต่อผู้อื่น เราต้องการให้พระวิญญาณของพระเจ้าชำระเราให้บริสุทธิ์เพื่อจะมีแรงจูงใจที่บริสุทธิ์ ความรักที่เข้มแข็ง และความถ่อมตนในการรับใช้

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ อะไรคือแนวคิดบางประการในบทเรียนนี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? คุณวางแผนเพื่อเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของคุณอย่างไรบ้าง?
- ▶ คริสตจักรสามารถทำอะไรเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงาน?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณสำหรับการออกแบบความสัมพันธ์ในการแต่งงานเพื่อตอบสนองความต้องการอันพิเศษจำนวนมาก ขอขอบคุณพระองค์ที่ให้คำสั่งสอนสำหรับการแต่งงาน

ขอช่วยให้เรารักและเข้าใจเพื่อจะเอาใจใส่อย่างที่เราควรทำ ขอช่วยให้เรามีครอบครัวที่สำแดงความรักของพระองค์ในโลกนี้

ขอบคุณพระองค์สำหรับพระคุณที่ช่วยให้เรารักเหมือนที่พระองค์รัก

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) ท่องจำ 1 โครินธ์ 13:4-8 ในช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป ให้เขียนหรือท่องพระคัมภีร์ตอนนี้จาก
ความจำ

(2) เขียนอธิบายถึงความต้องการของสามีหรือไม่กี่ภรรยา มาสองหน้ากระดาษ ยกตัวอย่างการประพฤติ
ของคู่ครองที่ช่วยตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ใช้ชื่อพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนความต้องการแต่ละอย่าง
ที่คุณอภิปราย

บทที่ 8

ภาษารักห้าภาษา – ตอนที่ 1

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) อธิบายคุณลักษณะและการประพจน์ของความรักแท้
- (2) อธิบายความหมายของการรักใคร่บางคนอย่างไม่มีเงื่อนไข
- (3) อภิปรายความสำคัญของการแสดงความรักด้วยภาษารักเบื้องต้นของใครบางคน
- (4) ใช้คำพูดยืนยันในการแสดงความรักและเห็นคุณค่าของคุณสมบัติส่วนบุคคล ลักษณะนิสัย และลักษณะทางบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัว

โจเซฟกับฮันนาห์ - การแต่งงานที่กำลังพัฒนา

โจเซฟหงุดหงิดเพราะภรรยาของเขาไม่มีความสุข เขาไม่เข้าใจว่าเธอต้องการอะไรจากเขา โจเซฟทำงานหนักและจัดหาบ้าน อาหาร และทุกสิ่งทุกอย่างจำเป็นสำหรับชีวิตให้ภรรยาและลูก ๆ เขาอนุญาตให้ภรรยาซื้ออะไรก็ได้ที่เธอต้องการ ภรรยาของเขาไม่ต้องกังวลอะไรเลย แล้วภรยายังต้องการอะไรอีก? โจเซฟรู้สึกว่ภรรยาไม่เห็นคุณค่าการงานของเขา

ฮันนาห์ไม่มีความสุขเพราะเธอต้องการให้โจเซฟแสดงความรักโดยคิดถึงสิ่งพิเศษที่จะทำเพื่อเธอ ของขวัญที่เธอชื่นชอบจากโจเซฟคือแผ่นไม้เล็ก ๆ ที่มีชื่อเธอซึ่งโจเซฟทำให้เธอในร้านของเขา แทนที่จะบอกให้เธอซื้ออะไรก็ได้ที่เธอต้องการ เธอกลับหวังว่าเขาจะซื้อดอกไม้ให้เธอบ้างเป็นบางครั้ง

ใจเซฟกับฮันนาห์พูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกของพวกเขาและเริ่มเข้าใจความต้องการของกันและกัน

รักแท้คืออะไร?

- ▶ การรักใคร่บางคนอย่างแท้จริงคืออะไร?
- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 1 โครินธ์ 13:4-8 จากพระคัมภีร์ตอนนี้ ขอให้เขียนลักษณะและการกระทำต่าง ๆ ของความรัก เขียนรายการสิ่งต่าง ๆ ที่ความรักไม่ได้เป็นและสิ่งที่ความรักไม่ได้ทำ

1 โครินธ์ 13 ความรัก	
สิ่งที่ความรักเป็น	สิ่งที่ความรักทำ
สิ่งที่ความรักไม่ได้เป็น	สิ่งที่ความรักไม่ทำ

ดูเหมือนว่าจากพระคัมภีร์ตอนนี้ ความรักเห็นชัดได้ในสิ่งที่**ไม่ได้เป็น**มากกว่าสิ่งที่**ความรักเป็น** แต่คำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่**ความรักไม่ได้เป็น**สอนเราให้รู้ว่า**ความรักเป็น**แบบไหน ถ้าความรักไม่หยิ่งผยองแล้ว สิ่งที่ตรงกันข้ามคือ **ความรักคือความถ่อมใจ**

► ตอนนี้ให้เขียนสิ่งที่ตรงกันข้ามสำหรับแต่ละสิ่งที่**ไม่จริง**เกี่ยวกับความรัก ดังที่อธิบายไว้ใน 1 โครินธ์ 13:4-8 และดังที่เขียนไว้ในตารางด้านบน

สิ่งที่ ความรักเป็น	สิ่งที่ ความรักทำ

ความรักแท้...

- ไม่ได้เป็นเพียงความรู้สึก (แม้ว่าความรู้สึกมักมาควบคู่กับความรัก)
- เกิดขึ้นด้วยการเลือก ไม่ใช่จากการเรียกร้อง
- คือการอุทิศตัว
- คือการเสียสละ
- ไม่มีเงื่อนไข ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำของคนอื่น
- เป็นความตั้งใจรัก ไม่ใช่ความบังเอิญ
- ยอมจ่ายราคาบางสิ่ง
- แสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนอื่น
- แสดงตนโดยการให้

คุณอาจให้โดยปราศจากความรัก
แต่เป็นไปได้ที่จะรักโดย
ปราศจากการให้ ความรักจะทำให้
คุณยอมจ่ายราคาบางสิ่ง

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์...” (ยอห์น 3:16) รักแท้แสดงตนโดยการให้ นี่ไม่ใช่การให้ของขวัญที่จับต้องได้เสมอไป บางครั้งของขวัญก็คือคำพูดแสดงความรัก บางครั้งของขวัญก็คือเวลา: การได้อยู่กับใครสักคนและพร้อมสำหรับพวกเขา บางครั้งความรักก็มอบให้ผ่านการรับใช้หรือการสัมผัสด้วยความรัก พระเจ้าพระบิดารักเรามากจนมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่เรา นั่นคือพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อเราจะได้เป็นลูกของพระองค์ด้วย เมื่อเรารักผู้อื่นอย่างแท้จริง เราก็จะให้ด้วย

ความรักแท้ไม่มีเงื่อนไข ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการประพฤติหรือการควรรค่าที่จะรัก รักแท้ไม่ได้บอกว่า “ถ้าคุณทำสิ่งนี้และฉันพอใจ ฉันจะรักคุณ แต่ถ้าคุณทำสิ่งนั้นแล้วฉันไม่พอใจ ฉันก็จะไม่รักคุณ”

ความรักที่มีเงื่อนไขพูดว่า “ถ้าการประพฤติของคุณทำให้ฉันพอใจ ฉันจะให้รางวัลคุณด้วยการแสดงออกถึงความรักที่มีความหมายต่อคุณ แต่ถ้าคุณไม่ทำอย่างที่ฉันต้องการ ฉันจะหยุดการแสดงออกถึงความรักที่มีความหมายนั้น”

ความรักแท้คือความรักที่ไม่มีเงื่อนไข รักแท้แสดงตนไม่ว่าผู้รับทำหรือไม่ทำอะไร รักแท้แสดงตนแม้เมื่อผู้รับไม่สามารถรักตอบได้ เมื่อเขาไม่มีอะไรจะตอบแทนให้ได้

สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าการรักใคร่สักคนโดยไม่มีเงื่อนไขไม่ได้หมายความว่าเราจะให้สิ่งที่พวกเขาต้องการเสมอไป ไม่ได้หมายความว่าเราจะกำจัดผลที่ตามมาจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา มันหมายความว่าเราพยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขาอยู่เสมอ เป็นเรื่องยากที่จะเห็นผู้เป็นที่รักต้องทนทุกข์ แต่หากพวกเขาทำผิด ประสบการณ์แห่งความทุกข์มักจะเป็นเพียงสิ่งเดียวที่สามารถทำให้พวกเขาหันเหจากพฤติกรรมทำลายล้างได้ บางครั้งสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนที่เรารักก็คือการปล่อยให้พวกเขาต่อสู้อันตราย ในบางครั้งเป็นการดีที่สุดสำหรับเราที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากการต่อสู้อันตรายของพวกเขา บ่อยครั้งที่เราต้องการคำแนะนำในทางของพระเจ้าและความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะรู้ว่าเราควรทำอะไรในสถานการณ์เหล่านี้

▶ อะไรคือแรงจูงใจให้เรารักคนอื่นด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไข?

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โรม 5:8

หลายคนรู้สึกว่าการรักของพระเจ้าขึ้นอยู่กับการกระทำของพวกเขา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงควรรักผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไข แต่โรม 5:8 บอกเราว่าพระเจ้าทรงรักเราในขณะที่เราเป็นศัตรูของพระองค์ พระองค์มอบพระผู้ช่วยให้รอดแก่เราแม้เมื่อเราเป็นคนบาป ความรักที่พระองค์มีต่อทุกคนนั้นไม่มีเงื่อนไข ความรักของพระองค์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมหรือความสมบูรณ์แบบของคุณ พระเจ้ารักคุณในแบบที่คุณเป็น คือคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์

พระองค์ต้องการให้เรารักผู้อื่นเหมือนที่พระองค์รักเรา (ยอห์น 15:12, เอเฟซัส 5:2, 1 ยอห์น 4:11) เหตุผลหลักที่เราต้องรักผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไขก็คือพระเจ้าเรียกให้เราทำสิ่งนั้น (มัทธิว 5:43-48, 1 เปโตร 4:8)

ผู้คนที่รู้สึกว่าได้รับความรักด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน

พระเจ้ารักด้วยความหลากหลาย พระองค์ให้ผู้คนมีบุคลิกภาพเฉพาะตัว สองคนไม่ได้มีวิธีการคิดเหมือนกันทั้งหมดและไม่ได้สื่อความรู้สึกด้วยวิธีการอย่างเดียวกัน เนื่องจากความแตกต่างทางบุคลิกภาพ สมาชิกในครอบครัวของเราจึงมีความต้องการที่แตกต่างจากเรา ความแตกต่างของเราในชีวิตประจำวัน ส่งผลต่อความสัมพันธ์

หนึ่งในวิธีการที่แต่ละคนมีความแตกต่างกันคือการแสดงความรักของพวกเขาและวิธีการทำให้พวกเขาารู้สึกว่าได้รับความรัก มีคุณค่า และมีความมั่นคงปลอดภัยในความสัมพันธ์กับคนอื่น

มีหลายวิธีการในการแสดงความรัก และมีหลายวิธีการทำให้คนรู้สึกว่าได้รับความรัก แกรี่ แชพแมน บอกว่ามีห้าหมวดหมู่ในการแสดงความรัก³⁴ เขาเรียกสิ่งนี้ว่าห้าภาษารัก แต่ละวิธีการแสดงความรักเหล่านี้เป็นระบบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ไม่ใช่แค่การกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ

แม้ว่าทุกคนต้องการได้รับความรักโดยทั้งห้าวิธีการ แต่ดูเหมือนคนส่วนใหญ่รู้สึกว่าได้รับความรักกับการแสดงออกหนึ่งด้วยวิธีการอย่างหนึ่งมากกว่าวิธีการอื่น ๆ การแสดงออกถึงความรักด้วยวิธีการอื่น ๆ ไม่ค่อยมีความหมายมากนักสำหรับพวกเขา

ภาษารักห้าภาษา

ผู้คนที่แสดงความรักผ่านทางสิ่งต่อไปนี้

1. คำพูดยืนยัน
2. เวลาที่มีคุณภาพ
3. ของขวัญ

³⁴ หลายแนวคิดในตอนนี้นำมาจากผลงานของ Gary Chapman, *The Five Love Languages: How to Express Heartfelt Commitment to Your Mate*, (Northfield Publishing, Chicago, 1995)

4. การปรนนิบัติ
5. การสัมผัสทางกาย

ในทำนองเดียวกัน ผู้คนรับรู้และรับความรักได้ด้วยห้าวิธีการเหล่านั้น

ภาษารักพื้นฐาน

คนส่วนใหญ่รับรู้และแสดงความรักพื้นฐานได้อย่างเป็นธรรมชาติจากหนึ่งหรือสองวิธีจากห้าวิธีดังกล่าว หากสมาชิกในครอบครัวไม่แสดงความรักต่อคู่สมรสหรือลูกในภาษารักพื้นฐานของบุคคลนั้น คู่สมรสหรือลูกอาจไม่รู้สึกรับความรัก แม้ว่าคนในครอบครัวกำลังแสดงความรักด้วยวิธีอื่นอยู่ก็ตาม

ผู้หญิงบางคนอาจแสดงความรักพื้นฐานของเธอโดยการให้เวลากับคนที่เธอรัก เธอพยายามที่จะพร้อม พูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่เธอรัก เธอใช้เวลาทำกิจกรรมร่วมกัน ในทำนองเดียวกัน เนื่องจากนั่นเป็นวิธีพื้นฐานของเธอในการแสดงความรัก วิธีนี้จึงเป็นวิธีที่เธอรับรู้ถึงความรักของผู้อื่นที่มีต่อเธอได้ง่ายที่สุด เธอรู้สึกได้รับความรักมากที่สุดเมื่อมีคนสละเวลาให้เธอ หากสามีของเธอซื้อของขวัญหรือทำอะไรให้เธอ นั่นไม่ได้มีความหมายต่อเธอมากเท่ากับการที่เขาใช้เวลาจดจ่ออยู่กับเธอ

ผู้ชายบางคนอาจแสดงความรักพื้นฐานผ่านการสัมผัสทางกายเป็นหลัก เขากอดภรรยาและลูก ๆ และมีความสุขเมื่อพวกเขากอดเขาและอยากอยู่ใกล้เขา เขาอาจจะกอดเพื่อนหรืออย่างน้อยก็ตบไหล่หรือผลักหรือเล่นต่อสู้แบบกอดรัดพิดเหวี่ยงกัน เขาอาจชื่นชมการทำงานหนักของภรรยาเพื่อครอบครัว แต่งานไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เขารู้สึกว่าเธอรักเขา เขารู้สึกได้รับความรักก็ต่อเมื่อเธอนั่งข้างเขาและปล่อยให้เขาเอาแขนโอบเธอไว้ หรือเมื่อเธอสัมผัสเขาด้วยการแสดงความรักในรูปแบบต่าง ๆ

รถยนต์มีถังน้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อน้ำมันหมดถัง รถจะไม่ทำงาน เมื่อบุคคลได้รับความรักในแบบที่เขารับรู้ได้ และตามที่ต้องการ ความรักนั้นเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงทางอารมณ์ เมื่ออารมณ์ของบุคคลเต็มถึง เขาก็มีความ

มั่นใจและมีพลังสำหรับความท้าทายต่าง ๆ เขาสามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้มากขึ้น เขาสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งได้มากขึ้น เขารู้สึกมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและบรรลุเป้าหมายได้

เมื่อบุคคลไม่ได้รับความรักด้วยวิธีที่เขาต้องการ เขาก็ขาดเชื้อเพลิงทางอารมณ์ คน ๆ หนึ่งจะไม่ค่อยใช้ความพยายามอย่างมากในการบรรลุความสำเร็จหรือเพื่อพัฒนาหากเขาไม่รู้สึกว่าได้รับความรัก

หากเราไม่แสดงความรักให้สมาชิกในครอบครัวเห็นบ่อย ๆ ในภาษารักพื้นฐานของพวกเขา พวกเขาอาจจะไม่รู้ว่าเรารักพวกเขามากแค่ไหน นี่เป็นเรื่องจริงไม่ว่าเราจะรู้สึกว่าเรารักพวกเขามากแค่ไหนก็ตาม เราต้องสื่อสารความรักของเราด้วยวิธีการที่พวกเขาเข้าใจ

หากเราทำร้ายใครสักคนด้วยภาษารักพื้นฐานของเขา มันจะยิ่งแย่ไปกว่านั้นอีก ตัวอย่างเช่น หากคำพูดยืนยันเป็นวิธีสำคัญที่สุดที่เราสามารถแสดงความรักต่อลูกของเรา คำพูดวิพากษ์วิจารณ์ของเราก็ทำร้ายลูกคนนั้นได้มากกว่าหากเขามีภาษารักพื้นฐานอย่างอื่น

เติบโตผ่านความรักที่มีให้กัน

ในบทที่ 1 เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ทุกคนให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์เองและกับผู้อื่นอย่างไร การแสดงความรักเป็นส่วนสำคัญของทุกความสัมพันธ์ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราที่จะเข้าใจวิธีที่คู่สมรส ลูก ๆ และสมาชิกครอบครัวใกล้ชิดติดคนอื่น ๆ รู้สึกว่าได้รับความรักมากที่สุด ความรู้นี้ช่วยให้เราสามารถแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยวิธีการที่มีความหมายที่สุดสำหรับพวกเขาแต่ละคน

การแต่งงานไม่ค่อยเป็นไปตามสิ่งที่ผู้คนคาดหวัง ผู้คนมักผิดหวังกับความแตกต่างระหว่างตนเองกับคู่สมรส เมื่อพูดถึงการแสดงความรัก อาจดูเหมือนว่าสถานการณ์ที่ดีที่สุดคือทั้งสองคนมีภาษารักพื้นฐานเหมือนกัน ความเข้าใจผิดและความคับข้องใจหลายประการสามารถหลีกเลี่ยงได้หากพวกเขาเหมือนกันด้วยวิธีการนี้ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างเหล่านี้สามารถ

“และขอองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงให้ท่านทั้งหลายจำเริญและบริบูรณ์ในการรักซึ่งกันและกัน และการรักทุกคน เหมือนเรารักท่าน”

- 1 เธสะโลนิกา 3:12

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชีวิตแต่งงานได้หากคู่สมรสอุทิศตัวต่อชีวิตแต่งงานของพวกเขาและเติบโตขึ้นในความรักที่มีให้กัน

ขั้นตอนในการพยายามเข้าใจซึ่งกันและกัน ปรับตัวเข้าหากัน และแสดงความเอาใจใส่อย่างมีความหมายนั้นช่วยพัฒนาแต่ละคนและกลายเป็นการแสดงความรักที่แท้จริงได้อย่างดีเยี่ยม เมื่อเราปรับใช้สมาชิกครอบครัวโดยแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยวิธีที่ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าได้รับความรัก เราก็จะมีความเข้าใจมากขึ้นและเติบโตในด้านคุณลักษณะชีวิตของเรา

เมื่อพูดถึงการแสดงความรักต่อคู่สมรสและสมาชิกครอบครัวคนอื่น ๆ สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าเราไม่สามารถแสดงความรักได้เฉพาะวิธีการของเราเอง หรือแสดงความรักเฉพาะเมื่อเรารู้สึกชอบเท่านั้น ความรักคือการตัดสินใจและการอุทิศตัว ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากการเห็นคุณค่าของความสัมพันธ์ในบางกรณี เราจะต้องเรียนรู้วิธีแสดงความรักแบบใหม่ บางทีเราอาจจะไม่ได้เติบโตมาในครอบครัวที่แสดงความรักด้วยวิธีการใดอย่างหนึ่ง แต่สมาชิกครอบครัวที่เรามีในตอนนี้อาจจำเป็นต้องได้รับความรักอย่างนั้น ในสถานการณ์เช่นนี้ การแสดงความรักด้วยวิธีการที่เราไม่คุ้นเคยอาจทำให้รู้สึกแปลกหรือไม่สบายใจในตอนแรก แต่เราเรียนรู้ได้! สิ่งสำคัญคือต้องไม่ทำให้เป็นเหมือนหน้าที่โดยที่เราไม่พอใจหรือไม่สะดวกใจในการแสดงความรัก หากดูเหมือนว่าเรากำลังทำข้อผูกมัด การแสดงความรักของเราก็จะไม่สื่อถึงความรักที่แท้จริง

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โรม 12:9-10, 16 และ 1 เปโตร 3:7-8 จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ให้เขียนเหตุผลบางประการที่เราควรเอาใจใส่เกี่ยวกับวิธีการที่คนในครอบครัวของเราจะรู้สึกว่าจะได้รับความรักมากที่สุด

การจดจำว่าความรักคือการอุทิศตัวแบบเสียสละตัวเองเพื่อให้อีกคนหนึ่งได้รับสิ่งที่ดีที่สุดเป็นสิ่งสำคัญ

เราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติในการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง ความรักแท้ที่มีให้กับคนอื่นไม่ใช่ธรรมชาติของเราคนใด ความรักแท้เกิดขึ้นได้โดยการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในใจของเรา (โรม 5:5) ในฐานะผู้เชื่อ เราต้องเรียนรู้ที่จะมีวิธีการคิดแบบพระคริสต์ ตามที่เปาโลอธิบายไว้ในฟิลิปปี 2 เมื่อเราคิดเหมือนพระคริสต์ เราจะ...

- ไม่มีความซิงดีเป็นแรงจูงใจ (ข้อ 3)
- ไม่มีมุมมองถือดีว่าตัวเองสำคัญ (ข้อ 3)
- ถือว่าคนอื่นสำคัญกว่าตนเอง (ข้อ 3)
- เอาใจใส่ต่อผลประโยชน์ของผู้อื่น (ข้อ 4)

เราต้องอุทิศตัวเพื่อจะเติบโตในความรักที่เรามีต่อสมาชิกครอบครัวของเรา เราควรเรียนรู้ที่จะสังเกตความต้องการของพวกเขาและมองหาวิธีที่จะตอบสนองความต้องการเหล่านั้น เป้าหมายของเราควรเป็นการแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยวิธีการที่พวกเขาารู้สึกว่าได้รับความรักมากที่สุด

เราในฐานะพ่อแม่ควรสอนลูก ๆ ของเราให้เอาใจใส่ดูแลพ่อแม่ พี่น้อง และปู่ย่าตายายในลักษณะเหล่านี้ ลูก ๆ ของเราต้องเรียนรู้ที่จะรักและรับใช้ครอบครัว พวกเขาสามารถเรียนรู้วิธีแสดงความรักต่อครอบครัวด้วยวิธีที่มีความหมายที่สุด เราต้องสอนโดยการเป็นตัวอย่าง เราควรใช้เวลาอธิบายแนวคิดเหล่านี้ให้พวกเขาฟังและชี้แนะพวกเขาให้นำไปประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์ของพวกเขา

► วิธีการใดที่พ่อแม่สามารถช่วยลูก ๆ ของตนให้เรียนรู้ที่จะรักด้วยการยอมสละตัวเองเพื่อผู้อื่นโดยเริ่มต้นจากในครอบครัวของตัวเองก่อน?

ภาษารักอย่างที่ 1: คำพูดยืนยัน

คนที่มีการรักพื้นฐานคือคำพูดยืนยัน เขาจะรู้สึกได้รับความรักมากที่สุดเมื่อคนอื่นใช้คำพูดแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ หากภาษารักพื้นฐานของผู้หญิงคือคำพูดยืนยัน สามีของเธอสามารถแสดงความรัก

ต่อเธอในขณะที่พูดคุยกับเธอหรือพูดคุยเกี่ยวกับเธอได้ เขาสามารถเขียนข้อความถึงเธอโดยบอกเหตุผลเฉพาะเจาะจงบางอย่างที่เขาชื่นชมเธอ เขาอาจจะพูดคุยกับคนอื่นเกี่ยวกับอุปนิสัยหรืองานที่ดีของภรรยาเมื่อภรรยาของเขาได้ยินคำพูดของเขา เธอก็รู้สึกว่าได้ได้รับความรักและการเห็นคุณค่า

เราอาจขอคำแนะนำจากเพื่อนเพื่อเป็นวิธีการยืนยันถึงคุณค่าของพวกเขาได้ ยกตัวอย่างเช่น...

- “คุณมีมุมมองที่เป็นประโยชน์เสมอ ฉันอยากรู้ความคิดของคุณเกี่ยวกับเรื่อง...”
- “คุณมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ และฉันอยากขอคำแนะนำจากคุณ”
- “คุณรู้ดีเกี่ยวกับเรื่อง.....มากกว่าฉัน ถ้าคุณมีข้อเสนอหรือคำแนะนำให้กับฉัน ฉันยินดีมากที่จะฟัง”

ทุกคำพูดยืนยันจะต้องพูดด้วยความจริงใจ มิฉะนั้นจะไม่มีประโยชน์หรือเป็นอันตรายด้วยซ้ำ คำพูดยืนยันที่ไม่จริงใจทำให้ความสัมพันธ์อ่อนแอลง คำพูดเหล่านั้นไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง ดังนั้นผู้ฟังจึงไม่สามารถเชื่อถือแรงจูงใจของผู้พูดได้

คำพูดยืนยันที่จริงใจพูดตรงกับความเป็นจริง ไม่ใช่คำเสแสร้งหรือพูดเกินจริง การยืนยันอย่างจริงใจแสดงออกมาจากใจ สิ่งที่คุณพูดคือสิ่งที่ผู้พูดรู้สึกและเชื่ออย่างแท้จริง

คำพูดยืนยันสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ฟังเติบโตและประสบความสำเร็จในอนาคตได้ แต่ไม่ควรเป็นการควบคุม เราไม่ควรพยายามควบคุมคนอื่นด้วยคำพูดยืนยัน

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน เอเฟซัส 4:29 มีคำอธิบายอะไรในที่นี่เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่สมควรพูด? คำพูดของเราควรบรรลุผลเป็นอะไร? มีบางคำพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่งแต่ไม่เหมาะสมกับอีกสถานการณ์หนึ่งใช่ไหม?

สิ่งที่เราพูดกับผู้อื่นควรเหมาะสมและสุภาพเสมอ สิ่งที่เราพูดควรเปิดโอกาสให้พระเจ้าได้ทำงานในชีวิตของคนที่เรากำลังพูดคุยด้วย สิ่งที่เราพูดควรจะช่วยสร้างสรรค้ไม่ใช่ทำลาย ควรส่งเสริมสุขภาพและการเยียวยา และไม่เคยสร้างความเสียหาย

เรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ในการยืนยัน

มีรูปแบบคำพูดที่แตกต่างกันในการยืนยัน ไม่ใช่ทุกคำพูดยืนยันจะมีคุณค่าหรือความสำคัญอย่างเดียวกัน คำพูดยืนยันที่มีคุณภาพสูงกว่าย่อมต้องใช้ความคิดและความพยายามจากคนที่พูดมากกว่า มันอาจทำให้รู้สึกอึดอัดเมื่อต้องพูดในบางครั้ง แต่คำเหล่านั้นสื่อสารความรักได้อย่างแข็งแกร่งและมีความหมายมากที่สุด

การชมเชยรูปลักษณะภายนอก

การชมเชยรูปลักษณะภายนอกของใครบางคนเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการให้คำยืนยัน โดยเฉพาะเมื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของความพยายามของพวกเขาหรือวิธีการที่พวกเขาแสดงออกผ่านทางบุคลิกภาพของพวกเขา อย่างไรก็ตาม การชมเชยรูปลักษณะภายนอกของใครบางคนเป็นการยืนยันแบบตื้นเขิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมันไม่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์แท้จริงของคนนั้นเลย

คนที่น่าดึงดูดใจเป็นพิเศษซึ่งมักได้รับคำชมก็มักจะไม่น่าดึงดูดใจกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง เพราะพวกเขาเริ่มรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองขึ้นอยู่กับสิ่งนั้น และพวกเขาคิดว่ามันควรจะได้รับ การทำให้สมบูรณ์แบบ

คุณค่าของบุคคลไม่ได้ถูกกำหนดโดยความน่าดึงดูดใจ นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดในสิ่งที่แต่ละบุคคลสามารถทำได้เพื่อปรับปรุงความน่าดึงดูดทางกายของตนเอง เพราะเหตุนี้เอง การยืนยันแบบนี้จึงไม่ควรใช้มากเกินไป

การชื่นชมความสำเร็จและการรับใช้

อีกวิธีหนึ่งในการยืนยันใครบางคนด้วยคำพูดคือการชมเชยเขาสำหรับความสำเร็จและผลงานของเขา ผู้พูดใช้เวลาในการแสดงความขอบคุณต่อสิ่งที่อีกฝ่ายทำ แทนที่จะเหมารวมการกระทำของเขา

ตัวอย่าง

- ภรรยาชมเชยสามีที่บรรลุเป้าหมายที่ยากในการทำงานของเขา
- สามีสังเกตและขอบคุณภรรยาสำหรับการช่วยเหลือเขาในการทำโครงการที่เขาทำอยู่
- สมาชิกครอบครัวชมเชยคนที่ทำอาหารอร่อยให้กิน

เมื่อชมเชยผลงานหรือความสำเร็จ พยายามหลีกเลี่ยงการทำให้คนนั้นคิดว่าความรักของคุณขึ้นอยู่กับผลงานของเขา ยกตัวอย่างเช่น การบอกลูกของคุณว่าคุณภูมิใจเพราะเขาสอบได้คะแนนดีทำให้เขารู้สึกว่าคุณจะรักเขาน้อยลงหากคะแนนของเขาต่ำ วิธีหนึ่งในการยืนยันถึงคุณค่าของคนคือการพูดว่า “พ่อดีใจที่ลูกทำคะแนนได้ดีในการสอบ พ่อภูมิใจที่ลูกรับผิดชอบในการเรียนและทำอย่างดีที่สุด” อย่างไรก็ตาม เมื่อคุณทำสิ่งนี้ อย่าลืมที่จะชมเชยความสำเร็จที่สำคัญสำหรับพวกเขาด้วย

รับรู้ถึงคุณลักษณะชีวิตและความพยายาม

เป็นการดีที่สุดที่จะยืนยันคุณลักษณะชีวิตของบุคคลและความพยายามที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จ แทนที่จะยืนยันผลงานที่ดีเท่านั้น ตัวอย่างเช่น นักกีฬาที่เป็นเด็กควรได้รับคำชมเชยในเรื่องความอดทนและความตั้งใจที่ดีมากกว่าการชนะการแข่งขัน น้อยคนนักที่จะเก่งในการผลิตผลงานได้เสมอไป แต่คน ๆ หนึ่งสามารถเลือกที่จะแสดงคุณลักษณะชีวิตที่ดีได้ และคุณลักษณะชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

การเฉลิมฉลองให้ใครบางคนเพราะสิ่งที่เขาเป็น

การยืนยันที่ดีที่สุดคือการรับรู้ถึงคุณลักษณะชีวิตของบุคคล ได้แก่ คุณสมบัติส่วนบุคคล ลักษณะนิสัย และลักษณะบุคลิกภาพ การยืนยันประเภทนี้แข็งแกร่งกว่าการยืนยันถึงความสำเร็จ เพราะมันขึ้นอยู่กับคุณค่าของตัวบุคคล ไม่ใช่จากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้

ตัวอย่าง

- “คุณตั้งดูดี ๆ ได้ดีจริง ๆ! คุณเก่งในการอธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้พวกเขา คุณอดทนมากกับคำถามของพวกเขา”
- “ฉันไว้ใจคุณ เพราะฉันเห็นแล้วว่าฉันไว้ใจได้”

สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับคำยืนยันประเภทนี้คือการรับรู้ว่าพระเจ้าทำงานอย่างไรในชีวิตของใครบางคน ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นดังที่เป็นอยู่หรือทำสิ่งบางอย่างได้

ตัวอย่าง

- “ฉันชอบที่ได้เห็นพระเจ้าใช้คุณเป็นพรต่อชีวิตของคนหนุ่มสาวที่คุณเป็นพี่เลี้ยง พวกเขาคนหนึ่งบอกผมว่าเธออยากมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูเพราะเฝ้าดูชีวิตของคุณ!”
- “ฉันเชื่อว่าพระเจ้ากำลังจะช่วยเหลือคุณด้วยภารกิจที่ทำทายนี่ที่คุณได้รับมอบหมาย ฉันจะอธิษฐานเผื่อคุณ!”

การแสดงความยินดีและขอบคุณสำหรับการอยู่ด้วยและความสัมพันธ์ของบุคคลหนึ่งเป็นการใช้คำพูดยืนยันที่หนักแน่นอย่างหนึ่ง เพราะเป็นการแสดงถึงคุณค่าของบุคคลนั้น

ตัวอย่าง

- “การพบกันในรอบครวัเป็นสิ่งพิเศษเสมอเมื่อมีเธออยู่ด้วย”

- “ฉันชอบที่ได้อยู่กับคุณ”
- “คุณมีค่าสำหรับฉัน และฉันรักคุณ!”

ข้อควรระวังที่สำคัญเกี่ยวกับคำพูดยืนยัน

1. ห้ามวิพากษ์วิจารณ์หรือเยาะเย้ยลักษณะทางกายภาพของบุคคล ผู้คนมีลักษณะทางกายภาพติดตัวไปตลอดชีวิต อย่าตั้งชื่อเล่นให้ใครตามลักษณะทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อบกพร่อง
2. การยืนยันจุดแข็ง คุณสมบัติ และพฤติกรรมที่ดีจะกระตุ้นให้ผู้ฟังดำเนินต่อไปและเติบโตในสิ่งเหล่านั้น การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องไม่ค่อยช่วยอะไร
3. การให้คำแนะนำสามารถบ่งบอกถึงความผิดของผู้ฟังได้ การยืนยันสามารถช่วยให้บุคคลหนึ่งรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นขณะรับคำแนะนำ หากคุณต้องการให้คำแนะนำใครสักคน ให้กล่าวยืนยันอย่างหนักแน่นพร้อมกับคำแนะนำ
4. ข้อเสนอแนะในรูปแบบการบ่นย่อมน่าไม่พอใจ ตัวอย่างเช่น การบ่นว่างานควรจะทำเสร็จแล้ว หรือการแสดงความลำบากใจที่ใครบางคนไม่ทำก็ไม่มีประโยชน์ ข้อความเหล่านี้ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกเหมือนว่าเขาล้มเหลวไปแล้ว ถ้าเขาทำงานล่าช้า เขาก็จะยังรู้สึกว่าเขาล้มเหลวไปแล้ว

คำพูดทำร้ายจิตใจ

คนที่ต้องการคำพูดยืนยันมากที่สุดจะเป็นคนที่เจ็บปวดมากที่สุดกับคำพูดในลักษณะตรงกันข้าม การวิพากษ์วิจารณ์สร้างความเจ็บปวดเป็นพิเศษและทำให้เขาสงสัยคุณค่าของตัวเองในฐานะบุคคลหนึ่ง คำพูดที่ฉุนเฉียวและโกรธทำให้เกิดการบาดเจ็บทางอารมณ์ซึ่งบุคคลอาจไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้พูดไม่เข้าใจถึงความเจ็บปวดจากคำพูดของเขาและไม่เคยขอโทษเลย

เช่นเดียวกับคำพูดยืนยันที่หนักแน่นที่สุดเกี่ยวข้องกับคุณค่าของบุคคล คำกล่าวที่เลวร้ายที่สุดและทำร้ายจิตใจมากที่สุดคือการโจมตีตัวบุคคล เช่น “ฉันไม่น่าได้เจอคุณอย่างคุณเลย”

คำกล่าวที่แยกหน้านั้น คือคำกล่าวที่ประกาศบางสิ่งเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของบุคคลนั้นว่า “คุณเป็น _____” คำกล่าวที่สร้างความเสียหายเกี่ยวกับพฤติกรรมรวมถึงคำกล่าวที่ขึ้นต้นด้วย “คุณ _____ เสมอ” หรือ “คุณไม่เคย _____” คำกล่าวเหล่านี้บอกเป็นนัยว่าบุคคลนั้นไม่น่าจะปรับปรุงได้เนื่องจากมีข้อบกพร่องที่สำคัญและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

หากมีใครได้รับบาดเจ็บ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นความบาดเจ็บในภาษารักพื้นฐานของเขา โดยธรรมชาติแล้วเขาจะพยายามถอยห่างเพื่อจะไม่ต้องบาดเจ็บเพิ่มอีก คนที่ใช้คำพูดเชิงลบมักจะไม่มีการพูดเชิงบวกสักเท่าไร ดังนั้นผู้ฟังจึงมีความหวังเพียงเล็กน้อยว่าเขาจะได้รับการปฏิบัติที่ดีขึ้นโดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน เขาจะไม่มีแรงจูงใจเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของตนเพื่อที่จะได้รับความรัก

บางครั้งคนที่โกรธก็พูดทำร้ายจิตใจเพราะอยากทำร้ายใครสักคน บางครั้งผู้พูดมีเจตนาดีแต่คำพูดกลับยังทำร้ายจิตใจ บางคนใช้คำพูดเชิงลบเพื่อพยายามบังคับให้บางคนประพฤติตัวดีขึ้น แต่นั่นแทบจะไม่ได้ผลเลย

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน โคโลสี 3:8 ผู้เชื่อต้องไม่ทำบาปอย่างต่อเนื่องกับพระเจ้าและกับคนอื่น ๆ ด้วยวิธีการเหล่านี้

สำหรับกลุ่มอภิปราย

▶ อธิบายถึงความรักแท้ด้วยคำพูดของคุณเอง ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงต้องช่วยเราให้สามารถรักคนอื่นได้อย่างที่เราควรรัก?

▶ อธิบายความหมายของการรักใคร่สักคนอย่างไม่มีเงื่อนไข อะไรคือความหมายที่สำคัญของรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าสำหรับคุณ?

▶ ทำไมการแสดงความรักโดยเฉพาะกับคู่อุปถัมภ์หรือกับลูกด้วยภาษารักพื้นฐานของพวกเขาจึงมีความสำคัญ?

- ▶ การได้รับคำพูดยืนยันเป็นประโยชน์ต่อคุณอย่างไร?
- ▶ คุณแสดงความรักต่อสมาชิกในครอบครัวด้วยคำพูดยืนยันอย่างไรในสัปดาห์นี้?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่สอนความจริงเรื่องความรักที่ไม่มีเงื่อนไขให้กับลูก ขอขอบคุณพระองค์ที่อธิบายไว้ในพระ
วาทะของพระองค์และที่พระองค์แสดงความรักของพระองค์ต่อลูก

ขอช่วยลูกให้เรียนรู้ที่จะรักและรับใช้ครอบครัวของลูกเหมือนที่พระคริสต์รักและรับใช้ลูก ขอให้
ความสามารถเพื่อลูกจะจดจ่อกับความเป็นอยู่ที่ดีของคู่ครอง ลูก ๆ พี่น้อง และพ่อแม่ของลูก

ขอบคุณพระองค์ที่เตือนลูกให้จดจำความสำคัญของคำพูดที่ลูกพูด ลูกขอโทษสำหรับคำพูดที่เคยพูดซึ่งทำ
ร้ายจิตใจคนอื่นและไม่ถวายเกียรติแด่พระองค์ ขอช่วยให้ลูกจดจำว่าคำพูดของลูกต้องเป็นการยืนยัน
เสริมสร้าง และนำการรักษามาให้

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) พูดคุยกับคู่สมรสที่ชีวิตสมรสมั่นคง ถามคำถามที่ทำให้คุณได้เรียนรู้จากพวกเขา เมื่อคุณจบบทสนทนาแล้ว ขอให้เขียนถึงความเข้าใจลึกซึ้งที่พวกเขาแบ่งปันและสิ่งที่คุณอยากนำมาใช้ในชีวิตสมรสของตนเอง โดยมีความยาวสองย่อหน้ากระดาษ

แนวทางสำหรับคำถามที่ใช้ได้

- มีความแตกต่างทางบุคลิกภาพอะไรบ้างของคุณสองคนที่มีผลต่อความสัมพันธ์?
- คุณสองคนเติบโตผ่านความแตกต่างเหล่านี้ได้อย่างไร?
- คุณต้องปรับความคาดหวัง มุมมอง และพฤติกรรมอย่างไรบ้างเพื่อจะให้เกียรติและรับใช้กันและกันได้?
- แนวทางปฏิบัติที่คุณใช้เพื่อแสดงความรักต่อกันมีอะไรบ้าง?
- คู่ครองของคุณทำหรือพูดอะไรที่ช่วยให้คุณรู้ว่าเธอ/เขารักคุณ?
- ความสัมพันธ์ของคุณกับคู่ครองส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าอย่างไร?

(2) ในสุภาษิต 31:10-31 ผู้เขียนรวมคำพูดยืนยันมากมายสำหรับภรรยาของเขา คำอธิบายถึงการประพฤติและคำพูดของเธอบอกเราเกี่ยวกับคุณลักษณะชีวิตของเธอ สิ่งใดบ้างที่เธอได้ยืนยันต่อภรรยาของเขา? ดูในเนื้อหาพระคัมภีร์สำหรับสิ่งต่อไปนี้

- รูปลักษณ์ภายนอกของเธอ
- ความสำเร็จและงานรับใช้ของเธอ
- คุณลักษณะชีวิตและความพยายามของเธอ
- สิ่งที่เป็นพื้นฐานบุคคล
- สิ่งที่เป็นพื้นฐานผู้เชื่อ

เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากสิ่งที่เน้นในพระคัมภีร์ตอนนี้?

บทที่ 9

ภาษารักห้าภาษา – ตอนที่ 2

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจภาษารักห้าภาษาในการแสดงความรัก
- (2) อภิปรายถึงอันตรายเกี่ยวกับการใช้ภาษารักทั้งห้าภาษาในทางที่ผิดหรือการละเลยไม่ใช้
- (3) อธิบายผลประโยชน์ของถึงอารมณ์ของลูกที่ได้รับการเติมเต็ม
- (4) ระบุถึงภาษารักพื้นฐานของสมาชิกในครอบครัวไว้ใกล้ชิด
- (5) เขียนรายการวิธีแสดงความรักต่อสมาชิกครอบครัวอย่างเจาะจงโดยใช้ภาษารักห้าภาษา
- (6) อุทิศตัวเพื่อแสดงความรักต่อสมาชิกในครอบครัวด้วยภาษารักพื้นฐานของพวกเขา

บทนำ

ในบทที่แล้ว เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการยอมรับตนเองและความรักที่ไม่มีเงื่อนไข นอกจากนี้เรายังได้เรียนรู้ว่ามีวิธีแสดงความรักอย่างน้อยห้าวิธี (ภาษา) คนส่วนใหญ่รับรู้และแสดงความรักพื้นฐานตามธรรมชาติ โดยใช้วิธีหนึ่งหรือสองวิธีจากห้าวิธีเหล่านี้

เราอภิปรายถึงคำพูดยืนยันและค้นพบวิธีปฏิบัติในการสื่อสารความรักของเรากับสมาชิกครอบครัว ในบทนี้ เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับภาษารักอีกสี่ภาษา จากนั้นจึงประยุกต์ใช้เพื่อแสดงความรักต่อลูก ๆ ของเราอย่างเจาะจง

ภาษารักอย่างที 2: เวลาที่มีคุณภาพ

คนที่มีการรักพื้นฐานคือเวลาที่มีคุณภาพ เขาจะรู้สึกได้รับความรักมากที่สุดเมื่อคนอื่นตั้งใจจัดเวลาอยู่กับเขา เวลานี้สงวนไว้เพื่อการอยู่ด้วยกันโดยจดจ่อกันและกัน เป็นเวลาที่มีความสุขและสามัคคีธรรมร่วมกัน

เวลาที่มีคุณภาพไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือเพราะมีเวลาว่าง หากคุณอยู่ในขณะระมัดระวังหรือกำลังรอนัด คุณควรใช้เวลาอย่างชาญฉลาด แต่ช่วงเวลานั้นมักจะไม่ใช่เหมือนกับการใช้เวลาอย่างมีคุณภาพร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย คู่สมรสหรือลูกของคุณอาจทำโครงการร่วมกับคุณและนั่นเป็นสิ่งที่มีความหมาย แต่การใช้เวลาร่วมกันนั้นอาจไม่ตอบสนองความต้องการเวลาที่มีคุณภาพของพวกเขาที่คุณเสมอไป

การสนทนาโดยไม่มีอะไรมาขัดจังหวะเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้เวลาอย่างมีคุณภาพ ในการสนทนาแบบนั้น แต่ละคนตั้งใจฟังอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ละคนไม่สนใจสิ่งรอบกวนอย่างเช่น ข้อความและเสียงเรียกจากโทรศัพท์ เพื่อเขาจะสามารถจดจ่อกับอีกฝ่ายหนึ่งและจดจ่อกับการพูดคุยกันนั้น

วิธีการบางอย่างที่คุณสามารถแสดงให้เห็นว่าคุณตั้งใจฟัง

1. **รักษาการสบตาไว้**
2. **กระตือรือร้นที่จะฟัง** ตอบสนองต่อสิ่งที่อีกฝ่ายพูด อย่าคิดแต่เพียงว่าคุณต้องการจะพูดอะไรต่อไป แต่ให้ใช้เวลาตรวจสอบความเข้าใจในสิ่งที่อีกฝ่ายคิดและพูด คุณสามารถยืนยันได้ว่าคุณเข้าใจถูกต้องโดยพูดประมาณว่า “ถ้าฉันได้ยินถูกต้อง คุณรู้สึกอย่างไร...”
3. **อย่าขัดจังหวะ** ผู้ฟังมักคิดว่าเขาเข้าใจแนวคิดนั้นแล้วจึงขัดจังหวะอย่างรวดเร็วเพื่อแสดงความคิดเห็น สิ่งนี้ทำให้ผู้พูดรู้สึกเหมือนผู้ฟังไม่ได้ใช้เวลาในการทำความเข้าใจอย่างแท้จริง

4. **ฟังความรู้สึก ไม่ใช่แค่ฟังข้อมูลความจริง** เมื่อเราพยายามเข้าใจมุมมองของบุคคลอื่น เราจะแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นว่าเราคิดว่าพวกเขามีคุณค่า โดยการฟังด้วยใจนั้น เรากำลังสื่อสารว่าความคิดเห็นและความรู้สึกของพวกเขาสำคัญต่อเรา และพวกเขาเองก็มีความสำคัญสำหรับเรา!

เวลาคุณภาพที่ดีที่สุดคือเมื่อคุณไม่ได้ทำอะไรนอกจากสื่อสารกัน แต่เวลารูปแบบอื่นร่วมกันก็มีคุณค่าเช่นกัน ครอบครัวสามารถใช้เวลาคุณภาพร่วมกันทุกวันระหว่างมื้ออาหาร โดยมุ่งความสนใจไปที่กันและกันในขณะที่รับประทานอาหารร่วมกัน

การอ่านนิทานให้เด็กเล็ก การเล่นด้วยกัน หรือทำกิจกรรมสันตนาการร่วมกันก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ครอบครัวสามารถใช้เวลาอย่างมีคุณภาพร่วมกันได้ การทำโครงการหรืองานฝีมือร่วมกันเพื่อความสนุกสนาน ไม่ใช่เพื่อโรงเรียน เพื่อการทำงาน หรือพันธกิจ ก็เป็นการใช้เวลาอย่างมีคุณภาพด้วยเช่นกัน

เมื่อมีคนอยู่ห่างไกลจากครอบครัว คุณสามารถใช้เวลาคุณภาพร่วมกันได้โดยการโทรไปเยี่ยมได้

เวลาที่มีคุณภาพคือเวลาที่ถูกสงวนไว้ ไม่วอกแวก และไม่รีบร้อน เพื่อจะจดจ่อที่กันและกันและมีความสุขกับมิตรภาพของกันและกัน วิธีที่ดีที่สุดคือสงวนเวลาคุณภาพกับคู่สมรสและลูก ๆ ไว้ทุกวัน

เมื่อไม่มีการสงวนเวลาไว้

เมื่อคู่สมรสหรือบิดามารดาเป็นผู้นำพันธกิจ เป็นเรื่องยากเป็นพิเศษที่จะสงวนเวลาที่มีคุณภาพกับครอบครัว ลูก ๆ ของศิษยาภิบาลมักจะรู้สึกว้าวุ่นว่าใครก็ตามสามารถโทรหาพ่อของตนได้ แต่พ่อกลับยุ่งเกินกว่าที่จะใช้เวลากับพวกเขา อาจดูเหมือนว่าโดยปกติแล้วต้องยอมสละเวลาของครอบครัวเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของพันธกิจ

การขัดจังหวะไม่สามารถหลีกเลี่ยงอย่างเต็มที่สำหรับคนที่อยู่ในงานพันธกิจ แต่คุณต้องพยายามจัดเวลาให้ครอบครัวของคุณ หากคุณทำเช่นนั้น พวกเขาจะมีแนวโน้มเข้าใจภาวะผูกพันตามปกติและไม่ปกติของคุณ และเข้าใจถึงการขัดจังหวะที่เกิดขึ้นซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้

บุคคลที่มีภาษารักพื้นฐานคือเวลาที่มีคุณภาพจะรู้สึกได้รับความรักน้อยที่สุดเมื่อเขาไม่ได้มีเวลาที่ใช้กับครอบครัวอย่างจดจ่อและตั้งใจ เขาจะรู้สึกเจ็บปวดที่สุดเมื่อไม่ได้มีการจัดลำดับความสำคัญให้กับเวลาที่มีคุณภาพและเมื่อแผนสำหรับเวลาที่มีคุณภาพถูกพักเอาไว้ก่อนในยามที่มีสิ่งรบกวนเกิดขึ้น มันเป็นเรื่องยากสำหรับเขาเมื่อครอบครัวของเขายุ่งเกินกว่าที่จะใช้เวลาพร้อมกับเขา เขาจะรู้สึกมีค่าน้อยลงเมื่อสมาชิกในครอบครัวไม่ฟังเขาอย่างตั้งใจ

หากคุณไม่เอาใจใส่คู่ครองหรือลูกเป็นการส่วนตัว พวกเขาอาจไม่รู้สึกถึงความรักที่คุณมีต่อพวกเขา แม้ว่า คุณกำลังทำสิ่งต่าง ๆ ให้พวกเขาก็ตาม ผู้ชายอาจทำงานหนักเพื่อครอบครัว แต่ภรรยาของเขาอาจรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความรักเพราะเขายุ่งเกินกว่าจะมีเวลาอยู่กับเธอ

เด็กชายคนหนึ่งไปหาพ่อเพื่อเล่าเรื่องที่เขาเพิ่งได้ยินมา พ่อกำลังอ่านหนังสืออยู่แต่ก็หยุดฟังครูหนึ่งแล้วกลับไปอ่านหนังสือในขณะที่ลูกชายกำลังเล่านิทานอยู่ เด็กชายคนนั้นจดจำความรู้สึกของเขาในเวลานั้นไปตลอดชีวิตที่เหลือ

► โดยปกติแล้ว เวลาที่มีคุณภาพในครอบครัวของคุณเป็นแบบไหน? อะไรคือความยากที่คุณต้องเอาชนะเพื่อจะใช้เวลาด้วยกันอย่างมีความหมายได้?

ภาษารักอย่างที่ 3: ของขวัญ

คนที่มีภาษารักพื้นฐานคือการได้รับของขวัญจะรู้สึกว่าได้รับความรักมากที่สุดเมื่อคนอื่นให้บางสิ่ง que แสดงให้เห็นว่าคิดถึงพวกเขา

ของขวัญที่ทำให้บางคนรู้สึกว่าได้รับความรักจะเป็นของขวัญที่ให้ด้วยการใส่ใจ เป็นของขวัญที่ถูกเลือกโดยคิดถึงสิ่งที่ผู้รับสนใจ อาจไม่ใช่สิ่งที่เป็นประโยชน์หรือสิ่งจำเป็นต้องใช้ก็ได้ ของขวัญแห่งความรักไม่ใช่ของขวัญที่มอบให้เพราะผู้ให้ไม่ต้องการมันอีกแล้ว ของขวัญควรได้รับการคัดเลือกอย่างตั้งใจหรือผู้ให้ตั้งใจลงมือทำ

ของขวัญที่ทำให้ใครบางคนรู้สึกว่าจะได้รับความรักไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง อาจเป็นบางสิ่งที่อยู่ได้ชั่วขณะหนึ่ง เช่น อาหารมื้อพิเศษหรือลูกกวาด หรือสิ่งที่เป็นเครื่องเตือนใจซึ่งมองเห็นได้ชัดเจนถึงความสัมพันธ์กับผู้ให้ สำหรับคนที่ภาษารักพื้นฐานคือการได้รับของขวัญนั้น วันเกิด วันครบรอบ และวันหยุดถือเป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับสมาชิกในครอบครัวที่ต้องจดจำวันเหล่านี้พร้อมกับให้ของขวัญพิเศษสำหรับบุคคลนี้ การไม่ได้รับของขวัญในวันพิเศษเหล่านี้เป็นเรื่องที่เจ็บปวดอย่างยิ่งสำหรับบุคคลนี้

การให้ของขวัญต้องไม่จำกัดเฉพาะวันพิเศษเท่านั้น มันควรเป็นวิถีชีวิตที่ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ คู่สมรส พ่อแม่ หรือลูกของคนที่มีภาษารักพื้นฐานคือการได้รับของขวัญควรสร้างนิสัยในการมองหาของขวัญที่จะช่วยให้คนที่พวกเขารักจดจำได้ว่าตนเองมีคนคิดถึงและตนเป็นที่รัก

ภรรยาที่มีภาษารักพื้นฐานคือการได้รับของขวัญอาจรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความรักมากนักหากเธอคิดว่าสามีของเธอพยายามประหยัดค่าใช้จ่ายโดยการซื้อของบางอย่างให้กับเธอเป็นของขวัญซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องซื้ออยู่แล้ว บางทีเธออาจต้องการไม้กวาดอันใหม่ และเขาก็ให้เธออันหนึ่ง เป็นเรื่องดีสำหรับเธอที่จะมีไม้กวาดใหม่ แต่ให้สิ่งนั้นเป็นของขวัญก็ไม่ได้ช่วยให้เธอรู้สึกว่าจะได้รับความรักเลย

ของขวัญมีความสำคัญเมื่อแสดงให้เห็นว่าคุณคนนั้นเข้าใจและใส่ใจผู้รับ สิ่งนั้นมีความหมายที่สำคัญแม้เมื่อไม่จำเป็นต้องมีสิ่งนั้น ของขวัญมีความหมายที่สำคัญเมื่อมาจากการคิด ความพยายาม และการลงทุนจ่ายราคา

เด็กที่มีภาษารักพื้นฐานคือการได้รับของขวัญ เขาจะรู้สึกได้รับความรักมากขึ้นเมื่อพ่อซื้อไอศกรีมให้มากกว่าการที่พ่อจ่ายค่าเล่าเรียนให้เขา แม้ว่าใบเรียกเก็บเงินของโรงเรียนจะใหญ่กว่าและสำคัญกว่ามากก็ตาม แทนที่จะเรียกร้องให้สมาชิกในครอบครัวเห็นคุณค่าสิ่งที่คุณมอบให้เป็นประจำอยู่แล้ว ให้หาวิธีทำบางสิ่งบางอย่างที่พิเศษสำหรับพวกเขา

บางคนต้องให้ลูกหรือคู่ครองร้องขอทุกสิ่ง คนที่ประหยัดและไม่ค่อยซื้อของให้ตัวเองอาจพบว่าไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะใจกว้างและให้ของขวัญที่ดูเหมือนไม่จำเป็น เขาไม่ยอมให้สมาชิกในครอบครัวเริ่มคาดหวังว่าจะได้ของขวัญ แต่หากเขามีคู่ครองหรือลูกที่ให้ความสำคัญกับของขวัญ เขาควรพยายามเอาชนะแนวโน้มตามธรรมชาติของเขา เขาต้องพยายามมองเห็นของขวัญเหมือนกับที่คู่ครองและลูกเห็น คือของขวัญสำคัญและคุ้มค่า เมื่อให้ของขวัญ ให้เปล่า ๆ ให้อย่างมีความสุข!

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่ม อ่าน 2 โครินธ์ 9:6-9 ในพระคัมภีร์ตอนนี้ เปาโลกระตุ้นให้ผู้เชื่อชาวโครินธ์ที่จะให้ด้วยใจกว้างขวางแก่เพื่อนผู้เชื่อที่กำลังขัดสน จากพระคัมภีร์ตอนนี้ ขอให้พยายามระบุถึงแรงจูงใจห้าอย่างสำหรับการมีใจกว้างขวาง หลักการต่าง ๆ จากพระคัมภีร์ตอนนี้นำมาใช้กับครอบครัวของเราได้อย่างไรเกี่ยวกับการมีใจกว้างขวาง?

▶ การให้ของขวัญในครอบครัวของคุณเกิดขึ้นที่ไหน? คุณพบว่ามันเป็นสิ่งที่ทำได้ยากใหม่ในการแสดงความรักผ่านการให้ของขวัญ? ความยากนั้นคืออะไรและคุณจะทำอย่างไร?

ภาษารักอย่างที่ 4: การปรนนิบัติ

คนที่มีการรักพื้นฐานคือการปรนนิบัติจะรู้สึกได้รับความรักมากที่สุดเมื่อคนอื่นทำสิ่งต่าง ๆ ให้กับเขา การปรนนิบัติตอบสนองความต้องการในทางปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้อาจเป็นหรือไม่เป็นสิ่งที่คนนั้นไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเอง การปรนนิบัติอาจทำได้ง่าย ๆ เพียงแค่เอาเครื่องดื่มให้ใครสักคน อาจเป็นการดูแลยามเจ็บป่วย อาจเป็นการช่วยเหลือในสถานการณ์ที่ขัดสน

ในครอบครัวส่วนใหญ่ จะต้องใช้เวลายาวนานเมื่อสมาชิกในครอบครัวคนหนึ่งจำเป็นต้องได้รับการดูแลส่วนตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากครอบครัวมีความรักและการอุทิศตัวต่อคนนี้ พวกเขาจึงทำงานปรนนิบัติมากมายอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีการอุทิศเวลามากมายให้กับการปรนนิบัตินี้ แต่สมาชิกในครอบครัวก็

ควรจำไว้ว่าต้องแสดงความรักด้วยวิธีอื่น ๆ ที่มีความหมายมากกว่าด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากภาษารักพื้นฐานของบุคคลนี้ไม่ใช่การปรนนิบัติ

การปรนนิบัติบางอย่างกลายเป็นเรื่องปกติและสามารถถูกมองข้ามหรือไม่เห็นคุณค่าได้ง่าย ผู้หญิงจำนวนมากแสดงความรักผ่านการทำอาหารและการดูแลบ้านในแต่ละวัน ผู้ชายทำงานหาเลี้ยงครอบครัว หากคุณปรนนิบัติดูแลครอบครัวในชีวิตประจำวันเช่นนี้อยู่แล้ว คุณยังควรมองหาวิธีพิเศษในการปรนนิบัติสมาชิกในครอบครัวด้วยภาษารักพื้นฐานนี้

เมื่อภรรยาไม่สนใจความต้องการเล็ก ๆ น้อย ๆ ของสามี เธอก็ล้มเหลวในการสื่อภาษารักนี้ บางทีเธออาจคิดว่า “เขาหาน้ำดื่มให้ตัวเองได้” แต่ถ้าเธोजัดหาน้ำให้เขาดื่ม นั่นก็เป็นการแสดงความรักที่พิเศษต่อเขา ในทำนองเดียวกัน สามีก็ควรคำนึงถึงด้วย เมื่อเขาให้ภรรยาหยุดพักจากงานที่เธอทำเป็นปกติ การทำเช่นนี้จะเป็นการให้เกียรติต่อบทบาทของเธอและตระหนักว่างานของเธอต้องอาศัยความพากเพียรและมีความสำคัญ

สามีอาจรู้สึกว่าเขาทำงานมาพอแล้ว และภรรยามีหน้าที่ดูแลงานบ้านทั้งหมด เขาอาจคิดว่าเธอควรจะมีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ หากเขาสรุปว่างานที่บ้านอยู่ภายใต้ความมีเกียรติของเขา นั่นแสดงว่าเขาถือว่าผู้หญิงด้อยกว่าและสมควรทำงานที่ต่ำกว่า ผู้หญิงไม่ได้ด้อยกว่า งานบ้านก็ไม่ได้ต่ำด้อยกว่างานนอกบ้าน

ผู้ชายอาจรู้สึกว่าเขารับบทบาทเป็นคนรับใช้ (ต่ำกว่าภรรยาของเขา) เมื่อเขาช่วยทำงานบ้าน แต่นั่นไม่จริง ถ้าเขาอาสาช่วย เขาก็จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของงานและคุณค่าของบุคคลที่เขาช่วยเหลือ การปรนนิบัติของเขาให้เกียรติบุคคลที่ปกติเป็นคนทำงานนั้น และแสดงถึงความขอบคุณต่อพวกเขา ภรรยาของเขาจะไม่เห็นเขาเป็นคนรับใช้แต่เป็นคนที่น่าเคารพนับถือมากกว่า

ถ้าคนที่ช่วยเหลือทำแบบฝืนใจและไม่เต็มใจ พวกเขา ก็บอกเป็นนัยว่าถูกบังคับให้ช่วย การกระทำของพวกเขาในการปรนนิบัติไม่ได้สื่อสารถึงความรัก ถ้าพวกเขาปรนนิบัติด้วยใจยินดีและพยายามอย่างดีที่สุด นั่นแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเลือกที่จะปรนนิบัติด้วยความเต็มใจ เพราะไม่ได้มีใครบังคับพวกเขาให้ทำการปรนนิบตินั้น การปรนนิบัติด้วยความยินดีนี้สื่อสารความรักของพวกเขาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังช่วยให้พวกเขาได้รับความเคารพจากคนที่เป็นที่รักของพวกเขาด้วย

► เมื่อใดที่การปรนนิบัติครอบครัวของคุณยากที่สุด? การคิดถึงการปรนนิบัติว่าเป็นการแสดงความรักช่วยเปลี่ยนมุมมองของคุณอย่างไรบ้าง?

ภาษารักอย่างที่ 5: การสัมผัสทางกาย

คนที่มีความรักพื้นฐานคือการสัมผัสทางกายจะรู้สึกว่าได้ได้รับความรักมากที่สุดเมื่อพวกเขาได้รับการสัมผัสด้วยความรักจากสมาชิกในครอบครัว

มีหลายวิธีในการแสดงความรักใคร่ผ่านการสัมผัสทางกาย บางอย่างเหมาะสมสำหรับบางความสัมพันธ์ และในสภาพแวดล้อมบางอย่าง แต่กลับไม่เหมาะสมในความสัมพันธ์อื่น ๆ ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางประการ

- สวมกอดกัน
- โอบแขนด้านหลังหรือโอบไหล่ใครบางคน
- วางมือของคุณบนไหล่ของใครบางคน
- ตบหลังหรือไหล่ของใครบางคน
- นั่งด้วยกัน
- จับมือกัน
- จูบกัน
- นวดหลังให้

- อุ้มเด็ก
- สางผมหรือหวีผมให้เด็ก
- เอาใจใส่ดูแลด้วยความสุภาพอ่อนโยนเมื่อคนหนึ่งเจ็บป่วยหรือมีความอ่อนแออื่น ๆ ทางร่างกาย

การสัมผัสทางกายยังมีความหมายอย่างยิ่งเมื่อใครบางคนกำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก ในช่วงเวลาแห่งความโศกเศร้า ความเจ็บปวด ความเหงา หรือภาวะซึมเศร้า การกอดอาจมีความหมายกับคนที่มีความรักพื้นฐานคือการสัมผัสทางกายมากกว่าคำพูดหรือการปรนนิบัติ

สำหรับคนที่ความรักพื้นฐานคือการสัมผัสทางกาย สิ่งสำคัญคือ หากเป็นไปได้ ต้องแสดงความรักทางกายต่อไปแม้ว่าพวกเขาจะป่วยก็ตาม จำไว้ว่าความรักนั้นไม่มีเงื่อนไขและเสียสละตนเอง ผู้ที่เป็นพ่อใน ลูกา 15:20 กอดและจูบลูกชายที่กลับใจ แม้ว่าลูกชายจะหมั่น สกปรก และไม่น่ารักเลยในทุกด้าน

ความรักในการสัมผัสทางกายไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเสมอไป กิจกรรมทางเพศเป็นประเภทของการสัมผัส ความปรารถนาที่จะสัมผัสและได้รับการสัมผัสอาจกระตุ้นและแสดงออกในกิจกรรมทางเพศ แต่กิจกรรมทางเพศเพียงอย่างเดียวจะไม่เพียงพอสำหรับคนที่มีความรักพื้นฐานคือการสัมผัส

ความปรารถนาที่จะรู้สึกว่าจะได้รับความรักผ่านการสัมผัสทางกายอาจทำให้คน ๆ หนึ่งรู้สึกถูกล้อใจให้ทำกิจกรรมทางเพศอย่างผิดศีลธรรม เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพ่อแม่ที่จะต้องแสดงการสัมผัสทางร่างกายที่เหมาะสม การสัมผัสที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีเพศสัมพันธ์ ให้กับลูกชายและลูกสาวของตนอย่างเพียงพอเพื่อลูก ๆ ของพวกเขาจะได้รับการตอบสนองของความต้องการด้านการสัมผัสทางร่างกาย เด็กที่รู้สึกว่าจะได้รับความรักจะมีกำลังใจที่แข็งแกร่งกว่าในการต้านทานสิ่งล่อใจ

ความบาปของการสัมผัสทางกาย

คนที่มีความรักพื้นฐานคือการสัมผัสจะถูกลวงละเมิดโดยการกระทำที่หยาบคายต่อร่างกายเป็นพิเศษ การทู่ตีใครบางคนด้วยความโกรธ (กาลาเทีย 5:20) การตบหน้าใครบางคนเพื่อทำให้เขาอับอายขายหน้า

(มัทธิว 5:39) หรือทูปตีใครบางคนโดยใช้อำนาจหน้าที่อย่างมิชอบ (มัทธิว 24:48-49) เป็นความชั่ว (มัทธิว 24:48-49) นั้นเป็นความชั่วร้าย เนื่องจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เราจึงรู้ว่าพ่อแม่ไม่มีสิทธิทำร้ายลูกของตนเลย แม้เมื่อพวกเขาารู้สึกโกรธหรือหัวเสียก็ตาม พระเจ้ายังตรัสอีกว่าการทูปตีพ่อแม่เป็นความชั่ว (อพยพ 21:15)

การฝึกวินัยทางร่างกายเพื่อควบคุมลูกนั้นเป็นการเหมาะสม หากพ่อแม่ทำด้วยจิตวิญญาณแห่งความอ่อนโยน (โคโลสี 3:21) โดยมีจุดประสงค์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและสั่งสอนในความชอบธรรม สิ่งนี้ไม่เป็นบาป แต่เป็นข้อกำหนดของพระเจ้าสำหรับพ่อแม่ โดยทำให้พวกเขาสามารถช่วยกู้จิตวิญญาณของลูกได้ (สุภาพิต 13:24, สุภาพิต 19:18, สุภาพิต 29:15, ฮีบรู 12:5-7)

การผิดศีลธรรมทางเพศและการล่วงละเมิดทั้งหมด รวมถึงการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง (เลวีนิติ 20:11-12, 14) เป็นความชั่ว

ระบุถึงภาษารักพื้นฐานของคุณ

ผู้คนมักไม่ค่อยรับรู้ถึงภาษารักพื้นฐานของตัวเอง พวกเขาอาจไม่ได้คิดถึงวิธีที่พวกเขาแสดงความรักต่อผู้อื่นบ่อยที่สุด พวกเขาอาจไม่ตระหนักว่าคนอื่นทำอะไรที่ทำให้พวกเขารู้สึกว่าได้รับความรัก ขอให้ใช้เวลาสักครู่สะท้อนคิดถึงสิ่งที่คุณรู้เกี่ยวกับภาษารักห้าภาษา

▶ คุณแสดงความรักต่อผู้อื่นด้วยภาษารักอย่างไรได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด?

▶ อะไรคือภาษารักพื้นฐานและภาษารักรองลงมาของคุณ? ถ้าคุณติดขัดในการสังเกตการณ์แสดงความรักที่มีความหมายมากที่สุดสำหรับคุณแล้ว ขอให้พิจารณาคำถามต่อไปนี้ที่จะช่วยได้

- ตัวอย่างสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้คุณมีความสุขได้แก่อะไรบ้าง?
- ความทรงจำที่คุณชอบมากที่สุดคืออะไร?
- คุณบ่นเรื่องอะไร (แม้บ่นในใจก็ตาม)?

- อะไรที่ทำให้คุณรู้สึกเจ็บปวด?

ภาษารักห้าภาษากับลูกของคุณ

ทุกคนจำเป็นต้องได้รับการแสดงความรักในภาษารักทั้งห้าภาษาเป็นประจำ แต่นี่เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะกับลูก เพื่อให้ลูกมีความสุขและมีสุขภาพจิตที่ดี พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการบอกเล่าและแสดงให้เห็นอยู่เป็นประจำบ่อยครั้งว่าพวกเขาได้รับความรักจากพ่อแม่อย่างไม่มีเงื่อนไข เมื่อพ่อแม่แสดงความรักต่อลูกด้วยวิธีต่าง ๆ หลาย ๆ ครั้งในแต่ละวัน ก็เหมือนกับฝนที่โปรยลงมาบนดินแห่งจิตใจของลูก

อย่าสรุปเอาเองว่าลูกของคุณรู้และรู้สึกถึงความรักที่คุณมีต่อพวกเขา พวกเขาจะต้องเห็นความรักของคุณแสดงออกในภาษารักพื้นฐานและภาษารักอื่น ๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ

การกำหนดภาษารักพื้นฐานของลูก

เกร์รี่ แชพแมน และ โรส แคมป์เบลล์ เขียนแนวคิดเหล่านี้เกี่ยวกับวิธีที่คุณจะค้นพบภาษารักพื้นฐานของลูกของคุณ³⁵

1. สังเกตวิธีการแสดงความรักของลูกคุณต่อคุณ
2. สังเกตวิธีการแสดงความรักของลูกคุณต่อคนอื่น
3. ฟังสิ่งที่ลูกของคุณเรียกร้องบ่อยมากที่สุด
4. สังเกตว่าลูกของคุณบ่นเรื่องอะไรบ่อยที่สุด
5. ให้ลูกคุณเลือกระหว่างสองตัวเลือก

อาจเป็นไปได้ที่จะกำหนดภาษารักพื้นฐานของลูกได้ก่อนอายุห้าขวบ

³⁵ Dr. Gary Chapman and Dr. Ross Campbell, *The Five Love Languages of Children*, (Northfield Publishing, Chicago, 1997), 101-103

บันทึกพิเศษเกี่ยวกับภาษารักสำหรับลูก

เราจะไม่ลงรายละเอียดเกี่ยวกับภาษารักแต่ละภาษาที่นี่ เนื่องจากได้มีการพูดคุยกันในแต่ละภาษาไปแล้ว แต่เราจะสังเกตเพียงความหมายพิเศษบางประการและการประยุกต์ใช้ในการแสดงความรักต่อลูกเท่านั้น

คำพูดยืนยัน

เป็นเรื่องยากเป็นพิเศษที่จะยืนยันเมื่อมีคนทำผิดหรือทำงานได้ไม่ดีเป็นส่วนใหญ่ แต่หากคุณสามารถค้นหาบางสิ่งทีจริงใจและพูดยืนยันเรื่องนั้นได้ นั่นก็จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับลูก ๆ ของคุณและมีแนวโน้มมากขึ้นที่พวกเขาจะเติบโตได้

เวลาที่มีคุณภาพ

เป็นประโยชน์มากสำหรับครอบครัวที่จะใช้เวลากินข้าวด้วยกันอย่างน้อยวันละหนึ่งมื้อ และจดจ่อกับการไปมาหาสู่กันในช่วงเวลานั้น

ในครอบครัวที่มีลูกหลายคน เป็นเรื่องง่ายที่จะละเลยเวลาที่มีคุณภาพกับลูกแต่ละคน อย่างไรก็ตาม การจัดสรรเวลาไว้ทำอะไรพิเศษกับ

ลูก ๆ แต่ละคนจะช่วยให้พวกเขาารู้สึกถึงความรักที่คุณมีต่อพวกเขา การใช้เวลาร่วมกันยังช่วยให้พวกเขามีโอกาสที่ปลอดภัยในการแบ่งปันความคิดส่วนตัวที่พวกเขาอาจลังเลที่จะแบ่งปันต่อหน้าพี่น้องหรือสมาชิกครอบครัวคนอื่น ๆ

บ่อยครั้ง ลูก ๆ ก็ขอใช้เวลาตามลำพังกับพ่อหรือแม่อย่างมีคุณภาพ บางครั้งเวลาเข้านอน ลูก ๆ

อาจจะเปิดใจและอยากพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นภาระในใจ เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับพ่อแม่ที่จะใช้เวลาฟังลูกในช่วงเวลาเหล่านี้ หลายครั้งที่ลูกกำลังจัดการกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ และโดยการไปหาพ่อหรือแม่เป็นการส่วนตัว เขากำลังแสวงหาความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณ พ่อแม่มีโอกาพิเศษที่จะนำลูก ๆ มาหาพระเยซูในช่วงเวลาเหล่านี้

ในช่วงเวลาที่มีคุณภาพของคุณกับลูก ๆ ขอให้เรียนรู้ที่จะถามคำถามปลายเปิดซึ่งจะช่วยให้คุณเข้าใจว่าพวกเขาคิดอย่างไรและรู้สึกอย่างไร คำถามปลายเปิดไม่สามารถตอบด้วย “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” คำถามปลายเปิดไม่มีคำตอบเฉพาะเจาะจง คำถามปลายเปิดมักจะขึ้นต้นด้วย “ทำไม...” “อย่างไร...” หรือ “อะไร...” การเริ่มบทสนทนาปลายเปิดจะเริ่มต้นด้วยวลีเช่น “บอกพ่อ/แม่เกี่ยวกับ...” หรือ “ลูกคิดอย่างไรเกี่ยวกับ...”

ขณะที่ลูกตอบคำถามของคุณ อย่าลืมตั้งใจฟังคำตอบของพวกเขาและตอบอย่างเหมาะสม ในบางกรณีคุณจะต้องถามคำถามเพื่อติดตามผล ในบางครั้ง คุณจะต้องชี้แจงเพื่อให้แน่ใจว่าคุณเข้าใจสิ่งที่พวกเขาพยายามอธิบาย บางครั้งคุณควรยืนยันพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้หรือรู้สึก สิ่งสำคัญคือลูกต้องไม่รู้สึกเหมือนกำลังถูกสัมภาษณ์ แต่บทสนทนาต้องเป็นธรรมชาติ ความเอาใจใส่ของคุณจะช่วยให้คุณรู้สึกว่ามีคนรับฟัง เห็นคุณค่า และเป็นที่ยรัก

การสละเวลาเพื่อฟังลูกเล่าเรื่องจริง ๆ ยังช่วยสื่อสารความรักที่คุณมีต่อพวกเขาในแบบที่มีความหมายมากสำหรับพวกเขา การใช้เวลาเล่านิทานให้ลูกฟังหรืออ่านหนังสือให้พวกเขาฟังก็เป็นวิธีที่ดีในการแบ่งปันเวลาที่มีคุณภาพร่วมกัน

การเล่นเกมส์ด้วยกันหรือทำงานโครงการสนุก ๆ ด้วยกันก็เป็นอีกวิธีหนึ่งในการแบ่งปันเวลาที่มีคุณภาพกับลูก ๆ ของคุณ

พ่อแม่บางคนไม่ให้เวลาที่มีคุณภาพแก่ลูกอย่างเพียงพอ พวกเขาพยายามชดเชยสิ่งนี้ด้วยการมอบของขวัญให้ลูก ๆ ของขวัญไม่สามารถทดแทนเวลาที่มีคุณภาพได้ ลูกต้องการเวลาที่มีคุณภาพกับพ่อแม่ ไม่ว่าภาษารักพื้นฐานของพวกเขาจะเป็นแบบไหนก็ตาม ไม่มีของขวัญจำนวนใดที่จะทดแทนการใช้เวลากับลูก ๆ ของคุณได้

ของขวัญ

พ่อแม่หลายคนไม่ค่อยซื้อของเล่นหรือหนังสือน่าสนใจให้ลูก เพราะสิ่งเหล่านั้นดูเหมือนไม่จำเป็น สิ่งเหล่านั้นสามารถเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็กได้นอกจากจะเป็นการแสดงความรักแล้ว

การปรนนิบัติ

แนวคิดบางประการสำหรับการแสดงความรักต่อลูกด้วยการปรนนิบัติ

- เตรียมอาหารจานโปรดให้พวกเขาในวันเกิด
- ให้การดูแลอย่างอ่อนโยนเมื่อเขาป่วย
- ช่วยลูกทำโครงการโรงเรียน
- ทำงานบ้านกับลูกและแสดงความซาบซึ้งใจต่องานที่เขาทำ
- ทำบางสิ่งที่เป็นประโยชน์กับลูกเพื่อใครบางคนไม่ใช่เพื่อคนในครอบครัวของคุณ

การสัมผัสทางกาย

ทารกและเด็กเล็กทุกคนต้องสัมผัสความรักผ่านการสัมผัสทางกาย ทารกมีความต้องการในทางปฏิบัติ เช่น การได้รับอาหารและการเปลี่ยนผ้าอ้อม แต่พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการอุ้ม กอด ลูบไล้ และจูบด้วย การสัมผัสที่อ่อนโยนนี้สื่อสารถึงความรักในแบบที่พวกเขาารู้สึกและจำเป็นต่อสุขภาพทางอารมณ์และจิตใจของพวกเขา

การที่พ่อเล่นแบบกอดรัดพาดแห่ียงกับลูกก็สามารถเป็นการแสดงความรักได้ด้วย การแข่งขันไม่ควรเป็นการทำร้าย ครอบงำ ควบคุมไม่ได้ หรือทำให้โกรธ

ผลกระทบระยะยาวจากการกระทำและคำพูดของพ่อแม่

พ่อแม่ต้องทำตามแบบอย่างของพระเจ้าในการจัดการดูแลลูก ๆ พระองค์ดูแลลูก ๆ ของพระองค์ด้วยความรักที่สมบูรณ์แบบ เสียสละ และไม่มีเงื่อนไข พระองค์ตีสอน ปรับปรุงแก้ไข และฝึกฝนลูก ๆ ของพระองค์

เพราะความรักที่มีต่อพวกเขา (ฮีบรู 12:5-7) ในบริบทความสัมพันธ์แบบพ่อ/ลูก พระองค์ทำงานในชีวิตของผู้เชื่อเพื่อทำให้พวกเขาเป็นเหมือนพระองค์เอง (ฮีบรู 12:10-11)

เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมเมื่อความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกถูกกำหนดให้มีเงื่อนไขโดยอิงจากพฤติกรรมของลูกแน่นอนว่าการให้รางวัลเชิงบวกหรือการให้รับผลเสียจากพฤติกรรมเป็นส่วนที่เหมาะสมในการฝึกอบรมเด็ก แต่ไม่ควรให้ความรักหรือหยุดแสดงความรักเนื่องจากพฤติกรรม

หากลูกได้รับความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพ่อแม่อย่างเสมอต้นเสมอปลาย เขาจะเข้าใจและไว้วางใจในความรักที่พระเจ้ามีต่อเขาได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องยากมากขึ้นสำหรับคนที่ถูกทารุณกรรมหรือละเลยตั้งแต่ยังเป็นเด็กที่จะเข้าใจและวางใจในพระบิดาในสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรัก แม้หลังจากที่พวกเขาเติบโตขึ้นแล้วก็ตาม

ความเข้าใจของลูกเกี่ยวกับตนเอง โดยเฉพาะคุณค่าของพวกเขาในฐานะปัจเจกบุคคล มักจะมาจากสิ่งที่พวกเขาได้ยินและรับรู้จากผู้อื่นเสมอ การกระทำและคำพูดของพ่อแม่มีอิทธิพลมากที่สุด แต่ญาติและเพื่อนก็มีอิทธิพลอย่างมากเช่นกัน ไม่ว่าจะลูก ๆ จะได้รับการแสดงความรักอย่างที่พวกเขาต้องการหรือไม่ก็ตาม นั่นจะเป็นมีส่วนในการหล่อหลอมภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนเองของพวกเขา เมื่อความรักถูกระงับจากลูก หรือลูกต้องเจอกับการทำร้ายทางอารมณ์หรือทางร่างกาย สิ่งนี้ทำลายทัศนคติของพวกเขาในการมองเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งชีวิตของพวกเขา

คำพูดของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเองของลูก ยกตัวอย่างเช่น...

- **คำพูดยืนยัน:** “พ่อภูมิใจที่ลูกขยันอย่างมาก! พ่อรู้ว่าลูกทำได้!” นี่คือการบอกลูกว่าความพยายามนั้นมีคุณค่า และคุณเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนที่ประสบความสำเร็จ

- **คำพูดที่ทำลาย:** “แกมันขี้เกียจ ฉันทิ้งพาแกไม่ได้สักอย่าง!” นี่ทำให้ลูกเชื่อว่าพวกเขาขาดความสามารถในการเปลี่ยนแปลง ไม่มีเหตุผลที่พวกเขาควรพยายามเปลี่ยนหรือทำให้คุณเคารพนับถือ เพราะคุณถอดใจกับพวกเขาแล้ว นี่ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณได้ปฏิเสธพวกเขา
- **คำพูดยืนยัน:** “ไม่เป็นไรลูก เราทุกคนก็ผิดพลาดได้หมด เราก็เรียนรู้วิธีที่จะทำมันให้ดีขึ้นในครั้งหน้า” นี่เป็นการบอกลูกว่าความผิดพลาดนั้นไม่อันตราย ความรักที่คุณมีต่อพวกเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบ นอกจากนี้ยังเป็นการบอกลูกด้วยว่าพวกเขาควรคาดหวังที่จะเติบโตได้ มีเหตุผลสำหรับการพยายามต่อไป
- **คำพูดทำลาย:** “แกมันโง่ ชอบทำตัววุ่นวาย” นี่ทำให้เด็กเชื่อว่าพยายามไปก็สิ้นหวัง เป็นการสื่อสารได้ง่ายมากกว่าคุณค่าของพวกเขาขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบ และเนื่องจากพวกเขาชอบทำตัววุ่นวาย พวกเขาจึงไม่สามารถมีคุณค่าได้เลย พวกเขาจะไม่มีค่าพอที่จะเป็นที่รัก... สำหรับคุณหรือใคร ๆ

ความเข้าใจของลูกเกี่ยวกับตัวเองในฐานะบุคคล ถูกกำหนดโดยความรักที่ลูกสื่อสารหรือระงับไว้จากเขา เขาจะมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องหรือไม่ถูกต้องนั้นเกี่ยวเนื่องจาก ความสัมพันธ์ของเขากับพ่อแม่ ลูกที่ได้รับความรักอย่างดีสามารถเรียนรู้ที่จะรักผู้อื่นด้วยการยอมสละตนเองและความรักที่ไม่มีเงื่อนไข เขายังมีแหล่งเก็บความรักที่จะดึงออกมาให้ได้ด้วย

ความรักแท้คือเชื้อเพลิงทางอารมณ์สำหรับลูก ซึ่งเหมือนกันกับผู้ใหญ่

ผลประโยชน์ของถึงอารมณ์ที่เต็ม

มีหลายวิธีที่ลูกจะได้ประโยชน์จากการมีเชื้อเพลิงทางอารมณ์เต็มถึง เมื่อลูกรู้ว่าตนเองได้รับความรัก ลูกก็มีความเข้มแข็งและความมั่นคงที่จำเป็นต่อการเผชิญกับความท้าทายและการพัฒนาอย่างเหมาะสม

ลูกที่รู้ว่าตนได้รับความรักอย่างไม่มีเงื่อนไขย่อมมีความมั่นคงทางอารมณ์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงพร้อมที่จะ ยอมรับการฝึกวินัย การปรับปรุงแก้ไข และการชี้แนะจากพ่อแม่มากกว่าที่จะเป็นอย่างอื่น พวกเขายังสามารถต้านทานการล่อใจให้ทำบาปซึ่งเกิดจากแรงกดดันจากคนรอบข้างได้มากกว่า เพราะพวกเขามั่นใจ ในตัวตนของพวกเขาและไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ตัวเองกับผู้อื่น

ผู้หญิงที่มักจะจีบผู้ชายอาจประพฤติแบบนั้นเพราะกลัวว่าพวกเขาจะไม่ชอบเธอหรือมองเธอเป็นอย่างอื่น เด็กหญิงที่อายพวกเด็กผู้ชายก็อาจกลัวว่าพวกเขาจะไม่ชอบเธอถ้าเธอแสดงบุคลิกที่แท้จริงออกมา ลูกสาว ที่ได้รับคำยืนยันและความรักจากพ่อแม่มีแนวโน้มที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กผู้ชายด้วยวิธีที่ถูกต้องโดยไม่ต้อง ตามจีบหรืออาย พวกเขาเชื่อมั่นในตัวตนก็เพราะความรักจากพ่อ

ความรักแท้ที่ไม่มีเงื่อนไขของพ่อแม่ซึ่งแสดงออกมาบ่อยครั้งในภาษารักทั้งห้าภาษาช่วยปกป้องลูกจาก อันตรายมากมาย ลูกที่ได้รับความรักอย่างดีมักไม่แสวงหาความรักและความปลอดภัยจากผู้อื่นที่ตั้งใจจะ ทำร้ายพวกเขา

สรุปได้ว่ามีผลประโยชน์มากมายในการมีเชื้อเพลิงทางอารมณ์เต็มถังสำหรับลูก

- มีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับคุณค่าของคนและแหล่งที่มาของคุณค่านั้น
- มีความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับความพยายาม ความผิดพลาด การเติบโต และความรักที่ไม่มีเงื่อนไข
- มีความสามารถในการเรียนรู้ที่จะรักคนอื่นได้ดี
- มีความแข็งแกร่งและความมั่นคงในการเผชิญกับความท้าทายและการพัฒนาอย่างเหมาะสม
- มีความมั่นคงทางอารมณ์
- มีความสามารถในการยอมรับการฝึกวินัย การปรับปรุงแก้ไข และการชี้แนะ
- มีความสามารถที่จะปฏิเสธอิทธิพลในทางที่ผิดของเพื่อน ๆ
- ไม่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดจากความสัมพันธ์ในอนาคต

► คุณเคยเห็นว่าคนที่เป็นลูกได้รับประโยชน์จากการได้รับความรักที่ดีด้วยวิธีใดอีกบ้าง?

ข้อเสียของถึงอารมณ์ที่ว่างเปล่า

ลูก ๆ ที่ไม่รู้สึกรว่าได้รับความรักอาจต่อต้านคำแนะนำเพราะพวกเขาขาดแรงจูงใจที่จะทำให้พ่อแม่พอใจ หากไม่มีเชื้อเพลิงทางอารมณ์เต็มถึง ลูก ๆ หลายคนก็จะขาดการเชื่อมต่อในเชิงบวกที่เป็นความรักดีอย่างหนักแน่นต่อพ่อแม่ที่พยายามจะนำพวกเขา

ลูกที่มีถึงอารมณ์ว่างเปล่านั้นก็มีความเสี่ยงที่จะถูกล่วงละเมิดมากกว่าเด็กที่มีความสัมพันธ์ที่ดีและมีความรักกับสมาชิกในครอบครัว เนื่องจากการไม่รู้สึกรว่าได้รับความรักจึงทำให้พวกเขาแสวงหาความรักจากคนที่ต้องการใช้พวกเขาหรือทำร้ายพวกเขา

คุณสมบัติของครอบครัวที่เข้มแข็ง

ในบทเรียนเหล่านี้ เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษารักพื้นฐานห้าภาษา แม้ว่าบุคคลทั่วไปจะมีภาษารักพื้นฐานหนึ่งหรือสองภาษา แต่ทุกคนจำเป็นต้องได้รับความรักทั้งห้าวิธีเป็นประจำ ครอบครัวที่ดีคือครอบครัวที่แต่ละคนตั้งใจรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยคำพูดยืนยัน ใช้เวลาคุณภาพร่วมกัน ประณินบัติ และมอบสัมผัสแห่งความรักในทุก ๆ วัน การให้ของขวัญแก่กันอาจไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นทุกวันแต่ยังคงเป็นส่วนสำคัญของความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว

► ในครอบครัวของคุณแสดงความรักบ่อยครั้งที่สุดอย่างไร? มีการแสดงความรักด้วยภาษารักห้าภาษาใหม่? มีการแบ่งปันความรักต่อกันบ่อยแค่ไหน?

การศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาในเวลา 25 ปีกับ 14,000 ครอบครัว แสดงให้เห็นว่าครอบครัวที่ดี ประสบความสำเร็จ และสมดุลงำนวนมากที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันจะมีคุณสมบัติร่วมกันหก

ประการ³⁶ คุณสมบัติบางประการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับภาษารักต่างๆ ซึ่งดูเหมือนเป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการแสดงความรักที่แตกต่างกัน สตินเน็ต และ บีม ได้ระบุคุณสมบัตินี้หกประการและให้คำอธิบายสำหรับแต่ละประการดังนี้

1. **การอุทิศตัว** สมาชิกในครอบครัวที่เข้มแข็งอุทิศตัวต่อการส่งเสริมสวัสดิภาพที่ดีและความสุขของกันและกัน พวกเขาให้คุณค่าต่อความเป็นหนึ่งเดียวกันของครอบครัว
2. **เห็นคุณค่าและให้ความรัก** สมาชิกในครอบครัวที่เข้มแข็งแสดงการเห็นคุณค่าของกันและกันบ่อยครั้ง พวกเขาารู้สึกได้ว่าครอบครัวของพวกเขาเป็นครอบครัวที่ดี
3. **การสื่อสารเชิงบวก** สมาชิกในครอบครัวที่ดีจะมีทักษะการสื่อสารที่ดีและใช้เวลามากกับการพูดคุยกัน
4. **ใช้เวลาด้วยกัน** ครอบครัวที่เข้มแข็งใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณภาพในปริมาณเวลาที่มาก
5. **มีสภาพฝ่ายวิญญาณที่ดี** ไม่ว่าพวกเขาไปทำกิจทางศาสนาหรือไม่ ครอบครัวที่เข้มแข็งจะมีจิตสำนึกของความดีที่ยิ่งใหญ่หรือพลังในชีวิต ความเชื่อนั้นให้กำลังและวัตถุประสงค์แก่พวกเขา
6. **ความสามารถในการจัดการความเครียดและวิกฤติ** สมาชิกในครอบครัวที่เข้มแข็งสามารถมองเห็นความเครียดและวิกฤติเป็นโอกาสในการเติบโต

การประยุกต์ใช้ส่วนตัว

เราได้พิจารณาหลายสิ่งหลายอย่างในสองบทนี้ เราเริ่มต้นด้วยการอธิบายเกี่ยวกับความรักที่แท้จริง จากนั้นจึงรู้จักภาษาห้าภาษาซึ่งโดยปกติแล้วเป็นการสื่อสารถึงความรัก เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับถึงอารมณ์

³⁶ Dr. Nick & Nancy Stinnett and Joe & Alice Beam, *Fantastic Families: 6 Proven Steps to Building a Strong Family*, (Brentwood, TN: Howard Books, 2008)

และความจำเป็นที่สมาชิกในครอบครัวของเราจะต้องสัมผัสถึงความรักที่เรามีต่อพวกเขาด้วยภาษารัก
พื้นฐานของพวกเขา เราคุยกันว่าความแตกต่างทางบุคลิกภาพภายในครอบครัวสามารถทำให้เราเติบโตใน
ความรักได้อย่างไร

หลังจากนั้น เราได้สำรวจภาษารักทั้งห้าภาษาแบบเจาะลึก โดยดูตัวอย่างของแต่ละภาษา และความ
เสียหายที่เกิดขึ้นเมื่อแต่ละภาษาถูกละเลยหรือถูกละเมิด เราได้เรียนรู้ว่าลูก ๆ จะได้ประโยชน์อย่างไรจาก
การมีเชื้อเพลิงทางอารมณ์เต็มถัง และพวกเขาจะทุกข์ทรมานอย่างไรเมื่อถังของพวกเขาว่างเปล่า เราคุย
กันอย่างละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับการแสดงความรักต่อลูก ๆ ของเรา จากนั้นเราสังเกตเห็นว่าการฝึกใช้
ภาษารักทั้งห้าเชื่อมโยงกับคุณสมบัติทั่วไปหกประการของครอบครัวที่ดีได้อย่างไร

เมื่อเราสรุปบทเรียนเหล่านี้ เราจะอภิปรายร่วมกันถึงความรับผิดชอบส่วนตัวของคุณ อะไรที่คุณทำได้และ
อะไรที่คุณควรทำกับสิ่งที่คุณได้เรียนรู้แล้วนั้น

(1) การรักครอบครัวเป็นความรับผิดชอบของคุณ

คุณควรเต็มใจเปลี่ยนแปลงไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตามที่จำเป็นโดยไม่ต้องรอให้สมาชิกในครอบครัวรักคุณ
ความรักแท้ไม่รอจนกว่าอีกฝ่ายจะแสดงความรักต่อคุณ แต่รักแท้แสดงออกมาแม้อีกฝ่ายดูสมควรได้รับ
น้อยที่สุด เพราะความรักไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้รับควรจะได้รับหรือไม่

(2) การแสดงความรักอย่างดีที่สุดต่อครอบครัวด้วยวิธีที่มีความหมายมากที่สุดสำหรับพวกเขา นั้นเป็นความรับผิดชอบของคุณ

เป็นไปได้ว่าคุณจะต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษในการแสดงความรักด้วยภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาที่
ไม่ใช่ลักษณะธรรมชาติของคุณ ในตอนแรก การแสดงความรักบางอย่างอาจรู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ อึดอัด
หรือดูไร้สาระสำหรับคุณ

เรียนรู้ที่จะสังเกตโอกาสในการแสดงความรักต่อสมาชิกครอบครัวของคุณ ตื่นตัวต่อสิ่งที่สมาชิกในครอบครัวของคุณอาจต้องการในเวลาที่มีนั้น นี่คือตัวอย่างบางส่วนของภาษารักแต่ละภาษา

- **คำพูดยืนยัน:** คิดในใจว่า “_____ อาจรู้สึกไม่แน่ใจเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเพิ่งพูดไป แต่เขาก็พูดถูก ฉันต้องพูดอะไรบางอย่างเพื่อยืนยันเขา”
- **เวลาที่มีคุณภาพ:** ถามว่า “คุณอยากพูดเรื่องนี้ไหม?” แล้วหยุดทำสิ่งที่คุณทำอยู่ หันมาสนใจเขาเต็มที่ และแสดงภาษากายให้เห็นว่าคุณกำลังตั้งใจฟังอยู่จริง ๆ
- **ของขวัญ:** เมื่อคุณเอาของขวัญให้พวกเขา กับมือ ขอให้พูดว่า “ฉันเห็นสิ่งนี้และมันทำให้ฉันคิดถึงคุณ”
- **การปรนนิบัติ:** รีบเข้ามาและถามว่า “ฉันเอาสิ่งนั้นมาให้คุณได้ไหม?” หรือ “ฉันขอช่วยคุณทำสิ่งนั้นได้ไหม?”
- **การสัมผัสทางกาย:** ไปหาพวกเขาและพูดว่า “ดูเหมือนคุณจะโอบกอดได้นะ” ขณะที่คุณโอบแขนรอบตัวเขา

(3) คุณต้องรับผิดชอบสำหรับอารมณ์ของคุณ

พระเจ้าออกแบบคุณให้จำเป็นต้องอยู่ในความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น แต่ไม่ว่ามันจะเป็นไปได้หรือไม่ พระเจ้าเองเป็นแหล่งกำเนิดและความอิมใจสูงสุดของคุณ ครอบครัวของคุณไม่ใช่ผู้รับผิดชอบสูงสุดสำหรับสภาพอารมณ์ของคุณ พระเจ้ารักคุณอย่างสมบูรณ์แบบ แม้ว่าไม่มีใครอื่นจะรักอย่างนั้นได้ พระองค์สามารถเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปให้คุณได้ เมื่อคุณติดสนิทในความรักของพระองค์ (ยอห์น 15:9-11)

ครอบครัวของคุณอาจไม่แสดงความรักต่อคุณด้วยภาษารักพื้นฐานของคุณ บางทีพวกเขาอาจไม่รู้ถึงภาษารักพื้นฐานและความต้องการทางอารมณ์ของคุณ บางทีพวกเขาขาดแรงจูงใจในการแสดงความรัก

ต่อคุณด้วยวิธีที่มีความหมายมากที่สุดสำหรับคุณ คุณอาจอธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่าคุณจะรู้สึกว่าจะได้รับความรักมากที่สุดได้อย่างไร แต่คุณไม่อาจทำให้พวกเขาเลือกแสดงความรักต่อคุณด้วยวิธีนั้น

บางทีครอบครัวของคุณกำลังแสดงความรักต่อคุณด้วยวิธีอื่น ๆ เมื่อคุณตระหนักถึงภาษารักต่าง ๆ คุณจะเริ่มต้นสังเกตวิธีการที่ครอบครัวกำลังแสดงความรักต่อคุณอยู่ ขณะที่คุณเปลี่ยนพวกเขาไม่ได้ คุณสามารถเลือกยอมรับการแสดงความรักของพวกเขาและแสดงให้เห็นว่าคุณมองเห็นคุณค่าของความรักนั้น

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอขอบคุณพระองค์ที่ให้ครอบครัวแก่ลูก ขอช่วยลูกให้เห็นคุณค่าพวกเขาแต่ละคนอย่างที่ถูกควรทำ และให้ลูกบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขาแต่ละคน

ขอขอบคุณพระองค์สำหรับโอกาสเพื่อพิจารณาวิธีการต่าง ๆ ที่ลูกสามารถแสดงความรักต่อครอบครัวของลูก ขอช่วยลูกให้เรียนรู้ที่จะเป็นเหมือนพระเยซู คือใช้เวลาของลูก อารมณ์ และพลังฝ่ายกายภาพ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่ออวยพรกับหัวใจครอบครัวของลูก ขอช่วยลูกให้ถ่อมใจ เพื่อลูกจะให้ความต้องการของพวกเขาเป็นลำดับความสำคัญแรกแทนที่จะเป็นของลูกเอง ขอช่วยลูกให้ตระหนักถึงโอกาสที่จะแสดงความรักต่อแต่ละคนในครอบครัวของลูกด้วย

พระองค์เปิดเผยให้ลูกเห็นแล้วว่ารักแท้คืออะไร พระองค์คาดหวังให้ลูกสร้างการอุทิศตัวอย่างเดียวกันเพื่อจะรักครอบครัวที่พระองค์สร้างไว้ให้ลูก ลูกเลือกที่จะรักคุ้มครอง รักลูก ๆ ด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและยอมเสียสละตัวเอง ขอให้พระคุณและพระเมตตาแก่ลูกสำหรับด้านต่าง ๆ ที่ลูกล้มเหลว ขอให้ความสามารถแก่ลูกเพื่อจะรักพวกเขาอย่างที่ถูกสมควรรัก

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

- (1) คิดถึงภาษารักพื้นฐานของคุณครูและของลูกแต่ละคนของคุณ เขียนชื่อสมาชิกในครอบครัวของคุณ จากนั้นเขียนภาษารักพื้นฐานหนึ่งหรือสองอย่างของแต่ละคน
- (2) การแสดงความรักอย่างไรหน่าจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากกว่าในส่วนของคุณ? ทำเครื่องหมายตรงภาษารักนั้น เขียนแนวคิดบางอย่างสำหรับวิธีต่าง ๆ ที่คุณจะเริ่มแสดงความรักอย่างตั้งใจให้กับครอบครัวของคุณ
- (3) พิจารณาถึงวัฒนธรรมของคุณ โดยเฉพาะในกลุ่มสังคมของคุณเอง เขียนรายการภาษารักห้าภาษา ในวัฒนธรรมของคุณ ภาษารักแต่ละอย่างแสดงให้เห็นอย่างไร? มีอย่างไรในห้าภาษาที่มักจะถูกละเลยไหม? มีวิธีการใดที่เจาะจงที่กลุ่มสังคมของคุณจะสามารถแสดงความรักได้ดีขึ้นจากปกติที่เป็นอยู่ในวัฒนธรรมของคุณ? เขียนคำตอบของคำถามเหล่านี้มาหลายย่อหน้า

บทที่ 10

ปัญหาเรื่องการไม่มีลูก

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจและตอบสนองต่อการเป็นหมั้นจากมุมมองของพระคัมภีร์
- (2) ให้คุณค่าแต่ละบุคคลในฐานะผู้ฝังพระฉายของพระเจ้า

ความเศร้าโศกของบุษบา

บุษบาเกิดในประเทศแถบเอเชีย เธอมีความสุขเมื่อแต่งงานกับนักธุรกิจหนุ่ม และทั้งคู่คาดหวังว่าจะมีความสุขในชีวิตด้วยกัน หลายปีผ่านไป บุษบาไม่มีลูก แพทย์บอกว่าบุษบาจะมีลูกไม่ได้ สามีของเธอเสียใจและโกรธมาก ในที่สุดเขาก็ตัดสินใจหย่าบุษบาและแต่งงานกับผู้หญิงคนอื่น เวลานี้บุษบาแก่แล้ว เธออาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ ตามลำพังและไม่มีญาติพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของเธอ เนื่องจากเธอนับถือศาสนาพุทธ เธอจึงหวังว่าสักวันหนึ่งในชีวิตข้างหน้าเธอจะมีลูกและความอับอายของเธอจะหมดไป

► ถ้าคุณเป็นศิษยาภิบาลอยู่ในชุมชนเดียวกันกับบุษบา คุณจะพูดอะไรกับเธอ? มีคำสอนอะไรของคริสเตียนที่จะให้แก่บุษบา?

ในบทเรียนนี้เราจะพิจารณามุมมองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับปัญหาเรื่องการไม่มีลูก

ลูกและโปรแกรมการอวยพรของพระเจ้า

ทันทีทันใดหลังจากพระเจ้าสร้างมนุษย์ชายหญิงคู่แรก พระองค์บอกให้พวกเขามีลูกดกทวีจนเต็มแผ่นดิน (ปฐมกาล 1:28)

ในพันธสัญญาเดิม บางครั้งพระเจ้าสัญญาถึงพระพรที่ไม่ใช่สำหรับบุคคลหนึ่งแต่สำหรับชนรุ่นมากมายในครอบครัว ยกตัวอย่างเช่น พระเจ้าสัญญาว่าจะอวยพรอับราฮัมโดยที่การอวยพรนั้นจะไม่ได้มาถึงอับราฮัมผู้เดียว แต่ต่อไปยังชนรุ่นต่าง ๆ ด้วย พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมว่าเชื้อสายของเขาจะมากมายมหาศาลเหมือนเม็ดทรายในทะเล ลูกชายของอับราฮัมคืออิสอัคได้เกิดมาอย่างอัศจรรย์ จากนั้นเมื่อครอบครัวทวิจำนวนมากขึ้นในแต่ละชนรุ่น จำนวนที่เพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จ

ในอพยพ 23:25-27 พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลว่าพระองค์จะอวยพรพวกเขาเมื่อพวกเขาก้าวเข้าสู่ดินแดนใหม่ พระเจ้าสัญญากับอิสราเอลว่าพระองค์จะอวยพรอาหารของพวกเขา ขจัดความเจ็บป่วย ไม่ให้เป็นหมันหรือแท้งบุตร และทำลายศัตรูของพวกเขา คำสัญญาเหล่านี้ขึ้นอยู่กับการเชื่อฟังของอิสราเอล และพระเจ้าอธิบายข้อกำหนดของพระองค์ (เช่น คำบัญชาในอพยพ 23:32) คำสัญญานี้ให้ไว้กับชนชาติไม่ใช่ว่าทุกคน บุคคลจะได้รับผลกระทบจากการเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังของชนชาติ ตัวอย่างเช่น คน ๆ หนึ่งอาจป่วย หรือผู้หญิงคนหนึ่งอาจไม่มีลูก ไม่ใช่เพราะบาปของตนเอง แต่เพราะพวกเขาอยู่ในชนชาติที่ไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ดังนั้นผู้หญิงที่ไม่มีลูกจึงอาจไม่ได้ทนทุกข์เพราะรับผลจากบาปของเธอเอง

เฉลยธรรมบัญญัติ 7:12-15 เป็นตอนที่พระเจ้าสัญญาต่อชนชาติอิสราเอล จะมีความเจริญรุ่งเรือง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ และไม่มีสัตว์เป็นหมัน ข้อ 12 กล่าวว่าชนอิสราเอลจะได้รับพระพรเหล่านี้หากพวกเขาเชื่อฟังพระเจ้า เพราะพระเจ้าทำพันธสัญญากับบรรพบุรุษของพวกเขา บุคคลหนึ่งในอิสราเอลอาจมีฐานะยากจนหรือผู้หญิงอาจไม่มีลูก หากชนชาตินี้ไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า

เด็ก ๆ มีความสำคัญต่อแผนการของพระเจ้าสำหรับผู้คนของพระองค์ ในส่วนอื่น ๆ ของหลักสูตรนี้ เราพูดถึงถึงวิธีที่เด็กควรได้รับคุณค่าเพราะพวกเขาถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า เด็กทุกคนมีคุณค่าและควร

ได้รับการปฏิบัติด้วยความรักและความเอาใจใส่ อย่างไรก็ตาม บางครั้งผู้คนที่รู้สึกว่าเด็กมีคุณค่าเพราะเขาสามารถรักษาครอบครัวให้เข้มแข็งได้ในอนาคต บางครั้งคนเป็นพ่อเห็นคุณค่าของลูก ๆ เพราะพวกเขาเป็นส่วนที่ขยายอัตลักษณ์ของเขา เราต้องจำไว้ว่าพระเจ้าให้ลูกมาเพื่อวัตถุประสงค์ของพระองค์เอง (มาลาคีย์ 2:15)

► ในกลุ่มควรพิจารณาพระธรรมสดุดี 127:3-5 ร่วมกันในขณะที่ให้บางคนอ่านออกเสียง

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกว่าลูกเป็นพระพรจากพระเจ้า พวกเขาเป็นเหมือนมรดกที่พระเจ้าอวยพร พวกเขาเป็นรางวัลจากพระเจ้า พวกเขาเป็นการปกป้องและความมั่นคงในอนาคตของครอบครัว

พระพรสองประการที่บางครั้งพูดถึงร่วมกันในพระคัมภีร์คืออายุยืนยาวและได้เห็นหลาน ๆ โยบได้รับพรเพราะเขามีลูกสิบคนและมีอายุยืนยาวพอที่จะเห็นสี่ชั่วอายุคน (โยบ 42:13, 16) พระพรของสดุดี 128:6 คือของขวัญแห่งการมีชีวิตอยู่จนได้เห็นลูกหลานของคุณ

พระเจ้าอวยพรครอบครัวโยนาห์ด้วยพระสัญญาว่าจะมีชายคนหนึ่งเป็นผู้นำครอบครัวรุ่นต่อไปเสมอ (เยเรมีย์ 35:19) พระเจ้าสัญญากับครอบครัวของกษัตริย์ดาวิดว่าพวกเขาจะมีชายคนหนึ่งนั่งบนบัลลังก์ตลอดไป (2 ซามูเอล 7:16)

ดังนั้นเราจึงเห็นว่าพระพรของพระเจ้าสำหรับครอบครัวมักจะรวมถึงลูก ๆ ด้วย และการมีลูกเป็นวิธีที่พระพรของพระเจ้าจะขยายไปสู่คนรุ่นต่อไป

ความเข้าใจตามหลักการพระคัมภีร์เรื่องการไม่มีลูก

การไม่มีลูกในบางกรณีอาจหมายความว่าพระเจ้าสาปแช่งครอบครัวนั้น พระคัมภีร์บอกเราถึงกรณีที่พระเจ้าสาปแช่งครอบครัวด้วยการให้เป็นหมัน ตัวอย่างเช่น เนื่องจากกษัตริย์อาบีเมเลคทำผิด พระเจ้าจึงปิดครรภ์ของผู้หญิงทุกคนในครัวเรือนของเขาเพื่อไม่ให้มีลูกจนกว่าเขาจะแก้ไขตัวเองให้ถูกต้อง (ปฐมกาล 20:18) ผู้หญิงเหล่านั้นไม่ใช่คนผิด แต่พวกเขาได้รับผลของบาปที่กษัตริย์เป็นคนทำ

หลังจากอาดัมและเอวาทำบาป พระเจ้าตรัสว่าโลกจะได้รับผลกระทบจากบาปของพวกเขา คำสาปแห่งรวมถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีปัญหา ความเจ็บปวดและความโศกเศร้าในการคลอดบุตร การทำงานที่ยากลำบาก หากินบนแผ่นดินด้วยความทุกข์ลำบาก และสุดท้ายก็คือความตาย (ปฐมกาล 3:14-19) มนุษย์ทุกคนนับตั้งแต่อาดัมต้องพบกับคำสาปแห่งตั้งแต่แรกเกิด แม้กระทั่งก่อนที่ส่วนตัวของจะทำบาปใดๆ ด้วยซ้ำ แม้แต่พระเยซูผู้ไม่มีบาปเลย ยังได้เข้าสู่การทรงสร้างด้วยร่างกายมนุษย์ที่แบกรับสภาพต่าง ๆ ของคำสาปแห่ง ดังนั้นเราจึงไม่ควรพูดว่าความทุกข์ทรมานของใครเป็นเพราะบาปของเขาเอง เราทุกคนทุกวัยมีความเจ็บป่วย เราทนทุกข์ในหลาย ๆ ด้าน และสุดท้ายก็ตาย ปัญหาเหล่านี้ทั้งหมดรวมถึงปัญหาเรื่องการมีลูก ล้วนเป็นผลมาจากบาปที่อาดัมทำเป็นครั้งแรก

นอกจากบาปดั้งเดิมของอาดัมแล้ว เรายังได้รับผลกระทบจากบาปของบรรพบุรุษของเราด้วย เพราะการกระทำของพวกเขาสร้างสังคมที่เราเกิดมา เราได้รับผลกระทบจากบาปของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติของเรา ผู้เชื่อทุกหนทุกแห่งในโลกต้องอดทนต่อสภาวะต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคมที่พวกเขาไม่ได้เป็นคนควบคุม ครอบครัวอาจประสบกับความยากจนเพราะพวกเขาอยู่ในสถานที่ที่มีอิสระและโอกาสเพียงเล็กน้อย ทารกสามารถเกิดมาพร้อมกับความบกพร่องทางร่างกายได้แม้ว่าเขาจะไม่ได้เลือกที่จะทำบาปก็ตาม (ยอห์น 9:1-3)

พระเจ้าไม่ได้ตัดสินใจเกี่ยวกับการให้มีลูกด้วยเหตุผลที่เราเข้าใจได้ บางครั้งคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในบาปแห่งความประมาทและการกบฏก็มีลูกหลายคน และไม่ได้เลี้ยงดูพวกเขาในลักษณะที่ถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า (สดุดี 17:14) บางครั้งผู้เชื่อสัตย์ซื่อแต่ไม่มีลูก แน่ใจว่าเราไม่ควรสรุปว่าเป็นเพราะบาปของคนใดคนหนึ่ง ที่ส่งผลทำให้ไม่มีลูก

เรารู้ว่าพระเจ้าสามารถแทรกแซงด้วยการรักษาและอวยพรได้ทุกเมื่อตามที่พระองค์เลือก แต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้เชื่อต้องอดทนต่อสภาพต่าง ๆ ของโลก เรารอคอยด้วยเชื่อวางใจเกี่ยวกับเวลาที่พระเจ้าจะสร้างสิ่งทรงสร้างของพระองค์ขึ้นมาใหม่ (โรม 8:18-23)

เรารู้ว่าพระเจ้าสามารถแทรกแซงการรักษาและพระพรได้ทุกเมื่อที่เขาเลือก แต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้เชื่อจะอดทนต่อสภาพของโลก เรารอคอยด้วยศรัทธาถึงเวลาที่พระเจ้าจะทรงสร้างพระองค์ขึ้นมาใหม่ (โรม 8:18-23)

มันไม่ยุติธรรมเลยที่จะตำหนิผู้หญิงเรื่องไม่มีลูก รวากับว่าเป็นเพราะบาปของเธอเองทำให้เกิดคำสาปแช่งในทำนองเดียวกัน เมื่อทารกในครรภ์เสียชีวิตก่อนเกิด ความตายมักจะไม่ได้เกิดจากการกระทำของแม่ แต่ทุกคนต้องทนทุกข์หลายรูปแบบเพราะบาปของอาดัม บาปของผู้อื่น และสภาพทั่วไปของโลกนี้ เนื่องจากทุกคนทำบาป มนุษยชาติจึงร่วมรับความผิดต่อสภาพของโลก ซึ่งแต่ละคนต้องทนทุกข์ในรูปแบบที่เจาะจงแตกต่างกันไป

การอัศจรรย์ของพระเจ้า

พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้าเมื่อพระองค์รักษาโรคและทำการอัศจรรย์อย่างอื่น ตลอดประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เราเห็นตัวอย่างการอัศจรรย์ของพระเจ้ามากมายที่ทำเพื่อคนของพระองค์

พระเจ้าต้องการให้เราใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและปราศจากความทุกข์ทรมานในโลกที่สวยงาม (ปฐมกาล 1:28, 31, 1 ทิโมธี 6:17) อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญอันดับแรกของพระเจ้าคือการช่วยเราให้พ้นจากบาปเพื่อเราจะได้มีความสัมพันธ์นิรันดร์กับพระองค์ ความรอดของคนบาปต้องใช้เวลาเพราะผู้คนที่ต้องตัดสินใจที่จะกลับใจใหม่และเชื่อ ถ้าพระเจ้ายุติความทุกข์ทรมานทั้งหมดตอนนี้ ก็จะมีเพียงไม่กี่คนที่กลับใจใหม่ เพราะพวกเขาจะไม่เข้าใจถึงความชั่วร้ายของความบาป ดังนั้นในเวลานี้ ความทุกข์ทรมานโดยทั่วไปจะต้องดำเนินต่อไปในขณะที่ชาวประเสริฐได้รับการประกาศไปทั่วโลก เราไม่สามารถคาดหวังว่าการอัศจรรย์จะแก้ปัญหาทั้งหมดของเราและขจัดความทุกข์ทรมานทั้งหมดของเราออกไปได้ แม้ว่าพระเจ้าจะทำการอัศจรรย์เพื่อเราเป็นครั้งคราวก็ตาม ในที่สุดความทุกข์ทรมานทั้งหมดจะสิ้นสุดลงสำหรับคนที่เข้ามา

มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่ในระหว่างนี้ พระเจ้าโคกเศร่าร่วมกับเราในความทุกข์ทรมานของเรา (ยอห์น 11:35) และพระองค์หนุนใจเราในหลายทาง (2 โครินธ์ 1:3-7)

หนึ่งในการอัศจรรย์ของพระเจ้าคือการทำให้หญิงที่ไม่มีลูกกลายเป็นแม่ของลูกคนหนึ่งได้ (สดุดี 113:9)

พระคัมภีร์บันทึกไว้อย่างน้อยหกครั้งเมื่อพระเจ้าให้ลูกชายแก่ผู้หญิงที่ไม่มีลูก แม้ว่าพระเจ้าจะกระทำการอัศจรรย์เช่นนี้หลายครั้ง แต่มีหกครั้งนี้ที่ถูกบันทึกเอาไว้เพราะคนเหล่านี้ที่เป็นลูกต่างมีความสำคัญในประวัติศาสตร์ อีสอัคเกิดจากซาร่าห์ (ปฐมกาล 21:1-3) ยาโคบและเอซาวเกิดจากเรเบคาห์ (ปฐมกาล 25:21, 25-26) โยเซฟเกิดจากราเชล (ปฐมกาล 30:22-24) แซมสันเกิดจากภรรยาของมาโนอาห์ (ผู้วินิจฉัย 13:2-3, 24) ซามูเอลเกิดจากฮันนาห์ (1 ซามูเอล 1:20) ยอห์นเกิดจากเอลีซาเบธ (ลูกา 1:13, 57)

ในแต่ละกรณีของทั้ง 6 กรณีนี้ คู่สมรสพบกับความโศกเศร้าเพราะภรรยาไม่มีลูก จากบันทึกในพระคัมภีร์พระเจ้าไม่ได้ตำหนิใครเลยเรื่องการไม่มีลูกของผู้หญิงนั้น พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าไม่พอใจพ่อแม่คนใดคนหนึ่ง ลูกา 1:5-7 กล่าวว่าเศคาริยาห์และเอลีซาเบธเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เชื้อฟังพระบัญญัติของพระองค์อย่างครบถ้วน แต่คนทั้งสองก็ไม่มีลูกจนถึงวัยชรา ไม่มีบันทึกไว้เลยว่าพ่อแม่คนใดในหกกรณีนี้ที่กลับใจใหม่หรือสารภาพบาปขณะอธิษฐานขอการอัศจรรย์ คำตรัสของพระเจ้าต่อพ่อแม่ก็ไม่ได้กล่าวถึงเหตุผลใด ๆ ว่าทำไมพวกเขาถึงไม่มีลูก กรณีเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความจริงที่ว่า ไม่ควรมีใครถูกตำหนิว่าเขาผิดจากการที่ไม่มีลูกนั้น

เป็นการเหมาะสมสำหรับเราที่จะอธิษฐานขอพระเจ้าอวยพรให้มีลูก แต่ทำที่สุดแล้ว เราต้องยอมรับการตัดสินใจของพระเจ้า เราไม่ควรสรุปเองว่าเป็นความประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้มีลูกในทุกกรณี เหมือนที่พระเจ้าไม่ได้อธิษฐานความเจ็บป่วยทุกกรณีหรือเอาความทุกข์ทรมานทุกอย่างออกไป

อัศจรรย์ปาโลอธิษฐานสามครั้งเกี่ยวกับบางสิ่งที่คุณกล่าวว่าเป็นเหมือนหนามในเนื้อ (2 โครินธ์ 12:8-10) เราไม่รู้ว่ามีปัญหาเฉพาะเจาะจงคืออะไร แต่ดูเหมือนว่าเป็นปัญหาทางกายภาพ นั่นเป็นสิ่งที่เขาหวังว่าพระ

เจ้าจะเปลี่ยนแปลง เขาก็อธิษฐานขอการอัศจรรย์ พระเจ้าบอกเขาว่าแทนที่จะเอาหนามออกไป พระองค์จะให้พระคุณที่ยิ่งใหญ่กว่าความอ่อนแอ นั้น เปาโลกล่าวว่าความอ่อนแอที่เจาจะจงนี้จะถวายเป็นเกียรติแต่พระเจ้า เพราะมันช่วยให้เขาสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เปาโลกล่าวต่อไปว่าเขาจะมีความสุขกับความอ่อนแอและความทุกข์ทรมาน เพราะสิ่งเหล่านั้นจัดเตรียมสภาพที่ทำให้พระเจ้าได้รับเกียรติ

อัศจรรย์ที่เปาโลเป็นคนมีความเชื่อวางใจอย่างมาก แต่เขาไม่ได้รับการอัศจรรย์ตามที่เขาค้นหาเสมอไป เขาขอรับความประสงค์ของพระเจ้า แม้ว่าเราจะชอบการอัศจรรย์ที่เป็นการถวายเป็นเกียรติพระเจ้าเสมอ แต่เราต้องยอมรับการตัดสินใจของพระเจ้า บางครั้งพระองค์จะได้รับเกียรติมากขึ้นโดยการทำงานผ่านความอ่อนแอของเรา

► ยกตัวอย่างช่วงเวลาเมื่อพระเจ้าแสดงการเอาใจใส่ในชีวิตของคุณโดยไม่ได้ทำการอัศจรรย์อย่างที่คุณหวังไว้

การตอบสนองทางวัฒนธรรมต่อการไม่มีลูก

วัฒนธรรมไม่ได้เหมือนกันหมดในเรื่องการให้คุณค่ากับลูก ในบางประเทศครอบครัวต้องการมีลูกหลายคน ลูกหลายคนสามารถช่วยงานที่เป็นภาระสนับสนุนครอบครัวได้ สมาชิกของครอบครัวขยายที่มีลูกพี่ลูกน้องลุง และคนอื่นๆ จะปกป้องและดูแลสมาชิกเมื่อจำเป็น ภรรยาแต่ละคนในครอบครัวขยายต้องการเพิ่มสมาชิกครอบครัวด้วยการมีลูก ผู้ชายคนที่มีลูกหลายคนโดยเฉพาะถ้ามีลูกชาย เขาจะเป็นคนสำคัญในครอบครัวขยาย ครอบครัวถูกคาดหวังให้ดูแลสมาชิกที่เป็นผู้สูงอายุในครอบครัว

ในประเทศอื่น ๆ ครอบครัวส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่หรือในเขตเมืองซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการทำงานของพ่อแม่ ในเมืองใหญ่นั้น ลูก ๆ ไม่ค่อยสามารถช่วยสนับสนุนครอบครัวได้ ลูก ๆ อาจมีค่าใช้จ่ายสูงในการสนับสนุนและการศึกษา เมื่อเวลาผ่านไป เนื่องจากครอบครัวอาศัยอยู่ในเมืองมาหลายชั่วอายุคน พวกเขาจึงอาจต้องการลูกน้อยลง ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในเมืองจำนวนมากต้องการมีลูกเพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น

คุณค่าของลูกมีอย่างมากในหลายวัฒนธรรม จนกระทั่งคู่สมรสทุกคู่ต้องมีลูกเพื่อจะรู้สึกได้รับความเคารพ และมีคุณค่า ผู้หญิงที่ไม่มีลูกรู้สึกว่าเธอกำลังล้มเหลวในบทบาทที่สำคัญที่สุดของเธอ ผู้หญิงที่ไม่เคยแต่งงานรู้สึกละอายใจเพราะเธอไม่มีลูกและไม่ได้ถูกเลือกให้เป็นภรรยาของใคร

ในหลายวัฒนธรรม ครอบครัวต้องการมีลูกชายเพื่อจะเป็นผู้นำและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวในรุ่นต่อไป ลูกสาวมีค่าน้อยกว่ามาก เด็กทารกผู้หญิงอาจถูกทำแท้งหรือทอดทิ้ง บางประเทศกำหนดให้การค้นหาเพศของทารกในครรภ์ล่วงหน้าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เนื่องจากมีครอบครัวจำนวนมากที่ฆ่าลูกสาวตั้งแต่ออยู่ในครรภ์ เราได้จากพระคัมภีร์ว่าเด็กผู้หญิงมีศักดิ์ศรีและคุณค่าเท่ากับเด็กผู้ชาย เพราะพวกเขาถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:27) ดังนั้นครอบครัวที่ติดตามพระคริสต์จึงควรให้ความสำคัญกับทั้งลูกชายและลูกสาวอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอะไรจะเป็นเรื่องปกติในวัฒนธรรมของพวกเขาก็ตาม

ถ้าหากครอบครัวมีความต้องการที่จะภูมิใจในตัวลูกอย่างมาก พวกเขาอาจปฏิเสธทารกที่พิการทางร่างกายหรือจิตใจ ในบางประเทศ เด็กพิการจำนวนมากต้องอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าเพราะพ่อแม่ไม่ต้องการพวกเขา การปฏิบัติต่อเด็กเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผิด เพราะพวกเขาถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า และมีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงความสามารถหรือข้อจำกัดของพวกเขา

ในบางวัฒนธรรม การมีสามีภรรยาหลายคนขึ้นอยู่กับคุณค่าของลูก ผู้ชายต้องการเพิ่มจำนวนลูกด้วยการมีภรรยาหลายคน พระคัมภีร์บอกเราว่าแผนการของพระเจ้าคือการที่ผู้ชายจะมีภรรยาคนเดียว (ปฐมกาล 2:22-24, 1 ทิโมธี 3:2)

พันธสัญญาเดิมบันทึกช่วงเวลาที่ยกย่องการใช้ให้สามีเพื่อจะได้มีลูก ภรรยาได้รับสถานะจากลูกของคนรับใช้ของเธอ ราเชลและเลอาห์ภรรยาของยาโคบ ต่างก็ยกย่องสาวใช้คนหนึ่งให้กับยาโคบเพื่อให้ได้รับสถานะผ่านการมีลูกมากขึ้น

การใช้คนรับใช้เพื่อการเพิ่มจำนวนลูกทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ซารายยกฮาการให้กับอับราฮัม โดยคาดหวังว่าสถานะของเธอจะดีกว่าถ้าฮาการมีลูก (ปฐมกาล 16:2-6) ฮาการตั้งครรรค์และรู้สึกเหนือกว่าซาราย ซารายลงโทษเธออย่างรุนแรง โดยพยายามสร้างสิทธิอำนาจของตัวเองขึ้นมา

เลเลียเกิดในประเทศแอฟริกาตะวันตก หลังจากแต่งงานได้สามปีเธอก็ยังไม่มีลูก ในวัฒนธรรมของเลเลีย การรับเด็กเป็นลูกบุญธรรมไม่ได้ทำให้ผู้หญิงเลิกละอายใจกับการไม่มีลูกเป็นของตัวเอง เลเลียพบผู้หญิงที่กำลังตั้งครรรค์คนหนึ่งในครอบครัวที่อยู่ในหมู่บ้านยากจนและเลเลียเตรียมจัดการเพื่อจะซื้อลูกของเธอ เลเลียสวมอะไรบางอย่างไว้ใต้เสื้อของเธอเพื่อให้ตัวเองดูต้องเป็นเวลาหลายเดือน เมื่อถึงเวลาที่ทารกจะคลอด เลเลียแกล้งทำเป็นไปโรงพยาบาลเพื่อคลอดบุตร จากนั้นกลับมาบ้านพร้อมกับทารกจากหมู่บ้านนั้น

ถ้าครอบครัวต้องการลูกเพื่อผลประโยชน์ของครอบครัวเป็นหลัก พวกเขาอาจมองข้ามคุณค่าของลูกในฐานะมนุษย์ที่ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า พวกเขาอาจปฏิเสธที่จะรักและยอมรับเด็กพิการ พวกเขาอาจปฏิเสธลูกสาวเพราะต้องการลูกชาย พวกเขาทำให้ผู้หญิงที่ไม่มีลูกรู้สึกละอายใจและไร้ค่า พวกเขาไม่เห็นคุณค่าของการรับเด็กกำพร้าหรือเด็กจรจัดไปเลี้ยง ทัศนคติและการกระทำทั้งหมดนี้เห็นแก่ตัวและผิด เราถูกผู้สร้างของเราเมื่อเราปฏิบัติต่อบุคคลอย่างเลวร้ายด้วยเหตุผลใดก็ตามเหล่านี้ (อพยพ 4:11, สุภาษิต 14:31)

เฮนรีที่ 8 เป็นกษัตริย์แห่งอังกฤษระหว่างปี 1509-1547 เขาต้องการลูกชายอย่างยิ่ง เนื่องจากภรรยาของเขา มีลูกสาวหนึ่งคนแต่ไม่มีลูกชายที่รอดชีวิตเลย เฮนรีจึงหย่ากับเธอและแต่งงานกับผู้หญิงอีกคน เมื่อภรรยาคนที่สองของเขาไม่มีลูกชาย เขากล่าวหาว่าเธอทรยศและสั่งให้ประหารชีวิตเธอ

วิทยาศาสตร์การแพทย์ได้พิสูจน์แล้วว่าสุจิของผู้ชายเป็นตัวกำหนดเพศของเด็ก ร่างกายของผู้หญิงไม่ได้กำหนดว่าเธอจะมีลูกชายหรือลูกสาว อย่างไรก็ตาม ผู้ชายหลายคนโกรธภรรยาเพราะพวกเขามีแต่ลูกสาวไม่มีลูกชาย

ชายคนหนึ่งชื่อโจเซฟและภรรยาไม่มีลูกสาวสองคน เมื่อภรรยาของโจเซฟไปโรงพยาบาลเพื่อคลอดลูกคนที่สาม โจเซฟหวังว่าจะได้ลูกชาย ลูกคนที่สามเป็นลูกสาว โจเซฟโกรธมากจนปฏิเสธที่จะไปโรงพยาบาลเพื่อเยี่ยมภรรยาหรือจ่ายค่ารักษาพยาบาล

ในโยบ 24 โยบได้ให้คำอธิบายยืดยาวเกี่ยวกับการกระทำของชายชั่ว การกระทำประการหนึ่งที่กล่าวถึงคือชายชั่วปฏิบัติต่อผู้หญิงที่ไม่มีลูกอย่างเลวร้าย (โยบ 24:21) พระเจ้าไม่พอพระทัยเมื่อผู้หญิงที่ไม่มีลูกถูกปฏิบัติอย่างไร้ความกรุณา

- ▶ วัฒนธรรมของคุณให้คุณค่าต่อการมีลูกอย่างไรบ้าง? อะไรคือเหตุผลบางประการที่ผู้คนอยากมีลูก?
- ▶ มีความอยุติธรรมอะไรที่เกิดขึ้นเนื่องจากธรรมเนียมในวัฒนธรรมของคุณ?

สิ่งที่พระเจ้าตรัส

ในเรื่องราวทั้งหกกรณีที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เมื่อพระเจ้าให้ลูกชายแก่หญิงที่ไม่มีลูก ผู้เป็นพ่อแม่ไม่ได้ถูกตำหนิในทางใดทางหนึ่งเกี่ยวกับการไม่มีลูกก่อนหน้านี้ อันที่จริง คู่สมรสเหล่านั้นได้รับการเลือกเป็นพิเศษจากพระเจ้าให้เป็นพ่อแม่ของลูกชายคนพิเศษ เศคาริยาห์และเอลีซาเบธถูกเรียกว่าชอบธรรม (ลูกา 1:5-6) เราไม่ควรสรุปว่าผู้หญิงที่ไม่มีลูกเพราะเธอไม่ได้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

โยบ 24:21 กล่าวว่า การปฏิบัติต่อหญิงที่ไม่มีลูกอย่างโหดร้าย เป็นการกระทำของคนชั่วช้า พระเจ้าไม่ตัดสินหรือปฏิบัติอย่างโหดร้ายกับหญิงที่ไม่มีลูก และเราก็ไม่ควรทำเช่นนั้นด้วย

ในอิสยาห์ 56:4-5 พระเจ้าตรัสกับชายที่ไม่สามารถให้กำเนิดลูกได้ พระเจ้าตรัสว่าถ้าชายคนนี้เชื่อฟังพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาของพระองค์ เขาก็จะมีตำแหน่งและชื่อเสียงดีกว่าจากการที่เขาจะมีลูกชายและลูกสาว

อัครทูตเปาโลเรียกตัวเองว่าเป็นพ่อของทิโมธี (1 ทิโมธี 1:2) ทิตัส (ทิตัส 1:4) และโอเนสิมัส (ฟีเลโมน 10) เขาเรียกตนเองว่าเป็นพ่อของผู้เชื่อชาวโครินธ์ (1 โครินธ์ 4:15) เขาไม่ใช่พ่อผู้ให้กำเนิด แต่เป็นพ่อฝ่ายวิญญาณของพวกเขา การเป็นพ่อฝ่ายวิญญาณของพวกเขาที่มีความสำคัญมากกว่า

มัทธิว 12:46-50 บอกเราถึงช่วงเวลาแม่และน้องชายของพระเยซูมาพบพระองค์ขณะที่พระองค์สอนอยู่ พระเยซูถามผู้ฟังว่า “ใครเป็นมารดาของเรา? ใครเป็นพี่น้องของเรา?” จากนั้นพระองค์ตรัสว่าคนที่ทำตามความประสงค์ของพระเจ้าคือพี่น้องชายหญิงและแม่ของพระองค์ เรารู้ว่าพระเยซูห่วงใยครอบครัวอย่างเช่นที่บนไม้กางเขน พระองค์ก็จัดเตรียมการดูแลให้กับแม่ของพระองค์ (ยอห์น 19:26-27) แต่พระเยซูกำลังตรัสว่าครอบครัวฝ่ายวิญญาณมีความสำคัญมากกว่าครอบครัวทางสายเลือด

ครอบครัวแห่งความเชื่อไม่ได้มาแทนที่ครอบครัวทางสายเลือด แต่ที่ของบุคคลในครอบครัวแห่งความเชื่อทำให้เขาหรือเธอมีอัตลักษณ์ที่สำคัญที่สุด คำว่าพี่น้องที่ใช้ในคริสตจักรแสดงถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัวแห่งความเชื่อ (โคโลสี 1:2)

เดโบราห์เป็นผู้เผยพระวจนะหญิงที่ทำหน้าที่เป็นผู้วินิจฉัยของอิสราเอล (ผู้วินิจฉัย 4:4) เดโบราห์ยังนำชนชาติอิสราเอลผ่านสงครามเพื่อกอบกู้อิสราเอลจากชนชาติที่กดขี่ข่มเหงอีกด้วย ใน ผู้วินิจฉัย 5:7 เดโบราห์เรียกตัวเองว่าเป็นแม่ในอิสราเอล พระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวถึงลูกทางสายเลือดของเดโบราห์ แต่เธอเป็นแม่ของชนอิสราเอลเพราะเธอดูแลผู้คนด้วยความเป็นผู้นำของเธอ

อัครทูตเปโตรกล่าวว่าผู้หญิงที่ทำตามแบบอย่างของซาราห์ก็เป็นบุตรสาวของเธอ ลองนึกภาพสถานะอันยิ่งใหญ่ที่มอบให้กับซาราห์ด้วยข้อความนั้น! นี่เป็นสถานะที่มีรากฐานคือความเชื่อวางใจและการเชื่อฟังของเธอ ไม่ใช่บทบาทของเธอในฐานะแม่ของอิสอัค

ทุกคนที่ได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อได้รับการเรียกว่าเป็นบุตรของอับราฮัม (กาลาเทีย 3:7) อับราฮัมได้รับเกียรติอย่างสูงในฐานะบิดาของผู้เชื่อหลายล้านคน จากแบบอย่างของอับราฮัมและซาราห์ เราเห็นว่าพระเจ้ายกย่องความเป็นพ่อและแม่ฝ่ายวิญญาณอย่างสูง

อัครทูตเปาโลบรรยายถึงข้อดีของการไม่แต่งงาน คนที่ยังไม่ได้แต่งงานสามารถจดจ่ออยู่กับการทำให้พระเจ้าพอพระทัยโดยไม่ต้องรับผิดชอบอะไรอย่างอื่นมากมาย (1 โครินธ์ 7:32-35) แม้ว่าคนที่ยังไม่ได้แต่งงานจะไม่มีลูก แต่เปาโลกล่าวว่า การอยู่เป็นโสดจะดีที่สุดถ้าบุคคลนั้นสามารถใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ได้ เนื่องด้วยคำกล่าวเหล่านี้ เราจึงมั่นใจได้ว่าการอยู่เป็นโสดคือความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับบางคน

เช่นเดียวกับการอยู่เป็นโสด การไม่มีลูกก็มีข้อดีเช่นกัน เหมือนกับที่พระเจ้ามีโอกาสพิเศษสำหรับคนที่อยู่เป็นโสด พระองค์ก็มีโอกาสต่าง ๆ สำหรับคนที่แต่งงานแล้วแต่ไม่มีลูก ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้เลือกที่จะไม่มีลูก แต่พวกเขาควรพยายามทำงานเพื่อพระเจ้าให้ดีที่สุด

ในการอยู่เป็นโสด การไม่มีลูก และสภาพอื่นใดที่เรามี เราสามารถไว้วางใจว่าพระเจ้าจะทำงานผ่านเรา เพื่อนำผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณมาให้เราและให้ผู้อื่น (โรม 8:28)

มีลูกจำนวนมากที่ขาดพ่อแม่คอยเอาใจใส่ดูแล ดูเหมือนว่าไม่มีใครจะตอบสนองความจำเป็นนี้ในชีวิตของพวกเขาได้นอกจากบุคคลหรือคู่สมรสในครอบครัวแห่งความเชื่อที่จะพยายามแสดงความรักให้กับพวกเขา เราได้รับการเรียกให้ถวายเป็นร่างกายของเราเป็นตั้งเครื่องบูชาแด่พระเจ้า เพื่อดำเนินชีวิตด้วยการอุทิศตัวต่อพระเจ้า (โรม 12:1)

สรุปประเด็นต่าง ๆ

1. ลูกเป็นพระพรจากพระเจ้า การที่คู่สามีภรรยาจะอธิษฐานขอพระเจ้าให้ลูกแก่พวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
2. การสรุปว่าพระเจ้าประสงค์ให้ลูกอย่างอัศจรรย์เสมอนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระองค์ไม่ได้เลือกที่จะให้ลูกเสมอ อย่างที่พระองค์ไม่ได้ทำการอัศจรรย์สำหรับทุกความต้องการอื่น ๆ
3. การตำหนิผู้หญิงหรือคู่สามีภรรยาสำหรับการไม่มีลูกเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง สภาพของมนุษย์ได้รับผลกระทบจากความบาปของอาดัม ความบาปของบรรพบุรุษของเรา และความบาปในสังคมของเรา
4. เราควรรักและให้คุณค่าของลูกชายกับลูกสาวอย่างเท่าเทียมกัน เพราะพวกเขาเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า
5. คน ๆ หนึ่งสามารถเป็นพ่อฝ่ายวิญญาณหรือแม่ฝ่ายวิญญาณที่มีอิทธิพลต่อชนหลายรุ่นแม้ไม่มีลูกทางฝ่ายกายภาพก็ตาม
6. พระเจ้าให้โอกาสพิเศษในการทำพันธกิจกับคนที่ยังไม่แต่งงานและไม่มีลูก
7. เราควรอุทิศตัวเองต่อพระเจ้าและถวายเกียรติพระองค์ในสภาพที่พระองค์เลือกให้เรา

พันธกิจของศิษยาภิบาล

น่าเสียดายที่คริสตจักรในหลายที่ได้ทำตามวัฒนธรรมของตนเองมากกว่าทำตามพระวาระของพระเจ้า เมื่อพวกเขาจัดการกับปัญหาเรื่องการไม่มีลูก

ศิษยาภิบาลควรสอนคนของเขาให้มีมุมมองเรื่องการไม่มีลูกตามมุมมองของพระคัมภีร์ โดยเฉพาะตามที่สรุปไว้ในตอนก่อนหน้า

หากศิษยาภิบาลกำลังอธิษฐานขอการอัศจรรย์ให้กับคู่สามีภรรยาที่ไม่มีลูก เขาไม่ควรผลักความรับผิดชอบเรื่องความเชื่อให้กับภรรยาหรือสามี เมื่อพระเยซูรักษาเด็กเล็กคนหนึ่ง หรือทำให้คนตายเป็นขึ้นมา คนที่ถูกรักษาหรือทำให้เป็นขึ้นมาไม่ได้มีความเชื่อในการอัศจรรย์ด้วยตัวของเขาเอง ถ้าศิษยาภิบาลมั่นใจว่าพระเจ้าประสงค์ที่จะทำการอัศจรรย์ ศิษยาภิบาลควรมีความเชื่อและไม่ตำหนิภรรยาหรือสามีที่ขาดความเชื่อ

ในโรม 12:15 บอกให้เราร้องให้กับผู้ที่ร้องไห้ ศิษยาภิบาลควรตระหนักถึงความโศกเศร้าของผู้คนในที่ประชุมของเขา เขาควรริเริ่มให้กำลังใจและปลอบโยนผู้ที่โศกเศร้าเนื่องจากการไม่มีลูกหรือสูญเสียลูก คู่สามีภรรยาซึ่งโศกเศร้ากับการเสียชีวิตของทารกในครรภ์ที่ไม่ทันได้เกิดมา จำไว้ว่าทั้งภรรยาและสามีต่างก็ทุกข์ใจแม้ว่าพวกเขาจะแสดงออกในรูปแบบที่แตกต่างกัน ศิษยาภิบาลไม่ควรรอให้คนที่โศกเศร้ามาขอคำปรึกษาจากเขา ศิษยาภิบาลควรสอนให้สมาชิกในที่ประชุมของเขาเรียนรู้ที่จะให้กำลังใจและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ศิษยาภิบาลควรนำที่ประชุมในการสร้างความสัมพันธ์และเอาใจใส่ดูแลคู่สามีภรรยาที่อาวุโสกว่าหรือบุคคลที่ไม่มีลูก สมาชิกในครอบครัวแห่งความเชื่อควรปฏิบัติต่อพวกเขาในฐานะพ่อแม่หรือปู่ย่าตายาย โดยการแสดงความรัก ใช้เวลาร่วมกัน และช่วยเหลือสิ่งจำเป็นในทางปฏิบัติ

ศิษยาภิบาลควรช่วยคนที่ไม่แต่งงานและคนที่ไม่มีลูกให้ค้นพบวิธีที่จะรับใช้และอวยพรคริสตจักรกับชุมชน ศิษยาภิบาลควรยืนยันถึงความสำคัญของทุกคนในครอบครัวแห่งความเชื่อ

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ คนในวัฒนธรรมของคุณมีมุมมองเรื่องลูกอย่างไรบ้าง? พวกเขามีมุมมองเรื่องการไม่มีลูกอย่างไร?
- ▶ ผู้เชื่อในวัฒนธรรมของคุณมีมุมมองเรื่องลูกอย่างไร? ผู้เชื่อในวัฒนธรรมของคุณมีแนวโน้มที่จะมองอย่างไรในเรื่องการไม่มีลูก?

► ความเข้าใจของคุณเรื่องการเป็นหมันเปลี่ยนไปหรือถูกเปลี่ยนโดยการศึกษาหลักการพระคัมภีร์ที่นำเสนอในบทเรียนนี้อย่างไร?

► มีคู่สามีภรรยาใดบ้างในครอบครัวคริสตจักรของคุณที่กำลังมีปัญหาเรื่องมีบุตรยาก? ถ้าเช่นนั้น คริสตจักรของคุณจะสนับสนุนและจัดเตรียมที่ที่ปลอดภัยให้พวกเขาเพื่อแบ่งปันปัญหาได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับครอบครัวคริสเตียน ขอบคุณพระองค์สำหรับสามีและภรรยาทั้งหลายที่ใช้ชีวิตอยู่เพื่อพระองค์และสำหรับสิ่งที่พวกเขาแจกจ่ายเพื่ออาณาจักรของพระองค์

เราอธิษฐานเผื่อคู่สามีภรรยาที่เป็นหมัน เราอธิษฐานว่าพระองค์จะปลอบโยนและหนุนใจพวกเขา ขอช่วยพวกเขาให้รู้ว่าความรักของพระองค์ที่มีต่อพวกเขานั้นมั่นคงยืนนานและไม่ได้คำนึงถึงการที่พวกเขาไม่สามารถมีลูกได้

ถ้าพระองค์ประสงค์ให้พวกเขามีลูกทางฝ่ายกายภาพ เราวางใจว่าพระองค์ทำให้เกิดขึ้นได้ในเวลาของพระองค์ ไม่ว่าพระองค์จะให้ลูกของตัวเองแก่พวกเขาหรือไม่ ขอช่วยให้พวกเขาเป็นพ่อและแม่ฝ่ายวิญญาณให้กับคนอื่น ๆ

ขอช่วยผู้เชื่อทั้งหมดให้เห็นคุณค่าแต่ละคนตามที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์เถิด

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) เขียนเรื่องต่อไปนี้ด้วยความยาวสองหน้ากระดาษ

- อธิบายถึงมุมมองของสังคมของคุณเกี่ยวกับการมีลูกและการเป็นหมัน
- อธิบายคำสอนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับลูก
- อธิบายคำสอนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเป็นหมัน
- อธิบายจากหลักการพระคัมภีร์ว่าทำไมคู่แต่งงานไม่ควรถูกตำหนิสำหรับการเป็นหมันของพวกเขา

(2) การหนุนใจคนที่กำลังรับมือกับการเป็นหมัน

ทางเลือกที่ 1: อธิบายโดยการเขียนวิธีที่คุณจะแสดงความเมตตา สงสาร และเอาใจใส่ต่อบางคนที่คุณรู้ว่ากำลังรับมือกับความโศกเศร้าเนื่องจากการเป็นหมันอยู่ ขอให้เอ่ยถึงสิ่งที่คุณจะทำหรือพูดอย่างเจาะจงเพื่อเป็นการอวยพรพี่น้องในพระคริสต์

ทางเลือกที่ 2: เขียนบันทึกย่อ ๆ เพื่อหนุนใจใครบางคนที่คุณรู้ว่ากำลังรับมือกับความโศกเศร้าเนื่องจากการเป็นหมันอยู่ พยายามเข้าใจสิ่งที่พวกเขากำลังเผชิญ ให้พวกเขา知道你ใส่ใจเกี่ยวกับความรู้สึกของพวกเขา บอกพวกเขาว่าคุณกำลังอธิษฐานเผื่อพวกเขา เมื่อคุณให้บันทึกนี้แก่เขา ขอให้พร้อมฟังพวกเขา หรือแสดงการเอาใจใส่ของคุณต่อพวกเขาอย่างเหมาะสม

การคุมกำเนิด

ก่อนจะศึกษาบทที่ 11 ชั้นเรียนควร**ศึกษาและอภิปรายภาคผนวก ข** นี้คือการอภิปรายโดยย่อของการคุมกำเนิด เป็นหัวข้อสำคัญเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว

บทที่ 11

พัฒนาการและการดูแลลูก

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เห็นคุณค่าการงานที่ดีเลิศของพระเจ้าในการสร้างแต่ละบุคคล
- (2) เชื่อว่าชีวิตมนุษย์มีความศักดิ์สิทธิ์
- (3) มีแรงบันดาลใจในการปกป้องชีวิตมนุษย์นับจากวินาทีปฏิสนธิ
- (4) เข้าใจความสำคัญของการดูแลของพ่อแม่เพื่อลูกจะมีพัฒนาการที่ดี

แฝดตัวจิ๋ว

มาร์คกับแมรีอาศัยอยู่ในประเทศอินเดีย ทั้งคู่แต่งงานกันโดยไม่มีลูกมาสองสามปี แต่แล้วจู่ๆ พวกเขาก็ได้รับโอกาส ญาติคนหนึ่งของแมรีให้กำเนิดลูกสาวฝาแฝดและรู้สึกที่ไม่สามารถดูแลพวกเขาได้ มาร์คกับแมรียอมรับของขวัญคือเด็กน้อยทั้งสองด้วยความยินดีอย่างยิ่ง แต่พวกเขาก็เผชิญกับความยากลำบาก เด็กทารกเหล่านี้คลอดเร็วเกินไปและมีน้ำหนักตัวคนละประมาณ 3 ปอนด์ พ่อแม่เมื่อใหม่ได้รับความช่วยเหลือหรือคำแนะนำเพียงเล็กน้อยจากเพื่อน ๆ ในขณะที่พวกเขาพยายามป้อนอาหารและดูแลเด็กผู้หญิงตัวจิ๋วทั้งสองคนนี้ พวกเขานอนหลับเพียงเล็กน้อยเป็นเวลาหลายคืน แต่เด็กหญิงทั้งสองมีชีวิตอยู่และเติบโตเป็นเด็กดีน่ารักและสุขภาพแข็งแรง

พัฒนาการของทารกในช่วงระหว่างการตั้งครรภ์

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สดุดี 139:13-18

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าพระเจ้ารู้จักเราตั้งแต่มีการปฏิสนธิในครรภ์ แม้แต่ก่อนร่างกายจะก่อร่างขึ้น (ข้อ 16) พระเจ้ารู้จักคุณและมีแผนการสำหรับคุณก่อนที่จะเกิดมา

ทันทีที่อสุจิของผู้ชายผสมกับไข่ของในตัวของผู้หญิง ก็มีการปฏิสนธิเด็กคนหนึ่ง ในวินาทีนั้น ชีวิตของมนุษย์คนใหม่ บุคคลใหม่ ก็ดำรงอยู่! ข้อมูลทางพันธุกรรมทั้งหมดของบุคคลนั้นมีอยู่ในเซลล์ใหม่เซลล์เดียว ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากการปฏิสนธิ เซลล์นั้นจะแบ่งออกเป็นสองเซลล์ แต่ละเซลล์เหล่านั้นแบ่งออกเป็นสองเซลล์เพิ่มเติม จำนวนเซลล์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อแต่ละเซลล์แบ่งออกเป็นสองเซลล์ ภายในเวลาประมาณหนึ่งสัปดาห์ เด็กที่ตอนนี้มีหลายเซลล์ก็จะแนบติดอยู่ภายในมดลูกของแม่ ซึ่งเป็นที่ที่ทารกจะเติบโตและพัฒนาต่อไป แต่ละเซลล์ประกอบด้วย “รหัสพันธุกรรม” สำหรับสร้างบุคคลนั้น (DNA) เซลล์จะทำตามคำสั่งของรหัสพันธุกรรมนี้และสร้างแต่ละส่วนของร่างกายอย่างเฉพาะด้าน

เมื่อถึงสัปดาห์ที่ 3 ไขสันหลังและสมองของทารกเริ่มก่อตัวขึ้น ประมาณสัปดาห์ที่ 4 ของการตั้งครรภ์ ดวงตาของทารกเริ่มก่อตัวขึ้น หัวใจเริ่มทำงาน และแขนของทารกก็เริ่มก่อตัวขึ้น เมื่ออายุครรภ์ 12 สัปดาห์ ร่างกายของทารกจะมีอวัยวะที่จำเป็นครบทุกอย่าง

หลังจากตั้งครรภ์ได้ 14 สัปดาห์ ลายนิ้วมืออันเป็นเอกลักษณ์ของทารกก็จะก่อขึ้นอย่างสมบูรณ์ เมื่อตั้งครรภ์ได้ 16-24 สัปดาห์ ผู้เป็นแม่จะรู้สึกได้ว่าลูกเคลื่อนไหวอยู่ในครรภ์ ประมาณสัปดาห์ที่ 26-28 ปอดของทารกจะพัฒนาเพียงพอที่จะหายใจได้ และทารกจะหนักประมาณ 2 ปอนด์ ทารกมักจะคลอดออกมาประมาณช่วง 38-40 สัปดาห์หลังการปฏิสนธิ ทารกทุกคนเป็นสิ่งทรงสร้างพิเศษที่น่าอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าผู้สร้างของเราสร้างขึ้นมา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน ปัญญาจารย์ 11:5

เป็นเรื่องอัศจรรย์อย่างแท้จริงที่พระเจ้าสร้าง ก่อรูป และพัฒนาทารกในครรภ์มารดา ผู้คนไม่สามารถเข้าใจกระบวนการหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ในทุกทวีป สังคม และวัฒนธรรม พัฒนาการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับและรูปแบบอย่างเดียวกัน การออกแบบของพระเจ้าผู้สร้างช่างสมบูรณ์แบบ!

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน โยบ 10:8-12

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ โยบใช้คำอุปมาที่กล่าวถึงการปฏิสนธิและพัฒนาการของทารกในครรภ์ของมารดา โยบบอกเราว่าพระเจ้าผู้สร้างคือผู้ให้ชีวิต

คุณค่าของการถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า

ปฐมกาล 1:26-27 และปฐมกาล 9:6 บอกว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า ชีวิตของมนุษย์ทุกคนมีความศักดิ์สิทธิ์ ด้วยเหตุนี้ การฆ่ามนุษย์จึงเป็นความบาป (ปฐมกาล 9:5, อพยพ 20:13)

ในเอเสเคียล 16:20-21, 36, 38 พระเจ้าพูดต่อต้านอย่างหนักแน่นกับคนที่จะยุติชีวิตของเด็ก พระองค์เตือนชาวอิสราเอลเรื่องการบูชาอัญเชิญเด็กแก่รูปเคารพและประกาศถึงการพิพากษาอันร้ายแรงสำหรับพวกเขา

ในอิสยาห์ 46:3-4 พระเจ้าพูดถึงการเอาใจใส่ต่อมวลมนุษย์ตลอดทุกระยะของพัฒนาการเมื่อพระองค์ตรัสว่า...

โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย จงฟังเรา และทุกคนที่เหลืออยู่ในวงศ์วานของอิสราเอล ผู้ซึ่งเราอุ้มมาตั้งแต่เกิด แยกมาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ จนกระทั่งเจ้าแก่ เราก็คือผู้นั้น เราจะอุ้มชูเจ้าจนเจ้าผมหงอก เราได้สร้าง เราจะแยกไว้ เราจะอุ้มชูและเราจะช่วยกู้

ช่างเป็นพระสัญญาที่งดงามจริง ๆ!

ทุกคนมีคุณค่า รวมถึงทารกในครรภ์ คนพิการ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ และผู้สูงอายุ คุณค่าของบุคคล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาสามารถทำอะไรได้บ้าง หรือว่าเขาจะสามารถอยู่รอดได้หรือไม่ถ้าหากเขาอยู่คนเดียว ทุกคนมีคุณค่าเพราะทุกคนถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกเราว่าเด็กแต่ละคนมีค่าในสายตาของพระเจ้าตั้งแต่เมื่อมีการปฏิสนธิ (สดุดี 139:13-18) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าเราเป็นมนุษย์ตั้งแต่วินาทีที่มีการปฏิสนธิ การจงใจยุติการตั้งครรภ์ด้วยการทำแท้งถือเป็นการฆ่ามนุษย์

มีอย่างน้อยสี่วิธีที่ผู้ติดตามพระคริสต์ควรทำเพื่อปกป้องชีวิตของลูกในครรภ์และทำพันธกิจต่อผู้เป็นแม่

1. พวกเขาควรมีอิทธิพลต่อรัฐบาลและระบบศาลของประเทศของตน ในการออกกฎหมายและตัดสินคดีที่คุ้มครองทารกในครรภ์จากการถูกฆ่า
2. พวกเขาควรให้ความช่วยเหลือสตรีมีครรภ์ที่รู้สึกว่าการทำแท้งเป็นทางเลือกเดียวของพวกเขา เพื่อให้พวกเขาจะรู้สึกว่าจะสามารถปกป้องชีวิตของลูก ๆ ได้
3. พวกเขาควรดูแลทารกที่ไม่เป็นที่ต้องการ
4. พวกเขาควรหิบบนพระคุณและการช่วยเหลือทางจิตวิญญาณให้กับผู้หญิงที่กำลังทุกข์ทรมานจากความรู้สึกผิดเนื่องจากการทำแท้งในอดีต

การดูแลลูกในครรภ์

สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่าลูกที่แม่อุ้มครรภ์ไว้มีจุดหมายปลายทางนิรันดร์ บุคคลนั้นก็จะดำรงอยู่ตลอดไป เพราะเหตุนี้ พ่อแม่จึงต้องดูแลทุกด้านในชีวิตของลูก คือร่างกาย จิตใจ สังคม/อารมณ์ และจิตวิญญาณ!

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน มัทธิว 18:2

พฤติกรรมของผู้ชายอาจส่งผลต่อสุขภาพของลูกในครรภ์และอาจขัดขวางไม่ให้เขาเป็นพ่อได้ตั้งแต่แรก แอลกอฮอล์ โคเคน หรือการสูบบุหรี่อาจทำลายสเปิร์มของผู้ชาย และเพิ่มความเป็นไปได้ของภาวะมีบุตรยาก (ทำให้การปฏิสนธิเป็นไปได้ไม่ได้) หรือการแท้งบุตร (ทารกที่เสียชีวิตเองในช่วงระหว่างตั้งครรภ์)

การใช้สารอันตรายของแม่ที่ตั้งครรภ์ เช่น ยา (ตามใบสั่งแพทย์หรือผิดกฎหมาย) แอลกอฮอล์ หรือบุหรี่ อาจเป็นอันตรายต่อทารกแบบถาวร สารดังกล่าวขัดขวางพัฒนาการของทารกและทำให้ทารกเกิดมาพร้อมกับปัญหาทางร่างกายหรือจิตใจ³⁷

ช่วงเวลาสำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของพัฒนาการของทารกในครรภ์คือช่วงที่อวัยวะและเนื้อเยื่อมีการพัฒนาเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะระหว่างสัปดาห์ที่ 3-4 ของการตั้งครรภ์ ช่วงนี้ผู้หญิงหลายคนยังไม่รู้ว่าตัวเองมีลูกแล้ว!

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน 1 โครินธ์ 10:31

ถึงแม้ว่าผู้เป็นแม่จะไม่สามารถควบคุมสุขภาพของลูกในครรภ์ได้ แต่เธอควรช่วยเหลือลูกให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยต้องแน่ใจว่าเธอได้รับสารอาหารที่ดีและหลีกเลี่ยงสารที่เป็นอันตราย พระเจ้าตรัสว่าลูกมีค่า และเราถวายเกียรติแด่พระเจ้าเมื่อเราปฏิบัติต่อลูกเช่นนั้น

ถือเป็นโศกนาฏกรรมเมื่อลูกในครรภ์ไม่ได้มีชีวิตอยู่จนคลอด โดยปกติแล้วการตายของลูกในครรภ์ไม่ได้เป็นผลของการกระทำใด ๆ ของแม่ ผู้เป็นพ่อแม่จะรู้สึกสูญเสียอย่างมาก และผู้เชื่อคนอื่นๆ ควรพยายามปลอบใจพวกเขาในช่วงเวลานั้น

³⁷ Greg Cook & Joan Cook, *The World of Children*, 3rd ed. (Pearson Education, 2013), 85

การกำเนิด

ในขณะที่ประสบการณ์การคลอดบุตรจะแวดล้อมไปด้วยวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมากมาย แต่ผู้หญิงทั่วโลกก็มีสิ่งที่เหมือนกันอย่างมาก ในปฐมกาล 3:16 พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากมากขึ้นแก่เจ้า และเมื่อเจ้ามีครรภ์ เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด...”

ก็ศตวรรษผ่านไป แต่พระวาระของพระเจ้าก็ยังคงเป็นจริงไปทั่วโลก ผลกระทบจากบาปครั้งแรกของอาดัมและเอวา ยังคงเป็นสิ่งที่รู้สึกได้ในกระบวนการคลอดบุตร แม้แต่มารีย์มารดาของพระเยซูก็ไม่ได้รับการยกเว้น แต่ต้องพบกับความเจ็บปวดในการคลอดบุตร (ลูกา 2:6-7)

ช่วงวัยเด็กเริ่มต้น

การพัฒนาทางร่างกาย

เด็กพัฒนาความสามารถทางกายในระยะเวลาที่คาดการณ์ได้ ขึ้นแรกทารกจะยกศีรษะขึ้น จากนั้นนั่ง คลาน แล้วก็เดิน เมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่เกิดขึ้นภายในกรอบเวลาที่คาดไว้ พ่อแม่ก็จะรู้สึกกังวล เมื่อลูกเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ เราคาดหวังว่าจะได้เห็นพวกเขากระโดด ปีนปาย และวิ่งในช่วงอายุ 4-5 ขวบ พวกเขาพัฒนาจากการดื่มนมอย่างเดียวไปสู่การกินอาหารที่ต้องบดเคี้ยว สมาชิกในครอบครัวให้กำลังใจและส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายตามธรรมชาติของลูก ๆ พวกเขา

การพัฒนาทางจิตใจ

ผู้ดูแลเด็กจะฟังเสียงร้องครั้งแรกของทารกแรกเกิด และคาดหวังว่าทารกจะส่งเสียงที่มีความสุขเมื่ออายุประมาณสองเดือน จากนั้นทารกจะพูดอ้อแอ้และเริ่มออกเสียงซ้ำ ๆ พ่อแม่รู้สึกตื่นเต้นเมื่อลูกพูดว่า “แม่” หรือ “พ่อ” ตอนอายุประมาณหกเดือน โดยปกติแล้ว เด็ก ๆ จะพูดคำศัพท์ได้เมื่ออายุหนึ่งขวบ และจะพูดประโยคที่สมบูรณ์ได้เมื่ออายุ 2 ขวบ

เด็กเล็กทำให้เราประหลาดใจกับสิ่งที่พวกเขาจดจำได้ พวกเขาถามคำถามมากมาย พวกเขาจดจำเสมอว่า คุณสัญญาว่าจะทำอะไรพิเศษกับพวกเขา พัฒนาการทางจิตใจของพวกเขาเกิดขึ้นเพราะการออกแบบของพระเจ้า แต่การเลี้ยงดูของพ่อแม่และผู้ดูแลคนอื่น ๆ สร้างความแตกต่างอย่างมากในการช่วยให้เด็ก ๆ พัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

การพัฒนาทางสังคมและอารมณ์

ลูกต้องการให้พ่อแม่ช่วยให้พวกเขามีสุขภาพแข็งแรงเพื่อจะพัฒนาร่างกายได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาต้องการกำลังใจในการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์มากยิ่งขึ้น พ่อแม่ ครู และผู้ดูแลคนอื่น ๆ ควรตั้งใจช่วยให้เด็กแต่ละคนพัฒนาทางด้านสังคมและอารมณ์

เมื่อพ่อแม่ทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่แสดงให้เห็นในรายการต่อไปนี้ ลูก ๆ ของพวกเขาก็ได้รับการช่วยเหลือให้พัฒนาและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทางสังคมและอารมณ์

► อ่านรายการนี้ จากนั้นกลับไปดูรายการอีกเป็นครั้งที่สอง นอกจากแต่ละรายการที่คุณในฐานะพ่อแม่ กำลังพยายามทำให้ดีอยู่แล้ว ให้เขียนตัวอย่างวิธีที่คุณกำลังทำอยู่อย่างเจาะจงด้วย ใส่เครื่องหมายถูกข้างรายการที่คุณไม่ได้ตั้งใจทำ นอกจากแต่ละรายการเหล่านั้นแล้ว ให้เขียนสิ่งที่คุณจะเริ่มทำได้ หากคุณไม่ใช่พ่อแม่ คุณสามารถเลือกรายการที่คุณสามารถทำให้กับเด็ก ๆ ที่เป็นญาติหรือคนที่ใกล้ชิดกับครอบครัวของคุณได้

วิธีที่คุณสามารถช่วยให้ลูกของคุณเติบโตเป็นผู้ใหญ่³⁸

(1) โดยการดูแลตัวเอง

- จัดการความเครียดส่วนตัวของคุณ
- จัดการทรัพยากรของครอบครัวของคุณ
- ให้การสนับสนุนพ่อแม่คนอื่นๆ
- ขอและยอมรับการสนับสนุนจากผู้อื่นเมื่อจำเป็น
- ตระหนักถึงจุดแข็งส่วนตัวและจุดแข็งของการเป็นพ่อแม่
- มีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการกำหนดเป้าหมายเพื่อเลี้ยงดูลูก

(2) โดยการมีความเข้าใจ

- สังเกตและทำความเข้าใจลูก ๆ ของคุณและพัฒนาการของพวกเขา
- รับรู้ว่ามีอิทธิพลอย่างไรและตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวพวกเขาอย่างไร

(3) โดยการชี้แนะ

- เป็นแบบอย่างที่เหมาะสมและพฤติกรรมที่น่าปรารถนา
- สร้างและรักษาข้อจำกัดที่สมเหตุสมผล
- ให้โอกาสเด็กได้เรียนรู้ที่จะมีความรับผิดชอบ (โอกาสควรเหมาะสมกับระยะการพัฒนาของพวกเขา)
- สอนทักษะการแก้ไขปัญหา

³⁸ ดัดแปลงจาก Charles A. Smith, et al., *National Extension Parent Education Model*. (Manhattan, Kansas: Kansas Cooperative Extension Service, 1994) นำข้อมูลมาจาก <https://www.k-state.edu/wvparent/nepem/nepem.pdf> วันที่ 31 กรกฎาคม 2023

- ใส่ใจกับกิจกรรมต่าง ๆ ของลูก
- กำกับดูแลการสื่อสารและประสบการณ์ของลูก ๆ กับเด็กคนอื่นและกับผู้ใหญ่

(4) โดยการเลี้ยงดู

- แสดงออกถึงความรักใคร่และความเมตตาสงสาร
- ปลุกฝังการเคารพตัวเองและความหวังให้กับลูก
- ฟังและใส่ใจต่อความรู้สึกและความคิดของลูก
- สอนด้วยความกรุณา
- จัดหาโภชนาการ ที่พึก เสื้อผ้า สุขภาพ และความต้องการความปลอดภัยของเด็ก
- ชื่นชมชีวิตร่วมกับลูก
- ช่วยลูก ๆ ให้รู้สึกถึงการเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ครอบครัวและมรดกทางวัฒนธรรม

(5) โดยการสร้างแรงบันดาลใจ

- สอนลูกเกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง คนอื่น และโลกรอบตัวเขา
- กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น จินตนาการ และการแสวงหาความรู้
- สร้างเงื่อนไขการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์
- ช่วยให้ลูก ๆ ประมวลผลและจัดการข้อมูลได้

(6) โดยการเป็นผู้สนับสนุน

- ค้นหา ใช้ และสร้างทรัพยากรชุมชนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อลูกของตนเองและชุมชนของลูก
- กระตุ้นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อเด็กและครอบครัว
- สร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง และกลุ่มชุมชน

การพัฒนาทางจิตวิญญาณ

เพราะพระเจ้าสร้างเราให้มีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ (ปฐมกาล 2:7) เราควรสอนลูกของเราให้มีความเชื่อและนำพวกเขาให้ใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สดุดี 78:5-8 และเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9 คุณเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าให้หมั่นเพียรสอนครอบครัวในทางใด? ด้านใดที่คุณต้องพัฒนา?

เราต้องจริงจังกับคำสั่งของพระเจ้าเกี่ยวกับการสอนครอบครัว ไม่เช่นนั้นเราก็จะล้มเหลวในการเชื่อฟังพระเจ้า และลูกของเราก็จะปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระเจ้า

มีรูปแบบหลากหลายในการสอนลูก เช่น การอ่านพระคัมภีร์ การร้องเพลงเกี่ยวกับพระเยซู การท่องจำพระคัมภีร์ การอธิษฐาน การใช้คำถามและคำตอบเพื่อสอน และใช้บทสนทนาประจำวัน การมีส่วนร่วมในคริสตจักรก็สำคัญสำหรับทั้งครอบครัวด้วย

บางครั้งพ่อแม่อาจอุ้มลูกขณะเอาพวกเขาไปเข้านอน ร้องเพลงเกี่ยวกับความเชื่อและความรักของพระเยซูต่อเรา ลูก ๆ พัฒนาความเชื่อที่เข้มแข็งเมื่อพวกเขาได้ยินเกี่ยวกับความรักและความสัจซื่อของพระเจ้าในขณะที่มีประสบการณ์กับความรักเอาใจใส่จากพ่อแม่

บทสรุป

เมื่อคุณเป็นพ่อแม่ วันของคุณก็ยาวนาน มันเป็นวันที่ยุ่ง เหนื่อย และไม่ใช่วันของคุณเอง อย่างไรก็ตามในท่ามกลางการร้องไห้ นมหก ผ้าอ้อมสกปรก และกิจวัตรประจำวันที่ไม่มีวันสิ้นสุด ขอให้หยุดสักครู่และปรับมุมมอง ขอให้จำไว้ว่าคุณกำลังดูแลลูกของพระเจ้าคนหนึ่งผู้ที่อยู่ในแผนการนิรันดร์ของพระองค์และพระองค์มอบไว้ให้คุณดูแล พระองค์ไม่ได้ขอให้คุณมีบ้านที่สมบูรณ์แบบ มีแผนงบประมาณอันน่าประทับใจ มีอาหารมือหุง หรือเสื้อผ้าราคาแพงสำหรับลูก ๆ ของพระองค์ สิ่งที่พระองค์ขอจากคุณคือ...

ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน และจงให้ถ้อยคำเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำเหล่านั้นเมื่อท่านนั่งอยู่ในบ้าน เดินอยู่ตามทาง นอนลงหรือลุกขึ้น (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-7)

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ มีแง่ใดในการเลี้ยงดูลูกที่มักถูกละเลยในชุมชนของคุณ?
- ▶ อะไรคือความยากลำบากที่ครอบครัวต่าง ๆ เผชิญ? ทำไมมันจึงไม่ง่ายสำหรับพวกเขาในการจัดเตรียมการเลี้ยงดูลูกตามที่อธิบายไว้ในบทเรียนนี้?
- ▶ ผู้เชื่อจะช่วยแม่ที่ตั้งครรภ์ในการดูแลตัวเองและลูกในครรภ์ได้อย่างไร?
- ▶ ครอบครัวคริสเตียนจะทำงานร่วมกันเพื่ออวยพรชีวิตของเด็กเล็ก ๆ กับแม่ของพวกเขาได้ในทางใด?
- ▶ คริสตจักรจะบริหารจัดการพันธกิจที่เอาใจใส่ดูแลต่อความต้องการของเด็กเล็กได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เรานมัสการพระองค์ พระผู้สร้างอันอัศจรรย์ของเรา พระองค์ก่อร่างเราขึ้นในครรภ์ของมารดาและดูแลเราตลอดชีวิต พระองค์รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเราแม้ก่อนที่เราจะเกิดมา

ขอช่วยเราให้ทำสิ่งที่สามารถปกป้องคนที่เปราะบาง รวมถึงคนที่ยังคงอยู่ในครรภ์ของแม่ ขออวยพรคนที่ทำงานรับใช้แม่ทั้งหลายที่กำลังตั้งครรภ์

ขอขอบคุณพระองค์ที่ไว้วางใจและให้สิทธิพิเศษพร้อมกับความรับผิดชอบแก่เราโดยให้เรามีลูกและเลี้ยงดูลูกให้เติบโต เมื่อพระองค์สร้างและพัฒนาลูก ๆ ของเรา ขอช่วยเราให้ใส่ใจและหมั่นเพียรในการดูแลพวกเขา และฝึกอบรมพวกเขา

เราต้องการเชื่อฟังพระองค์เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูของเรา ขอช่วยให้เราเป็นตัวแทนของพระองค์ต่อลูก ๆ ของเราได้อย่างดี ขอให้ความสามารถแก่เราเพื่อสอนลูก ๆ ให้รักและเชื่อฟังพระองค์

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) อ่าน 2 ทิโมธี 1:3-5; 1 โครินธ์ 4:17; ฟิลิปปี 2:19-23 เขียนคำตอบของคำถามเหล่านี้มาหนึ่งย่อหน้า

- ผู้หญิงสองคนที่ถูกกล่าวถึงคือใครและบทบาทของเธอในครอบครัวคืออะไร?
- พวกเขามีอิทธิพลอะไรต่อทิโมธีที่เห็นได้ชัด?
- ผลกระทบจากอิทธิพลของพวกเขาต่อชีวิตของคริสตจักรยุคแรกคืออะไร?

(2) ทบทวนพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ ที่คุณได้ท่องจำช่วงระหว่างวิชานี้ ได้แก่ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9, โรม 6:11-14, โคลโลสี 3:5-7, และข้อพระคัมภีร์ที่คุณได้เลือกจากการท่องจำในบทที่ 5 จากงานมอบหมายบทที่ 4 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มีผลกระทบต่อคุณอย่างไรในขณะที่ทบทวน?

(3) ท่องจำสดุดี 78:4-8 ในช่วงเริ่มต้นชั้นเรียนครั้งถัดไป ขอให้เขียนหรือท่องพระคัมภีร์จากความจำ

(4) อธิษฐานเจาะจงสำหรับแต่ละคนในครอบครัวของคุณโดยคิดถึงความต้องการส่วนตัวในชีวิตของพวกเขา อธิษฐานเผื่อตนเอง พระเจ้าเรียกให้คุณเป็นสมาชิกครอบครัวในลักษณะใด?

บทที่ 12

การเลี้ยงลูกแบบมีวัตถุประสงค์

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) อธิบายถึงความรับผิดชอบที่พระเจ้ามอบไว้กับผู้ที่ เป็นพ่อแม่
- (2) เข้าใจความสำคัญของการพัฒนาคุณลักษณะชีวิตตั้งแต่เริ่มแรก
- (3) รับการเสริมสร้างให้ตั้งใจวางแผนเพื่อพัฒนาลูกในแง่ด้านของชีวิต
- (4) อธิบายการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเสรีภาพในการเลือกของเด็กกับอิทธิพลภายนอกที่มีต่อเด็ก
- (5) อูทิศตัวต่อการสร้างลูกให้เป็นสาวกด้วยความสัตย์ซื่อ

โจนาธาน เอ็ดเวิร์ด พ่อผู้สร้างมรดกให้ครอบครัว

โจนาธาน เอ็ดเวิร์ด เป็นศิษยาภิบาลและนักศาสนศาสตร์ที่ได้รับความนิยมนับถือซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงทศวรรษที่ 1700 เขาและภรรยาชื่อซาราห์มีลูกสิบเอ็ดคน ซาราห์เป็นภรรยาและแม่ที่ขอดเยี่ยม เธอมีอิทธิพลอย่างมากต่อการสร้างคุณลักษณะชีวิตของลูก ๆ โจนาธานเองก็เป็นพ่อที่อุทิศตน เราได้รับการบอกเล่าว่า “ทุก

คืนเมื่อมิสเตอร์เ็ดเวิร์ดส์กลับบ้าน เขาจะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงพูดคุยกับครอบครัวแล้วอธิษฐานอวยพรลูกแต่ละคน”³⁹

เออี วินชิพ นักการศึกษาในช่วงปลายทศวรรษ 1800 ได้ค้นคว้ามรดกของโจนาธานและซาราห์ เ็ดเวิร์ด โดยติดตามชีวิตของลูกหลานของพวกเขาไปจนถึง 150 ปีหลังจากการตายของโจนาธาน เขาพบว่ามรดกของเ็ดเวิร์ดได้แก่สิ่งต่อไปนี้

- รองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา 1 คน
- คณบดีโรงเรียนกฎหมาย 1 คน
- คณบดีโรงเรียนการแพทย์ 1 คน
- วุฒิสมาชิกสหรัฐอเมริกา 3 คน
- ผู้ว่าการ 3 คน
- นายกเทศมนตรี 3 คน
- อธิการบดีวิทยาลัย 13 คน
- ผู้พิพากษา 30 คน
- แพทย์ 60 คน
- ศาตราจารย์ 65 คน
- นายทหาร 75 คน
- ผู้ดำรงตำแหน่งราชการ 80 คน
- ทนายความ 100 คน

³⁹ คำอ้างอิงและข้อมูลสำหรับตอนนี้มาจาก Larry Ballard, “Multigenerational Legacies – the Story of Jonathan Edwards,” YWAM Family Ministries, July 1, 2017 นำข้อมูลมาจาก <https://www.ywam-fmi.org/news/multigenerational-legacies-the-story-of-jonathan-edwards/> วันที่ 11 มกราคม 2021

- ศิษยาภิบาล/ผู้นำคริสตจักร 100 คน
- บัณฑิตวิทยาลัย 285 คน

มรดกที่เกิดผลเช่นนี้เป็นไปได้อย่างไร? อะไรคือการลงทุนในชีวิตของคุณ ๆ สิบเอ็ดคนของเอ็ดเวิร์ดส์ที่ก่อให้เกิดทายาทที่มีชื่อเสียงในด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ และการรับใช้สังคมนี้? แน่ใจว่าโจนาธานเป็นพ่อที่รักพระเจ้าและขยันหมั่นเพียร เขาสัตย์ซื่อในการเป็นแบบอย่างเพื่อให้ลูก ๆ ของเขาปฏิบัติตาม

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าการเลือกของพ่อแม่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างลูกกับพระเจ้าในรุ่นต่อไป

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 5:9-10 และเฉลยธรรมบัญญัติ 7:9

ไม่ว่าพ่อแม่จะเลือกอะไร ทุกคนมีโอกาสรับใช้พระเจ้าและเป็นพ่อแม่ที่รักพระเจ้าให้กับลูก ๆ ของพวกเขาเอง คุณและลูกหลานของคุณสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างสัตย์ซื่อและรับพระพรกับพระคุณของพระองค์ คุณเต็มใจอุทิศตนเป็นพ่อแม่ที่รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อและนำลูก ๆ ของคุณให้รู้จักพระองค์ด้วยหรือไม่?

การแนะนำลูกให้รู้จักพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าตรัสกับยาโคบเป็นครั้งแรก พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าแห่งจักรวาล” หรือ “เราเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลก” แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นความจริงก็ตาม พระองค์ตรัสว่า “เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของอับราฮัมบิดาของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค” (ปฐมกาล 28:13) ยาโคบไม่ได้เริ่มต้นความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้ามามาก่อน เขารู้เรื่องพระเจ้าเพราะคำสอนของพ่อและปู่ของเขา

อับราฮัมเริ่มประเพณีการนมัสการพระเจ้า มีคนจำนวนมากเชื่อพระเจ้าเพราะอับราฮัม แม้กระทั่งก่อนที่พวกเขาจะได้พบกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวด้วยซ้ำ เมื่อเอลีอาเซอร์คนรับใช้ของอับราฮัมอธิษฐาน เขาพูดกับพระยาห์เวห์ว่า พระองค์เป็นพระเจ้าของอับราฮัมนายของเขา (ปฐมกาล 24:12)

ต่อมาพระเจ้าได้รับการระบุถึงหลายครั้งว่าเป็น “พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้ายาโคบ” (เช่น อพยพ 3:15 เป็นต้น) โยเซฟผู้เป็นชนรุ่นต่อมาได้กล่าวถึงคำสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้แก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ (ปฐมกาล 50:24) โยเซฟคาดหวังให้ครอบครัวของเขาสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าเพราะคำสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้แก่ชนรุ่นก่อนหน้า

► จากวิธีการที่พระเจ้าระบุถึงพระองค์เอง เราได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับวิธีการที่คนจะมารู้จักพระเจ้า?

โดยปกติผู้คนมักไม่เข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าจากการได้ยินหลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าเท่านั้น แต่ผู้คนมักจะเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าโดยการสังเกตชีวิตของคนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า **อิทธิพลฝ่ายวิญญาณที่มีพลังมากที่สุดมาจากพ่อแม่ที่อุทิศตัวต่อพระเจ้า**

มีคำถามส่วนตัวที่สำคัญมากให้พิจารณาคือ ลูก ๆ ของคุณเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าโดยการสังเกตชีวิตของคุณบ้าง? ลูก ๆ ของคุณอยากสัตย์ซื่อกับพระเจ้าเพราะพวกเขามองเห็นความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าไหม?

ความรับผิดชอบของพ่อแม่

พระเจ้าให้พ่อแม่มีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ “จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเติบโตใหญ่ เขาจะไม่พราวจากทางนั้น” (สุภาษิต 22:6)

พ่อแม่ควรสอนลูกเขาให้ติดตามพระเจ้าอย่างมีวัตถุประสงค์ พ่อแม่ต้องเข้าใจความรับผิดชอบของตนเองในการนำและฝึกอบรมลูก ๆ

ความรับผิดชอบในการฝึกอบรมลูก ๆ เป็นของพ่อแม่ก่อนอันดับแรก ไม่ใช่สังคม ไม่ใช่โรงเรียนหรือคริสตจักร พ่อแม่ควรแน่ใจว่าลูก ๆ ของตนอยู่ในคริสตจักร แต่เขาไม่ควรคิดเอาเองว่าคริสตจักรจะฝึกอบรมลูกให้กับเขา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เอเฟซัส 6:1-4 คนเป็นพ่อควรทำสิ่งใด?

การฝึกอบรมลูกไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของแม่ แต่เป็นความรับผิดชอบสูงสุดของพ่อในการปกป้องด้านจิตวิญญาณให้กับครอบครัวของเขา

พ่อแม่มีความรับผิดชอบที่ต้องจริงจังในการฝึกอบรมชีวิตให้กับลูกของพวกเขา การฝึกอบรมชีวิตให้กับลูกไม่ได้หมายถึงการฝึกอบรมทางอาชีพการงาน มันคือการฝึกอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เป็นชีวิตที่พระเจ้าจะอวยพร พ่อแม่ไม่ควรปล่อยให้ลูก ๆ ติดตามความบาปโดยหวังว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัวในภายหลัง

พระคัมภีร์เตือนเราไม่ให้เรียนรู้ปรัชญาที่ผิดของโลกนี้

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน โคโลสี 2:8

พระคัมภีร์ตอนนี้เตือนว่าเราถูกปล้นได้โดยการเชื่อปรัชญาที่ผิดและยอมรับวิถีชีวิตที่ไม่ถูกต้อง โลกอาจปล้นลูกไปจากเราโดยการสอนพวกเขาให้ทำตามวิถีของโลกแทนที่จะทำตามพระคริสต์

จะเป็นการดีที่สุดถ้าการศึกษาทั้งหมดที่เด็กได้รับมาจากครูและผู้ปกครองที่เป็นคริสเตียน ในสถานที่ที่ไม่มีโรงเรียนคริสเตียน พ่อแม่ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กกำลังเรียนรู้ทัศนคติที่ถูกต้องของชีวิต การศึกษาทางโลกอาจสอนเด็ก ๆ เกี่ยวกับการไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า วิวัฒนาการ และมนุษยนิยม เด็ก ๆ มีความเปราะบางเป็นพิเศษต่อคำสอนเท็จ (เอเฟซัส 4:14) และพ่อแม่ต้องปกป้องลูกของตน ศิษยาภิบาลควรเรียนรู้วิถีเทศนาหลักคำสอนเพื่อปกป้องผู้คนจากปรัชญาที่ผิด ศิษยาภิบาลและอาจารย์ควรให้ข้อมูลแก่ครอบครัวเพื่อช่วยพวกเขาก่อร่างสร้างลูกให้อยู่ในความจริง

การฝึกอบรมตั้งแต่แรกเริ่ม

► มีบางคนเขียนหนังสือเรื่อง *เด็กเป็นปูนเปียก (Children Are Wet Cement)* คุณคิดว่าชื่อเรื่องนั้นหมายถึงอะไร?

พ่อแม่ควรตระหนักว่าลูก ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตและตัดสินใจว่าจะอะไรสำคัญในขณะที่พวกเขายังเป็นเด็ก
คุณลักษณะชีวิตถูกหล่อหลอมในขณะที่ลูกยังเป็นเด็ก

การสร้างสาวกส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นก่อนที่เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น เป้าหมายในการรู้พระคัมภีร์ เป้าหมายด้าน
คุณลักษณะชีวิต และบุคลิกภาพ สังคม และนิสัยฝ่ายวิญญาณควรได้รับการพัฒนามาก่อนจะเข้าสู่วัยรุ่น

แม้กระทั่งก่อนอายุห้าขวบ เด็กก็ได้เรียนรู้ชั้นเบื้องต้นว่าผู้คนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และพฤติกรรม
แบบไหนที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่เขาต้องการ เขาจะคาดหวังความเป็นธรรมได้หรือไม่ และรู้ว่าการ
หลงโทษและการให้รางวัลเกิดขึ้นสม่ำเสมอไหม เขาว่าเขาได้รับความรักหรือไม่ เขาว่าเขาความรู้สึกของเขา
สำคัญต่อผู้อื่นหรือไม่ เขาว่าเขาสามารถได้รับการอภัยเมื่อเขาทำผิดไหม เขาได้เรียนรู้ที่จะยอมรับหรือ
ซ่อนความผิดพลาดและบาปของเขา เขาได้ตัดสินใจแล้วว่าผู้มีสิทธิอำนาจสามารถเป็นที่ไว้วางใจให้ดูแล
เขาและรักษาสัญญาได้ไหม

ลูกเรียนรู้จากคำพูดและแบบอย่างของพ่อแม่ แม้ว่าพ่อแม่ไม่ได้พยายามสอนเขาก็ตาม (เอเฟซัส 5:1)
แบบอย่างของผู้ใหญ่จัดเตรียมแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตให้กับเด็ก ๆ เด็ก ๆ เรียนรู้ว่าจะสิ่งไหนสำคัญโดยการ
มองดูว่าอะไรสำคัญสำหรับผู้ใหญ่ เด็ก ๆ เรียนรู้วิธีปฏิบัติต่อผู้อื่น การตอบสนองต่อสถานการณ์ และการ
ทำตามความรับผิดชอบโดยการสังเกตผู้ใหญ่ การศึกษานี้เริ่มต้นเมื่อเด็กคนหนึ่งเกิดมา

บางครั้งพ่อแม่คิดว่าพวกเขาสอนลูกเฉพาะตอนที่พวกเขาอธิบายให้ลูกรู้ว่าต้องทำอะไร อย่างไรก็ตามพ่อ
แม่สอนลูกตลอดเวลาในขณะที่ลูกเฝ้าสังเกตพวกเขา

เด็กเฝ้าดูผู้ใหญ่และเรียนรู้วิธีตอบสนองต่อความตึงเครียด เขาเรียนรู้วิธีปฏิบัติตัวต่อคนแปลกหน้า เขา
เรียนรู้วิธีปฏิบัติต่อคนที่ฐานะต่ำกว่า เขาเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ เขาเรียนรู้ที่จะ
ตอบสนองต่อความต้องการของคนอื่น พ่อแม่สอนอยู่เสมอในขณะที่ไม่รู้ตัวว่ากำลังสอนอยู่

ถ้าเด็กถูกวิพากษ์วิจารณ์อยู่ตลอดเวลา เขาจะเรียนรู้ที่จะซ่อนข้อผิดพลาด หาข้อแก้ตัว และตำหนิผู้อื่น เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ เขาจะกล่าวโทษ เสแสร้ง และปิดบัง หากมีความขัดแย้งในบ้านอยู่ตลอดเวลา เขาจะขี้อายหรือก้าวร้าว ถ้าสมาชิกในครอบครัวเยาะเย้ยเขา เขาอาจถอนตัวจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนหรือระรานผู้อื่น ถ้าพ่อแม่ของเขาทำให้เขารู้สึกละอายใจอยู่เสมอ เขาจะเรียนรู้ที่จะอยู่กับความรู้สึกผิด โดยไม่เคยรู้สึกว่าเขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้า หากเขาไม่สามารถบรรลุมาตรฐานพฤติกรรมที่พ่อแม่เรียกร้องได้ ในที่สุดเขาก็จะกบฏ และอาจเข้าร่วมกลุ่มกบฏอื่น ๆ ที่เข้ามาแทนที่ครอบครัวของเขา

ถ้าผู้คนอดทนกับเขา เขาก็จะเรียนรู้ที่จะอดทนกับผู้อื่น หากมีคนให้กำลังใจ เขาก็มั่นใจที่จะลอง หากเขาได้รับการยกย่อง เขาจะรู้สึกมีคุณค่าและเต็มใจที่จะให้ความน่าเชื่อถือแก่ผู้อื่น ถ้าเขาเห็นความยุติธรรมเขาก็ต้องการความยุติธรรม

ถ้าพ่อแม่เองแหกกฏแต่จะทำให้ลูกเชื่อฟัง ลูกจะคิดว่าสักวันหนึ่งเขาก็จะโตพอที่จะแหกกฏด้วย ถ้าพ่อแม่ไม่เมตตาผู้อื่น ลูกก็อาจหวังว่าจะเข้มแข็งพอที่จะไม่เมตตาผู้อื่น ถ้าพ่อแม่คิดว่าปัญหาและความต้องการของลูกไม่สำคัญ ลูกก็จะคิดว่าสักวันหนึ่งเขาจะเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถดูแลตัวเองและไม่สนใจความต้องการของผู้อื่นได้

พ่อแม่ควรแสดงถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ลูก ๆ ของพวกเขาควรรู้ว่าพ่อแม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า หากพ่อแม่แสดงให้เห็นว่าความประสงค์ของเขาเองสำคัญกว่าสิทธิอำนาจของพระเจ้า ลูก ๆ ของเขาก็จะคาดหวังที่จะดำเนินชีวิตแบบเดียวกัน บ่อยครั้งที่พ่อแม่ควรอธิบายให้ลูกรู้ถึงเหตุผลในการตัดสินใจและปัจจัยที่ต้องพิจารณา สิ่งนี้สอนให้ลูกรู้วิธีตัดสินใจ

ลูก ๆ เรียนรู้เมื่อพ่อแม่เล่นกับพวกเขา พวกเขาควรเรียนรู้ถึงความเป็นธรรม การคำนึงถึง และการตอบสนองต่อผู้อื่น เกมพัฒนาทักษะของลูก วัตถุประสงค์ของเกมสำหรับครอบครัว ได้แก่ การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และความสุขในการสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว การแข่งขันในเกมครอบครัวเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ควรมีวัตถุประสงค์เพื่อครอบงำผู้อื่นซึ่งทำให้ผู้ชนะรู้สึกสนุกกับการเหนือกว่า คำถามที่ต้อง

พิจารณาระหว่างเล่นเกมคือ “ทุกคนสนุกกับเกมหรือเปล่า?” หากมีเพียงผู้ชนะเท่านั้นที่สนุกกับเกม แสดงว่ามีจุดประสงค์ที่ผิด หากผู้คนรู้สึกโกรธหรือหงุดหงิดในระหว่างเล่นเกม แสดงว่าเกมนั้นไม่ได้ให้ตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่ถูกต้อง

พ่อแม่จะแสดงคุณค่าของลูกเมื่อพวกเขาให้เวลาเพื่อทำกิจกรรมของลูก พ่อแม่ควรช่วยลูกทำโครงการโรงเรียน ประดิษฐ์หรือซ่อมแซมของเล่น จัดพื้นที่ส่วนตัวให้ลูกในบ้าน ฟังเรื่องราวและมุกตลกของเขา และปลอบโยนเมื่อเขาอารมณ์เสีย

พ่อแม่ควรรู้จักครูของลูกที่โรงเรียน พวกเขาควรเข้าร่วมการประชุมตามกำหนดการกับครูเพื่อรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของลูกเมื่ออยู่ในโรงเรียน ทั้งพ่อและแม่ควรไปด้วยกันหากเป็นไปได้ ถ้าพ่อไม่ไปก็ดูเหมือนมีเรื่องอื่นสำคัญกว่าลูก พ่อแม่ควรถามคำถามครูเกี่ยวกับผลการเรียนและสิ่งที่เกิดขึ้นที่โรงเรียน ครูมีแนวโน้มที่จะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อเด็กและปกป้องเด็กจากการถูกทำร้ายหากพวกเขารู้ว่าพ่อแม่สนใจคนที่อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวก็รู้จักกันเป็นอย่างดี พวกเขาเรียนรู้ความต้องการและข้อบกพร่องของกันและกัน พวกเขาสามารถรักกันและแสดงความรักนั้นได้มากกว่าที่คนอื่นในโลกแสดง ถ้าพวกเขาไม่รักกันก็จะทำร้ายกันได้มากกว่าคนอื่นมาทำร้าย บางคนปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัวแย่กว่าที่พวกเขาปฏิบัติต่อคนแปลกหน้า บ้านของคริสเตียนควรเป็นสถานที่ซึ่งแสดงความอดทน การให้อภัย ความเอาใจใส่ และความเมตตา กรุณา

แรงงานเด็ก

เด็กเล็กต้องการเวลาสำหรับการเล่นและพักผ่อนทุกวัน เด็กต้องการเวลาพักผ่อน ใช้จินตนาการ อ่านหนังสือ เล่นโดยการทำบางสิ่งหรือสร้างบางสิ่งบางอย่าง และเพลิดเพลินกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ในสภาพแวดล้อมที่ครอบครัวทำงานร่วมกันเพื่อจัดหาอาหารหรือทำงานอื่น ๆ ทุกวัน อาจเป็นการดีสำหรับเด็ก ๆ ที่จะมีส่วนร่วมในงานของครอบครัว แต่พ่อแม่ควรจดจำคุณค่าอื่น ๆ บางประการด้วย

ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานเป็นเรื่องยากสำหรับเด็ก ไม่ใช่เพียงเพราะความต้องการทางร่างกายเท่านั้น แต่เป็นเพราะงานที่มอบให้กับเด็กมักจะซ้ำซากและจำเจ เขาอยากมีเวลาทำกิจกรรมที่ได้ใช้จินตนาการของเขา เป็นเรื่องน่าเศร้าหากเด็กต้องทำงานมากจนใช้เวลาพักเพื่อกินและนอนเท่านั้นและจะได้กลับมาทำงานอีกครั้ง

“เมื่อบุคคลหนึ่งไม่เห็นอกเห็นใจต่อเด็ก
อีกต่อไป ความมีประโยชน์ของเขาในโลก
ก็สิ้นสุดลง”

- George MacDonald

บางครอบครัวประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและคิดว่าพวกเขาต้องการรายได้จากการงานของลูก อย่างไรก็ตาม หากพวกเขาล้มเหลวในการให้ลูกได้รับการศึกษา สถานการณ์ของครอบครัวของพวกเขาก็ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง หากเด็กทำงานแทนที่จะไปโรงเรียน เขาก็จะใช้ชีวิตเพื่อทำงานโดยได้ค่าจ้างที่ต่ำ เขาจะไม่สามารถเข้าถึงอาชีพและโอกาสทางธุรกิจส่วนใหญ่ได้

บางคนให้การศึกษาลูก ๆ ของตัวเอง แต่ตั้งใจเอาเปรียบเด็กที่มาจากครอบครัวยากจนโดยจ้างงานพวกเขาเป็นเวลานานหลายชั่วโมงในไร่ นา ในงานบ้าน หรือขายของตามถนน ทั้งที่รู้ว่าพวกเขาไม่ได้รับการศึกษา คริสเตียนควรทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาแนวทางแก้ไขที่ดีกว่าสำหรับครอบครัวในชุมชนของตน เด็ก ๆ สามารถผลิตผลกับการทำงานได้หากพวกเขามีงานที่ให้ความรู้สึกถึงความสำเร็จ พวกเขายังสามารถสนุกกับการทำงานร่วมกับพ่อแม่ได้หากพ่อแม่ให้กำลังใจ พ่อแม่ควรผสมเหตุสมผลในการคาดหวังสิ่งที่เด็กสามารถทำได้ และควรให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ในทางบวก เพื่อที่ลูก ๆ ของพวกเขาจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และเติบโตต่อไป

เป็นเรื่องดีสำหรับเด็กที่จะมีความรับผิดชอบในแต่ละวันเพื่อเป็นการสอนให้พวกเขาสามารถพึ่งพาได้และละเอียดถี่ถ้วน พ่อแม่ควรให้คำพูดยืนยันถึงคุณลักษณะชีวิตที่พวกเขาเห็นในตัวลูกขณะที่ทำงาน เช่น ความริเริ่ม ความขยันหมั่นเพียร ความรอบคอบ และความพากเพียร พ่อแม่ควรสอนลูก ๆ ถึงหลักการทำงานตามที่สอนในพระวจนะของพระเจ้า

เป็นเรื่องดีที่เด็ก ๆ จะมีโอกาสได้รับเงินเพื่อสามารถเลือกใช้จ่ายได้ พวกเขาเรียนรู้คุณค่าของงานและเรียนรู้วิธีใช้เงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด เด็กที่ทำงานเพื่อหาเงินอาจตระหนักว่าเขาไม่ควรใช้เงินทั้งหมดเพื่อซื้อขนม เขาต้องการซื้อของที่เขากลับไปได้ พ่อแม่ควรฝึกลูกให้คิดและใช้เงินในทางของพระเจ้า

เป็นเรื่องดีสำหรับเด็กและวัยรุ่นที่จะได้รับการแนะนำให้รู้จักกับงานที่หลากหลายซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถของพวกเขา เป็นเรื่องดีถ้าวัยรุ่นมีโอกาสได้ร่วมงานกับคนที่มีความทักษะหลากหลายเพื่อเขาจะได้เรียนรู้

► การใช้แรงงานเด็กที่มีอยู่ในสังคมของคุณคืออะไร? พ่อแม่ควรทำอะไร? คริสตจักรควรทำอะไร?

การพัฒนาลูกอย่างมีวัตถุประสงค์

พ่อแม่มีความรับผิดชอบในการพัฒนาคุณลักษณะชีวิตของลูก แมทท์และแมรี ฟรีเดอแมน สามีภรรยาคริสเตียนคู่หนึ่งเขียนรายการคุณสมบัติต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องการช่วยลูกพัฒนา หลังจากเขียนรายการเหล่านี้แล้ว พวกเขาก็ทบทวนและวางแผนดำเนินการเพื่อจะช่วยให้ลูก ๆ พัฒนาคูณสมบัติแต่ละข้อเหล่านี้ กระบวนการจะไม่รวดเร็ว คุณสมบัติเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏขึ้นอย่างกะทันหัน พ่อแม่จะต้องมีวัตถุประสงค์และมีความสม่ำเสมอตลอดหลายปีในการเลี้ยงดูลูก รายการด้านล่างนี้มีคุณสมบัติบางประการที่ครอบครัวฟรีเดอแมนเขียนเอาไว้⁴⁰ มีการเพิ่มคุณสมบัติอื่น ๆ ลงในรายการ

⁴⁰ Matt Friedeman, *Discipleship in the Home*, (Wilmore: Francis Asbury Society, 2010), 31-33

หมวดหมู่	คุณสมบัติที่ต้องมีเมื่ออายุ 18 ปี
ทางจิตวิญญาณ	<ul style="list-style-type: none"> • รู้ว่าพวกเขาเป็นผู้ดูแลพระฉายของพระเจ้าพร้อมกับคุณค่าอันรันดร์ • รู้ว่าพวกเขาเป็นคนที่ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด • อุกฤษต์ต่อพระคริสต์ • มีชีวิตที่เฝ้าเดี่ยวทุกวัน • ใฝ่ใจของประทานฝ่ายวิญญาณ • เตรียมพร้อมสำหรับการรับใช้แบบคริสเตียน • รักษาความบริสุทธิ์ทางเพศจนกว่าจะแต่งงาน
การรู้พระคัมภีร์	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจหลักคำสอนพื้นฐานของคริสเตียน • ท่องจำข้อพระคัมภีร์สำคัญ (300 ข้อ) • รู้เรื่องราวพระคัมภีร์ • รู้พระธรรมต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ • รู้บัญญัติสิบประการและคำเทศนาบนภูเขา • ดูหัวข้อข่าวประเสริฐเรื่องความบาปและความรอดตลอดทั้งพระคัมภีร์
โลกทัศน์ตามพระคัมภีร์	<ul style="list-style-type: none"> • รู้วิธีปกป้องความเชื่อของพวกเขา • สามารถตอบคำถามสำคัญในชีวิตจากมุมมองของพระคัมภีร์ได้ • เข้าใจสิ่งที่ทำให้ศาสนาคริสต์มีเอกลักษณ์ท่ามกลางศาสนาและลัทธิต่าง ๆ ในโลก

<p>สติปัญญา (การศึกษา)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รับการศึกษาของคริสเตียนหากเป็นไปได้ • รับการสร้างให้มีวินัยในการอ่านหรือฟังพอดแคสต์หรือวีดีโอคำสอน • เข้าวิทยาลัยหรือการฝึกอบรมอาชีพตามของประทานและการทรงเรียก
<p>คุณลักษณะชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ฝึกควบคุมตัวเอง • ถ่อมใจ—รู้จักขอโทษ • แสดงความเคารพต่อสิทธิอำนาจ • พุดด้วยความกรุณา • เรียนรู้ที่จะใช้เวลาอย่างฉลาด—ฝึกวินัยในการใช้สื่อสังคม บันเทิง และอื่น ๆ นอกจากนี้
<p>เงิน & การรับใช้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจความห่วงใยของพระเจ้าต่อคนยากจน • ฝึกที่จะมีใจกว้างขวางและรับใช้คนยากจน • ถวายสิบลดและเก็บออม • เรียนรู้วิธีใช้งบประมาณการเงิน
<p>ความสัมพันธ์ต่าง ๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รักและเข้ากันได้กับพี่น้อง • แสดงความมีน้ำใจร่วมกันในสังคม • เรียนรู้ที่จะเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ • สามารถพูดกับผู้ใหญ่ได้ด้วยความเคารพและมีความมั่นใจ

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • มีสุขอนามัยที่ดี • ออกกำลังกายเป็นประจำ • กินอาหารอะไรก็ได้ที่เสิร์ฟให้พวกเขา • เลือกอาหารสุขภาพหากเลือกได้
ทักษะต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาของประทานที่พระเจ้าให้พวกเขา • พัฒนาทักษะผ่านการมีวินัยฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

แมทธิ ฟรีเดอแมน อธิบายสิ่งที่เขาและภรรยาทำหลังจากเขียนรายการคุณสมบัติเหล่านี้

ทันทีที่เรามี [คุณสมบัติ] ข้างต้นในกระดาษหนึ่งแผ่น เราก็ลากเส้นตรงกลางกระดาษแล้วถามตัวเองว่า “ที่นี่ เราต้องทำอะไรเพื่อ [ทำในส่วนของเราเพื่อพัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ในลูกของเรา]?” ทางด้านซ้ายของกระดาษ เราจดความรับผิดชอบของพ่อแม่ [ของเรา]⁴¹

หากสิ่งนี้ดูเหมือนเป็นความรับผิดชอบมากมาย ขอเพียงจดจำว่าพระเจ้าใช้เวลาเรา 16-18 ปีในการสร้างลูก ๆ ให้เป็นสาวก จึงสำคัญที่จะทำสิ่งต่อไปนี้

1. จัดเตรียมแผนการสร้างสาวก
2. กำหนดพิธีในครอบครัว เช่น อาหารมื้อประจำวันและโครงร่างคำสอน/ฝึกอบรมไม่กี่นาที
3. ทำให้การสร้างสาวกเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นธรรมชาติของชีวิตทุกวัน ใช้โอกาสมากมายในการสอนและฝึกอบรม

⁴¹ Matt Friedeman, *Discipleship in the Home*, (Wilmore: Francis Asbury Society, 2010), 33

4. อธิษฐานด้วยพระวอนของพระเจ้าเหนือลูก ๆ ของคุณอย่างสม่ำเสมอ

5. อย่าล้มเลิกแม่ล้มเหลว

► เลือกสองสามข้อจากแผนภูมิด้านบนและอธิบายว่าพ่อแม่จะทำอะไรได้บ้างเพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นอย่างมีวัตถุประสงค์

ปัจจัยเกี่ยวกับความตั้งใจของมนุษย์

► บางครั้งคนหนึ่งพูดว่า “ประสบการณ์สร้างฉันให้เป็นคนแบบนี้” คำกล่าวคล้ายกันคือ “คนเป็นผลผลิตของสภาพแวดล้อมของเขา” คำกล่าวเหล่านี้เป็นจริงหรือไม่?

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า ผู้คนตัดสินใจเลือกอย่างแท้จริงและไม่ได้ถูกควบคุมโดยสัญชาตญาณหรือสภาพแวดล้อม ตลอดทั้งพระคัมภีร์พระเจ้าเรียกผู้คนให้เลือกทำสิ่งที่ถูกต้องและปฏิเสธความชั่ว⁴² พระเจ้าตัดสินผู้คนจากการตัดสินใจของพวกเขา

สภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของเรามีอิทธิพลต่อเรา แต่ไม่ได้ควบคุมเรา เพราะในฐานะมนุษย์ตามพระฉายของพระเจ้าเราตัดสินใจเลือกอย่างแท้จริงได้ นั่นหมายความว่าเด็กคนหนึ่งอาจเลือกในสิ่งที่แตกต่างจากครอบครัวหรือสภาพแวดล้อมที่เขาถูกเลี้ยงดูมา เด็กที่มาจากครอบครัวนอกศาสนาซึ่งมีชีวติบาปหนาเป็นปกติก็อาจกลับใจใหม่และใช้ชีวิตเพื่อพระเจ้าได้ เด็กที่มาจากครอบครัวคริสเตียนอาจเลือกไม่ติดตามพระเจ้า

แม้ว่าผู้คนจะตัดสินใจเลือกได้อย่างแท้จริง แต่พวกเขาที่ไม่ได้เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ พระคัมภีร์บอกว่าเราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติที่มีแนวโน้มที่จะทำบาป (สดุดี 51:5, สดุดี 58:3) มนุษย์มีแนวโน้มตามธรรมชาติที่จะต่อต้านผู้มีอำนาจ เลือกทิศทางของตนเอง ยอมจำนนต่อสิ่งล่อใจ หลอกหลวงผู้อื่น และเห็นแก่ตัว (เอเฟ

⁴² โยชูวา 24:14-15, เอเสเคียล 33:10-11, วิวรรณ์ 22:17

ซัส 2:1-3) เด็ก ๆ ไม่ได้วางตัวเป็นกลาง แต่รอคอยให้ถูกชี้แนะไปในทิศทางใดก็ได้ เด็ก ๆ มองหาวิธีตอบสนองความปรารถนาของตนเองอย่างรวดเร็ว แม้พวกเขาจะต้องโกหกและไม่เชื่อฟังเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ นอกจากนี้ เรารู้ว่าซาตานพยายามหลอกลวงพวกเขาและล่อใจพวกเขาให้ทำบาป (เอเฟซัส 2:2, วิวรรณ์ 12:9)

พ่อแม่ต้องตระหนักว่าการสั่งสอนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้เด็กทำสิ่งที่ถูกต้อง มีการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ (กาลาเทีย 5:17) พ่อแม่ควรอธิษฐานขอให้พระวิญญาณของพระเจ้ามีอิทธิพลและชี้นำลูก พ่อแม่ควรฟังพาทพระเจ้าสำหรับสติปัญญาและความเข้มแข็งเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีฝ่ายวิญญาณ พ่อแม่ควรอธิษฐานอย่างร้อนรนเพื่อลูกของตนจะกลับใจและมีประสบการณ์ในการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณตั้งแต่อายุยังน้อย

แม้ว่าลูกจะกลับใจมาเชื่อแล้ว พ่อแม่ก็ไม่ควรคาดหวังให้ลูกเป็นเหมือนคริสเตียนที่เติบโตแล้ว ทศนคติและความรู้สึกของเขาจะไม่สอดคล้องกัน บางครั้งเขาอาจยอมแพ้ต่อสิ่งล่อใจ นานตราบเท่าที่ลูกแสดงความปรารถนาที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง พ่อแม่ก็ไม่ควรทำให้ลูกท้อใจโดยบอกว่าเขาล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตเหมือนคริสเตียน ในทางกลับกัน พ่อแม่ควรชมเชยพฤติกรรมที่ดีของลูกและหนุนใจเขาให้อธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการต่อสู้ของเขานั้น

แม้ว่ามนุษย์ทุกคนจะเกิดมาพร้อมกับแนวโน้มทำบาป แต่มนุษย์ทุกคนก็มีความต้องการพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับทุกคนและให้ความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราทราบว่าเราได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเมื่อเราสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่ลูก ๆ ของเรา พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเหมือนผู้ช่วยเหลือที่อยู่ในตัวลูก ที่ยืนยันความจริงและทำให้เขามีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เวลาเฝ้าเดี่ยวของครอบครัว

ครอบครัวควรพบกันทุกวันเพื่ออ่านพระคัมภีร์ สันทนา และอธิษฐานสักสองสามนาที ทั้งพ่อแม่และลูกทุกคนในบ้านควรเข้าร่วม พ่อควรเป็นผู้นำ แต่เขาอาจขอให้สมาชิกครอบครัวอ่านพระคัมภีร์และมีส่วนร่วมในหลาย ๆ ด้าน

ช่วงเวลาเฝ้าเดี่ยวไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามรูปแบบเดียวกันเสมอไป ช่วงเวลานี้สามารถมีได้หลากหลายรูปแบบ และอาจรวมเรื่องราวในพระคัมภีร์ เรื่องราวจากประวัติศาสตร์และงานมิชชันของคริสเตียน การอภิปรายคำถาม การใช้คำถามและคำตอบที่จำเพื่อสอนความจริงที่เป็นหลักคำสอน การอ่านเนื้อหาเกี่ยวกับคริสเตียน บทเพลง การท่องจำพระคัมภีร์ ละคร และการอธิษฐานด้วยวิธีต่างๆ

ตัวอย่างกิจกรรมช่วงเวลาเฝ้าเดี่ยว เช่น เลือกรีวิวในพระคัมภีร์และให้สมาชิกครอบครัวทำการแสดงจากเรื่องราวนั้น

ศิษยาภิบาลควรใช้เวลาสอนคริสตจักรเกี่ยวกับช่วงเวลาเฝ้าเดี่ยวของครอบครัว พ่อแม่ควรจำไว้ว่าพระเจ้าให้พวกเขาที่มีความรับผิดชอบสอนพระวจนะของพระเจ้าให้กับลูก ๆ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-7)

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ แนวคิดอะไรบางประการจากบทเรียนนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? คุณวางแผนนำความจริงที่ได้เรียนรู้ไปใช้อย่างไร?
- ▶ คริสตจักรสามารถทำสิ่งใดเพื่อให้ครอบครัวเข้มแข็งและช่วยพ่อแม่ในการเลี้ยงดูลูก?
- ▶ คนในคริสตจักรสามารถทำงานร่วมกันเพื่อช่วยรับมือกับความท้าทายในการฝึกอบรมเด็ก ๆ ให้ติดตามพระคริสต์ได้อย่างไร?
- ▶ มีตัวอย่างอะไรในการฝึกหัดประจำวันเพื่อให้ครอบครัวปฏิบัติตามบ้าง?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับการออกแบบครอบครัวและให้ผู้คนมีสิทธิพิเศษอย่างยิ่งในการเป็นพ่อแม่

ขอช่วยให้เรารักลูกเหมือนที่พระองค์รัก ขอช่วยให้เราจดจำว่าพวกเขาถูกสร้างมาเพื่อให้รู้จักและรับใช้

พระองค์

ขอให้ความรัก ความอดทน และความเข้าใจแก่เราตามความจำเป็นต่อการฝึกอบรมและมีอิทธิพลต่อลูกใน
การติดตามพระองค์

ขอให้ความสามารถแก่ผู้เชื่อในคริสตจักรของเราที่จะเสริมสร้างครอบครัวต่าง ๆ เสริมสร้างวัยรุ่น และเด็ก
ๆ ให้เข้มแข็งในความเชื่อและการเชื่อฟัง

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) ศึกษาพระคัมภีร์แต่ละตอนต่อไปนี้ ใช้พระคัมภีร์ตอนเหล่านี้เขียนถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเรื่องความรับผิดชอบของพ่อแม่มาสามหน้ากระดาษ

- ปฐมกาล 18:17-19
- เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9
- สดุดี 78:1-8
- โคโลสี 3:21
- เอเฟซัส 6:4
- 1 ทิโมธี 3:4-5, 12
- 2 ทิโมธี 3:14-17
- มัทธีว 18:5-6

(2) ไม่ว่าคุณเป็นพ่อแม่หรือไม่ได้เป็น ขอให้เลือกคุณสมบัติที่เป็นเป้าหมายจากรายการในตารางที่มีในบทเรียนนี้มาห้าประการ เขียนวิธีการปฏิบัติสามข้อสำหรับแต่ละประการเพื่อช่วยลูก ๆ ของคุณให้บรรลุคุณสมบัติทั้งห้าประการที่คุณเลือกมานั้น

(3) ถ้าคุณเป็นพ่อแม่ ขอให้เขียนแผนการและการอุทิศตัวเพื่อเฝ้าเดี่ยวทุกวันพร้อมกับลูก ๆ ของคุณ ขอให้คุณรายงานตัวเองต่อใครบางคนสำหรับแผนการและการอุทิศตัวของคุณ

บทที่ 13

ปัญหาในการเลี้ยงลูก

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ยอมรับมุมมองของพระเจ้าในเรื่องการสร้างวินัยและปรับปรุงแก้ไขลูก
- (2) อุทิศตัวในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในบ้านเพื่อสร้างลูกให้เป็นสาวก
- (3) เข้าใจถึงความรับผิดชอบของลูกต่อพระเจ้า
- (4) รับการเสริมสร้างด้วยแนวคิดเชิงปฏิบัติสำหรับสถานการณ์การเป็นพ่อแม่ในแต่ละวัน

ซูซานนา เวสเลย์ แม่ผู้มีวัตถุประสงค์

ซูซานนา เวสเลย์ ให้กำเนิดลูก 19 คน แต่เนื่องจากความจำกัดด้านเวลา ทำให้เธอมีชีวิตรอดอยู่ได้ไม่นาน ลูก 10 คนที่เธอเลี้ยงดูรวมถึง จอห์นและชาร์ลส์ เวสเลย์ หลังจากที่จอห์น ลูกชายของเธอเป็นผู้ใหญ่ เขาขอให้เธอเขียนคำอธิบายวิธีการเลี้ยงลูกของเธอ และเธอก็ส่งจดหมายพร้อมคำอธิบายนี้ให้เขา⁴³

ลูกได้รับการสอนเรื่องคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าทันทีที่พวกเขาสามารถพูดได้ และพวกเขาจะพูดคำอธิษฐานนี้ซ้ำ ๆ ทุกเช้าและเย็น ลูก ๆ จะอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันทุกวัน ในสมัยนั้นผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่

⁴³ Eliza Clark, *Susanna Wesley*, (London: W. H. Allen & Co, 1886), 30-36. Available online at: <https://archive.org/details/susannawesley00clariala/page/30/>

ค่อยมีการศึกษา แต่ชุมชนนายีนกรานว่าลูกทุกคนควรได้รับการสอนให้อ่านหนังสือ เธอให้ความสำคัญกับการรู้หนังสือมากกว่าเรียนรู้การทำงาน

ชุมชนนากล่าวว่า “ความเอาแต่ใจตนเองเป็นบ่อเกิดของความบาปและความทุกข์ยากทั้งหมด” เธอสอนลูก ๆ ของเธอให้ควบคุมแรงกระตุ้นและยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจ เธอกล่าวว่าการกระทำทุกประการที่เป็นการเชื่อฟังควรได้รับคำชมเชย แม้ว่าจะไม่ได้ปฏิบัติอย่างสมบูรณ์แบบก็ตาม ความผิดพลาดสามารถยอมรับได้ แต่การไม่เชื่อฟังโดยเจตนาสมควรรับการลงโทษ

ครอบครัวจะกินอาหารด้วยกันเสมอ และเด็ก ๆ เรียนรู้ที่จะกินอาหารที่เสิร์ฟโดยไม่บ่น

การปรับปรุงแก้ไขและการสร้างวินัย

พระคัมภีร์บอกเราว่า “ความโง่ติดอยู่ในใจเด็ก...” (สุภาษิต 22:15) ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่าเด็ก ๆ เกิดมาก็พูดคำมุสา “...เขาทำผิดมาตั้งแต่เกิด คือพูดมุสา” (สดุดี 58:3) เพราะนี่คือความจริง พ่อแม่จึงมีหน้าที่ปรับปรุงแก้ไขลูกของตน

หากคุณเสนอทางเลือกให้เด็กอายุ 3 ขวบเลือกระหว่างกินไอศกรีมชามหนึ่งตอนนี้หรือเป็นเจ้าของโรงงานไอศกรีมในอีกหนึ่งปีข้างหน้า เขาจะเลือกกินไอศกรีมตอนนี้ แม้ว่าพ่อแม่จะอธิบายทางเลือกต่าง ๆ ให้ฟัง แต่ตอนนี้ลูกก็จะเลือกไอศกรีมถ้าหากเขาตัดสินใจด้วยตัวเองจริง ๆ ภาพนี้แสดงให้เห็นว่าคำอธิบายไม่เพียงพอที่จะปรับปรุงแก้ไขเด็ก

การอธิบายถึงสิ่งถูกต้องและสิ่งที่ผิดไม่เพียงพอในการแก้ไขปรับปรุงเด็กเพราะเหตุผลต่อไปนี้

1. เด็กไม่สามารถเข้าใจเหตุผลของผู้ใหญ่ (1 โครินธ์ 13:11)
2. เด็กไม่สามารถมองเห็นผลลัพธ์ทั้งหมดจากการกระทำของเขาในระยะยาว
3. เด็กไม่เติบโตพอที่จะควบคุมแรงกระตุ้นและความปรารถนาของตัวเองให้เป็นไปตามเหตุผล

การสร้างความปลอดภัยทางกายให้ลูกอาจดูโหดร้าย แต่พ่อแม่ที่รักจะทำเพื่อป้องกันอันตรายซึ่งเลวร้ายกว่านั้น: “คนที่สงวนไม่เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่คนที่รักเขาจะยอมหมั่นตีสอนเขา” (สุภาษิต 13:24) ตัวอย่างเช่น เด็กเล็กที่เล่นใกล้ไฟอาจตกลงไปและได้รับบาดเจ็บสาหัสเพราะเขาไม่เข้าใจถึงอันตราย แต่ถ้าแม่ตีเขาเมื่อเขาเข้าใกล้ไฟมากเกินไป ความเจ็บปวดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ป้องกันความเจ็บปวดครั้งใหญ่ได้ บางคนเคยถูกทำร้ายร่างกายจากคนที่ไม่ได้รักพวกเขา ประสบการณ์ของพวกเขาทำให้พวกเขาเกลียดความคิดของคนทีหลงโทษเด็กทางร่างกาย อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ที่ละเลยการแก้ไขอย่างถูกต้องจะทำให้ลูกเดือดร้อนมากมายในภายหลัง

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สุภาษิต 19:18 และสุภาษิต 29:17

การปรับปรุงแก้ไขควรเริ่มต้นเมื่อลูกโตพอที่จะเข้าใจว่าเขากำลังต่อต้านพ่อแม่ แม้เด็กเล็กมาก ๆ คนหนึ่งก็รู้เมื่อเขากำลังปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือ

การปรับปรุงแก้ไขส่วนใหญ่จะต้องทำให้สำเร็จในขณะที่ยังเป็นเด็กเล็กและอ่อนเยาว์ (สุภาษิต 22:15) เหมือนกับดินเหนียวที่มีเวลาแข็งตัวและปั้นให้เป็นรูปแบบที่ต้องการได้ยาก คุณลักษณะชีวิตของเด็กก็ปั้นได้ยากหากเวลาผ่านไป ถ้าเด็กคนหนึ่งไม่เชื่อฟังพ่อแม่อย่างต่อเนื่องจนเลยอายุ 10 ขวบ พ่อแม่จะไม่ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงแก้ไขพวกเขาเลย และโอกาสที่พวกเขาจะประสบความสำเร็จสูงสุดก็จะลดน้อยลงไปมาก การปรับปรุงแก้ไขทางร่างกายจะมีประสิทธิภาพน้อยลงไปเรื่อย ๆ เมื่อเด็กอายุมากขึ้น เป็นความผิดพลาดของพ่อแม่ที่จะคิดว่าการปรับปรุงแก้ไขจะง่ายขึ้นเมื่อลูกโตขึ้น มันจะยิ่งยากขึ้นจนถึงกับเป็นไปได้ไม่ได้เลย

เมื่อเด็กกลายเป็นผู้ใหญ่ เขาหรือเธอจะไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขทางร่างกายได้เหมือนตอนเป็นเด็ก ชายหนุ่มหรือหญิงสาวจำเป็นต้องได้รับความเคารพแม้ว่าพฤติกรรมของพวกเขาจะยังไม่เป็นผู้ใหญ่ก็ตาม พ่อแม่อาจใช้การปรับปรุงแก้ไขรูปแบบอื่น เช่น การจำกัดความบันเทิงของเด็ก จำกัดเวลาใช้โทรศัพท์ หรือ

จำกัดกิจกรรมทางสังคม แต่การสื่อสารด้วยความรักและอย่างระมัดระวังจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด พ่อแม่ต้องตระหนักว่าคนที่เป็ยวัยรุนกำลังตัดสินใจอย่างแท้จริง และถึงแม้พ่อแม่จะมีอิทธิพล แต่พวกเขาก็ไม่สามารถป้องกันไม่ให้เด็กวัยรุนใช้ความตั้งใจส่วนตัวและรับผลที่ตามมาจากการตัดสินใจได้

พ่อแม่บางคนไม่แน่ใจว่าควรจะรุนแรงแค่ไหนเมื่อลงโทษเด็ก หากเด็กยังแสดงท่าทีโกรธและดื้อรั้นหลังการปรับปรุงแก้ไข การลงโทษก็ยังไม่รุนแรงเพียงพอ (หลักการนี้ใช้ไม่ได้กับเด็กที่อายุมากเกินกว่าจะแก้ไขด้วยการลงโทษทางร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ) การแก้ไขควรรุนแรงพอที่จะทำให้เด็กเสียใจกับการไม่เชื่อฟังและเลือกที่จะยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจ การปรับปรุงแก้ไขไม่ควรทำให้เกิดการบาดเจ็บ การแก้ไขที่ทำให้เกิดรอยช้ำหรือรอยบนผิวหนังที่คงอยู่เกินสองสามนาที่อาจรุนแรงเกินไป

พระคัมภีร์ใช้ภาพตัวอย่างเกี่ยวกับการลงโทษทางร่างกายเพื่ออธิบายวิธีการที่พระเจ้าจัดการกับลูก ๆ ของพระองค์

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สุภาษิต 3:11-12 และฮีบรู 12:5-8

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าพระเจ้าติสอนลูก ๆ ของพระองค์เพราะพระองค์รักพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พ่อที่สอนลูกชายก็เพราะเขารักเขา การติสอนที่เหมาะสมเป็นสัญญาณของความรัก การขาดการติสอนคือการขาดความรัก

การปรับปรุงแก้ไขทางร่างกายสอนให้เด็กรู้จักการควบคุมตนเองเพราะเขาเรียนรู้ที่จะต้านทานการล่อใจให้ทำบาป โดยรู้ว่าเขาจะถูกลงโทษถ้าเขาทำผิด ขณะที่เขาต่อต้านการล่อใจให้ทำผิด เขาจะพัฒนาคุณลักษณะชีวิตที่แข็งแกร่งขึ้น เมื่อเขาโตเต็มที่ เขาจะต่อต้านสิ่งล่อใจเพราะเขาเข้าใจผลที่ตามมา ไม่ใช่เพราะการลงโทษทางร่างกาย อย่างไรก็ตาม เด็กที่ไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่อ่อนแอเกินกว่าจะต้านทานสิ่งล่อใจ แม้ว่าเขาจะรู้ว่าสิ่งนี้ไม่ดีสำหรับเขาก็ตาม

ลองนึกภาพพ่อแม่ที่ให้ลูกกินแต่ลูกกวาดเพราะลูกอยากกิน เขาไม่ต้องการทำให้ลูกไม่มีความสุข แต่เขากำลังทำร้ายลูก ในทำนองเดียวกัน พ่อแม่ที่ยอมแพ้ต่อพฤติกรรมของลูกอยู่เสมอ ก็กำลังทำร้ายคุณลักษณะชีวิตและสภาวะในอนาคตของลูก พระคัมภีร์ยังบอกด้วยว่าพ่อแม่เกลียดลูกถ้าพ่อแม่ไม่ปรับปรุงแก้ไขลูก (สุภาษิต 13:24)

เด็กที่อาศัยอยู่ในบ้านซึ่งไม่มีขอบเขตย่อมไม่มีความสุข ขอบเขตนำมาซึ่งความปลอดภัย ถ้าเด็กเรียนรู้ว่าได้สิ่งที่ต้องการจากการทะเลาะวิวาท เขาจะทำมันตลอดเวลา แต่เขาจะไม่มีความสุข เด็ก ๆ จะมีความสุขเมื่อพวกเขาปลอดภัยและอยู่ในขอบเขตที่กำหนด โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องต่อสู้และต่อต้านการควบคุมเพื่อที่จะได้สิ่งใด ๆ เด็กที่ไม่ได้รับการสร้างวินัยก็ไม่ค่อยมีความสุข

เมื่อเด็กเป็นผู้ใหญ่ โลกจะไม่ให้สิ่งที่เขาต้องการ เขาจะไม่ได้รับความเคารพและการเลื่อนตำแหน่งหากเขาเป็นคนหยาบคาย เห็นแก่ตัว และขาดความรับผิดชอบ พ่อแม่ควรเลี้ยงดูลูกในลักษณะที่เตรียมเขาให้พร้อมสำหรับชีวิต พ่อแม่ต้องจำไว้ว่าพวกเขาไม่ได้เลี้ยงเด็กให้เป็นเด็ก แต่พวกเขากำลังเลี้ยงดูเด็กให้เป็นผู้ใหญ่

พ่อแม่ควรอธิบายและแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขลูก ๆ ของตน มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ลูกพัฒนาเป็นคนมีคุณลักษณะชีวิตที่ดีที่สามารถไว้วางใจและน่าเคารพนับถือ

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สุภาษิต 22:15, สุภาษิต 23:13-14, และสุภาษิต 29:15

โปรดจำไว้ว่าวัตถุประสงค์ของการปรับปรุงแก้ไขคือเพื่อพัฒนาเด็ก เมื่อเด็กเข้าใจถึงความผิดที่เขาทำและขอโทษแล้ว การปรับปรุงแก้ไขทางร่างกายก็อาจไม่จำเป็น วัตถุประสงค์คือการปรับปรุงแก้ไข ไม่ใช่เพื่อความยุติธรรม พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าลูกได้รับการลงโทษที่เขาสมควรได้รับไหม

► การปรับปรุงแก้ไขพ่อแม่แตกต่างจากการกระทำของบุคคลที่รังแกและขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้อื่นทำตามที่เขาต้องการอย่างไร?

คนที่ใช้ความรุนแรงเต็มใจทำร้ายผู้อื่นเพื่อให้ได้สิ่งที่เขาต้องการ พ่อแม่รักลูกของเขา การปรับปรุงแก้ไขร่างกายเป็นไปเพื่อประโยชน์ของลูก พ่อแม่ที่รักไม่ต้องการทำร้ายลูก คนเราไม่สามารถรู้สึกได้ว่าคนที่รังแกหรือกดขี่จะรักเขา แต่เด็กสามารถรู้ว่าเขาได้รับความรัก แม้ว่าเขาจะถูกตีสอนอยู่ก็ตาม เขาสามารถตระหนักได้ว่าชีวิตของเขาดีขึ้นเพราะสิทธิอำนาจของพ่อแม่

พ่อแม่บางคนลงโทษอย่างรุนแรงและไม่คงเส้นคงวาเนื่องจากความโกรธหรือความโหดร้าย พวกเขาทำให้ลูกบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ พวกเขาลงโทษลูก ๆ ของตนเพื่อบรรเทาความเครียดและความผิดหวังในชีวิต นี่เป็นปัญหาร้ายแรงที่ผู้อื่นซึ่งมองเห็นไม่ควรยอมรับ ทั้งเพื่อน เพื่อนบ้าน และญาติควรเผชิญหน้ากับบุคคลที่ทำร้ายเด็ก กลุ่มสมรสของพ่อหรือแม่ที่ใช้ความรุนแรงควรขอความช่วยเหลือจากญาติเพื่อน หรือศิษยาภิบาล การปกป้องเด็กเป็นสิ่งสำคัญ

▶ พ่อแม่บางคนทำให้ลูกอับอายขายหน้าต่อหน้าคนอื่นเมื่อลูกทำผิด นี่เป็นวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่ดีหรือไม่?

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เอเฟซัส 6:4

ลูกต้องแน่ใจว่าพ่อแม่รักเขาและการปรับปรุงแก้ไขนั้นเป็นประโยชน์ต่อเขา เมื่อลูกถูกพ่อแม่ทำให้อับอายขายหน้า เขาก็ไม่รู้สึกรับความรัก เขาอาจจะขมขื่นและรู้สึกว้าเหว่ที่สิทธิอำนาจของพ่อแม่เป็นสิ่งที่เลวร้ายที่เขาต้องหนีให้พ้น พ่อแม่ควรปรับปรุงแก้ไขลูก ๆ เป็นการส่วนตัว และหลีกเลี่ยงการทำให้พวกเขาอับอายต่อหน้าคนอื่น พ่อแม่ควรสั่งสอนและปรับปรุงแก้ไขลูกด้วยความอ่อนโยนและอดทน⁴⁴ สุภาษิต 16:21 ขบออกเรว่า “...วจาแหม่มขึ้นเพิ่มอำนาจการสั่งสอน”

⁴⁴ แม้ว่า 2 ทิโมธี 2:24-25 และปฐมกาล 6:1 ถูกเขียนขึ้นเป็นคำสั่งสอนเพื่อจัดการกับความบาปในคริสตจักร คำสั่งสอนนี้ที่แสดงให้เห็นถึงความอดทนและอ่อนสุภาพในขณะที่ทำการปรับปรุงแก้ไขคนที่ทำผิด สามารถนำมาใช้กับการเป็นพ่อแม่ได้ด้วย

► ลองนึกภาพว่าคุณบอกให้ลูกดูแลสัตว์เลี้ยงของคุณ เมื่อกลับถึงบ้านตอนเย็น คุณเห็นว่าไม่มีการให้อาหารสัตว์ คุณเหนื่อยจากการทำงานมาทั้งวัน แต่คุณต้องมาให้อาหารสัตว์ก่อนจะพักผ่อนเพราะว่าลูกไม่เชื่อฟังคุณ คุณควรโกรธไหม? ผิดใหม่ที่พ่อแม่จะโกรธลูก?

พ่อแม่ควรจำไว้ว่าการปรับปรุงแก้ไขควรจะเป็นประโยชน์ต่อเด็ก เมื่อพ่อแม่โกรธเพราะรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความเคารพ หรือเพราะการไม่เชื่อฟังของลูกทำให้เขาไม่สะดวกสบาย เขาก็มีความโกรธชนิดที่ไม่สามารถทำสิ่งดีอะไรได้แล้ว (ยากอบ 1:20) ความโกรธของเขาเป็นการเอาแต่ใจตัวเอง

พ่อแม่อาจแสดงความโกรธที่เหมาะสมในลักษณะนี้ “ลูกชาย ลูกไม่ให้อาหารสัตว์เลี้ยงตามที่พ่อบอก มันหิว แล้วก็คงจะหิวทั้งคืนถ้าพ่อไม่ให้อาหารมัน พ่อต้องให้อาหารมันแม้พ่อจะเหนื่อยจากการทำงานมาทั้งวัน พ่อโกรธเพราะไม่อยากให้ลูกเป็นคนที่เมินเฉยต่อความต้องการของผู้อื่นโดยการละเลยความรับผิดชอบของลูก สุภาษิต 12:10 สอนว่า ‘คนชอบธรรมยอมห่วงใยชีวิตสัตว์ของเขา แต่ความสงสารของคนอธรรมคือความดุร้าย’”

รีเบคก้าบอกลูก ๆ ของเธอว่า อย่าเอาอาหารหรือเครื่องดื่มเข้าไปในห้องที่มีพรมใหม่อยู่บนพื้น วันรุ่งขึ้นเธอเห็นลูกคนหนึ่งกินอาหารอยู่ที่นั่น เธอจึงดุลูกคนนั้น ต่อมาลูกอีกคนก็เดินไปบนพรมโดยถือแก้วน้ำผลไม้ แล้วเธอก็ดุเขา ตลอดสองสามวันต่อมา บางครั้งลูก ๆ ก็เอาเครื่องดื่มเข้าไปในห้องนั้น แต่รีเบคก้ายุ่งและไม่ปรับปรุงแก้ไขพวกเขา วันหนึ่งลูกชายของเธอทำโคคา-โคล่าหกบนพรม รีเบคก้าโกรธและตีเขา

► วิธีการปรับปรุงแก้ไขลูกของรีเบคก้า มีอะไรผิดพลาด?

กฎของรีเบคก้าคือ ลูก ๆ ไม่ควรเอาอาหารหรือเครื่องดื่มเข้าไปในห้องที่มีพรม แต่แล้วเธอก็อดทนต่อการละเมิดกฎของพวกเขาจนกระทั่งเกิดอุบัติเหตุ เธอลงโทษเพราะอุบัติเหตุมากกว่าเพราะการละเมิดกฎ สิ่งนี้จะเป็นการสอนลูก ๆ ว่าพวกเขาสามารถฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ตราบเท่าที่พวกเขาสามารถป้องกันผลที่ไม่ดีที่ตามมาได้ ความคิดนี้พัฒนานิสัยที่ไม่ดีเพราะเป็นพื้นฐานของการละเมิดกฎทั้งหมด คนฝ่าฝืนกฎเพราะเขา

คิดว่าจะได้รับผลลัพธ์ที่ต้องการและหลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่ไม่ดี พ่อแม่ควรปรับปรุงแก้ไขการไม่เชื่อฟังแทนที่จะลงโทษเด็กเพราะเกิดอุบัติเหตุ

ไมเคิลบอกให้ลูกชายเก็บจักรยานในตอนเย็นเสมอ ในแต่ละวันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เมื่อไมเคิลกลับมาบ้าน จักรยานก็ยังอยู่ข้างนอก วันหนึ่งในที่ทำงาน ไมเคิลสูญเสียเครื่องมือไปหนึ่งชิ้น นิ้วของเขาเกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ และยางแบนขณะขับรถกลับบ้าน เมื่อเขากลับถึงบ้าน จักรยานก็ยังอยู่ข้างนอก และเขาก็ลงโทษลูกชาย

► วิธีการปรับปรุงแก้ไขลูกของไมเคิล มีอะไรผิดพลาด?

พ่อแม่จำนวนมากอดทนต่อการไม่เชื่อฟังเมื่อพวกเขาอารมณ์ดี และลงโทษการไม่เชื่อฟังเมื่อเขาโกรธ เนื่องจากสถานการณ์ในชีวิต ลูก ๆ จะไม่เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังจนกว่าพ่อแม่จะปรับปรุงแก้ไขพวกเขาอย่างต่อเนื่อง

► ขอให้ดูประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้และอธิบายว่าทำไมแต่ละประเด็นจึงสำคัญ อะไรจะเกิดขึ้นหากพ่อแม่ไม่ทำตามคำแนะนำเหล่านี้?

- ข้อกำหนดควรเหมาะสมกับความสามารถและวุฒิภาวะของเด็ก
- ลงโทษเฉพาะการตั้งใจไม่เชื่อฟัง ไม่ใช่อุบัติเหตุ
- กฎเกณฑ์และข้อกำหนดควรมีความชัดเจนและเข้าใจได้
- เมื่อลูกไม่เชื่อฟัง พ่อแม่ควรอธิบายถึงสิ่งที่เด็กควรทำ
- อย่าลงโทษเด็กด้วยบางเรื่องที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของเขา

คำสั่งในเชิงปฏิบัติจากเด็ก ๆ

หลายปีมาแล้ว นักจิตวิทยาชาวบริติชชื่อว่า ดร.อาร์ เอฟ เฮอร์ทซ์ ได้ทำโครงการวิจัยชิ้นหนึ่ง เขาถามเด็กจำนวน 100,000 คนในช่วงอายุระหว่าง 8 ถึง 14 ปี จาก 24 ประเทศ เพื่อเขียนรายการกฎเกณฑ์การประพฤติสำหรับผู้ปกครอง งานวิจัยนี้ไม่ได้มีสิทธิอำนาจจากพระวาระของพระเจ้า แต่แสดงให้เห็นความต้องการบางอย่างที่เด็ก ๆ รู้สึกว่าต้องการ การตอบสนองโดยรวมส่วนใหญ่มีดังต่อไปนี้

- อย่าทะเลาะกันต่อหน้าลูก
- อย่าโกหกลูก
- ตอบคำถามลูกเสมอ
- ปฏิบัติต่อลูกด้วยความรักอย่างเท่าเทียมกัน
- จะต้องมี [มิตรภาพ] ระหว่างพ่อแม่กับลูก
- ปฏิบัติต่อเพื่อนของลูกเป็นเหมือนแขกที่มาเยี่ยมซึ่งได้รับการต้อนรับ
- อย่าตำหนิและลงโทษลูกต่อหน้าเพื่อนของพวกเขา
- จดจ่อกับจุดดีของลูกและอย่าซ้ำเติมความล้มเหลวของเขา
- มีความรักและอารมณ์ที่คงเส้นคงวา

เมื่อพ่อแม่ฝ่ายหนึ่งวิพากษ์วิจารณ์อีกฝ่ายต่อหน้าลูกตลอดเวลา ลูกอาจคิดเอาเองว่า พวกเขาควรจะไม่เห็นด้วยและมองเห็นข้อบกพร่องของพ่อหรือแม่ที่ถูกดูหมิ่นนั้นด้วย⁴⁵ พ่อแม่ควรพูดคุยสิ่งที่เป็นความขัดแย้งกันตามลำพังและพยายามสร้างนโยบายเพื่อร่วมมือกันปฏิบัติตาม

⁴⁵ คำสั่งและหลักการจากเอเฟซัส 4:29-32, เอเฟซัส 5:33; 1 เปโตร 3:7-12 ล้วนถูกนำมาใช้ในที่นี้

พ่อแม่ไม่ควรโกหกลูก (โคโลสี 3:9) แม้ว่าจะเป็นการให้เหตุผลเพื่อให้เขาร่วมมือหรือเพื่อบรรเทาความกังวลของเขาก็ตาม เมื่อเด็กรู้ว่าพ่อแม่โกหก เขาก็รู้สึกไม่ปลอดภัยอีกต่อไป พ่อแม่บางคนไม่สามารถปลอบโยนหรือชี้แนะลูกได้เมื่อลูก ๆ มีความกลัว เพราะลูกไม่เชื่อสิ่งที่พ่อแม่พูด

- ▶ เลือกหนึ่งประเด็นในหัวข้อข้างต้นและอธิบายถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นหากพ่อแม่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น

บ้านของคริสเตียน

- ▶ เมื่อคนแปลกหน้าเข้ามาในบ้านของคุณ เขามองเห็นได้ทันทีใหม่ว่านี่คือบ้านที่มีคริสเตียนอาศัยอยู่หรือไม่อย่างไร?

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9

ชาวอิสราเอลต้องใส่ใจกับการสร้างอนาคตโดยการหล่อหลอมคุณลักษณะชีวิตของเด็ก พวกเขาทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? พวกเขาต้องมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับฝึกอบรมลูก ๆ ของตนตามหลักการพระคัมภีร์ พวกเขาต้องติดข้อพระคัมภีร์ไว้ทุกที่ (“เขียนไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน”) ไม่เพียงให้ติดพระคัมภีร์ไว้ในบ้านเท่านั้น แต่ที่สำคัญที่สุด ทุกอย่างที่บ้านต้องสอดคล้องกับพระคัมภีร์ด้วย

ครอบครัวเหล่านี้จะไม่มีบัญญัติสิบประการติดไว้บนผนังด้านหนึ่งและมีภาพดาราบนเทินทางโลกที่บาปหนาติดบนผนังอีกด้านหนึ่ง นั่นคงจะสร้างความสับสนอย่างมากให้กับความเข้าใจของเด็กเรื่องค่านิยม

เด็ก ๆ ได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่พวกเขาเห็นและได้ยินทุกวันโดยไม่รู้ตัว หากในบ้านเปิดรายการวิทยุเป็นประจำ พวกเขาจะซึมซับปรัชญาบางอย่างที่แฝงอยู่ในดนตรีนั้น

เป็นไปได้ที่พ่อแม่จะปกป้องลูกจากปรัชญาชั่วร้ายหรืออิทธิพลทางโลก แต่พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนต้องสอนลูกให้ประเมินทุกสิ่งทีพวกเขาได้ยินและมองผ่านเลนส์แห่งพระวาทะของพระเจ้า พระเยซูอัครทูตกล่าวว่า

“ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย... ขอทรงแยกพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวาระของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น 17:15, 17)

ลูกจะสังเกตว่าพ่อแม่ชื่นชมใครในฐานะวีรบุรุษ พวกเขารู้ว่าพ่อแม่เคารพใคร มันไม่สอดคล้องกันสำหรับพ่อแม่ที่จะสอนลูก ๆ ของเขาเกี่ยวกับความจริงแบบคริสเตียน ในขณะที่ตัวเขาเองชื่นชมผู้คนทางโลกและทำผิดศีลธรรม พ่อหรือแม่ที่ทำเช่นนี้ก็สื่อสารกับลูกว่า พ่อแม่จะมีความสุขมากขึ้นถ้าลูกของเขาเป็นดาราบนเวทีที่ประสบความสำเร็จมากกว่าการเป็นคริสเตียนที่สัตย์ซื่อ

พ่อแม่บางคนคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่จะปล่อยให้ลูกเผชิญกับสิ่งที่ เป็นความบาป หากพวกเขาอธิบายให้ลูกฟังว่าทำไมสิ่งเหล่านั้นถึงผิด ลองคิดดู หากคุณพยายามให้ลูกกินอาหารที่เหมาะสม คุณจะไม่ลูกกวาด และเค้กวางกองไว้ข้างหน้าเขา แล้วพยายามอธิบายว่าทำไมเขาจึงควรกินผัก รายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับวิตามินไม่สามารถเอาชนะความปรารถนาตามธรรมชาติของเขาที่ถูกกระตุ้นไว้เมื่อเห็นลูกกวาด

พ่อแม่บางคนยอมให้เปิดโทรทัศน์ตลอดเวลาโดยไม่กังวลว่าลูกจะดูอะไร คริสเตียนต้องจำไว้ว่า สังคมสอนว่าบาปไม่เป็นไรตราบใดที่ควบคุมผลลัพธ์ได้ โทรทัศน์แสดงให้เห็นผู้คนดำเนนชีวิตอยู่ในบาปโดยไม่มีผลตามมา แต่นั่นไม่ใช่คำอธิบายที่แท้จริงของชีวิตจริง โทรทัศน์ทำให้เด็กคิดว่าพ่อแม่กำลังขัดขวางไม่ให้เขาสนุกกับชีวิต และเขารอเวลาที่จะได้ทำสิ่งที่ต้องการ

คริสเตียนจำนวนมากอาศัยอยู่ในบ้านกับญาติที่ไม่ใช่คริสเตียน ในกรณีดังกล่าว บ้านไม่ใช่สภาพแวดล้อมที่ได้รับการปกป้องจากอิทธิพลที่ไม่ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนในการเป็นแบบอย่างของความรัก ความสัตย์ซื่อ ความบริสุทธิ์ และความชื่นชมยินดี ขณะเดียวกันก็อธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยลูกให้เลือกทิศทางที่ถูกต้องในชีวิต

ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ

เนื่องจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ ความสัมพันธ์จึงมักจะมีประวัติศาสตร์ที่เป็นความผิดพลาดก่อนหน้า และมีความขัดแย้งที่ไม่ได้รับการขจัดออกไป

แม้แต่พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนก็ไม่สมบูรณ์แบบ พวกเขาอาจไม่สม่ำเสมอในการสร้างและบังคับใช้กฎเกณฑ์เสมอไป พวกเขาไม่ได้เข้าใจสถานการณ์ของวัยรุ่นเสมอ หลายสิ่งเปลี่ยนไปในคนรุ่นใหม่ พวกเขาไม่ได้มีความเห็นอกเห็นใจอย่างเพียงพอต่อปัญหาแท้จริงของลูกเสมอ พวกเขาไม่ได้มีทัศนคติที่ดีที่สุดเสมอไป และอาจพูดคำที่ทำร้ายจิตใจได้

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรกและพระองค์ออกแบบครอบครัว พระองค์สร้างผู้ชาย สร้างภรรยาให้กับเขา และให้ลูกแก่พวกเขาเพื่อเลี้ยงดู พระเจ้ารู้ทุกสิ่ง พระเจ้ารู้ว่าพ่อแม่จะผิดพลาด แต่พระองค์ก็ยังออกแบบให้มีพ่อแม่ พระองค์เห็นว่านั่นยังคงเป็นวิธีที่ดีที่สุด พร้อมกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ผู้คนมี นั่นหมายความว่าจะต้องมีหนทางให้ครอบครัวประสบความสำเร็จ ระบบครอบครัวมีประโยชน์มากมายแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์แบบก็ตาม

ความจริงที่ว่าพระเจ้าออกแบบสร้างความเป็นพ่อแม่ นั้นมีความสำคัญสำหรับเด็ก หมายความว่าเมื่อเด็กตื่น พวกเขากำลังตัดสินใจปฏิเสธระบบที่พระเจ้าจัดตั้งขึ้น พระเจ้าตรัสว่า “ฝ่ายบุตรจงนบอบเชื่อฟังบิดามารดาของตน” (เอเฟซัส 6:1) พ่อแม่กบฏต่อแผนการของพระเจ้าเมื่อพวกเขาละเลยที่จะทำให้สำเร็จตามความรับผิดชอบที่พระเจ้าให้ไว้แก่พวกเขา การปฏิเสธแผนการของพระเจ้าคือการกบฏต่อพระเจ้า

ความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูลูก

ในสภาพการณ์ความเป็นพ่อแม่ นี้ มีความรับผิดชอบอยู่สามส่วน ลูกมีความรับผิดชอบส่วนหนึ่ง พ่อแม่มีความรับผิดชอบส่วนหนึ่ง พระเจ้ามีความรับผิดชอบส่วนหนึ่ง เราได้ศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของพ่อแม่อย่างละเอียดแล้วในสองบทล่าสุดนี้ ตอนนี้เราจะพิจารณาการมีส่วนร่วมของพระเจ้าในชีวิตลูกและความรับผิดชอบของลูก

การงานของพระเจ้าในชีวิตของคุณ

1. พระเจ้าต้องการให้คุณมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์โดยทางความเชื่อในพระเยซู (อ่าน มัทธิว 18:1-6 และมัทธิว 19:13-15)
2. พระเจ้าสถิตย์ชื่อในการชักนำลูกของเราให้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์นี้กับพระองค์ (อ่าน ยอห์น 6:44)
3. พระเจ้าพูดคุยกับลูกของเราผ่านทางพระวจนะของพระองค์ (อ่าน 2 ทิโมธี 3:14-15)

ลูก ๆ ที่อยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

1. ลูกได้รับการยกโทษบาปของพวกเขา (1 ยอห์น 2:12)
2. ลูกรู้จักพระเจ้าได้ (1 ยอห์น 2:13)
3. ลูกเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้ (1 ซามูเอล 2:26)
4. ลูกนมัสการพระเจ้าได้ (มัทธิว 21:15-16)
5. พระเจ้าใช้ลูกที่เป็นเด็กและวัยรุ่นได้ (โยเอล 2:28)

ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับการที่พระเจ้าใช้เด็กและวัยรุ่นเพื่อทำให้ความประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ เช่น ซามูเอล เด็กหญิงที่เป็นคนรับใช้ของภรรยาที่อหิวาตโรค เด็กชายที่พระเยซูใช้อาหารเพียงของเขาเลี้ยงฝูงชนมากมาย ดาเนียล โยเซฟ ดาวิด และมารีย์ นี่เป็นเพียงรายชื่อบางส่วนเท่านั้น

ความรับผิดชอบของคุณ

ความรับผิดชอบของคุณตามพระวจนะของพระเจ้าคือการเชื่อฟังพ่อแม่ของเขา (เอเฟซัส 6:1-3) จะเป็นอย่างไรหากพ่อแม่ทำผิดในบางครั้ง? เด็กจะต้องปฏิบัติตามความรับผิดชอบของเขาและไม่ทำให้ความรับผิดชอบของเขามีเงื่อนไขว่าผู้ปกครองจะปฏิบัติตนอย่างไร นั่นไม่ใช่ความรับผิดชอบของคุณ ความรับผิดชอบของคุณคือการเชื่อฟัง

ถ้าลูกสามารถตัดสินใจที่จะเชื่อฟังได้เฉพาะเมื่อเขาคิดว่าพ่อแม่ทำถูกต้อง พ่อแม่ก็จะไม่มีสิทธิอำนาจ นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าตั้งใจไว้ เพราะนั่นเป็นการทำลายระบบทั้งหมดของความเป็นพ่อแม่

ลูกไม่ได้มีความรับผิดชอบต่อการใช้สิทธิอำนาจของพ่อแม่ ความรับผิดชอบของลูกคือการเชื่อฟัง แล้วถ้าพ่อแม่บอกให้ลูกทำสิ่งผิด เช่น ให้เอาเบียร์จากตู้เย็นมาเขาละ? ลูกไม่มีหน้าที่ตัดสินใจว่าพ่อแม่ทำถูกต้องหรือไม่ ลูกสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยความเคารพ แต่เขาต้องเชื่อฟัง

ข้อยกเว้นสำหรับภาระผูกพันที่จะต้องเชื่อฟัง ได้แก่ การทำร้ายร่างกายหรือการกระทำที่ผิดศีลธรรมซึ่งควรยื่นร้องเรียนต่อหน่วยงานที่มีสิทธิอำนาจสูงกว่าซึ่งสามารถปกป้องเด็กได้

ปัญหาที่ลูกมีกับพ่อแม่มักไม่ได้เกิดขึ้นเพราะพวกเขาสงสัยว่าคำสั่งนั้นสอดคล้องกับหลักการของคริสเตียนหรือไม่ ลูกที่ดีมักรั้งจะต่อต้านพ่อแม่ในเรื่องกิจวัตรประจำวัน เช่น ทำความสะอาดห้อง ทำงานบ้าน การอยู่บ้านในเวลาใดเวลาหนึ่ง และการจำกัดความบันเทิงของเขา

ลูกที่ดีมักรั้งกำลังต่อต้านแนวคิดเรื่องสิทธิอำนาจของพ่อแม่ โดยอ้างสิทธิในการตัดสินใจเมื่อคำสั่งของพ่อแม่ผิด การต่อต้านของเขามาจากความปรารถนาพื้นฐานที่อยากเป็นอิสระ ปกครองตนเอง และสิทธิส่วนบุคคลที่จะตัดสินใจเอง คน ๆ หนึ่งจะได้รับสิ่งนั้นเมื่ออายุเท่าไรหรือ? ไม่มีวันได้รับเลย

แนวคิดเรื่องแยกตัวเป็นอิสระดังกล่าวเป็นภาพลวงตา คุณจะต้องมีความรับผิดชอบที่มากจากการคำนึงถึงคนอื่นเสมอ มีงานที่คุณรู้ว่าควรทำเสมอ แม้ว่าแม่ของคุณจะไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อบอกคุณก็ตาม คนที่ยืนกรานที่จะใช้ชีวิตโดยไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ กับผู้อื่นก็ทิ้งร่องรอยแห่งความเจ็บปวดและความหายนะ เขาจะทำร้ายใครก็ตามที่ไว้วางใจเขาและฟังเขา

บางครั้งลูก ๆ รู้สึกขุ่นเคืองกับความกังวลของพ่อแม่ โดยรู้สึกที่พ่อแม่ควรไว้วางใจพวกเขามากขึ้น หากลูกสามารถพยายามเข้าใจและเคารพความกังวลของพ่อแม่ พ่อแม่ก็อาจไว้วางใจลูกมากขึ้นและเต็มใจที่จะ

ปรับเปลี่ยนข้อจำกัดต่าง ๆ เมื่อลูกปฏิเสธข้อกังวลของพ่อแม่ พ่อแม่จะรู้สึกว่าเป็นต้องจำกัดเขามากกว่านี้

ยอมรับความผิดพลาด

คนมากมายกลัวที่จะยอมรับความผิดพลาดในความสัมพันธ์ เพราะพวกเขากลัวว่าการยอมรับจะทำให้พวกเขาอ่อนแอลงเมื่อมีความขัดแย้งในอนาคต ในความเป็นจริง การอยู่ในจุดที่ซื่อสัตย์และพร้อมทำสิ่งที่ถูกต้องเป็นจุดที่แข็งแกร่งที่สุด การจะอยู่ในจุดนั้นและคงอยู่ตรงจุดนั้นได้มีวิธีเดียว คือยอมรับความผิดที่คุณทำ แล้วเริ่มทำสิ่งที่ถูกต้อง และเต็มใจที่จะปรับปรุงแก้ไขทุกครั้งที่คุณทำผิด

บางครั้งคนที่มีสิทธิอำนาจต้องการให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับความผิดพลาด แต่เขากลับไม่ยอมรับความผิดพลาดของตัวเอง เพราะคิดว่าการทำแบบนั้นจะทำให้สิทธิอำนาจของเขาลดลง นั่นเป็นการคิดผิด ถ้าคนที่มีสิทธิอำนาจยอมรับผิดไม่ได้ ผู้ใต้บังคับบัญชาก็ไม่เชื่อใจเขา หลักการนี้ใช้กับทุกตำแหน่งที่มีสิทธิอำนาจ รวมทั้งพ่อแม่ด้วย

พ่อแม่ หากคุณขัดแย้งกับลูก คุณอาจทำบางอย่างผิดพลาดที่จำเป็นต้องยอมรับ ลูกอาจจะแก้ตัวให้กับการกระทำผิดของเขาเนื่องจากความผิดพลาดของคุณ คุณควรขอโทษสำหรับคำพูดที่รุนแรง การตอบสนองแบบบ่มบ่าม และการไม่เข้าใจสถานการณ์ ความขัดแย้งคงไม่สามารถยุติได้จนกว่าคุณจะทำเช่นนี้ เพราะ “พระเจ้าทรงต่อสู้คนที่หยิ่งจองหอง แต่ประทานพระคุณแก่คนที่ถ่อมใจ” (ยากอบ 4:6ข)

ไม่ว่าคุณจะเป็นพ่อแม่หรือลูก คุณต้องยอมรับความผิดของคุณ การกลับใจ คำขอโทษ และความสม่ำเสมอในการยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจที่พระเจ้าให้ไว้ ย่อมทำให้ได้รับความร่วมมือจากผู้อื่นมากกว่า แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลที่คุณควรทำเช่นนั้น คุณควรทำเพื่อให้พระเจ้าพอพระทัย

เมื่อคุณยอมรับความผิดที่ทำ คุณไม่จำเป็นต้องพยายามแนใจก่อนว่าอีกฝ่ายถูกทำโทษสำหรับความผิดของเขา อย่าใช้ความผิดของอีกฝ่ายเพื่อเป็นข้อแก้ตัวสำหรับการกระทำผิดของคุณ

ความสัมพันธ์อาจดีขึ้นทันทีหรืออาจต้องใช้เวลา บางครั้งผู้คนที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงมีจริงก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน แต่เหตุผลที่ทำให้คุณทำสิ่งที่ถูกต้องไม่ใช่เพื่อให้คนอื่นเปลี่ยนแปลง คุณต้องทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้คุณทำ บางทีอีกฝ่ายอาจไม่เปลี่ยนแปลง แต่คุณจะมีมโนธรรมที่ชัดเจนและได้รับพรจากพระเจ้าเพราะคุณทำตามความรับผิดชอบของคุณจนสำเร็จ ขอให้วางใจพระเจ้าที่จะทำให้เขาทำตามความรับผิดชอบของเขาให้สำเร็จ

ความสำคัญของการให้ชีวิตทุกด้านอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า

ลองนึกภาพว่ามีประเทศที่เป็นเกาะเล็ก ๆ ชื่อว่าซีเวีย และประเทศที่เป็นเกาะใกล้เคียงที่ชื่อว่าเกรเกีย ต้องการยึดครองซีเวีย ผู้มีอำนาจปกครองแห่งเกรเกียสัญญากับรัฐบาลของซีเวียว่าทั้งสองประเทศจะมีสันติภาพ หากซีเวียให้พื้นที่เพียง 10 เอเคอร์ตรงกลางเกาะของพวกเขาแก่เกรเกีย นั่นจะเป็นทางออกที่ดีสำหรับสันติภาพหรือไม่? หากซีเวียให้พื้นที่แก่ศัตรูตรงกลางอาณาเขตของตน ศัตรูสามารถแพร่กระจายจากพื้นที่นั้นเพื่อยึดครองได้มากขึ้น

ลองนึกภาพว่าชีวิตของคุณเป็นดินแดนที่มีภูมิภาคต่าง ๆ ภูมิภาคหนึ่งอาจเป็นการจ้างงานหรือโรงเรียน อีกภูมิภาคหนึ่งคือความบันเทิงของคุณ อีกภูมิภาคหนึ่งคือความสัมพันธ์ของคุณกับสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ยังมีพื้นที่อื่น ๆ อีกมากมาย

อาณาเขตทั้งหมดและทุกภูมิภาคในชีวิตของคุณควรอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า จะเกิดอะไรขึ้นถ้าภูมิภาคหนึ่งซึ่งเป็นความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวไม่อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า? คุณได้อนุญาตให้ซาตานเข้ามาในบริเวณนั้น จากภูมิภาคนั้นซาตานจะเริ่มรุกรานภูมิภาคอื่น ๆ ในชีวิตของคุณ ในทำนองเดียวกัน หากบุคคลหนึ่งมีความไม่บริสุทธิ์ในด้านบันเทิงของเขา พื้นที่อื่นในชีวิตของเขาจะถูกซาตานรุกราน คริสเตียนต้องให้ทุกภูมิภาคในชีวิตของตนอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า

ประเด็นเร่งด่วนสำหรับพ่อแม่

- ▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เอเฟซัส 6:4, โครินธ์ 3:21, 1 โครินธ์ 13:11, และโกลอสสี 3:8

หากลูกของคุณแสดงอารมณ์โกรธหรือหงุดหงิด เขาคิดว่าคุณไม่เข้าใจเขา เขาอาจคิดว่าคุณไม่สนใจมากพอที่จะฟังและพยายามเข้าใจ

พยายามฟังและทำความเข้าใจ หากคุณมักมองว่าปัญหาของเขาเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไร้สาระ นั่นแสดงว่าคุณไม่เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วเขากำลังเผชิญอะไรอยู่ ถ้ามันดูเหมือนเป็นปัญหาใหญ่สำหรับเขา นั่นก็เป็นสิ่งท้าทายความเชื่อและคุณลักษณะชีวิตของเขา หากคุณไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงมีปฏิกิริยารุนแรงขนาดนี้ คุณก็ไม่เข้าใจถึงความหมายที่สำคัญซึ่งซ่อนอยู่ในสถานการณ์นั้น

อย่าถอดใจจากลูกของคุณและอย่าพูดเหมือนว่าคุณถอดใจแล้ว

อย่าคิดว่าลูกทุกคนของคุณเหมือนกัน

- ▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน เอเฟซัส 4:30-32

เมื่อเกิดปัญหา อย่าทบทวนประวัติศาสตร์แห่งความล้มเหลว ลูกต้องการคิดว่าความล้มเหลวในอดีตของเขาไม่เกี่ยวข้องกับปัจจุบัน เขาคิดว่าตอนนี้เขาเปลี่ยนไปแล้วและมันไม่ยุติธรรมเลยที่คุณจะเตือนให้เขานึกถึงความผิดพลาดในอดีต อย่างไรก็ตาม อย่าคาดหวังว่าเขาจะใจดีกับคุณอย่างนั้น

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ มีแนวคิดอะไรจากบทเรียนนี้ที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? ขอให้คุณแบ่งปันแผนการบางอย่างที่คุณวางไว้เพื่อเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติของคุณได้ไหม?
- ▶ อภิปรายวิธีการเพิ่มเติมที่ครอบครัวคริสตจักรจะทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาชีวิตที่บ้านและช่วยเหลือเด็ก ๆ ในคริสตจักร

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราอยากให้บ้านของเราเป็นสถานที่แห่งความรัก ความปลอดภัย และพระพร ขอช่วยให้เราบริสุทธิ์และทำ
ทุกสิ่งด้วยความรักที่บ้าน

ขอช่วยให้เราสมาธิในเรื่องคำสอนคริสเตียนและการประพฤติ ขอให้ลูกของเราปรารถนาติดตาม
พระองค์

ขอขอบคุณพระองค์ที่สัตย์ซื่อต่อลูกของเราแต่ละคน เรารู้ว่าพระวิญญาณของพระองค์กำลังทำงานในใจของ
พวกเขา

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) รวบรวมคำแนะนำจากพระคัมภีร์สำหรับครอบครัวทั้งเจ็ดข้อ จากนั้นเขียนถึงการประยุกต์ใช้อย่างเจาะจงกับสถานการณ์จริงในชีวิต โดยแต่ละข้อมีความยาวหนึ่งย่อหน้า (เจ็ดย่อหน้า)

(2) เลือกหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งด้านล่าง อ่านพระธรรมสุภาสิตและสร้างรายการสุภาสิตที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ เขียนสองย่อหน้าเพื่อสรุปสิ่งที่สุภาสิตกล่าวไว้เกี่ยวกับหัวข้อนี้ จากนั้นให้เขียนสามย่อหน้าว่าพ่อแม่จะสอนหลักการต่าง ๆ ให้แก่ลูกที่เป็นเด็กหรือวัยรุ่นได้อย่างไร หัวข้อมีดังต่อไปนี้

- การบอกความจริง
- การเงิน
- ความแตกต่างทางคุณค่าระหว่างสติปัญญากับเงิน
- การไว้ใจได้
- ความบริสุทธิ์ทางเพศ
- ความถ่อมใจ
- การรับคำสั่งสอนและการปรับปรุงแก้ไข
- มีความขยันหมั่นเพียร/มีความคิดริเริ่ม
- สิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับความพอใจ
- คำพูด
- ความสัมพันธ์กับคนอื่น
- ใจกว้างขวาง

บทที่ 14

การเป็นพ่อแม่ของวัยรุ่น

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจลำดับความสำคัญของพระเจ้าสำหรับวัยรุ่น
- (2) รับผิดชอบสำหรับการให้อิทธิพลและการฝึกอบรมวัยรุ่นเพื่อเตรียมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่
- (3) ได้รับแรงบันดาลใจให้พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีและเกิดผลกับวัยรุ่น
- (4) รับการเสริมสร้างเพื่อทำตามหลักการฝ่ายวิญญาณในขณะที่เผชิญหน้าความท้าทายของวัยรุ่น

มารธา – ครูฝึกที่บ้าน

ทุก ๆ เย็น มารธาใช้เวลาอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์กับลูกสองคนของเธอ เธอจะอ่านพระคัมภีร์บางข้อ โดยหยุดในตอนท้ายของแต่ละข้อเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิต เมื่อลูก ๆ ของเธอเป็นวัยรุ่น มารธาให้พวกเขาผลัดกันอ่านและอธิบายข้อพระคัมภีร์ พวกเขาอธิบายพระคัมภีร์ได้ดีเพราะพวกเขาได้เรียนรู้จากแบบอย่างของแม่ พวกเขาสามารถพูดหลักการแห่งชีวิตที่ได้เรียนรู้จากเธอด้วยคำพูดของตนเองได้

ช่วงเวลาของวัยรุ่น

แต่ละสังคมมีชื่อเรียกช่วงชีวิตระหว่างวัยเด็กถึงวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่คนหนุ่มสาวเริ่มมีความสนใจแบบผู้ใหญ่ เช่น เรื่องเพศ แต่ยังไม่สามารถรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่ได้ ในบางประเทศ บุคคลจะเป็นผู้ใหญ่ตาม

กฎหมายเมื่ออายุ 18 ปี ในประเทศเหล่านั้น ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีไม่สามารถแต่งงาน รับราชการทหาร หรือทำสัญญาทางกฎหมายโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

อายุของวัยรุ่นไม่ได้เหมือนกันในทุกที่ ในบางสังคม บุคคลอาจพร้อมที่จะดำเนินชีวิตเป็นผู้ใหญ่ก่อนอายุ 18 ปี เมื่อเขาหรือเธอได้เรียนรู้ที่จะทำงานแบบที่ผู้ใหญ่ทำ ในบางสังคม บุคคลอาจยังคงต้องพึ่งพาพ่อแม่ต่อไปอีกหลายปีหลังจากอายุ 18 ปี ในขณะที่ยังคงศึกษาเล่าเรียนอยู่

▶ คำศัพท์ที่ใช้ในสังคมของคุณเพื่ออธิบายถึงคนหนุ่มสาวในช่วงระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่คืออะไร?

▶ ผู้ใหญ่คืออะไร?

คำนิยามอย่างหนึ่งของผู้ใหญ่ที่ใช้สำหรับทั้งคนและสัตว์คือ สิ่งมีชีวิตที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ในทางร่างกาย อย่างไรก็ตาม วัยผู้ใหญ่ของมนุษย์มีความหมายมากกว่าการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ในทางร่างกาย คนหนุ่มสาวอาจมีขนาดและความแข็งแรงเท่ากับผู้ใหญ่แต่ยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบหน้าที่ของผู้ใหญ่

▶ ผู้ใหญ่มีคุณลักษณะอย่างไรนอกเหนือจากการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ในทางร่างกาย?

โดยทั่วไปแล้ว ผู้ใหญ่คือบุคคลที่สามารถกำกับตนเองและรับผิดชอบต่อการตัดสินใจได้ คำจำกัดความนี้ไม่แม่นยำนักเนื่องจากระดับความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมาก ทุกคนที่ไม่ได้อยู่อย่างสันโดษโดยสิ้นเชิงก็จะได้รับอิทธิพลจากคนอื่น และแม้แต่ผู้ใหญ่ก็ไม่ได้มีอิสระในทุกการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วการเป็นผู้ใหญ่นั้นมีคุณลักษณะพิเศษโดยการตัดสินใจด้วยตัวเองและรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น เมื่อสิ้นสุดช่วงวัยรุ่น บุคคลนั้นควรพร้อมที่จะตัดสินใจด้วยตัวเอง เป้าหมายของพ่อแม่คือการเตรียมลูกวัยรุ่นให้พร้อมสำหรับความรับผิดชอบนั้น

พระเยซูเล่าเรื่องราวของลูกชายคนหนึ่งเรียกร่องมรดกจากพ่อซึ่งยังมีชีวิตอยู่ (ลูกา 15:11-32) ลูกชายเอาเงินไปใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งของบุคคลที่พ้นระยะวัยรุ่นและกลายเป็นผู้ใหญ่แต่ไม่

พร้อมที่จะตัดสินใจอย่างชาญฉลาด มีคนหนุ่มสาวจำนวนมากที่กำลังประสบกับหายนะจากการตัดสินใจผิดพลาด เพราะพวกเขาไม่ได้พัฒนาให้ดีก่อนจะได้รับอิสรภาพและมีความรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่

พระวณะของพระเจ้ามีสติปัญญามากมายสำหรับวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญในการพัฒนาของมนุษย์

การพัฒนาทางร่างกายและจิตใจ

▶ ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน ลูคา 2:40, 52

พระเยซูเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นและเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ ระหว่างพระคัมภีร์สองข้อนี้เป็นเรื่องราวของพระเยซูซึ่งไปที่พระวิหารเพื่อสนทนากับพวกอาจารย์ พระเยซูไม่เพียงแต่เติบโตทางร่างกายเท่านั้น แต่พระองค์ยังรู้สึกว่าจะสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นอีกด้วย พระองค์พร้อมที่จะแบ่งปันความคิดกับคนอื่น ๆ นอกเหนือจากครอบครัวและเพื่อนของพระองค์ด้วย

มารีย์และโยเซฟประหลาดใจกับการสนทนาของพระเยซูกับพวกอาจารย์ แต่มารีย์บอกพระเยซูว่าเธอกับโยเซฟเป็นกังวลมาสามวันแล้ว (ลูคา 2:46-48) พระเยซูตรัสว่าพวกเขาไม่ควรกังวล เพราะว่าพระองค์กำลังเริ่มงานของพระบิดา (ลูคา 2:49) เมื่อเป็นวัยรุ่น พระองค์รู้สึกถึงความปรารถนาตามปกติที่จะเริ่มทำตามภาระใจในชีวิตของพระองค์ อย่างไรก็ตาม พระองค์กลับบ้านและยอมอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพ่อแม่ตลอดปีที่เหลือของช่วงวัยรุ่น (ลูคา 2:51)

ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ร่างกายของเด็กจะเปลี่ยนแปลงไปเหมือนผู้ใหญ่มากขึ้น เด็กอาจมีความสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขนเริ่มขึ้นในหลายจุดของร่างกาย เสียงอาจจะทุ้มขึ้น พ่อหรือแม่ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าลูกเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติ พระเจ้าวางแผนพัฒนาร่างกายและจิตใจมนุษย์โดยปกติ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกจะช่วยให้พวกเขาารู้สึกว่าสามารถสนทนากับคุณได้อย่างเปิดเผยในช่วงนี้ของชีวิต เด็กที่ไม่สบายใจที่จะพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้อาจมีความกลัวที่ซ่อนอยู่ และอาจค้นหาข้อมูลจากเพื่อนหรือทางออนไลน์

การพัฒนาทางอารมณ์

วัยรุ่นไม่ได้เป็นเพียงความต่อเนื่องของชีวิตวัยเด็กเหมือนแต่ก่อนเท่านั้น พ่อแม่คิดผิดที่คิดว่าตนสามารถกำกับและสอนวัยรุ่นได้ต่อไปเหมือนกับที่สอนลูกที่อายุน้อยกว่า ความคิดและความสนใจของวัยรุ่นกำลังเปลี่ยนไป เขารู้สึกปรารถนาอิสรภาพ ความสำเร็จ และความเคารพแบบผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะรู้สึกหงุดหงิดหากได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นเด็กเล็ก

ตลอดทั้งพระคัมภีร์มีตัวอย่างของคนหนุ่มสาวที่ตัดสินใจอย่างชาญฉลาดดังเช่นพระเยซู หรือมีที่ตัดสินใจไม่ดีดังเช่นที่เราอ่านในเรื่องราวที่พระเยซูเล่า (ลูกา 15:11-32) พ่อแม่ต้องเข้าใจว่าลูกชายหรือลูกสาวของตนมีพัฒนาการทางอารมณ์อย่างไร เป้าหมายของพ่อแม่คือการช่วยให้เยาวชนควบคุมตนเองในทุกด้าน รวมถึงอารมณ์ เพื่อที่จะไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมของพ่อหรือแม่อีกต่อไป

► อ่าน เอเฟซัส 6:1-4 มีคำแนะนำเจาะจงอะไรที่เราได้รับจากพระคัมภีร์ตอนนี้?

ลูกควรเชื่อฟังทั้งพ่อและแม่ ซึ่งหมายความว่าพ่อและแม่ควรให้ความร่วมมือ พระคัมภีร์ตอนนี้เชื่อมโยงอย่างมากระหว่างการเชื่อฟังพ่อแม่กับภาระหน้าที่ในการเชื่อฟังพระเจ้า พ่อแม่ที่ไม่สอนลูกให้เชื่อฟังก็ไม่ได้เตรียมพวกเขาให้เชื่อฟังพระเจ้า การปล่อยให้ลูกกบฏต่อคุณในฐานะที่เป็นพ่อแม่ก็เป็นการเตรียมพวกเขาให้กบฏต่อพระเจ้า

พระคัมภีร์ตอนนี้ให้คำแนะนำพิเศษแก่คนเป็นพ่อ พ่อควรสร้างวินัยในลักษณะที่ไม่ทำให้ลูกผิดหวังหรือท้อแท้กับการทำสิ่งถูกต้อง การลงโทษและปรับปรุงแก้ไขนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและไม่ได้ทำให้ลูกมีความสุขทันที แต่พ่อควรมีความสม่ำเสมอและเปี่ยมด้วยความรัก นั่นหมายความว่าคนที่ เป็นพ่อควรเข้าใจบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก

พ่อไม่ควรเพียงปรับปรุงแก้ไขเท่านั้น แต่บำรุงเลี้ยงทางจิตวิญญาณและการสอนจากพระเจ้าด้วย เราไม่ได้พัฒนาลูกหลานของเราโดยการเอาแต่ใจมีดีข้อบกพร่องของพวกเขา เราต้องพยายามเข้าใจและให้กำลังใจ

ลูก ๆ ของเรา เราใช้ความจริงของพระเจ้าไม่ใช่แค่ข้อกำหนดของเราเองเท่านั้น เราแสดงให้เห็นว่าเราดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าเช่นกัน

เมื่อลูกเรียนรู้ที่จะให้เกียรติและเชื่อฟังในช่วงวัยเด็ก การฝึกสอนช่วงวัยรุ่นก็จะง่ายกว่ามาก! ความสัมพันธ์ที่พ่อแม่สร้างขึ้นเมื่อลูก ๆ ยังเยาว์วัยจะช่วยเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ของวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตวิญญาณ ไม่มีแนวทางในการทำให้การเลี้ยงลูกเป็นเรื่องง่าย แต่การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีตั้งแต่เนิ่น ๆ ทำให้การสื่อสารตลอดช่วงวัยรุ่นมีความเป็นไปได้

พ่อแม่อยากให้ลูกฟัง แต่บ่อยครั้งที่พ่อหรือแม่ต้องยอมฟังก่อน เพื่อประโยชน์ของคุณและพวกเขาไปรดวางโทรศัพท์ หนังสือ ที่ทำงาน หรือสิ่งอื่นใดที่คุณกำลังทำอยู่และให้ความสนใจพวกเขาเมื่อพวกเขาต้องการพูดคุย ฟังพวกเขาเหมือนไม่มีอะไรอื่นที่สำคัญกว่า รับฟังโดยไม่แก้ไขข้อผิดพลาดจนกว่าคุณจะเข้าใจสิ่งที่พวกเขาต้องการจะพูดจริง ๆ พวกเขาจำเป็นต้องรู้สึกว่าคุณเห็นคุณค่าพวกเขาและมุมมองของพวกเขาอย่างแท้จริง และรู้สึกว่าคุณเคารพพวกเขาในฐานะบุคคล แม้ว่าพวกเขาจะไม่ชอบคำแนะนำของคุณ แต่พวกเขาจะเคารพมากขึ้นหลังจากที่รู้ว่าคุณรับฟังอย่างแท้จริง

อาจรู้สึกเป็นเรื่องยากที่จะรับฟังเมื่อคนหนุ่มสาวแสดงออกถึงความคับข้องใจ โกรธ หรือถอนตัว จำไว้ว่าคนหนุ่มสาวไม่เข้าใจความรู้สึกของตัวเองอย่างถ่องแท้ บางครั้งคนหนุ่มสาวพูดในสิ่งที่พวกเขาพูดเพราะอารมณ์ของพวกเขาได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ ความสัมพันธ์ และร่างกายของพวกเขา สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่น เช่น ความเครียดจากโรงเรียน ความกดดันที่จะให้เพื่อนยอมรับ กังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความไม่พอใจที่รู้สึกว่าไม่ได้รับคุณค่าหรือได้รับความเคารพ ฮอรโมนที่กำลังทำงาน และความเหนื่อยล้าจากนิสัยการนอนไม่เป็นเวลา

การพัฒนาทางจิตวิญญาณ

► อ่าน ปัญญาจารย์ 11:9-12:1, 13 คุณจะอธิบายถึงคำสั่งจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่มีให้กับคนหนุ่มสาวอย่างไร?

โลกอาจให้ค่าแก่ตัวสำหรับความปรมาทและพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรมของคนหนุ่มสาว แต่ข้อพระคัมภีร์ เหล่านี้บอกให้คนหนุ่มสาวจดจำว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับการกระทำของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ตัดสินพวกเขา

การสอนพระวณะของพระเจ้าในช่วงชีวิตที่มีกิจกรรมหลากหลายก็ยังคงมีความสำคัญมากสำหรับช่วงวัยนี้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-7) อย่างไรก็ตาม มันก็ทำได้ยากกว่า เนื่องจากวัยรุ่นจะยุ่งกับกิจกรรมมากมาย ภายนอกครอบครัว พวกเขามีสิ่งที่ตัวเองสนใจ กิจกรรมการศึกษา กิจกรรมกีฬา และกลุ่มเพื่อน พ่อแม่ไม่สามารถอยู่กับพวกเขาตลอดเวลาได้ แต่พระเจ้าอยู่ด้วย และพ่อแม่ควรสตัยชื่อในการอธิษฐานเผื่อพวกเขา พ่อและแม่ควรแสวงหาปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อจัดเวลาสำหรับการสนทนาพิเศษ เป็นสิ่งสำคัญมากที่พ่อแม่จะต้องมีส่วนร่วมและตระหนักถึงแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตลูก ๆ ที่เป็นคนหนุ่มสาวของพวกเขา

► อ่าน 1 เธสะโลนิกา 2:11-12 ร่วมกัน ความรับผิดชอบอะไรที่พระเจ้าให้ไว้กับพ่อในการมีความสัมพันธ์กับลูก ๆ ที่กำลังเติบโตของพวกเขา?

พ่อแม่อย่าคิดว่าทุกอย่างจะโอเคเพียงเพราะยังเห็นปัญหาไม่ชัดเจน จงคาดหวังว่าลูกชายหรือลูกสาวของคุณจะเผชิญกับสิ่งล่อใจและมีจุดอ่อน เพราะพวกเขาจะเจอแน่นอน! ให้พวกเขามีความรับผิดชอบต่อการเงิน การใช้เวลาของพวกเขา การเลือกในชีวิต และความบริสุทธิ์ทางเพศของพวกเขา ขอสติปัญญาและคำแนะนำจากผู้อื่น รับฟังครูและคนอื่น ๆ ที่แสดงข้อกังวล แม้ว่าคุณจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของคนอื่นเกี่ยวกับลูกของคุณ คุณก็ควรรับฟังและพยายามเข้าใจความต้องการของลูกของคุณ

อธิษฐานเผื่อลูกวัยรุ่นของคุณ และบอกพวกเขาว่าคุณอธิษฐานเผื่อพวกเขา ให้พวกเขาได้ยินคำอธิษฐานของคุณเผื่อพวกเขา แบ่งปันคำอธิษฐานเจาะจงของคุณกับพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น คุณอาจพูดว่า “พ่ออธิษฐานให้ลูกหิวกระหายความชอบธรรม” (มัทธิว 5:6) และที่ลูกจะกระหายพระเจ้าเหมือนกวางกระหายน้ำ (สดุดี 42:1) พ่อขอให้พระเจ้าเติมลูกให้เต็มด้วยพระวิญญาณของพระองค์ (เอเฟซัส 5:18) เพื่อลูก

จะรักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดจิต และสุดความคิด ก็รักเพื่อนบ้าน [หรือพี่น้อง] เหมือนรักตนเอง (มัทธิว 22:37-39)”

► มีพระคัมภีร์ตอนอื่นที่คุณใช้อธิษฐานเผื่อลูกวัยรุ่นได้ไหม?

สุดท้ายบนเส้นทางเดินไปกับลูกวัยรุ่นของคุณนี้ จงใช้พระวาจาของพระเจ้ากับพวกเขาดังต่อไปนี้

- เป็นแบบอย่าง: ใช้เวลาส่วนตัวเป็นประจำในการศึกษาพระคัมภีร์ พูดคุยกับลูกชายหรือลูกสาวของคุณเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าสอนคุณและวิธีการนำพระวาจาของพระเจ้ามาใช้ในชีวิตของคุณ แม้เมื่อพวกเขาไม่ได้ตอบสนองอย่างกระตือรือร้นหรือไม่ได้พูดคุยตอบโต้ พวกเขา กำลังฟังและได้รับผลกระทบจากพระวาจา!
- ท่องจำข้อพระคัมภีร์ด้วยกันเป็นครอบครัว และท่องข้อพระคัมภีร์ในเวลาที่ยากอาหารด้วยกันทุกวัน หรือเมื่อสิ้นสุดวัน
- อ่านและพูดคุยตลอดทั้งพระธรรมสุภาสิตร่วมกันโดยใช้พระคัมภีร์หนึ่งข้อต่อหนึ่งครั้ง พระธรรมสุภาสิตเป็นหนังสือที่ดีเยี่ยมสำหรับการเฝ้าเดี่ยว ให้สติปัญญาสำหรับการใช้ชีวิตทุกวัน ให้โอกาสอย่างมากในการสนทนาและมีผลกระทบอย่างมาก
- คำสั่งสอน หลักการ และแบบอย่างต่าง ๆ ตลอดทั้งพระคัมภีร์นั้นสามารถนำมาใช้ได้กับทุกฤดูกาลของชีวิต ดังนั้นจงศึกษาพระวาจาของพระเจ้าร่วมกันกับลูกสาวและลูกชายของคุณ

การพัฒนาทางสังคม

ลูกา 2:52 ข้อพระคัมภีร์ที่อธิบายถึงการพัฒนาของพระเยซูในช่วงวัยรุ่น กล่าวว่าพระองค์เติบโตในการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย พระเจ้าให้ความสนใจอย่างมากต่อความสัมพันธ์ของเรา พระองค์ออกแบบเราให้มีปฏิสัมพันธ์และสามัคคีธรรมกับมนุษย์

นอกเหนือจากสมาชิกในครอบครัว เราได้รับอิทธิพลจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนบ้าน กลุ่มคริสตจักร นายจ้าง ครู และผู้นำคนอื่น ๆ ตลอดจนถึงมีเดีย เพื่อน ๆ มักจะมีอิทธิพลมากที่สุดไม่ว่าในทางดีหรือเลว พ่อแม่ที่เป็นคริสเตียนควรเฝ้าดูการปฏิสัมพันธ์ในสังคมของลูก ๆ ที่เป็นเด็กและวัยรุ่น

เมื่อลูกที่เป็นวัยรุ่นของคุณก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ให้พิจารณาอย่างรอบคอบและอธิษฐานอย่างเต็มที่ว่าพวกเขาจะรับมือได้มากแค่ไหน ในคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์มือถือของครอบครัวของคุณ ให้ใช้รหัสผ่านและแอปเฉพาะที่สามารถปกป้องครอบครัวของคุณจากการเข้าถึงเนื้อหาที่ชั่วร้าย กำหนดเวลาเพื่อจำกัดการใช้อุปกรณ์ ตรวจสอบเว็บไซต์ ภาพยนตร์ รายการทีวี และแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่คุณไม่อนุญาตให้ลูกวัยรุ่นใช้เวลาอยู่กับคนบางคนในละแวกบ้านของคุณ อย่าปล่อยให้พวกเขาติดตามหรือติดต่อกับคนที่ผิดผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของพวกเขา

► การปกป้องลูกวัยรุ่นของคุณเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ในช่วงวัยรุ่น คุณกำลังเตรียมลูกชายหรือลูกสาวให้รับมือกับข้อดีในการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดของตนเองเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าและปกป้องจิตวิญญาณของพวกเขา มีวิธีใดบ้างที่คุณสามารถสอนลูกที่เป็นวัยรุ่นของคุณเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการยอมให้ตรวจสอบชีวิตในการใช้เทคโนโลยีและโลกที่เป็นสังคมออนไลน์ของพวกเขาได้?

คนหนุ่มสาวมีแนวโน้มที่จะรวมกลุ่มเพื่อนที่ใช้เวลาด้วยกันมาก พวกเขาเรียนรู้ที่จะแบ่งปันความสนใจ เช่น การเพลิดเพลินกับความบันเทิงประเภทเดียวกัน พวกเขาเริ่มแบ่งปันทัศนคติแบบเดียวกันต่อคริสตจักร พ่อแม่ โรงเรียน และสถาบันอื่น ๆ พ่อแม่มักแปลกใจกับทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปของลูกวัยรุ่น บางครั้งคนหนุ่มสาวอาจมีความคิดเห็นและคำวิจารณ์ที่ไม่คาดคิด และใช้คำศัพท์ที่เรียนรู้จากเพื่อน กลุ่มเพื่อนกลายเป็นครอบครัวทางเลือกที่ให้การยอมรับแก่สมาชิกกลุ่ม คนหนุ่มสาวจะถูกลงโทษเข้าสู่ครอบครัวทางเลือกอย่างมาก หากครอบครัวของเขาเองไม่ได้ให้ความรู้สึกถึงคุณค่า เอกลักษณ์ และการยอมรับแก่เขา

ผู้ปกครองพบว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะดึงวัยรุ่นออกจากกลุ่มเพื่อนหรือจำกัดอิทธิพลของกลุ่ม เมื่อผู้ปกครองวิพากษ์วิจารณ์กลุ่มหรือบุคคล ลูกจะต้องการปกป้องพวกเขาและรู้สึกว่าคุณไม่เข้าใจ พ่อหรือแม่สามารถช่วยลูกวัยรุ่นได้โดยแสดงความห่วงใย ความสนใจ และความรัก เมื่อพ่อแม่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของวัยรุ่น ลูกวัยรุ่นจะไม่พึ่งพากลุ่มเพื่อนให้เป็นที่พึ่งทางใจ

- ▶ พ่อแม่จากหลายครอบครัวจะทำงานร่วมกันเพื่อช่วยลูกวัยรุ่นของพวกเขาได้อย่างไร?
- ▶ คริสตจักรของคุณสนับสนุนพ่อแม่ของลูกวัยรุ่นในขณะที่พวกเขาช่วยลูกของพวกเขาให้มีชีวิตทางสังคมที่ดีและมีสุขภาพที่ดีเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร?

ความยากของการเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่

เด็กไม่ได้กลายเป็นผู้ใหญ่ในช่วงจุดใดจุดหนึ่ง เด็กต้องผ่านช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านที่ใช้เวลานานหลายปี

ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม พระธรรมสุภาพเขียนขึ้นเพื่อคนหนุ่มสาวโดยเฉพาะ ในสุภาพ กษัตริย์โซโลมอนกล่าวกับลูกชายที่กำลังเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตและพัฒนาโลกทัศน์ โซโลมอนพูดคุยกับลูกชายเกี่ยวกับทุกด้านของชีวิต เกี่ยวกับรางวัลจากการเลือกวิถีของพระเจ้า และอันตรายจากการปฏิเสธวิถีของพระเจ้า

ความเชื่อที่เกิดขึ้นในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น และการเลือกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นมีความสำคัญมากต่อชีวิตของบุคคล ขณะที่เราพิจารณาความท้าทายหลายประการในการเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ เราจะคิดถึงวิธีที่พระวาทะของพระเจ้าสามารถช่วยเราให้เดินทางผ่านช่วงวัยรุ่นร่วมกับลูก ๆ ที่เป็นคนหนุ่มสาวของเราได้อย่างไร

ความท้าทายที่ 1: วัยรุ่นประเมินทุกสิ่งที่เขาได้รับการสอนและตัดสินใจว่าเขาจะเชื่ออะไร

วัยรุ่นต้องการให้ความเชื่อของเขาชัดเจนในใจ ดังนั้นเขาจึงประเมินและตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้รับการสอน มีความเป็นไปได้ที่เขาจะไม่ยอมรับทุกสิ่งที่พ่อแม่สอนเขา พ่อแม่กลัวความเสี่ยงนั้น หากพวกเขา

รู้สึกว่าจะไม่สามารถช่วยให้ลูกเข้าใจประเด็นที่กำลังพิจารณา พ่อแม่อาจเริ่มปฏิบัติต่อลูกเหมือนเป็นเด็กอีกครั้ง โดยเรียกร้องให้เขายอมรับความเชื่อของพ่อแม่แบบไม่มีคำถาม สิ่งนี้ทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าพ่อแม่ไม่ยอมให้เขาคิดด้วยตนเอง

พ่อแม่ควรอดทนอธิบายเหตุผลของความเชื่อและให้โอกาสลูกวัยรุ่นพูดคุยกับคนอื่นที่สามารถช่วยอธิบายได้

► อ่าน สุภาษิต 23:22-23 ร่วมกัน

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเจ้าตรัสว่าคนหนุ่มสาวควรเลือกฟังสติปัญญาจากพ่อแม่ พ่อหรือแม่ไม่สามารถเลือกแทนลูกวัยรุ่นของพวกเขาได้ แต่พวกเขาสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีได้ ถ้าพ่อแม่รักษาการสื่อสารอย่างเปิดเผยและแสดงความเคารพต่อลูกชายหรือลูกสาวของพวกเขา ก็จะเป็นการสนับสนุนให้ลูกวัยรุ่นของพวกเขาตัดสินใจเลือกสิ่งนี้ได้

ความท้าทายที่ 2: วัยรุ่นเริ่มมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจ

วัยรุ่นเริ่มเข้าใจวิธีตัดสินใจ และเขารู้สึกว่าสามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้ แต่พ่อแม่และคนอื่น ๆ จำกัดการเลือกของเขา เขาถูกล่อลวงใจให้กบฏต่ออำนาจของพ่อแม่ เพราะเขาคิดว่าพ่อแม่ไม่ได้ตระหนักถึงความสามารถของเขา ถ้าเขากบฏ พ่อแม่ก็มักจะตอบสนองด้วยการจำกัดเขามากขึ้น

พ่อแม่ควรวางรากฐานที่ดีสำหรับชีวิตในช่วงนี้ของลูกเมื่อลูกยังอายุน้อยกว่ามาก พวกเขาสามารถแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่พ่อแม่ต้องการจากลูก ๆ ก็เพื่อประโยชน์ของลูก ๆ เอง เช่นเดียวกับที่พระเจ้าเตือนเราก่อนเพื่อประโยชน์ของพวกเรา (ฮีบรู 12:9-10) พ่อแม่สามารถแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้เพียงแค่สร้างกฎเกณฑ์เพื่อจะนำความสะดวกสบายมาสู่ตนเองในฐานะพ่อแม่เท่านั้น

ประการที่สอง พ่อแม่สามารถค่อย ๆ มอบความรับผิดชอบให้ลูก ๆ ของตนในการตัดสินใจที่ใหญ่กว่าและสำคัญกว่าตลอดช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น สิ่งนี้ช่วยให้คนหนุ่มสาวได้ฝึกฝนที่จะมีความรับผิดชอบ เป็นการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของพวกเขา และเตรียมพวกเขาให้พร้อมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

พ่อแม่ยังคงต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการกำหนดขอบเขตสำหรับลูกวัยรุ่น (1 ทิโมธี 3:4) แต่ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ คือเมื่อคนหนุ่มสาวจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่สำหรับการเลือกของเขาหรือเธอ พ่อแม่ควรเตรียมลูกวัยรุ่นให้พร้อมสำหรับฤดูกาลต่อไป พระธรรมสุภาพิตเขียนโดยผู้เป็นพ่อที่ขอร้องลูกชายให้ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด โสโลมอนรู้ว่าในฐานะพ่อแม่ เขาไม่สามารถตัดสินใจเลือกแทนลูกชายได้ แต่เขาสามารถเลือกสิ่งที่ถูกต้องที่ปรากฏให้เห็นว่าน่าสนใจที่สุด

ความท้าทายที่ 3: วัยรุ่นไม่ได้มีวุฒิภาวะเท่ากับผู้ใหญ่

วัยรุ่นอาจไม่เข้าใจถึงอันตรายและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับพ่อแม่ของพวกเขา วัยรุ่นมักรู้สึกว่าตนเองสามารถบรรลุเป้าหมายและหลีกเลี่ยงอันตรายได้ พวกเขา มักจะรู้สึกหงุดหงิดที่พ่อแม่ไม่มีความมั่นใจในความสามารถและวิจารณญาณของพวกเขา

พระธรรมสุภาพิตแสดงให้เห็นว่า เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพ่อแม่ที่ไม่เพียงแต่บอกลูกวัยรุ่นว่าอะไรถูกอะไรผิด หรือเพียงกำหนดขอบเขตให้พวกเขา แต่ต้องพูดคุยกับลูกวัยรุ่นเกี่ยวกับผลที่ตามมาจากการเลือกแต่ละอย่าง การฟังคำแนะนำนี้จะช่วยให้คนหนุ่มสาวเรียนรู้ที่จะคิดแบบผู้ใหญ่ได้

► อ่าน 1 เปโตร 5:5 ร่วมกัน

สิ่งที่ฉลาดที่สุดที่คนหนุ่มสาวสามารถทำได้ คือยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจของพ่อแม่ผู้รักพระเจ้าและรับฟังคำแนะนำอันชาญฉลาดของพวกเขา ดังที่ 1 เปโตร 5:5 แสดงให้เห็นว่าคนหนุ่มสาวที่ทำเช่นนี้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าเป็นพิเศษ

ความท้าทายที่ 4: วัยรุ่นมีความปรารถนาที่เป็นของผู้ใหญ่ แต่ไม่มีสิทธิพิเศษที่เป็นของผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษมากมาย เช่น การแต่งงาน การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ตำแหน่งผู้นำ และเสรีภาพในการตัดสินใจ เนื่องจากวัยรุ่นยังไม่สามารถมีสิทธิพิเศษเหล่านี้ ถึงแม้พวกเขาจะมีความปรารถนาตามธรรมชาติสำหรับสิ่งเหล่านี้ก็ตาม พวกเขาจึงรู้สึกคับข้องใจ ความปรารถนาของพวกเขาทำให้เกิดการล่อใจให้ทำบาปอย่างหนักหน่วง 2 ทิโมธี 2:22 ช่วยให้คุณหนุ่มสาวรู้ว่าต้องทำอะไรกับภาวะที่ยุงยากนี้

► อ่าน 2 ทิโมธี 2:22 ร่วมกัน

พระเจ้ามีพระคุณสำหรับคนหนุ่มสาวที่เต็มใจเชื่อฟังพระองค์ พระองค์จะช่วยให้พวกเขายอมจำนนต่อสิทธิอำนาจและปฏิเสธการทำตามความปรารถนาของตนเอง ซึ่งอยู่นอกเหนือกำหนดเวลาหรือความประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะช่วยให้วัยรุ่นที่เป็นคริสเตียนเปลี่ยนความปรารถนาเหล่านี้ ให้เป็นแรงจูงใจเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่โดยการเติบโตขึ้นในด้านความเข้าใจ คุณลักษณะชีวิต และทักษะชีวิต

ความท้าทายที่ 5: วัยรุ่นมองเห็นความไม่สอดคล้องกันในชีวิตผู้อื่นและรู้สึกขุ่นเคือง

หลายครั้งที่วัยรุ่นผิดหวังกับคนจำนวนมากที่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีกว่าและเป็นผู้นำทางฝ่ายวิญญาณที่ดีกว่า เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น วัยรุ่นจะถูกล่อใจให้ไม่ไว้วางใจทุกคน ด้วยเหตุผลนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคุณในฐานะผู้นำคริสตจักรและในฐานะพ่อแม่ที่จะต้องดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับหลักการของพระเจ้า ความไม่สอดคล้องกันในชีวิตของคุณอาจส่งผลให้คนหนุ่มสาวต้องอยู่ในนรกชั่ววันรันดร์ แม้ว่าพระเยซูพูดถึงเด็ก ๆ ไม่ใช่วัยรุ่น แต่มัทธิว 18:6 มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างแน่นอน

► อ่าน มัทธิว 18:6 ร่วมกัน

คนหนุ่มสาวที่เป็นคริสเตียนสามารถเป็นแบบอย่างในทางของพระเจ้าได้ แม้ว่าเขาจะไม่เคยเห็นแบบอย่างของผู้อื่นก็ตาม ในพันธสัญญาเดิม ซามูเอลเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ ซามูเอลได้รับการเลี้ยงดูมาในครอบครัวปุโรหิตที่ธรรมและเสื่อมทรามในหลาย ๆ ด้าน แต่เขาตัดสินใจตั้งแต่อายุน้อยที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

(1 ซามูเอล 1:20; 1 ซามูเอล 2:11-18, 22-26) แม้ในวัยเด็กและวัยรุ่น เขาก็ใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์ (1 ซามูเอล 3:19, 21)

▶ อ่าน 1 ทิโมธี 4:12 ร่วมกัน

ความท้าทายที่ 6: วัยรุ่นกำลังเผชิญกับการตัดสินใจและโอกาสที่น่าตื่นเต้นมากมาย

วัยรุ่นมองเห็นโลกที่เต็มไปด้วยโอกาส พวกเขาอาจต้องดิ้นรนเพื่อหาทิศทางในการดำเนินชีวิต พวกเขาได้รับคำแนะนำที่ขัดแย้งกันจากหลายบุคคล

พวกเขาคิดว่าบางคนควรให้สิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อแสวงหาโอกาส เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวัยรุ่นที่จะต้องฝึกฝนเป็นคนสัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อยและวางใจว่าพระเจ้าจะเปิดโอกาสให้พวกเขามากขึ้นในเวลาที่เหมาะสมของพระองค์

▶ อ่าน ลูกา 16:10 ร่วมกัน

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวัยรุ่นด้วยเช่นกันที่จะเลือกฟังคำปรึกษาในทางของพระเจ้า

▶ อ่าน สุภาษิต 11:14 ร่วมกัน

คนหนุ่มสาวจะพบว่า มีพระพรและเสรีภาพในการทำตามวิถีแห่งสติปัญญาของพระเจ้า

สำหรับกลุ่มอภิปราย

▶ มีแนวคิดอะไรในบทเรียนนี้ที่เป็นประโยชน์ต่อคุณมากที่สุด? แนวคิดนั้นมีผลกระทบต่อคุณและครอบครัว ชุมชน หรือคริสตจักรของคุณอย่างไร?

▶ ถ้าหากคุณเคยเป็นพ่อแม่ของลูกชายหรือลูกสาววัยรุ่น มีคำแนะนำอะไรที่คุณสามารถแบ่งปันเกี่ยวกับการพัฒนาความสัมพันธ์ที่เปิดเผยและแสดงความเคารพต่อลูกในขณะนี้ของชีวิตบ้าง? ข้อสงสัยเกี่ยวกับความผิดพลาดของคุณเอง

- ▶ มีสิ่งใดในทางปฏิบัติที่คุณสามารถทำเพื่อช่วยลูกที่เป็นหนุ่มสาวของคุณให้เรียนรู้ที่จะคิดอย่างชาญฉลาดและตัดสินใจได้ดี?
- ▶ คุณในฐานะพ่อแม่รู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดจะขยายสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบของลูกให้มากขึ้น?
- ▶ สรุปความรับผิดชอบหลักของพ่อแม่และความรับผิดชอบหลักของลูกในช่วงวัยรุ่น
- ▶ ด้านใดของชีวิตที่พ่อควรกระตุ้น เตือน และนำลูกในขณะที่พวกเขาเติบโตมากขึ้น?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์ที่ให้เราได้รับความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูลูกให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ได้รับความรับผิดชอบนี้ซับซ้อนในหลายทาง และเราต้องได้รับความเข้าใจจากพระองค์

ในพระวาระของพระองค์ เราได้เห็นความรับผิดชอบของเราในการสอนลูกให้มีสติปัญญา รู้จักควบคุมตัวเอง และเชื่อฟังพระองค์ เราเสียใจสำหรับช่วงเวลาที่เราล้มเหลวที่จะจดจ่อกับลำดับความสำคัญเหล่านี้ในความสัมพันธ์ของเรากับลูกวัยรุ่นของเรา

เมื่อเราอ่านและเชื่อฟังพระวาระของพระองค์ ขอประทานสติปัญญาอย่างเจาะจงสำหรับความต้องการของลูก ๆ นี่เป็นความปรารถนายิ่งใหญ่ที่สุดของเราที่พวกเขาจะติดตามพระองค์ด้วยความจงรักภักดีไปตลอดทุกวันในชีวิตของพวกเขา

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) ค้นหาข้อพระคัมภีร์อย่างน้อยสามข้อหรือสามตอนที่คุณสามารถใช้อธิษฐานเพื่อช่วยผู้อื่นในครอบครัวของคุณหรือที่อยู่ภายใต้การดูแลของคุณ มองหาพระคัมภีร์ตอนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

- ความต้องการฝ่ายวิญญาณของพวกเขา
- การพัฒนาคุณลักษณะชีวิตของพวกเขา
- สิ่งต่าง ๆ และผู้คนที่มีความสัมพันธ์พวกเขา
- วิธีการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเติบโตและการพัฒนาสำหรับพวกเขา

เขียนข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ติดไว้ตรงที่ที่คุณมองเห็นบ่อยที่สุด เริ่มต้นใช้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เพื่ออธิษฐานเพื่อคนหนุ่มสาวของคุณทุกวัน

(2) เลือกคำถามสำหรับกลุ่มอภิปรายจากตอนท้ายของบทเรียนมาสองคำถาม เขียนอย่างน้อยหนึ่งย่อหน้าเพื่อตอบสนองแต่ละคำถาม

(3) เลือกพระคัมภีร์ตอนที่จะอ่าน

- สุภาษิต 4-5
- สุภาษิต 6
- สุภาษิต 23
- สุภาษิต 24

ขณะที่อ่าน ขอให้คุณพิจารณาคำถามต่อไปนี้ จากพระคัมภีร์ตอนนี้...

- ลำดับความสำคัญอะไรที่พ่อแม่ของลูกวัยรุ่นควรมี?
- ลำดับความสำคัญอะไรที่วัยรุ่นควรมี?
- ทำที่อะไรที่พ่อแม่ของลูกวัยรุ่นควรมี?
- ทำที่อะไรที่วัยรุ่นควรมี?
- พ่อแม่ของลูกวัยรุ่นควรทำอะไร?
- วัยรุ่นควรทำอะไร?
- ด้านใดของชีวิตที่พ่อแม่และลูกวัยรุ่นควรพูดคุยกัน?

เขียนสรุปรายการจากเนื้อหาของพระคัมภีร์ที่เขียนถึงพ่อแม่ของลูกวัยรุ่น เขียนสรุปรายการที่สองจากเนื้อหาของพระคัมภีร์ที่เขียนถึงลูกวัยรุ่น

บทที่ 15

วัยหนุ่มสาว

จุดประสงค์บทเรียน

เมื่อจบบทเรียน นักศึกษาควรบรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) เข้าใจมุมมองของพระเจ้าเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่สำคัญและประเด็นต่าง ๆ ในช่วงวัยหนุ่มสาว
- (2) ได้รับการเสริมสร้างให้มีอิทธิพลต่อคนวัยหนุ่มสาวเพื่อตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า

มาร์คัส ชายหนุ่มผู้มีแรงบันดาลใจ

เมื่อมาร์คัสเป็นเด็ก พ่อแม่ของเขาสอนให้เขาทำงานได้ดี เขามีความสุขเสมอเมื่อมีโอกาสทำงานและได้เงิน เขาพร้อมเสมอที่จะทำงานใด ๆ ที่ใครจะจ้างเขา เมื่อเป็นวัยรุ่นเขาทำงานในสวน ส่งหนังสือพิมพ์ และซ่อมจักรยาน มาร์คัสสนใจที่จะเป็นนักธุรกิจแต่รู้ว่าพระเจ้าเรียกให้เขาทำพันธกิจ มาร์คัสศึกษาในสถาบันพระคัมภีร์ เพื่อจะมีเงินสำหรับค่าใช้จ่ายที่สถาบัน เขาทำงานทำความสะอาดสำนักงาน ทำงานที่ร้านอาหาร และทำงานในสวน เมื่อเขาเรียนจบ เขาเริ่มต้นพันธกิจ แต่บางครั้งก็ทาสีบ้านหรือปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร เพราะพันธกิจไม่ได้สนับสนุนการเงินให้เขาได้อย่างเต็มที่ เขาพยายามให้ความรับผิดชอบในงานพันธกิจ และการพัฒนาตนเองเป็นลำดับความสำคัญมากกว่าที่จะให้การหาเงินเป็นลำดับความสำคัญของเขา แม้ว่าเขาจะมีภรรยาและลูกที่ต้องเลี้ยงดู ในที่สุดก็มาถึงเวลาที่พันธกิจสนับสนุนเขาได้อย่างเต็มที่

วุฒิภาวะและคุณลักษณะชีวิต

- ▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่ม 1 ทิโมธี 4:12 และเพลงคร่ำครวญ 3:27

1 ทิโมธีเขียนถึงคนหนุ่มคนหนึ่งซึ่งรับผิดชอบดูแลคริสตจักรหลายแห่ง จาก 1 ทิโมธี 4:12 เราเห็นว่าพระเจ้าทรงคาดหวังให้คนหนุ่มสาวที่มีความเชื่อจะเป็นแบบอย่างในด้านคุณลักษณะชีวิตและพฤติกรรม พวกเขาควรให้การวางรากฐานบนหลักคำสอนของคริสเตียนเป็นลำดับความสำคัญ พวกเขาควรแสดงความบริสุทธิ์และความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวในทุก ๆ การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น พฤติกรรมและคำพูดของพวกเขาควรถวายเกียรติแด่พระเจ้าและนำพระสิริมาให้พระองค์

คนหนุ่มสาวที่มีความเชื่อควรดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวังและมีวัตถุประสงค์ พวกเขาไม่ควรใช้กำลังที่พระเจ้าให้แก่พวกเขาในทางที่ผิดในช่วงระยะนี้ของชีวิต พวกเขาไม่ควรเสียโอกาสในการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ รับใช้ผู้อื่น และในความรับผิดชอบ เวลาช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นไม่ควรถูกใช้ไปกับความทะเยอทะยานที่เห็นแก่ตัว นั่นเป็นช่วงปีที่สำคัญสำหรับการเติบโตและรับใช้ พระเจ้าสามารถช่วยให้ผู้เชื่อที่เป็นคนหนุ่มสาวเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเองเพื่อพวกเขาจะเกิดผลเพื่อพระองค์⁴⁶

การทำงาน

มุมมองต่อการทำงาน

ในบางวัฒนธรรม เป็นเรื่องปกติที่จะมองเห็นผู้คนนั่งและไม่ได้ทำงานมาก แม้ว่าพวกเขาจะอายุน้อยและสุขภาพดีก็ตาม ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความจำเป็นและต้องรับผิดชอบต่อผู้อื่น พวกเขาก็ไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะทำงานถ้าได้รับค่าจ้างที่ดี พวกเขาไม่เต็มใจทำงานที่ได้ค่าจ้างต่ำหรือทำงานที่ดูเหมือนมีสถานะต่ำ พวกเขาไม่เต็มใจที่จะทำงานเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมของตนหากพวกเขาจะไม่ได้แสวงหาผลกำไรเป็นการส่วนตัว

บางครั้งคนที่ถูกจ้างก็รู้สึกตื่นเต้นที่ได้งาน บางทีพวกเขาอาจอาศัยอยู่ในประเทศที่ผู้คนจำนวนมากไม่สามารถหางานที่ดีได้ พวกเขาชื่นชมการสวมเครื่องแบบของบริษัทและภูมิใจในสถานะการจ้างงานของ

⁴⁶ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ ให้ดูบทที่ 12 ของวิชา การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ ได้จาก Shepherds Global Classroom

ตน แต่ในขณะที่พวกเขาชื่นชอบสถานะของตัวเอง พวกเขาก็ไม่ได้คิดมากว่าจะรับใช้นายจ้างหรือให้บริการลูกค้าอย่างไร พวกเขาภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบริษัท แต่พวกเขาไม่รู้ว่าทำไมพวกเขาถึงถูกจ้าง

ในทางตรงกันข้ามกับคนที่ปฏิเสธที่จะทำงาน มีบางคนให้ความสำคัญกับอาชีพหรือการหาเงินมากเกินไป บางทีพวกเขาอาจย้ายไปอยู่ในสถานที่ที่การจ้างงานได้รับเงินเดือนสูงกว่าที่บ้านเกิดมาก พวกเขาต้องการทำงานและหาเงินให้ได้มากที่สุด พวกเขาละเลยส่วนสำคัญอื่น ๆ ของชีวิต เช่น การบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์กับพระเจ้าและครอบครัว

ผู้คนในสังคมอาจทำสิ่งเหล่านี้ แต่ผู้เชื่อต้องไม่เพียงทำสิ่งที่เป็นเรื่องปกติในวัฒนธรรมของพวกเขาเท่านั้น แต่จะต้องค้นหาสิ่งที่พระเจ้าตรัส แล้วจึงเชื่อฟังพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวไว้มากมายเกี่ยวกับงาน ความขยัน และประสิทธิภาพในการทำงาน⁴⁷

ต้นกำเนิดของงาน

พระเจ้าเป็นผู้สร้างสวรรค์ (สดุดี 104:24) พระเจ้าก่อให้เกิดประสิทธิภาพ (สดุดี 104) พระเจ้าทำงานอยู่เสมอ พระองค์มีส่วนร่วมในชีวิตของแต่ละคนและในกิจการที่มีในโลกนี้ตลอดเวลา (ยอห์น 5:17) เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์ พระองค์สร้างพวกเขาตามพระฉายของพระองค์ ซึ่งเป็นภาพสะท้อนของพระองค์เอง พระองค์ต้องการให้ผู้คนเป็นผู้จัดการที่สร้างสวรรค์และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในสิ่งทรงสร้างของพระองค์ พระเจ้าให้มนุษย์มีอำนาจครอบครองเหนือสัตว์ทุกชนิดในโลก ทะเล และท้องฟ้า (ปฐมกาล 1:26) พระองค์ทำให้ผู้คนเป็นผู้จัดการและผู้รักษาทักษะของโลก (ปฐมกาล 1:28-30)

⁴⁷ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ ให้ดูบทที่ 3 ของวิชา การดำเนินชีวิตคริสเตียนภาคปฏิบัติ ได้จาก Shepherds Global Classroom

การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบของพระเจ้าสำหรับชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่จุดเริ่มต้น พระเจ้าได้ให้ความรับผิดชอบใหญ่หลวงแก่ผู้คน เราแต่ละคนต้องตอบพระเจ้าว่าเราได้ทำงานใด ๆ ที่พระเจ้ามอบไว้ให้เราอย่างสัตย์ซื่อหรือไม่

หลักการจากพระธรรมสุภาษิต

พระธรรมสุภาษิตถูกเขียนขึ้นเพื่อคนหนุ่มสาวโดยเฉพาะ เป็นการสอนพวกเขาให้คิดและประพฤติอย่างฉลาด สุภาษิตพูดถึงการทำงานเยอะมาก

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่านพระคัมภีร์แต่ละตอน

สุภาษิต 6:6-11, สุภาษิต 10:5 มดเป็นตัวอย่งที่ดีให้กับผู้คน

- พวกมันทำงานอย่างขยันขันแข็งแม้ว่าจะไม่มีใครบังคับให้ทำก็ตาม ไม่มีใครบอกพวกมันว่าควรทำอะไรหรือทำอย่างไร แต่พวกมันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ จากพวกมดนี้ เราเรียนรู้ว่าเราไม่ควรต้องถูกบังคับให้ทำงาน เราควร**ต้องการ**ทำงาน เพราะนั่นคือวิธีจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของเรา
- พวกมันทำงานเมื่อถึงเวลาทำงาน มีเวลาสำหรับการทำงาน มีเวลาสำหรับกิจกรรมอื่น ๆ และสำหรับการพักผ่อน เป็นประโยชน์ที่จะถามว่า “ฉันควรทำอะไรตอนนี้?”
- พวกมันทำงานในขณะที่ยังคงมีโอกาสให้ทำงานอยู่ ฤดูกาลเปลี่ยน และโอกาสที่จะได้รับทรัพยากรอาจผ่านเลยไป โอกาสของเรามาและไปด้วยเช่นกัน เราต้องใช้โอกาสที่เรามีตอนนี้ หรือไม่อย่างนั้นมันก็จะเสียไป
- พวกมันทำงานเพื่อว่าภายหลังพวกมันจะมีอาหารตามที่ต้องการ เราไม่ควรนอนหลับหรือพักผ่อนเมื่อถึงเวลาทำงาน ถ้าหากเราขี้เกียจเมื่อเราควรจะยุ่งอยู่กับการทำกรดี สิ่งที่เรา

จำเป็นต้องใช้ในอนาคตก็จะไม่ถูกจัดเตรียม เราควรทำงาน**วันนี้**เพื่อจะมีสิ่งจำเป็นสำหรับ**วันนี้**
พรุ่งนี้

สุภาษิต 19:15, สุภาษิต 20:4, สุภาษิต 12:24 พระเจ้าได้สร้างโลกในลักษณะที่การเลือกของเรามีผลที่ตามมาอย่างแท้จริง (กาลาเทีย 6:7)

หากเราเลือกที่จะให้ร่างกายเราเกียจคร้านอยู่เสมอ ร่างกายเราก็จะอ่อนแอ หากเราเลือกที่จะให้ความคิดของเราเกียจคร้านอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการเรียนรู้ การคิด และการใช้เหตุผลของเราจะลดลง

หากเราปฏิเสธที่จะทำงานเมื่อเราทำได้ พระเจ้าตรัสว่าเราสมควรที่จะขาดแคลนอาหาร (อ่าน 2 เธสะโลนิกา 3:6-12)

หากเราขยันหมั่นเพียร พระเจ้ามักจะให้รางวัลแก่เราด้วยการเพิ่มโอกาสและความรับผิดชอบที่ใหญ่ขึ้น พระเจ้ากำหนดผลที่ตามมาจากการเลือกของเรา เราไม่ได้เลือกผลที่ตามมา แต่เราเลือกได้ว่าเราจะทำอะไร!

สุภาษิต 14:23, สุภาษิต 20:6 บางคนคิดว่าตนฉลาดมากแต่ไม่ยอมทำงาน พวกเขาชอบฝันและพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ควรจะทำ แต่พวกเขาไม่ทำอะไรเลย พระเจ้าต้องการให้เราทำงานจริง ๆ ไม่ใช่แค่พูดถึงมันเท่านั้น พระองค์ต้องการให้เรารับผิดชอบต่อสิ่งที่เราพูดไว้ว่าจะทำ

สุภาษิต 15:19 บางครั้งผู้คนก็เกียจคร้านเกี่ยวกับ**วิธีการ**ทำอะไรบางอย่าง พวกเขาเลือกวิธีที่ง่ายแม้ว่าจะไม่ได้ผลดีก็ตาม บางทีพวกเขาอาจกำลังทำอะไรบางอย่างที่ราคาถูก แต่สิ่งที่พวกเขาทำจะไม่คงอยู่เมื่อเวลาผ่านไป บางทีวิธีการของพวกเขาอาจไม่ต้องใช้ความพยายามมาก แต่ผลผลิตที่ได้ก็อาจมีคุณภาพไม่ดี บางทีพวกเขาอาจยอมแพ้ต่อแรงกดดันจากผู้อื่น แทนที่จะเต็มใจที่จะฝ่าฟันความท้าทายและทำสิ่งที่ถูกต้อง

► มีตัวอย่างอะไรที่คุณคิดได้เกี่ยวกับผู้คนที่เกียจคร้านในวิธีการทำบางสิ่งบางอย่าง?

สุภาษิตนี้สอนเราว่าเมื่อเราเกียจคร้านในสิ่งที่ทำ มันจะสร้างปัญหาให้เราและคนอื่น ๆ ในภายหลัง แต่เมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้อง เราก็จะได้รับผลดีตอบแทน เราควรระมัดระวังและถ่วงน้ำหนักในตอนนี้เพื่อที่เราจะได้รับผลลัพธ์ที่ดีที่สุดภายหลัง

► มีตัวอย่างอะไรที่คุณคิดได้เกี่ยวกับความเกียจคร้านที่นำไปสู่ความยากลำบากและปัญหาในภายหลัง? คุณคิดถึงตัวอย่างอะไรบ้างที่เมื่อความสัต์ยซื้อและความขยันหมั่นเพียรก่อให้เกิดผลดี?

สุภาษิต 12:11, สุภาษิต 21:20, สุภาษิต 28:19 คนหนุ่มสาวทั้งหลาย พระเจ้าไม่ได้ให้กำลังและสุขภาพที่ดีเพื่อให้คุณหมดไปกับการแสวงหาสิ่งไร้ค่า พระองค์ไว้วางใจให้คุณเป็นผู้จัดการที่ดีในด้านความสามารถทางร่างกายและจิตใจของคุณ พระองค์ให้โอกาสคุณรับใช้พระองค์ การเป็นผู้อารักขาที่สัต์ยซื้อจะทำให้คุณต้องควบคุมตนเองได้ คุณจะไม่สามารถตอบสนองทุกความปรารถนาเพื่อความพึงพอใจได้ คุณจะต้องทุ่มเทพลังงาน ทรัพยากร และเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามความประสงค์ของพระเจ้า

พระเจ้าคาดหวังให้คุณจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับตนเอง สิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว (1 ทิโมธี 5:8) และสิ่งจำเป็นสำหรับคนที่สมควรช่วยเหลือและไม่มีคนอื่นจัดหาให้ (1 ทิโมธี 5:3-16, เอเฟซัส 4:28, ยากอบ 1:27, ยากอบ 2:15-16)

1 เสดะโลนิกา 4:11-12 กล่าววว่า...

...จงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของตน และทำงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำซับท่านแล้ว เพื่อพวกท่านจะได้เป็นที่นับถือของคนภายนอก และไม่ต้องรบกวนใครเลย

นี่คือความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับผู้ซื้อ

► การงานชนิดใดที่ผู้ซื้อควรเต็มใจทำ? สถานะสำคัญหรือไม่? ถ้าสำคัญ สำคัญในทางใดหรือมากน้อยเพียงใด?

เราจะต่อยอดหัวข้อการทำงานโดยพูดคุยเรื่องการเงิน เราเพิ่งคุยกันถึงเหตุผลสำคัญที่สุดที่พระเจ้าต้องการให้เราทำงาน รวมถึงการเตรียมเพื่อสิ่งจำเป็นของเราและของผู้อื่น การทำงานเป็นวิถีปกติของพระเจ้าในการจัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหารและเสื้อผ้า (1 ทิโมธี 6:8) ในหลายแห่ง ผู้คนได้เงินจากการทำงาน จากนั้นก็นำมาใช้จ่ายเพื่อจัดหาทางวัตถุ ในที่อื่น ๆ ผู้คนจะได้รับอาหาร ทรัพย์สิน หรือบริการแทนการได้เงิน ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด พระเจ้าจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นของผู้คนผ่านการตรากตรำทำงานของพวกเขา

การเงิน

พระคัมภีร์หลายตอนกล่าวถึงเรื่องเงิน วิธีที่เราคิดและจัดการเกี่ยวกับเงินมีผลกระทบอย่างมากต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าและกับคนอื่น ๆ เนื่องจากเรื่องนี้สำคัญ พระเจ้าจึงต้องการให้เราให้ความสนใจอย่างถูกต้องเรื่องเงินและการใช้เงิน⁴⁸

หลักการจากสุภาษิต

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่านพระคัมภีร์แต่ละตอน

อะไรคือแหล่งแห่งความมั่นคงของเรา?

1. ในที่สุดพระเจ้าก็เป็นผู้จัดเตรียมให้กับคนชอบธรรม (สุภาษิต 10:3)
2. เราต้องไม่รักและวางใจในความมั่งคั่ง เพราะมันมีอำนาจที่จำกัดและไม่คงทนถาวร (สุภาษิต 11:4, 28)

► ความคิด ทัศนคติ และการกระทำใดแสดงให้เห็นความไว้วางใจพระเจ้าในฐานะผู้จัดเตรียมและเป็นความมั่นคงให้กับบุคคล?

⁴⁸ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ ให้อ่านบทที่ 9 ของวิชา การดำเนินชีวิตคริสเตียนภาคปฏิบัติ ได้จาก Shepherds Global Classroom

มีหลายสิ่งสำคัญมากกว่าความมั่งคั่ง เช่น...

1. การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น (สุภาษิต 15:17)
2. การมีความรู้และสติปัญญา (สุภาษิต 8:10-11)
3. ความยำเกรงพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ (สุภาษิต 15:16)
4. การมีเกียรติเนื่องจากคุณลักษณะชีวิตที่ดี (สุภาษิต 11:16)
5. การสัตย์ซื่อ ซื่อตรง และกรุณา (สุภาษิต 19:22)

► ในสิ่งเหล่านี้มีสิ่งใดที่เป็นความท้าทายสำหรับคุณเนื่องจากสถานการณ์ของคุณ?

หลักการจัดการเงินอย่างถูกต้อง

1. หาเงินผ่านความขยันและการทำงานอย่างสัตย์ซื่อ (สุภาษิต 10:4)
2. อดทนสะสมเงินเรื่อยไป (สุภาษิต 13:11)
3. ถวายเกียรติพระเจ้าโดยให้ส่วนแรกของการเพิ่มพูนของคุณแด่พระองค์ (สุภาษิต 3:9-10)
4. เชื้อเพื่อเชื้อแม่ต่อคนยากจน (สุภาษิต 11:24-25, สุภาษิต 14:21, สุภาษิต 19:17, สุภาษิต 21:13)

► ในสิ่งเหล่านี้มีสิ่งใดที่คุณติดขัดมากที่สุด?

คำเตือนสำหรับการใช้เงินในทางที่ผิด:

1. อย่าไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าเพื่อโอกาสที่จะได้เงิน (สุภาษิต 10:2, สุภาษิต 15:27)
2. อย่าด่วนสรุปหรือตัดสินใจโดยประมาท (สุภาษิต 21:5)
3. อย่าสัญญาว่าจะชำระหนี้ของผู้อื่น (สุภาษิต 6:1-5; สุภาษิต 17:18)

► ในหลักการเหล่านี้ มีหลักการใดที่ถูกละเลยมากที่สุดในวัฒนธรรมของคุณ?

เพื่อนสนิท

- ▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สุภาษิต 13:20 และ 1 โครินธ์ 15:33

มิตรภาพที่ใกล้ชิดเป็นหนึ่งในอิทธิพลที่แข็งแกร่งที่สุดในชีวิตของคนวัยหนุ่มสาว ผู้คนมักจะเป็นเพื่อนสนิทกับคนที่มีค่านิยมเดียวกันกับพวกเขา แต่มิตรภาพย่อมเปลี่ยนแปลงแต่ละคนที่อยู่ในมิตรภาพนั้นให้ไปในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง การยังคงเป็นเพื่อนสนิทกับใครบางคนต่อไปย่อมมีอิทธิพลต่อคุณ ทั้งมุมมองปรัชญา ลำดับความสำคัญ พฤติกรรม ทางเลือก และคุณลักษณะชีวิตของคุณจะได้รับผลกระทบ เพื่อนสนิทของคุณจะมีอิทธิพลต่อคุณโดยแบบอย่างของพวกเขา แต่ยังรวมถึงการที่พวกเขาเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับตัวเลือกของคุณ และโดยคำพูดโน้มน้าวใจของพวกเขาด้วย

- ▶ ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนชื่อคน 1-5 อย่างเจาะจงเพื่อตอบคำถามแต่ละข้อเหล่านี้

- ใครคือคนที่ฉันมองหาการเห็นชอบและยืนยัน?
- ใครคือคนที่ฉันพูดคุยถึงปัญหาในชีวิตของฉัน?
- คำแนะนำของใครที่ฉันแสวงหาเมื่อฉันจะต้องตัดสินใจ?
- พฤติกรรมของใครที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของฉัน?
- ปรัชญาของใครที่ฉันแบ่งปัน?

คิดถึงคนที่คุณเขียนชื่อไว้ นั่น คุณลักษณะชีวิตของพวกเขาเป็นอย่างไร? พฤติกรรมของพวกเขาเป็นแบบไหน? คำพูดของพวกเขามีลักษณะอย่างไร? หากคุณทำตามแบบอย่างของพวกเขา คุณกำลังติดตามพระคริสต์หรือไม่? (1 โครินธ์ 11:1) พวกเขาเป็นคนที่มีความสมบัติเหล่านี้ไหม?

- พวกเขายำเกรงพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12, 20, สดุดี 112:1)
- พวกเขาได้รับการหล่อหลอมโดยพระวจนะของพระเจ้า (ยอห์น 17:14-17)

- พวกเขาให้การทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่องเป็นลำดับความสำคัญสูงสุด (2 โครินธ์ 5:9-10)

พวกเขามีอิทธิพลต่อคุณในการดำเนินชีวิตอย่างไร ใกล้ชิดและเชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่? พวกเขาบอกคุณว่าอะไรคือความจริง (สิ่งที่สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า) หรือพวกเขาบอกแต่สิ่งที่ฟังแล้วง่าย ๆ ให้กับคุณไหม? พวกเขาสนับสนุนให้คุณทำสิ่งที่คุณรู้สึกอยากทำ หรือพวกเขาสนับสนุนให้คุณทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของพระเจ้าแม้ว่าจะเป็นเรื่องยากก็ตาม?

ครั้งหนึ่งมีชายหนุ่มที่มีอิทธิพลคนหนึ่ง คนหนุ่มสาวคนอื่น ๆ จะมองดูที่เขาเพื่อขอความเห็นชอบพฤติกรรมเมื่อพวกเขาพูดอะไรที่เป็นการประชดหรือหยาบคาย พวกเขาจะมองดูที่ชายหนุ่มนี้เพื่อดูว่าเขายิ้มอยู่หรือไม่ เมื่อพวกเขาทำสิ่งที่บกพร่อง พวกเขาเฝ้าดูว่าชายหนุ่มจะขยับตาเพื่อแสดงความเห็นชอบหรือไม่ พวกเขาต้องการที่จะทำให้ชายหนุ่มนี้พอใจ แต่ไม่มีใครหยุดพิจารณาคำถามเหล่านี้ว่า ทำไมฉันถึงต้องการการเห็นชอบ**จากเขา**? เขาเป็นคนที่ฉันควรพยายามเอาใจใช้ไหม? คุณลักษณะชีวิตและพฤติกรรมของเขาเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับฉันหรือไม่?

ต้องใช้ความพยายามในการคิดถึงปัญหาเหล่านี้ ผู้เชื่อควรมีวัตถุประสงค์สำหรับคนที่พวกเขาเลือกให้เป็นเพื่อนสนิทและมีอิทธิพลต่อเขามากที่สุด แน่ใจว่าพระเจ้าต้องการให้ผู้คนของพระองค์มีอิทธิพลต่อผู้อื่นที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณหรือต่อผู้ที่ยังไม่เชื่อ แต่คนเหล่านั้นไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นเพื่อนสนิทที่สุดเป็นที่ปรึกษา และเป็นผู้มีอิทธิพลต่อเรา เราไม่ควรแสวงหาการเห็นชอบจากพวกเขา

► ให้นักศึกษาคนหนึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน สดุดี 101

สดุดีนี้เขียนโดยกษัตริย์ดาวิด เขายำเกรงพระเจ้า เขาให้คำมั่นต่อพระเจ้าว่าเขาจะดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ เขารู้ว่าคนที่เขายอมให้มีอิทธิพลต่อเขาจะช่วยให้เขาทำตามสัญญาอันนั้นหรือจะขัดขวางเขาจากคำสัญญาอันนั้น ด้วยเหตุนี้ เขาจึงตัดสินใจเลือกเฉพาะคนที่สัตย์ซื่อและรักพระเจ้าให้มาเป็นผู้มีอิทธิพลต่อเขา

เราไม่ใช่กษัตริย์เหมือนที่ดาวิดเป็น และโดยปกติแล้ว เราไม่มีอำนาจหรือความรับผิดชอบในการลงโทษ ผู้กระทำความผิดตามที่ดาวิดสัญญาว่าจะทำ แต่เราต้องทำตามแบบอย่างของดาวิดด้วยวิธีอื่น เราต้องมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ เราต้องตั้งใจว่าเราจะเลือกเฉพาะคนที่รักพระเจ้าเป็นเพื่อนสนิท และเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดเท่านั้น

การตัดสินใจ

วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นเวลาสำหรับการตัดสินใจหลายอย่าง ซึ่งบางเรื่องอาจส่งผลกระทบต่อชีวิต (หรือแม้แต่**ชั่วนิรันดร์**)⁴⁹ ต่อไปนี้เป็นคำถามบางข้อที่เราควรคำนึงถึงเมื่อพิจารณาตัวเลือกของเรา

- **การกระทำนี้สอดคล้องกับคนที่พระเจ้าต้องการให้ฉันเป็นหรือไม่?** สังคมบอกเราว่า “เป็นตัวของตัวเอง” “ซื่อสัตย์ต่อตัวเอง” “ทำตามหัวใจของคุณ” แต่เราถูกเรียกให้ซื่อสัตย์ต่อพระคริสต์ ไม่ใช่ต่อตัวเราเอง ที่จริงแล้วพระองค์บอกให้เรา “ปฏิเสธ” ความปรารถนาของตัวเอง เมื่อความปรารถนานั้นขัดแย้งกับการเชื่อฟังพระองค์ (มัทธิว 16:24-26) พระเจ้าเรียกเราให้ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานความชอบธรรมของพระองค์ พระองค์อธิบายถึงผู้คนที่จะได้รับพระพรว่าเป็นคนที่ยำเกรงและเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง (สดุดี 15, สดุดี 112, มัทธิว 5:3-11) เมื่อเราติดตามพระองค์อย่างซื่อสัตย์ เราก็กลายเป็นคนที่พระเจ้าต้องการให้เราเป็น
- **การกระทำนี้จะส่งผลต่อชื่อเสียงของฉันอย่างไร?** ทุกตัวเลือกที่เราเลือก เราสร้างชื่อเสียงของเราเอง (สุภาพีต 20:11) เป็นเรื่องจริงที่เราควรสนใจมากที่สุดว่าพระเจ้าคิดอย่างไรกับเรา แต่เมื่อเราเป็นที่รู้จักในฐานะผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เราจะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นในเรื่องความถูกต้องและกลายเป็นพยานที่เชื่อถือได้ของพระคริสต์ ในสุภาพีต 22:1 บอกว่าเราควรให้ความสำคัญกับการมีชื่อเสียงดีมากกว่าการมีความมั่งคั่งทางวัตถุ

⁴⁹ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ ให้ดูบทที่ 5 ของวิชา การดำเนินชีวิตคริสเตียนภาคปฏิบัติ ได้จาก Shepherds Global Classroom

- ผลที่ตามมาจะตามมาของตัวเลือกนี้จะเป็นอย่างไร? สุภาษิต 22:3 แสดงให้เห็นว่าเราควรเตรียมตัวสำหรับอนาคตด้วยการตัดสินใจเลือกที่ดีในวันนี้ เมื่อเราคิดถึงทางเลือกต่าง ๆ ของเรา เราต้องพิจารณาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ของแต่ละทางเลือก การเลือกของเราจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราเองและชีวิตของผู้อื่นอย่างไร?

สุภาษิต 4:23 บอกเราว่าการเลือกและพฤติกรรมของเรามาจากแรงจูงใจของเรา หากเราต้องการมีการเลือกที่ดีที่ทำให้พระเจ้าพอใจ เราต้องแน่ใจว่าเราจงรักภักดีต่อพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:2, 5-6, เฉลยธรรมบัญญัติ 13:4)

สุขภาพกาย

คนหนุ่มสาวต้องรับผิดชอบต่อตัวเลือกส่วนตัวของพวกเขา รวมถึงตัวเลือกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกเขากิน กิจกรรมที่ใช้ร่างกายกับกิจวัตรการออกกำลังกาย และลักษณะนิสัยในการนอนหลับ การควบคุมตนเองเป็นสิ่งสำคัญในทุกด้านเหล่านี้ (1 โครินธ์ 9:27) ผู้เชื่อควรจำไว้ว่าร่างกายของพวกเขาเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 6:19-20) เนื่องจากเราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าด้วย เราจึงควรดูแลร่างกายของเราและมีวินัยในตนเองในการตัดสินใจเลือกแต่ละกิจกรรมที่ดีเพื่อเราจะทำในส่วนของเราให้ดีที่สุดเพื่อพระองค์⁵⁰

► ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน 1 โครินธ์ 6:12-13, 19-20, และ 1 โครินธ์ 10:31

ลองนึกถึงการเลือกอาหารของคุณในสัปดาห์ที่ผ่านมา บางทีคุณอาจมีอาหารอย่างบริบูรณ์และมีตัวเลือกมากมายสำหรับสิ่งที่คุณกิน บางทีคุณอาจมีอาหารน้อยและมีตัวเลือกน้อย ไม่ว่าจะในทางไหน การกินและดื่มของคุณควรถวายเกียรติแด่พระเจ้า ถ้ามันเป็นไปได้ที่พระเยซูจะถูกเชิญให้นั่งกินอาหารกับคุณ คุณ

⁵⁰ ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ ให้ดูบทที่ 13 ของวิชา การดำเนินชีวิตคริสเตียนภาคปฏิบัติ ได้จาก Shepherds Global Classroom.

จะเลือกอาหารแบบเดียวกับที่คุณเลือกตามปกติหรือไม่? นี่อาจดูเหมือนคำถามไร้สาระ แต่บางทีก็สามารถใช้เป็นเครื่องเตือนใจให้คิด ให้สำนึก และควบคุมตนเองขณะกินอาหารได้

การนอนหลับเป็นอีกด้านหนึ่งที่คุณจำเป็นต้องแสดงการควบคุมตนเอง เราต้องไม่เกียจคร้านและนอนมากเกินไป (สุภาษิต 6:10-11, สุภาษิต 20:13) แต่พระเจ้าออกแบบร่างกายของเราให้ต้องการการพักผ่อนอย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ (สดุดี 3:5) ผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพแข็งแรงมักต้องการการนอนหลับ 6-8 ชั่วโมงในแต่ละคืน

ปัญญาจารย์ 5:12 บอกเราว่าการนอนหลับเป็นรางวัลสำหรับคนที่ทำงานอย่างขยันขันแข็ง สุภาษิต 3:24 และสดุดี 4:8 พูดถึงการนอนหลับสบายและมีสันติสุขที่พระเจ้ามอบให้แก่ลูก ๆ ของพระองค์ การนอนหลับแบบนี้จะช่วยฟื้นฟูร่างกายของเรา โดยสันติสุขของพระเจ้า เราจะหลุดพ้นจากความกังวลและความหงวียในแต่ละวัน ด้วยรู้ว่าพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อกำลังเฝ้าดูเราอยู่ การนอนหลับพักผ่อนทำให้ร่างกายและจิตใจสดชื่น ซึ่งเป็นการเตรียมเราสำหรับกิจกรรมและพันธกิจที่กำลังจะมาถึง

สุภาษิต 3:24 พบได้ในตอนหนึ่งของพระธรรมสุภาษิตซึ่งมีคำแนะนำในการใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยสติปัญญา ความเข้าใจ และความรอบคอบ หากคุณต้องการนอนหลับสบาย คุณต้องตัดสินใจเลือกอย่างชาญฉลาดในด้านอื่น ๆ ของชีวิต รวมถึงระยะเวลาที่คุณใช้ดูโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ ท่องเว็บหรือใช้สมาร์ทโฟน และใช้เวลาอยู่กับเพื่อนฝูง

การนอนหลับอาจได้รับผลกระทบจากการเลือกอาหารของคุณตลอดทั้งวัน ปริมาณการออกกำลังกายที่คุณมี วิธีที่คุณรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก หรือวิธีที่คุณใช้เงินไป การนอนหลับอาจเป็นเรื่องสบายได้เมื่อความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นเต็มไปด้วยลักษณะต่าง ๆ ของผลพระวิญญาณตามที่ระบุไว้ใน กาลาเทีย 5:22-23

▶ ใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์ที่อ้างอิงในหัวข้อข้างต้นให้ครบทุกข้อ ประเมินการนอนหลับของคุณตามหลักการที่พบในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ คุณกำลังให้ร่างกายได้พักผ่อนตามที่ร่างกายต้องการเพื่อจะทำงานได้อย่างถูกต้องตามที่พระเจ้าประสงค์หรือไม่? สังเกตบริบทของข้อพระคัมภีร์จากพระธรรมสดุดี นั่นคือดาวิดกำลังเขียนข้อความเหล่านี้ในสถานการณ์ที่ตึงเครียดมาก แต่เขายังเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในการช่วยฟื้นฟูร่างกายของเขาผ่านทาง การนอนหลับ

การรับมือกับความเครียด

ตามการออกแบบของพระเจ้า ช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเต็มไปด้วยความรับผิดชอบและความห่วงใยมากมายที่ต้องใส่ใจและทำให้เกิดความเครียด (เพลงคร่ำครวญ 3:27) บุคคลหนึ่งอาจกำลังพยายามเรียนให้จบปริญญา เริ่มต้นธุรกิจ และทำงานหนึ่งงานหรือหลายงาน มีความสัมพันธ์มากมายที่คนหนุ่มสาวต้องตั้งใจจดจ่อ ความต้องการด้านการเงิน การเดินทาง และบ้าน ล้วนจำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่ แต่ก็ทำให้เกิดความเครียด

ความเครียดถูกนิยามว่าเป็น “การตอบสนองทางร่างกายและอารมณ์ต่อเหตุการณ์ที่คุกคามหรือท้าทายเรา”⁵¹ ลองคิดดูว่าคุณมองสถานการณ์ของคุณอย่างไร จิตใจของคุณทำงานอย่างไรในสถานการณ์ที่คุณกำลังเผชิญ?

เมื่อมีบางสิ่งที่เป็นอนาคตของคุณ คุณคิดอย่างไรกับสิ่งนั้น? คุณปล่อยให้ตัวเองมีอารมณ์ความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับความเป็นไปได้? มุมมองใดที่มีอิทธิพลต่อวิธีที่คุณจะจัดการกับสถานการณ์นั้น? คุณมีการแสดงอารมณ์และบุคลิกภาพโดยทั่วไปอย่างไร (สุภาษิต 15:15)?

มุมมอง การแสดงอารมณ์ และบุคลิกภาพของคุณล้วนส่งผลต่อวิธีตอบสนองต่อสถานการณ์ในชีวิตและความเครียดที่คุณจะเจอ แม้ว่าความเครียดจะเป็นเรื่องปกติของชีวิต แต่วิธีจัดการกับความเครียดก็เป็น

⁵¹ Robert S. Feldman, *Discovering the Lifespan*, 2nd ed. (Upper Saddle River, NJ: Pearson, 2012), 317.

เรื่องของคุณ บางครั้งความวิตกกังวลทำให้เกิดอาการปวดหัว ปวดกล้ามเนื้อ อาการป่วย ความดันโลหิตสูง แผลในกระเพาะอาหาร และความพิการอื่น ๆ มากมายทั้งทางจิตใจ อารมณ์ และร่างกาย (สุภาษิต 12:25) การตอบสนองต่อความเครียดที่ไม่ดีสามารถขัดขวางคุณในการรับใช้พระคริสต์อย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่พระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่าอย่ากังวลหรือวิตกกังวล

▶ ให้นักศึกษาบางคนเป็นตัวแทนกลุ่มอ่าน มัทธิว 6:34, 1 เปโตร 5:7, และสดุดี 105:4

เมื่อเราเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากจะรับมือไหว เราต้องเลือกที่จะวางใจและพึ่งพาพระเจ้า คือผู้เดียวที่ไม่มีข้อจำกัด พระองค์สมบูรณ์ด้วยกำลัง สติปัญญา และความดี พระองค์ดูแลทุก ๆ ของพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์ต้องการให้เราตระหนักถึงการพึ่งพาพระองค์ โดยการนำเอาข้อกังวลทุกประการมาให้พระองค์ และแสวงหาคำสั่งจากพระองค์ เมื่อเราทำอย่างนั้น พระองค์ก็สามารถให้เรามีสันติสุข การพักผ่อน และทุกสิ่งที่เป็น ในขณะที่เรายังเป็นวัยรุ่น เราต้องเรียนรู้ที่จะรักษาความสงบนิ่งต่อหน้าพระเจ้า และรอคอยให้พระองค์เป็นผู้นำ (สดุดี 46:10, เพลงคร่ำครวญ 3:25-27)

▶ เขียนสถานการณ์ที่เครียดที่คุณกำลังเผชิญอยู่ตอนนี้ การตอบสนองของคุณตามพระวจนะของพระเจ้าควรเป็นอย่างไร?

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ ในบทเรียนนี้ มีแนวคิดหรือหลักการอะไรที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับคุณ? มีหลักการพระคัมภีร์อื่น ๆ ที่คุณคิดถึงซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตในวัยหนุ่มสาวไหม?
- ▶ ชีวิตส่วนตัวของคุณจะได้รับผลกระทบโดยสิ่งที่คุณได้ศึกษาในบทเรียนนี้อย่างไร?
- ▶ ในคริสตจักรของคุณ หัวข้อเหล่านี้หัวข้อใดที่จำเป็นที่สุดที่จะต้องกล่าวถึงในกลุ่มผู้เชื่อวัยหนุ่มสาว?
- ▶ คุณจะมีอิทธิพลต่อคริสเตียนวัยหนุ่มสาวที่คุณรู้จักเพื่อให้เกิดและประพฤติตามพระคัมภีร์ในด้านเหล่านี้ของชีวิตได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบคุณพระองค์สำหรับพระวาระของพระองค์ที่สอนเราถึงวิธีใช้ชีวิตเพื่อพระองค์ในทุกกระยะของชีวิต

ขอบคุณสำหรับการเตรียมเราให้มีชีวิตที่เกิดผลและมีประสิทธิภาพในช่วงวัยหนุ่มสาว

ขอช่วยให้เราถวายเกียรติพระองค์โดยการเป็นผู้รักษาที่สัตย์ซื่อในเรื่องกำลัง ทรัพย์ากร และโอกาสต่างๆ ที่พระองค์มอบให้เรา ขอช่วยให้เราสร้างอิทธิพลในทางของพระเจ้าต่อผู้อื่นและให้เราเลือกมีเพื่อนและที่ปรึกษาที่รักพระเจ้า

ขอให้เราตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและถวายเกียรติพระองค์ด้วยร่างกาย จิตใจ และวิญญาณของเราเถิด

อาเมน

งานมอบหมายสำหรับบทเรียน

(1) ใน 1 ทิโมธี 4:12 เปาโลสั่งให้ทิโมธีเป็นแบบอย่างในด้านที่เจาะจง ขอให้เขียนระบุถึงแต่ละด้านเหล่านี้ จากนั้นอธิบายว่าในชีวิตของคนหนุ่มสาวจะดำเนินชีวิตในแต่ละด้านเหล่านี้อย่างไร ให้ตัวอย่างในทางปฏิบัติสำหรับแต่ละด้าน

(2) เลือกหนึ่งหัวข้อจากบทเรียนนี้

- วุฒิภาวะและคุณลักษณะชีวิต
- การทำงาน
- การเงิน
- เพื่อนสนิท
- การตัดสินใจ
- สุขภาพกาย
- ความตึงเครียด

เขียนมาอย่างน้อยสามย่อหน้าเกี่ยวกับหัวข้อที่คุณเลือกโดยทำตามแนวทางต่อไปนี้

- สรุปหลักการพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้น
- อธิบายผลในเชิงบวกที่ได้รับจากการทำตามหลักการเหล่านั้น
- อธิบายถึงผลในเชิงลบที่ได้รับจากการละเลยหลักการเหล่านี้

เมื่อคุณเขียนเกี่ยวกับผลที่ได้รับทั้งเชิงบวกและเชิงลบ อย่าลืมคิดถึงผลกระทบที่เกิดจากการเลือกของบุคคลที่มีต่อผู้อื่น เช่น ต่อบุคคลนั่นเอง ครอบครัว ชุมชน และคริสตจักรของพวกเขา

ภาคผนวก ก

การเคารพผู้หญิง

แบบอย่างของพระเยซูในเรื่องความเคารพต่อผู้หญิง

ผู้หญิงถูกมองว่าด้อยกว่าผู้ชายในโลกของโรมันศตวรรษแรกและในศาสนาอื่น การมีมุมมองว่าผู้หญิงด้อยยังคงแพร่หลายในหลายวัฒนธรรมทั่วโลกและในหลายครอบครัว ผู้หญิงถูกดูหมิ่น ถูกใช้เป็นวัตถุทางเพศ และถูกทำร้าย แต่การที่พระเยซูคำนึงถึงผู้หญิงในความสูงส่งนั้นควรเป็นแบบอย่างให้แก่เรา

สำหรับพระคริสต์ ผู้หญิงมีศักดิ์ศรีและคุณค่าเท่าเทียมกับผู้ชายมาตั้งแต่กำเนิด พระเยซูตรัสว่า “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์แต่เดิมนั้นทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (มัทธิว 19:4, ปฐมกาล 1:27) ผู้หญิงถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าเช่นเดียวกับผู้ชาย พวกเธอมีความตระหนักรู้ในตนเอง มีเสรีภาพส่วนบุคคล มีระดับการตัดสินใจในตนเอง และมีความรับผิดชอบส่วนบุคคลต่อการกระทำของตนเหมือนกับผู้ชาย พระเยซูมองว่าผู้หญิงเป็นบุคคลอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่เป็นวัตถุตอบสนองของความต้องการของผู้ชายเท่านั้น พระองค์มองว่าพวกเธอคือบุคคลที่พระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อพวกเธอ (ลูกา 8:1-3)

เจมส์ บอร์แลนด์ พร้อมด้วยจอห์น ไฟเฟอร์ และเวย์เน กูเดม เสนอตัวอย่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับทัศนคติอันสูงส่งของพระเยซูเกี่ยวกับผู้หญิงและความเคารพที่พระองค์มีต่อผู้หญิงดังที่พบในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม

(1) พระเยซูตรัสกับผู้หญิงโดยตรงเป็นประจำในที่สาธารณะ

นี่เป็นเรื่องผิดปกติที่ผู้ชายจะทำในสมัยของพระเยซู (ยอห์น 4:27) เหล่าสาวกประหลาดใจที่เห็นพระเยซูสนทนากับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำเมืองสิคาร์ (ยอห์น 4:7-26) พระองค์ยังตรัสอย่างเปิดเผยกับหญิงที่ถูกล่วงประเวณี (ยอห์น 8:10-11) ลูกาบันทึกว่าพระเยซูตรัสอย่างเปิดเผยกับหญิงมายชาวนาอิน (ลูกา 7:12-13) ผู้หญิงที่เป็นโรคตกโลหิต (ลูกา 8:48, มัทธิว 9:22, มาระโก 5:34) และผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเรียก

พระองค์จากฝูงชน (ลูกา 11:27-28) พระเยซูตรัสกับผู้หญิงหลังโกงคนหนึ่งที่ยึดตัวขึ้นไม่ได้มา 18 ปี (ลูกา 13:12) และผู้หญิงกลุ่มหนึ่งบนเส้นทางไปสู่ไม้กางเขน (ลูกา 23:27-31)

(2) พระเยซูแสดงความเคารพนับถืออย่างสูงต่อผู้หญิงโดยวิธีที่พระองค์ตรัสกับพวกเธอ

พระองค์พูดด้วยความคิดและด้วยความห่วงใย มัทธิว มาระโก และลูกาบันทึกว่าพระเยซูตรัสกับผู้หญิงที่เป็นโรคตกโลหิตว่า “ลูกสาว” และเรียกหญิงหลังโกงคนนั้นว่า “บุตรสาวของอับราฮัม” (ลูกา 13:16) โดยการเรียกพวกเธอว่า “บุตรสาวของอับราฮัม” พระเยซูทำให้พวกเธอมีฐานะฝ่ายวิญญาณเท่าเทียมกับ “บุตรชายของอับราฮัม”

(3) พระเยซูแสดงให้เห็นคุณค่าที่มีมาตั้งแต่เกิดของผู้หญิง โดยถือว่าพวกเธอแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อบาปของตน

เรื่องนี้สามารถเห็นได้จากการปฏิบัติของพระองค์กับผู้หญิงที่บ่อน้ำ (ยอห์น 4:16-18) หญิงที่ล่วงประเวณี (ยอห์น 8:10-11) และหญิงบาปที่เจิมเท้าของพระองค์ (ลูกา 7:44-50) บาปของพวกเธอไม่ถูกละเลยแต่ถูกเผชิญหน้า การกระทำของพระองค์แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงแต่ละคนมีเสรีภาพส่วนตัว รับผิดชอบต่อการเลือกของเธอ และต้องจัดการกับปัญหาบาป กลับใจใหม่ และให้อภัยเป็นการส่วนตัว

การที่พระเยซูให้คุณค่าต่อผู้หญิงควรเป็นแนวทางสำหรับคริสตจักรในปัจจุบันอย่างไร

บทบาทในอุดมคติของผู้หญิงทั้งในพันธกิจและในบ้านตามหลักการพระคัมภีร์นั้น กำลังเป็นที่ถกเถียงกันในคริสตจักรและสังคมต่าง ๆ ในปัจจุบัน อย่างที่ควรจะเป็นคือ คุณค่าและความเสมอภาคของผู้หญิงในฐานะบุคคลที่ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า*ไม่ควรเลย*ที่จะถูกตั้งคำถาม พระเยซูแสดงให้เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้หญิงในฐานะบุคคลอยู่เสมอ พระเยซูมอบหมายให้ผู้หญิงเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐครั้งแรกเกี่ยวกับการฟื้นขึ้นจากความตายของพระองค์ (ยอห์น 20:17) พระองค์ให้ความสำคัญกับการสามัคคีธรรม การอธิษฐาน การรับใช้แบบคริสเตียน การสนับสนุนทางการเงิน และการเป็นประจักษ์พยานของพวกเธอ พระเยซูให้เกียรติผู้หญิง สอนผู้หญิง และทำพันธกิจต่อผู้หญิงด้วยความเอื้ออาทร

ความเคารพต่อผู้หญิงที่แสดงให้เห็นในพันธสัญญาใหม่

ตัวอย่างของพระเยซูในการให้ความเคารพต่อผู้หญิงเห็นได้ในชีวิตของพระวิญญูณามบรีสุทธี ในวันเพ็นเทคอสต์ พระวิญญูณามบรีสุทธีเทลงมาเหนือทั้งบุตรชายและบุตรสาว ตลอดจนคนรับใช้และสาวใช้ (กิจการ 2:17-18) พระวิญญูณามบรีสุทธีไม่ลำเอียง

ในโรมบทที่ 16 เปาโลชมเชยผู้หญิงชื่อเฟบี ในฐานะผู้รับใช้ของคริสตจักร (ข้อ 1) ทั้งปรีสซิลลาและอากิลลาในฐานะเพื่อนร่วมงานของเขาในพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งเสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยชีวิตเปาโล (ข้อ 3-4) มารีย์ในฐานะผู้ที่ทำงานหนัก (ข้อ 6) ยูเนียในฐานะผู้ที่อัครทูตรู้จักดี (ข้อ 7) และผู้หญิงคนอื่น ๆ ด้วย

ใน 1 เธสะโลนิกา เปาโลชมเชยความอ่อนโยนและความรักของผู้เป็นแม่ตามการออกแบบของพระเจ้าเมื่อเขาเขียนว่า “แต่เราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยนเหมือนมารดาที่เลี้ยงดูลูกของตน” (1 เธสะโลนิกา 2:7) ในเอเฟซัส เขาสั่งให้สามีรักภรรยาของตน “เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” และรักเหมือนรักร่างกายของตัวเอง (เอเฟซัส 5:25, 28) เปโตรขอร้องให้ผู้เป็นสามี “อยู่กินกับภรรยาด้วยความเข้าใจ ให้เกียรติเธอ” (1 เปโตร 3:7)

เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงถูกมองว่ามีคุณค่าในคริสตจักรยุคแรก และผู้ชายถูกสอนให้เคารพผู้หญิง ถึงเวลาแล้วที่ผู้นำทางจิตวิญญาณทุกแห่งจะต้องยืนหยัดเพื่อผู้หญิงและยืนหยัดต่อต้านการปฏิบัติอย่างโหดร้ายในทุกวัฒนธรรม ถึงเวลาแล้วที่เราจะให้ความสำคัญกับผู้หญิงในฐานะบุคคลที่พระเจ้าผู้สร้างได้ออกแบบไว้อย่างมีเอกลักษณ์ตามพระฉายาของพระองค์ คำสอนใด ๆ เรื่องความแตกต่างทางบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงในคริสตจักรหรือที่บ้าน ต้องเริ่มต้นด้วยรากฐานนี้ ไม่ใช่เช่นนั้นคำสอนของเราจะกลายเป็นหนทางสู่การล่วงละเมิด

สำหรับกลุ่มอภิปราย

- ▶ อธิบายความแตกต่างระหว่างชายและหญิงในทางปฏิบัติที่มีในวัฒนธรรมของคุณ ความแตกต่างเหล่านั้นจะได้รับการปฏิรูปใหม่โดยการประยุกต์ใช้ความจริงในพระคัมภีร์อย่างระมัดระวังได้อย่างไร?
- ▶ คริสตจักรในประเทศของคุณปฏิบัติต่อผู้หญิงแตกต่างจากผู้ชายอย่างไร? มีความแตกต่างระหว่างคริสตจักรและวัฒนธรรมหรือไม่?
- ▶ ตามแบบอย่างของพระเยซู มีธรรมเนียมอะไรที่ควรเปลี่ยน?

ภาคผนวก ข

การคุมกำเนิด

วิธีป้องกันการตั้งครรภ์

วิทยาศาสตร์การแพทย์ได้พัฒนาวิธีป้องกันการตั้งครรภ์สำหรับผู้ที่ต้องการมีกิจกรรมทางเพศแต่ไม่ต้องการมีบุตร คำที่ใช้สำหรับวิธีป้องกันการตั้งครรภ์คือการคุมกำเนิด การคุมกำเนิดมีหลายวิธี ได้แก่

1. ยาที่ป้องกันไม่ให้ร่างกายของผู้หญิงผลิตไข่เพื่อปฏิสนธิ
2. ยาที่ทำให้ไข่ตายหลังจากการปฏิสนธิ
3. อุปกรณ์ทางกายภาพที่ปิดกั้นอสุจิไม่ให้เข้าไปในผู้หญิง

มีช่วงสองสามวันในแต่ละเดือนเมื่อผู้หญิงสามารถสืบพันธุ์ได้ คู่สามีภรรยาอาจเรียนรู้ตารางเวลาของร่างกายผู้หญิงเพื่อหลีกเลี่ยงกิจกรรมทางเพศในช่วงเวลาที่ผู้หญิงคนนั้นอาจตั้งครรภ์ได้ วิธีที่ปลอดภัยในการป้องกันการตั้งครรภ์นี้ไม่ถือว่าเป็นการคุมกำเนิด

เหตุผลที่คนคุมกำเนิด

บางองค์กรแนะนำให้ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อลดการแพร่กระจายของโรคและป้องกันการตั้งครรภ์ในผู้ที่ไม่จำกัดกิจกรรมทางเพศเฉพาะคู่สมรส การคุมกำเนิดนอกการแต่งงานไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ พระคัมภีร์ประณามกิจกรรมทางเพศนอกการแต่งงาน คริสเตียนอีเวนเจลิคอลลเชื่อว่าวิธีที่ถูกต้องในการหลีกเลี่ยงโรคและป้องกันการตั้งครรภ์นอกการแต่งงานคือการสงวนกิจกรรมทางเพศไว้สำหรับการแต่งงาน

มีสาเหตุหลายประการที่คู่สมรสบางคู่คุมกำเนิด

- ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ในหลายพื้นที่เรียกร้องให้มีการคุมกำเนิดสำหรับครอบครัวยากจนที่ต้องดิ้นรนเลี้ยงดูลูกจำนวนมาก เพื่อให้มีเด็กเกิดน้อยลง
- บางครั้งคู่สมรสต้องการรอสักพักหลังจากแต่งงานกันก่อนที่จะมีลูก เพราะพวกเขาจำเป็นต้องเก็บเงินหรือปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในทางใดทางหนึ่ง
- คู่สมรสอาจคุมกำเนิดเพื่อเว้นระยะในการคลอดบุตรแต่ละคน
- บางครั้งคู่สมรสคุมกำเนิดเพราะพวกเขารู้สึกว่าตนมีลูกตามจำนวนที่ต้องการและไม่ต้องการมากกว่านี้
- บางครั้งผู้หญิงมีปัญหาสุขภาพ และแพทย์แนะนำให้เธอคุมกำเนิด เพราะการตั้งครรภ์อาจเป็นอันตรายต่อเธอและลูกได้

การโต้เถียงกันในท่ามกลางคริสตจักรเรื่องการคุมกำเนิด

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้อย่างเจาะจงว่าการพยายามป้องกันการตั้งครรภ์นั้นถูกต้องหรือไม่ คริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกประกาศการให้ยาคุมกำเนิด แต่อนุญาตให้มีวิธีหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์ตามกำหนดเวลา ผู้นำบางคนของคริสตจักรอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ต่อต้านการป้องกันการตั้งครรภ์ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด ในบรรดาคริสตจักรโปรเตสแตนต์และคริสตจักรอิวานเจลิคอล ก็มีหลักคำสอนที่หลากหลาย

คริสตจักรบางแห่งใช้ประเด็นต่อไปนี้เป็นเหตุผลในการห้ามการคุมกำเนิด หลังจากแต่ละประเด็นมีการอภิปรายเพื่อให้มุมมองเพิ่มเติม

(1) ลูกเป็นการอวยพรจากพระเจ้าและเป็นจุดประสงค์ของการแต่งงาน

บทเรียนเกี่ยวกับการไม่มีลูกอธิบายถึงการอวยพรของพระเจ้าในเรื่องลูก คริสตจักรบางแห่งเชื่อว่าการให้คุณค่าของพระเจ้าต่อลูก ๆ คือเหตุผลเพื่อห้ามการคุมกำเนิด ผู้เชื่อบางคนจะบอกว่า หากพวกเขามีลูกแล้ว

การป้องกันการตั้งครุฑเพิ่มเติมไม่ใช่เรื่องผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีข้อกังวลเรื่องสุขภาพหรือความท้าทายทางเศรษฐกิจ

(2) การคุมกำเนิดใช้เพื่อปกป้องผลที่ตามมาจกกิจกรรมทางเพศที่ผิดศีลธรรม

ข้อเท็จจริงที่ว่าสิ่งเหล่านี้สามารถใช้เพื่อจุดมุ่งหมายที่ผิดศีลธรรมได้ไม่เกี่ยวข้องกันกับการที่คู่สมรสใช้สิ่งเหล่านี้เลย

(3) การคุมกำเนิดทำให้กิจกรรมทางเพศเป็นความเห็นแก่ตัวและไม่บริสุทธิ์โดยขจัดจุดประสงค์ของการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งก็คือการปฏิสนธิเด็ก

แม้ว่ากิจกรรมทางเพศอาจเป็นเรื่องเห็นแก่ตัวหรือไม่บริสุทธิ์ แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส ไม่ใช่เพียงเพื่อจุดประสงค์ในการปฏิสนธิเด็กเท่านั้น (1 โครินธ์ 7:3-5) พระคัมภีร์บอกเราว่าสามีและภรรยาต้องรับใช้กันและกันในเรื่องนี้

(4) การคุมกำเนิดทำให้การตั้งครุฑเป็นทางเลือกของมนุษย์ แทนที่จะเป็นการเลือกของพระเจ้า

คริสตจักรบางแห่งเชื่อว่าคู่สมรสควรวางใจให้พระเจ้าเป็นผู้ประทานบุตรอย่างที่เราควรจะมี โดยไม่ต้องพยายามควบคุมเวลาหรือจำนวนบุตร คริสเตียนคนอื่น ๆ จะบอกว่าเรามีความรับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตเรา และเราสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการตั้งครุฑได้หากเราพยายามปฏิบัติตามลำดับความสำคัญในพระคัมภีร์

เรื่องเกี่ยวกับมโนธรรม

เนื่องจาก (1) พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการคุมกำเนิด และ (2) ผู้เชื่อในอิวานเจลิคอลลีมีความคิดเห็นที่หลากหลายในประเด็นนี้ ผู้เชื่อจึงควรเคารพการตัดสินใจของผู้เชื่อคนอื่น ๆ คู่สมรสควรแน่ใจว่าพวกเขายอมจำนนต่อพระเจ้าและปฏิบัติตามลำดับความสำคัญของพระคัมภีร์ จากนั้นอธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาตัดสินใจเรื่องนี้

เมื่อการตั้งครรรค์เกิดขึ้น จะต้องไม่มีการตัดสินใจว่าจะมีบุตรหรือไม่ พระคัมภีร์ระบุชัดเจนว่าเป็นการผิดที่จะจบชีวิตของทารกในครรภ์ เนื่องจากชีวิตมนุษย์เริ่มต้นเมื่อปฏิสนธิ ยาเม็ดที่ป้องกันไม่ให้ไข่มีชีวิตอยู่หลังการปฏิสนธิจึงผิด คู่สมรสที่เลือกใช้อุปกรณ์คุมกำเนิดควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าตนใช้สิ่งที่ป้องกันการตั้งครรรค์ ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ไข่ที่ปฏิสนธิตาย

แหล่งข้อมูลแนะนำ

การเตรียมตัวสำหรับการแต่งงาน

Drescher, John. For Better, For Worse. Morgantown, PA: Masthof Press, 2012.

Thomas, Gary. Sacred Marriage. Grand Rapids: Zondervan, 2000.

การแต่งงาน

Eggerichs, Emerson. Love and Respect. Nashville: Thomas Nelson, 2004.

Thomas, Gary. Sacred Search. Colorado Springs: David C Cook, 2013.

การมีเพศสัมพันธ์

Ferrer, Hillary. Mama Bear Apologetics Guide to Sexuality: Empowering Your Kids to Understand and Live Out God's Design. Eugene: Harvest House Publishers, 2021.

Sprinkle, Preston. People to Be Loved: Why Homosexuality is not Just an Issue. Grand Rapids: Zondervan, 2015.

Yuan, Christopher. Holy Sexuality and the Gospel: Sex, Desire, and Relationships Shaped by God's Grand Story. New York: Multnomah, 2018.

Shimer, Ted. The Freedom Fight: The New Drug and the Truths That Set Us Free. Houston: High Bridge Books, 2020.

การเป็นพ่อแม่

Brown, Nadine M. How to Have Kids with Character (Even if Your Kids are Characters)

Wheaton: Tyndale House Publishers, Inc., 1990.

Chapman, Gary and Ross Campbell. The Five Love Languages of Children. Chicago:

Northfield Publishing, 1997.

Dobson, James. Bringing up Boys. Wheaton: Tyndale House Publishers, Inc., 2001.

Friedeman, Matt. Discipleship in the Home: Teaching Children. Changing Lives. Wilmore:

Francis Asbury Society, 2010.

Hubbard, Ginger. Don't Make Me Count to Three! Wapwallopen, PA: Shepherd Press, 2003.

Mulvihill, Josh. Biblical Worldview: What It Is, Why It Matters, and How to Shape the Worldview

of the Next Generation. Roanoke: Renewanation, 2019.

Tripp, Tedd. Shepherding a Child's Heart. Wapwallopen: Shepherd Press, 1995.

ครอบครัว

Garland, David and Diana Garland. Flawed Families of the Bible. Grand Rapids, MI: Brazos

Press, 2007.

Mally, Sarah and Stephen Mally and Grace Mally. Making Brothers and Sisters Best Friends.

Marion, IA: Tomorrow's Forefathers Inc, 2002.

บันทึกงานมอบหมาย

ชื่อนักศึกษา _____

ให้เริ่มต้นเมื่องานแต่ละชิ้นเสร็จสิ้น การมอบหมายงานทั้งหมดจะต้องเสร็จสมบูรณ์เพื่อรับใบ

ประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

บทที่	งานมอบหมาย 1	งานมอบหมาย 2	งานมอบหมาย 3	งานมอบหมาย 4
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

การสมัครขอใบรับรองการจบหลักสูตรจาก Shepherds Global Classroom สามารถกรอกได้บนหน้าเว็บ

ของเราที่ www.shepherdsglobal.org ใบประกาศนียบัตรจะถูกส่งในรูปแบบดิจิทัลจากประธาน SGC

ไปยังผู้สอนและผู้อำนวยความสะดวกที่กรอก ใบสมัครในนามของนักศึกษา